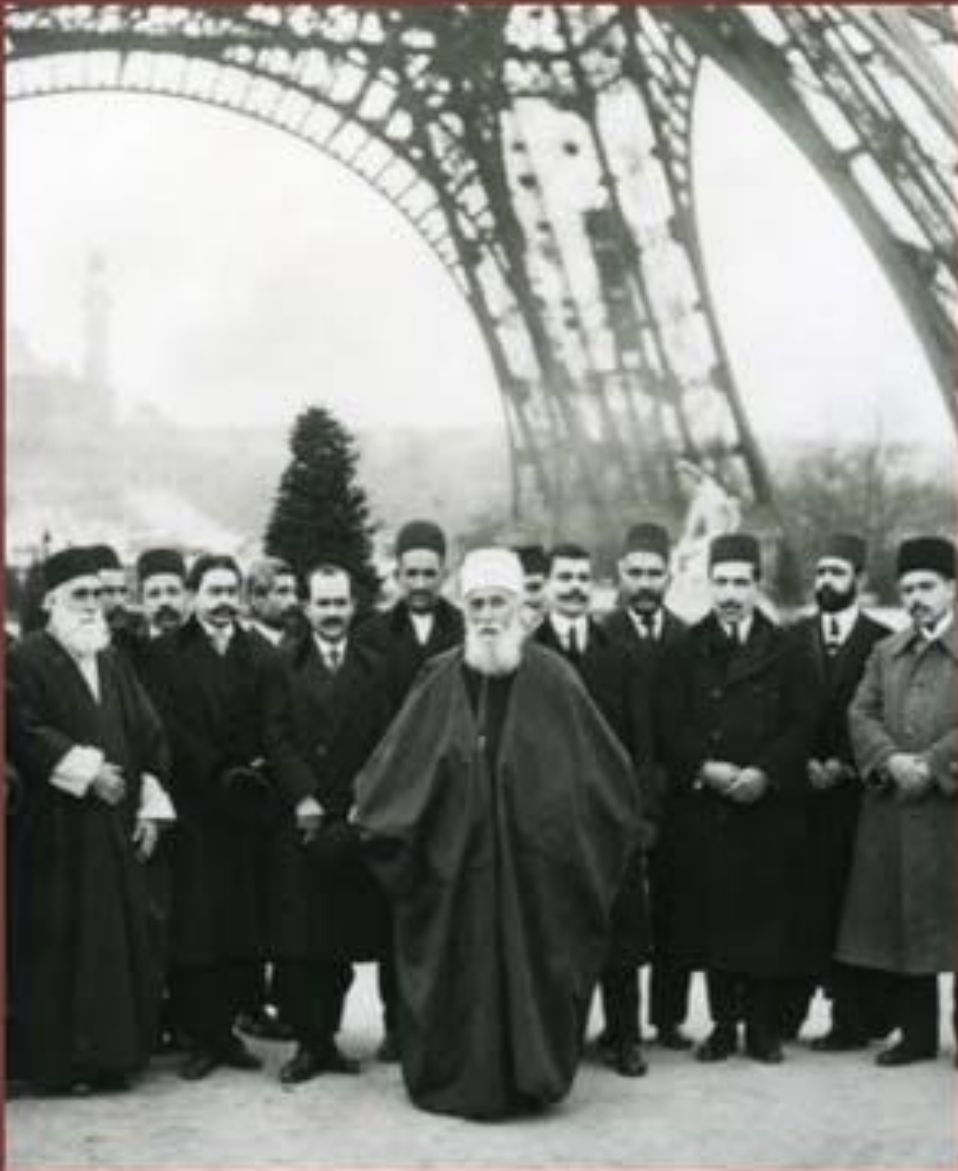

หน้าปก [Cover]

สนทราพจน์ ที่กรุงปารีส

พระอับดุลบาฮา

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

หน้าชื่อเรื่อง
[Title Page]

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีส

กล่าวโดย

พระอับดุลบาฮา

[Paris Talks by 'Abdu'l-Bahá]

ประมวลพระธรรมโอวาทของพระอับดุลบาฮาระหว่างที่พระองค์ทรงพำนักอยู่ที่กรุงปารีส ช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911) รวมถึงสามพระธรรมโอวาทที่ทรงแสดงในโอกาสที่ทรงเยี่ยมประเทศอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2455-56 (ค.ศ. 1912-13) และพระธรรมสาส์นที่ทรงเผยในปี พ.ศ. 2456 (ค.ศ. 1913)

ลิงค์ไปยังเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

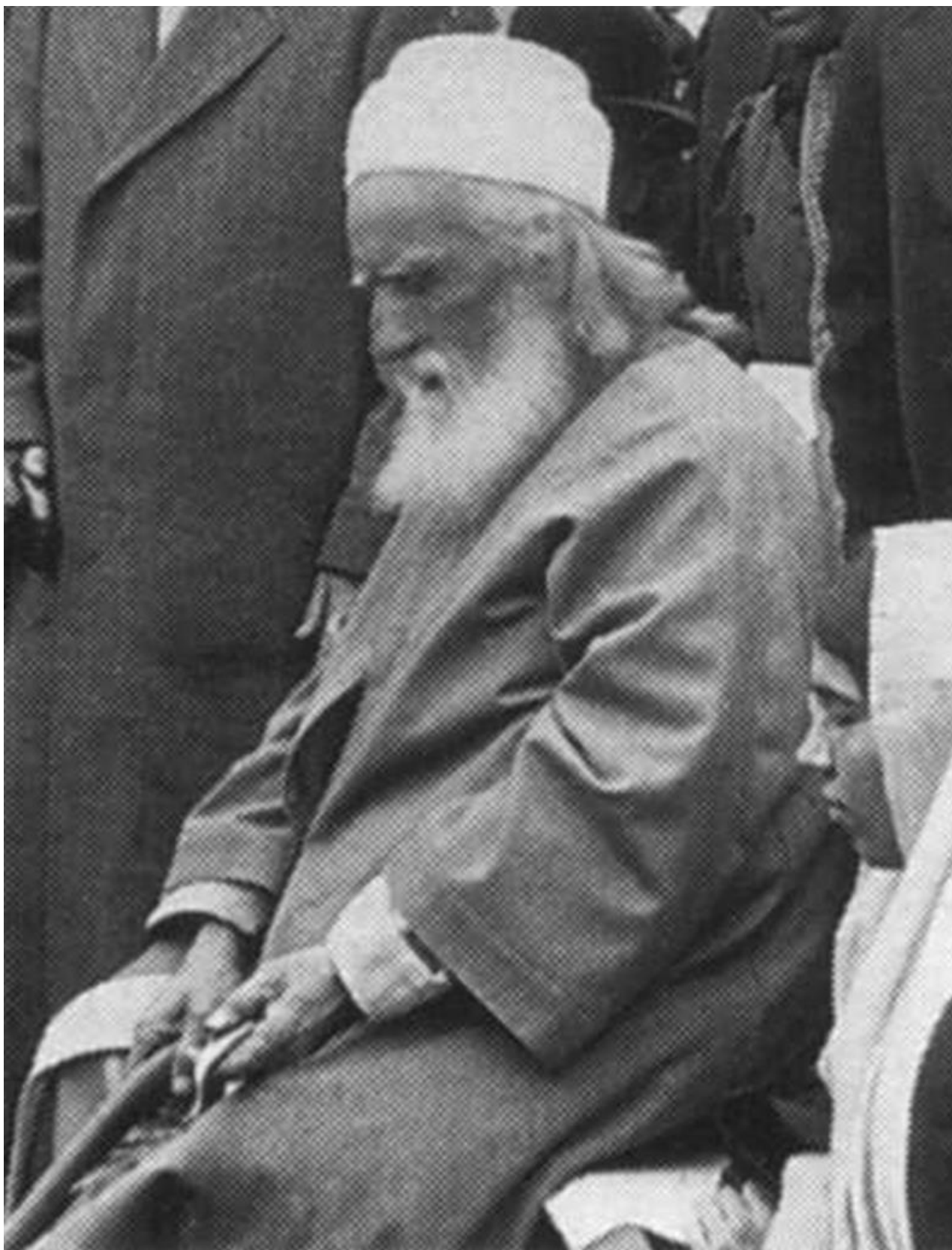
[Link to International Bahá'í Website
in English and other languages](#)

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ
(สงวนลิขสิทธิ์)

1415 ศรีวิภาทาวน์อันทาวน์ ซอย 3/4 ถ.ศรีวิภา ลาดพร้าว 94
วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. (02) 5307417-8

จัดพิมพ์โดย :สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

ศาสนาบาไฮ

พระอับดุลบาฮาในชิคาโก สหรัฐอเมริกา

สารบัญ [Contents]

หน้าปก [Cover]	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	2
สารบัญ [Contents]	4
บทนำ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 [Introduction to 2 nd Thai edition]	8
อารัมภบท [Preface]	9
คำนำ [Introduction]	10
ภาคที่ 1 [Part 1].....	16
1 หน้าที่แห่งความมีเมตตา กรุณา และความเห็นอกเห็นใจ ต่อบุคคลแปลกหน้าและ บุคคลต่างชาติ [The Duty of Kindness and Sympathy towards Strangers and Foreigners]	16
2 อำนาจและคุณค่าของความคิดที่แท้จริง ขึ้นอยู่กับการแสดงออกในรูปของการ ปฏิบัติ [The Power and Value of True Thought Depend upon Its Manifestation in Action]	18
3 พระผู้เป็นเจ้าของโลกคือ นายแพทย์ที่ทรงเปี่ยมไปด้วยความเมตตา อย่างใหญ่หลวง พระองค์เท่านั้นคือผู้บำบัดรักษาอย่างแท้จริง [God Is the Great Compassionate Physician Who Alone Gives True Healing]	20
4 ความจำเป็นสำหรับการรวมกัน ระหว่างชาวตะวันออก กับ ชาวตะวันตก [The Need for Union between the Peoples of the East and West]	22
5 พระผู้เป็นเจ้าของโลกทรงหยั่งรู้ในทุกอย่าง แต่พระองค์ไม่อาจเป็นที่หยั่งรู้กันได้ [God Comprehends All; He Cannot Be Comprehended].....	23
6 สาเหตุอันน่าเวทนาของสงครามและ หน้าที่ของทุกคนที่ต้องต่อสู้เพื่อสันติภาพ [The Pitiful Causes of War, and the Duty of Everyone to Strive for Peace].....	28
7 ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม [The Sun of Truth]	30
8 แสงสว่างแห่งสัจธรรมกำลังส่อง แก่ประเทศทางตะวันออก และตะวันตก [The Light of Truth Is Now Shining upon the East and the West]	32
9 ความรักสากล [The Universal Love]	34
10 การจำคุกของพระอับดุลบาฮา [The Imprisonment of 'Abdu'l-Bahá]	38
11 ของขวัญที่ประเสริฐที่สุดของพระผู้เป็นเจ้าของโลก ที่ทรงประทานให้แก่มนุษย์ [God's Greatest Gift to Man].....	39
12 เมฆหมอกซึ่งบดบังดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม [The Clouds That Obscure the Sun of Truth].....	41
13 อคติทางศาสนา [Religious Prejudices]	43

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

14 ประโยชน์ของพระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อมนุษย์ [The Benefits of God to Man].....	48
15 ความงามและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความแตกต่างกัน [Beauty and Harmony in Diversity].....	50
16 ความหมายที่แท้จริงของคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์ [The True Meaning of the Prophecies Concerning the Coming of Christ].....	52
17 พระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ อำนาจอนุภาพ ที่เป็นสื่อกลาง ระหว่างพระผู้เป็นเจ้า กับมนุษย์ [The Holy Spirit, the Intermediary Power between God and Man].....	55
18 ธรรมชาติสองอย่างในมนุษย์ [The Two Natures in Man].....	57
19 ความเจริญทางวัตถุ และ ทางจิตวิญญาณ [Material and Spiritual Progress].....	59
20 วิวัฒนาการทางวัตถุ และพัฒนาการทางจิตวิญญาณ [The Evolution of Matter and Development of the Soul].....	61
21 การประชุมแห่งจิตวิญญาณที่ปารีส [The Spiritual Meetings in Paris].....	63
22 ความสว่าง สอง ชนิด [The Two Kinds of Light].....	64
23 ความปรารถนาทางจิตวิญญาณในโลกทางตะวันตก [Spiritual Aspiration in the West].....	66
24 ปาฐกถา ที่ห้องทำงานส่วนตัวที่กรุงปารีส [Lecture Given at a Studio in Paris].....	68
25 พระบาฮาอุลลาห์ [Bahá'u'lláh].....	70
26 ความคิดที่ดีต้องนำมาใช้ในทางปฏิบัติ [Good Ideas Must Be Carried into Action].....	73
27 ความหมายอันแท้จริงของศีลล้างบาป ด้วยน้ำและไฟ [The True Meaning of Baptism by Water and Fire].....	75
28 นาฏกถาที่ลาลียง สปีริตชวลไลซ์ [Discourse at "l'Alliance Spiritualiste"].....	77
29 ความเจริญก้าวหน้าแห่งจิตวิญญาณ [The Evolution of the Spirit].....	81
30 ความปรารถนาและการอธิษฐานของพระอับดุลมาฮา [The Desires and Prayers of 'Abdu'l-Bahá].....	87
31 ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ [Concerning Body, Soul and Spirit].....	88
32 บาไฮศานิกชน ต้องกระทำการด้วยหัวใจและดวงจิต เพื่อจะนำมาซึ่ง สถานการณ์ที่ดีขึ้นในโลกนี้ [The Bahá'ís Must Work with Heart and Soul to Bring About a Better Condition in the World].....	91
33 การใส่ร้าย [On Calumny].....	93
34 ปราศจากธรรม ก็จะไม่มีความสุขและ ความเจริญที่แท้จริง [There Can Be No True Happiness and Progress without Spirituality].....	96
35 ความปวดร้าวและความโศกสลด [Pain and Sorrow].....	99

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

36 อารมณ์ที่ดี และคุณธรรมของมนุษย์ ที่สมบูรณ์ [The Perfect Human Sentiments and Virtues]	102
37 ความไม่แยแสอันโหดร้ายของคนเรา ที่มีต่อความทุกข์ระทมของชาวต่างชาติ [The Cruel Indifference of People towards the Suffering of Foreign Races]	104
38 เราต้องไม่มีความท้อใจที่พวกเรามีจำนวนน้อย [We Must Not Be Discouraged by the Smallness of Our Numbers]	106
39 สุนทรพจน์ ที่ปารีส แสดงที่โบสถ์ ของศาสนาจารย์ แวกเนอร์ [Words Spoken by 'Abdu'l-Bahá in Pastor Wagner's Church (Foyer de l'Ame) in Paris] ..	108
ภาคที่ 2 [Part 2].....	113
40 ณ สมาคมธีโอะโซพิคัล ปารีส [Theosophical Society, Paris]	113
หลักการของพระบาฮาอุลลาห์ [Principles of Bahá'u'lláh]	114
(1) การค้นหาความจริง [The Search for Truth]	114
(2) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ [The Unity of Mankind]	115
(3) ศาสนาควรเป็นมูลเหตุของความรักและความสามัคคี [Religion should be the Cause of Love and Affection]	116
(4) การสอดคล้องกันของศาสนาและวิทยาศาสตร์ [The Unity of Religion and Science].....	116
(5) อคติในศาสนา เชื้อชาติ และลัทธินิกาย เป็นการทำลายรากฐานของความ เป็นมนุษย์ [Prejudices of Religion, Race or Sect destroy the foundation of Humanity]	117
(6) มีความเท่าเทียมกันในความจำเป็นของชีวิต [Equal opportunity of the means of Existence].....	117
(7) ความเสมอภาคของมนุษย์ภายใต้กฎหมาย [The Equality of Men— equality before the Law]	118
(8) สันติสุขแห่งโลก [Universal Peace].....	118
(9) ศาสนาไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเมือง [That Religion should not concern itself with Political Questions].....	119
(10) การศึกษาและการให้ความรู้แก่สตรี [Education and Instruction of Women].....	119
(11) อานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้จิตวิญญาณ เจริญขึ้น [The Power of the Holy Spirit, by which alone Spiritual Development is achieved]	120
41 หลักคำสอนข้อที่หนึ่ง – การค้นหาความจริง [The 1 st Principle—Search after Truth]	122

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

42 หลักข้อที่สอง – ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ [The 2nd Principle—The Unity of Mankind]	124
43 หลักคำสอนข้อที่สาม --ความรักและความเอื้ออาทร [The 3rd Principle—Love and Affection]	126
44 หลักข้อที่สี่ - การยอมรับแห่งความสัมพันธ์ ระหว่างศาสนาและวิทยาศาสตร์ [The 4th Principle—The Acceptance of the Relation between Religion and Science]	127
45 หลักธรรมข้อที่ห้า – การลบล้างและเลิกล้างอคติ [The 5th Principle—The Abolition of Prejudices].....	131
46 หลักธรรมข้อที่หก – บัณฑิตของความดำรงอยู่ [The 6th Principle—Means of Existence].....	135
47 หลักธรรมข้อที่เจ็ด – ความเสมอภาคของมนุษย์ [The 7th Principle—Equality of Men]	137
48 หลักธรรมข้อที่แปด – สันติภาพแห่งสากล [The 8th Principle—Universal Peace].....	138
49 หลักธรรมข้อที่เก้า – การไม่ยุ่งเกี่ยวกันระหว่างศาสนากับการเมือง [The 9th Principle—The Non-interference of Religion with Politics].....	139
50 หลักธรรมข้อที่สิบ – ความเสมอภาคของเพศ [The Tenth Principle—Equality of Sex]	142
51 หลักธรรมข้อที่สิบเอ็ด - อานุภาพ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ [The Eleventh Principle—The Power of the Holy Spirit].....	145
52 ศาสนาอันยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์นี้ [This Great and Glorious Cause]	147
53 การประชุมครั้งสุดท้าย [The Last Meeting].....	149
ภาคที่ 3 [Part 3].....	153
54 สุนทรพจน์ ของ พระอับดุลบาฮา ในการประชุม ณ สมาคมแห่งมิตรภาพ ที่ เซนต์มาตินส์ เลน ลอนดอน [Address by 'Abdu'l-Bahá at the Friends' Meeting House, St. Martin's Lane, London, W.C.].....	153
55 การวิงวอนอธิษฐาน [Prayer]	156
56 ความชั่ว [Evil]	157
57 การเจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณ [The Progress of the Soul].....	157
58 ความรักสี่ชนิด [The Four Kinds of Love].....	158
59 ศาสน์ ที่เปิดเผยโดยพระอับดุลบาฮา [Tablet Revealed by 'Abdu'l-Bahá] .	161

บทนำ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 [Introduction to 2nd Thai edition]

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮยินดีอย่างยิ่งที่ได้พิมพ์สุนทรพจน์อันหาที่เปรียบมิได้ของพระอับดุลบาฮาเป็นภาษาไทยอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่วางเว้นเป็นเวลาหลายปี สุนทรพจน์เหล่านี้เปิดเผยขอบเขตอันไพศาลของความรู้และบุคลิกลักษณะอันจับใจของพระอับดุลบาฮา ผู้ทรงเป็นความลึกซึ้งของพระผู้เป็นเจ้า และจะเป็นแหล่งแห่งความสนใจ และความดลบันดาลใจอย่างมากสำหรับผู้อ่านภาษาไทยมิตรภาพและความรักของพระอับดุลบาฮาได้รับการถ่ายทอดอย่างมีชีวิตชีวาและเป็นที่รู้สึกมาร่วม 80 ปี นับแต่พระองค์ได้ทรงกล่าวสุนทรพจน์เหล่านี้

เราขอรับรองการแปลครั้งแรกที่ดีเยี่ยมโดยคุณสมาน ไชยวัฒน์ ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959) เราชมเชยบาไฮศาสนิกชนรุ่นแรกเริ่มทั้งหลายที่ได้รวบรวมสุนทรพจน์เหล่านี้เป็นภาษาไทยในสมัยเริ่มแรกที่ศาสนาบาไฮได้เข้ามาเป็นที่รู้จักกันในประเทศไทย เราขอขอบคุณคุณมณฑา กรีนสปูน สำหรับความตรากตรำด้วยความรักของเธอในการทบทวนต้นฉบับเพื่อสะท้อนถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เราหวังว่าบัดนี้บาไฮศาสนิกชนในรุ่นปัจจุบันและอนาคตตลอดจนผู้สนใจค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับศาสนาบาไฮ จะรู้สึกถึงอำนาจอันแผ่ซ่าน และดวงจิตที่อบอุ่นของพระอับดุลบาฮา

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

พิมพ์ครั้งแรก เดือนตุลาคม พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959)

พิมพ์ครั้งที่สอง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2530 (ค.ศ. 1987) จำนวน 3,000 เล่ม

"Soon Torapod Ti Krung Paris" [Paris Talks]

อารัมภบท

[Preface]

การเยือนยุโรปของพระอับดุลบาฮา แอบบอส เอฟเฟนดี ได้มีการบันทึกไว้มากมาย และตลอดเวลาที่ท่านพำนักอยู่ในเมืองปารีส ณ บ้านเลขที่ 4 ถนนเดอกอมมอง เป็นประจำทุกเช้าท่านได้กล่าวสุนทรพจน์แก่ฝูงชนที่กระหายใคร่จะฟังพระธรรมคำสอน

ผู้ที่มาฟังเหล่านั้นมีหลายชาติหลายภาษา และมีความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ กัน บ้างก็มีความรู้ และบ้างก็ไม่มีความรู้ บ้างก็เป็นสมาชิกของนิกายศาสนาต่าง ๆ บ้างก็มาจากสมาคมที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า บ้างก็มาจากสมาคมที่ไม่เชื่อเรื่องพระผู้เป็นเจ้า บ้างก็เป็นนักนิยมวัตถุ บ้างก็เชื่อเกี่ยวกับภูตีสภาพ

สุนทรพจน์นี้ พระอับดุลบาฮาได้กล่าวเป็นภาษาเปอร์เซีย และได้แปลเป็นภาษาฝรั่งเศส

ข้าพเจ้า และบุตรสาว 2 คนของข้าพเจ้า และเพื่อนของข้าพเจ้า ได้จดบันทึกสุนทรพจน์นี้ไว้

เพื่อน ๆ หลายคนได้ขอร้องให้จัดพิมพ์สุนทรพจน์ที่บันทึกไว้นี้เป็นภาษาอังกฤษ แต่พวกเราจึงลังเลใจอยู่ จนกระทั่งพระอับดุลบาฮา ได้ขอร้องด้วยพระองค์เอง แนนอนที่เรாதกลงกันเป็นเอกฉันท์ที่จะพิมพ์ แม้เราจะรู้สึกว่า การเขียนของเราจะด้อยเกินไปสำหรับชาวศาสนอันประเสริฐนั้นก็ตาม

ผู้แปลได้ถ่ายทอดเป็นภาษาฝรั่งเศสที่ดี ง่ายและ มิได้เสริมแต่ง เราได้พยายามรักษาสำนวนโวหารไว้ด้วยภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ของเรา

S.L.B., M.E.B., R.E.C.B. and B.M.P.

มอนต์ พาเลอรีน, เวย์

มกราคม 2455

หมายเหตุ: ชื่อย่อเหล่านี้ย่อมาจาก:

- S.L.B. Sara Louisa Blomfield (Sitarih)
- M.E.B. Mary Esther Blomfield (Parvine)
- R.E.C.B. Rose Ellinor Cecilia Blomfield .(Nuri)
- B.M.P. Beatrice Marion Piatt (Verdiyeh)

คำนำ [Introduction]

หนังสือเล่มนี้ เป็นสุนทรพจน์ของพระอับดุลบาฮาซึ่งเป็นบุคคลที่สามและเป็นบุคคลสุดท้ายแห่งบุคคลอันเป็นจุดศูนย์กลางสูงสุดของศาสนาบาไฮ และพระองค์เป็นบุคคลเดียวที่ได้ไปเยือนประเทศตะวันตก สุนทรพจน์เหล่านี้เป็นสุนทรพจน์สั้น ๆ ที่กล่าวกับชนกลุ่มเล็ก ๆ โดยไม่เป็นทางการ ในระหว่างที่พำนักอยู่ในปารีสระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911) มีบุคคลทุกระดับที่ได้ฟังสุนทรพจน์ของพระองค์แล้ว บางคนก็เตรียมถวายชีวิตเพื่อศาสนา บ้างก็วางแผนฆ่าพระองค์ สุนทรพจน์ของพระองค์ได้บันทึกไว้โดยเพื่อน ๆ บางคนและในปัจจุบันนี้ได้พิมพ์ออกเป็นภาษาต่าง ๆ แล้ว

การประกาศศาสนาบาไฮได้เริ่มขึ้นในเมืองซีราส ประเทศอิหร่าน เมื่อเดือนพฤษภาคม ปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) เมื่อสาวกที่จริงใจทั้ง 18 ท่านได้ถือตามแบบเยี่ยงอย่างนักปราชญ์ทั้งหลาย ท่านเหล่านั้นต่างก็ได้พบและระลึกได้ด้วยตนเองว่า ซียิด มีร์ซา อาลี โมฮัมหมัด เป็นพระศาสนทูตแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งท่านเหล่านั้นกำลังแสวงหา หลังจากที่ท่านเหล่านี้ได้พบปะกันเป็นครั้งแรกในช่วงระยะเวลาอันสั้น ผู้นำของเหล่าสานุศิษย์ทั้ง 18 ท่านนี้ ก็ส่งให้ท่านทั้งหลายเหล่านั้นออกไป ประกาศศาสนาในที่ต่าง ๆ ที่ห่างไกลออกไป เกี่ยวกับรุ่งอรุณแห่งการเปิดเผยแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ได้มาปรากฏบนโลกนี้แล้ว และพระศาสนทูตที่ยิ่งใหญ่จะปรากฏขึ้นในไม่ช้า เพียงในไม่กี่เดือนของการประกาศข่าวที่นายินดีนั้น บ้านเมืองก็รุ่มร้อนด้วยเปลวเพลิงแห่งความเกลียดชัง แล้วก็กลายเป็นสภาพที่โหดเหี้ยมทารุณที่สุดของการประหัตประหารที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์ และเมื่อความเคลื่อนไหวทางศาสนาได้เผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวางเหมือนไฟลามทุ่ง และมีศาสนิกชนเพิ่มขึ้นทั้งบุคคลธรรมดาสามัญและบุคคลที่มีชื่อเสียง ทำให้เกิดความตระหนกในระหว่างพวกที่มีอำนาจ ซึ่งต่อมาได้ตั้งตัวเป็นผู้ขู่เหยียดให้ประชาชนลุกขึ้นต่อต้านศาสนา นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวตะวันตกก็ได้เขียนเล่าเหตุการณ์ได้เป็นประจักษ์พยานแห่งความชั่วร้ายในครั้งนั้นด้วย แต่การทารุณกรรม และการประหัตประหาร ไม่ว่ามันจะเหี้ยมโหดทารุณสักปานใดก็มีได้เป็นอุปสรรคที่จะหยุดยั้งความเลื่อมใสในคำสั่งสอนของพระบ็อบไม่ แต่พวกเขากลับมีความปรารถนามากขึ้นที่จะพลีชีวิตเพื่อศาสนาของเขา ในช่วงระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี สานุศิษย์สองหมื่นคนสิ้นชีวิตลงด้วยความอึดเอิบใจยิ่ง การประหัตประหารเริ่มแรก ได้สำเร็จลงด้วยการประหาร อาลี โมฮัมหมัด ผู้ซึ่งได้รับสมญาว่า "พระบ็อบ" (แปลว่าประตุ) ถูกยิงเป้าด้วยกองทัพกลาง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ตลาดรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสในเมืองทาบรีซเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2393 (ค.ศ. 1850)

ในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) ณ อุทยานริดวาน นครแบกแดด ขุนนางชาวเปอร์เซียผู้หนึ่งชื่อว่า มีร์ซา ฮุสเซน อาลี ทรงเป็นที่รู้จักกันในพระนามว่า พระบาฮาอุลลาห์ หรือพระเกียรติคุณ หรือความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์คือ พระศาสนทูตขององค์ พระผู้เป็นเจ้าของซึ่งพระบ็อบทรงสั่งให้สาวกของพระองค์รอคอย พระองค์เองเป็นสาวกชั้นนำคนหนึ่งของพระบ็อบ พระองค์ถูกรับทรัพย์สมบัติและถูกคุมขังในคุกใต้ดินที่เมืองเตหะราน จนกระทั่งถูกเนรเทศต่อไปยังเมืองแบกแดด และเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้คำพยากรณ์ต่าง ๆ บรรลุผลถูกต้องตามพระคัมภีร์ต่าง ๆ และตามมาด้วยการถูกเนรเทศไปยังเมืองคอนสแตนติโนเปิล อะเดรียโนเปิล และในที่สุดก็ถูกเนรเทศไปยังที่คุมขังเมือง "อัคคา" และจากที่คุมขังเมืองอัคคานี้เอง พระองค์ทรงประกาศตัวของพระองค์เอง และทรงเขียนสาส์นถึงผู้นำของโลกในหลายประเทศ ทรงขอร้องให้ระงับการสงครามและทรงขอให้กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ และยังทรงพยากรณ์ถึงความหายนะที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่โต้แย้ง ต่อมาประเทศราชาธิปไตย 20 ประเทศ ถูกยกเลิกการปกครองแบบเก่า ช่างนาขนพองต่อประจักษ์พยานแห่งพระโอวาทอันทรงพลานุภาพของพระองค์ พระองค์ทรงเขียน สาส์นรวม 100 ฉบับ และมีหลายฉบับที่พระองค์ทรงตอบเป็นการส่วนตัว พระองค์ทรงเสด็จดับขันธ์ในปี พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) ขณะยังทรงเป็นเสมียนนักโทษอยู่ พระองค์ทรงแต่งตั้งให้บุตรชายคนโตซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามว่า "พระอับดุลบาฮา" แปลว่าผู้รับใช้แห่งแสงสว่าง พระองค์ทรงเป็นผู้สืบทอดศาสนาและเป็นผู้ให้คำอธิบายพระวาทะ

พระอับดุลบาฮาทรงถือกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2387 (ค.ศ. 1844) และพระองค์ได้ติดสอยห้อยตามพระบิดาและครอบครัวของพระองค์ไปโดยตลอด พระองค์ถูกรีดรอนสิทธิ ถูกเนรเทศและตกเป็นนักโทษ พระองค์ทรงดำรงความเป็นนักโทษอยู่ แม้ว่าองค์พระศาสนดาบาฮาอุลลาห์ได้ปรีนิพานไปแล้วก็ตาม และตลอดเวลาที่ถูกเนรเทศพระองค์ได้ต้อนรับผู้แสวงบุญจำนวนมากที่มาจากประเทศตะวันตก จนกระทั่งได้เกิดการปฏิวัติขึ้นในประเทศตุรกีปี พ.ศ. 2451 (ค.ศ. 1908) และพระองค์ได้รับการปลดปล่อยเป็นอิสรภาพเมื่อก่อนหน้านั้นการที่ท่านผู้นำศาสนาที่เป็นที่รู้จักกันดีนี้จะเดินทางไปเผยแพร่ศาสนายังต่างประเทศนั้นไม่อาจจะกระทำได้เลย

เมื่อ พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911) พระอับดุลบาฮาได้เดินทางโดยทางเรือไปยังยุโรปซึ่งในขณะนั้นมีอายุได้ 67 ปี พระองค์ได้กล่าวปราศรัยกับท่านผู้ฟัง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ชาวตะวันตกเป็นครั้งแรกที่โบสถ์ของนครลอนดอน (ซีทที เท็มเปิล) ตามหมายกำหนดการเดินทางไปท่องอเมริกาในช่วงระยะเวลาแปดเดือน พระองค์ได้ไปเยี่ยมเยียนเมืองใหญ่ 39 เมือง เริ่มตั้งแต่ เมืองนิวยอร์ก ไปจนถึงเมืองซานฟรานซิสโก ในซีกโลกทางตะวันตกและในทุกเมือง พระองค์ได้กล่าวปราศรัยกับคนทุกชนิต และที่วิลเมทเมืองชิคาโก พระองค์ได้วางศิลาฤกษ์สำหรับสร้างสถานที่สักการะของบาไฮขึ้นเป็นครั้งแรกในโลกทางตะวันตก และได้สร้างสำเร็จสมบูรณ์แล้วในปัจจุบันนี้ และต่อมาพระองค์ได้ไปเยือนประเทศในยุโรปหลายประเทศ และกลับไปเยี่ยมประเทศอังกฤษเป็นครั้งที่ 2 สุนทรพจน์ที่ได้จดบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้เป็นสุนทรพจน์ที่พระอับดุลมาฮาได้กล่าวตอนที่พระองค์เดินทางกลับมาที่ประเทศอังกฤษ และที่ปารีส หลังจากการเดินทางกลับมาจากประเทศอเมริกา พระองค์ได้กล่าวปราศรัยที่มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ที่เอดดินเบอร์ก และที่บรีส ตอล นอกจากนี้ได้ปราศรัยในประเทศต่าง ๆ หลายประเทศในยุโรป

ในเวลานั้นนักหนังสือพิมพ์รายวันได้ออกข่าวเกี่ยวกับพระองค์อย่างมากมาย และประชาชนก็หลั่งมุนเข้ามาหาพระองค์ ไม่ว่าพระองค์จะย่างกรายไป ณ ที่ใด "จากความทรงจำแห่งวันเวลาเหล่านั้น หูของเราได้ยินแต่เสียงย่ำของฝีเท้าผู้คนที่หลังไหลมาตลอดวันตลอดเวลา ราวประหนึ่งสายน้ำที่ไหลไม่รู้จักสิ้นสุด เขาเหล่านั้นมาจากทั่วทุกประเทศ"

ในปี พ.ศ. 2456 (ค.ศ. 1913) พระองค์ได้กลับไปยังดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นสถานที่มรณภาพของพระองค์

การที่ความคิดที่พระบาฮาอุลลาห์ได้เปิดเผยนั้นเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางทั่วโลกนั้นเป็นปรากฏการณ์ที่ประหลาดในโลกยุคปัจจุบัน ทุกวันนี้คนที่มีความคิดจำนวนน้อยมากที่คัดค้านหลักธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ เช่นในเรื่องความเสมอภาคระหว่างบุรุษ และสตรี และความสามัคคีระหว่างนานาชาติ ซึ่งเป็นการช่วยเหลืออย่างมากที่ก่อให้เกิดการค้นพบสิ่งใหม่ และจัดตั้งภาษาสากลขึ้น จัดตั้งสภาแห่งโลกขึ้น มีการก่อตั้งกองกำลังรักษาความปลอดภัยและรับรองความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษยชาติ ซึ่งมีอาจแก้ไขปัญหาได้ในระดับท้องถิ่น

ถึงแม้ว่าการเผยแพร่หลักธรรมเหล่านี้ในตอนนั้นดูเหมือนว่า เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ไม่ได้แต่ไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยที่หลักธรรมเหล่านี้ในที่สุดจะต้องได้รับชัยชนะ โดยมีวิถีทางแห่งความสำเร็จเพียงอย่างเดียว โดยที่ให้นุชนิยมสิทธิเลือกไม่ว่าขบวนการนั้นจะราบเรียบหรือเจ็บปวดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับว่าเขาจะยอมรับหรือปฏิเสธต่อหลักธรรมขององค์พระผู้ทรงประเสริฐนั้นหรือไม่ ผลร้ายที่ติดตาม

มาจากการเลือกเอาข้างใดข้างหนึ่งนั้นเห็นได้ชัดเจนในทุกวันนี้ เราต้องยอมรับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่ละอย่างทีละอย่าง

ศาสนาบาไฮแม้จะถูกเข้าใจว่าเป็นศาสนาที่ฟื้นฟูขึ้นใหม่ แต่ก็ได้ให้สิ่งใหม่ ๆ หลายอย่างเกินบรรดาศาสนาทั้งหลาย และยังจัดให้มีกฎบัตรสำหรับระเบียบแบบแผนของโลกโดยยึดเอาหลักธรรมต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้เป็นหลัก มีโครงสร้างที่ให้ความมั่นใจเกี่ยวกับความสามัคคีของมนุษยชาติเช่นเดียวกับกับระบบการปกครองของศาสนา ซึ่งแม้จะเพื่อก่อตั้งขึ้นตามที่แตกต่างกัน แต่มีการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จด้วยดี ทั้งยังให้ความกระจ่างแก่ปัญหาหลาย ๆ อย่าง เป็นต้นว่า จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์โลก และฐานะแห่งความเป็นมนุษย์บนโลกนี้ นอกจากนี้ยังได้อธิบายถึงประวัติศาสตร์ของมนุษย์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงยุคแห่งความรุ่งเรืองในปัจจุบันนี้ พระราชประสงค์ที่เปิดเผยนั้นมิได้หยุดยั้งแม้แต่ครั้งเดียว การที่บุคคลใดจะแสดงตนเข้าร่วมในศาสนานี้จะนำมาซึ่งความสุขสุดยอดและมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะช่วยสนับสนุนให้ประสบความสำเร็จ พระราชปณิธานของพระนางวิคตอเรีย พระราชินีแมรีแห่งรูมาเนีย ได้ทรง พระราชหัตถเลขาไว้ว่า "คำสั่งสอนของศาสนาบาไฮนำมาซึ่งสันติสุข และความเข้าใจกันเป็นอันดี เป็นเสมือนการสอดคล้องต่อกันอย่างดี ดุจดั่งวงแขนที่เปิดกว้างเพื่อต้อนรับทุก ๆ คนที่ใฝ่แสวงหาขณะแห่งความหวัง ยอมรับพระศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ทุก ๆ องค์ มิได้ทำลายความเชื่อของพระศาสดาองค์ก่อน ๆ และเปิดประตูทุกบานกว้างออก"

คำสั่งสอนของศาสนาบาไฮนำมาซึ่งสันติสุขและความเข้าใจกันเป็นอันดี ดุจดั่งมีใจกว้างที่อ้าแขนรับทุก ๆ คนเข้าด้วยกัน ผู้ใฝ่แสวงหาพระโอวาทแห่งความหวังทั้งยังยอมรับนับถือพระศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ และมีได้ทำลายหลักความเชื่อถือที่มีมาแต่ก่อนแต่ทว่าได้เปิดประตูแห่งธรรมให้กว้างออกต่างหาก ความเศร้าสลดซึ่งเกิดจากการโต้เถียงกันระหว่างหมู่คนที่มีความเชื่อในนิกายต่าง ๆ กัน และน่าประหลาดที่เขาเหล่านั้นไม่ผ่อนปรนเข้าหากัน ทำให้ข้าพเจ้าได้พบความจริงว่า ในคำสั่งสอนของศาสนาบาไฮได้สอนถึงจิตใจอันแท้จริงของพระคริสต์ ซึ่งได้รับการปฏิเสธและเข้าใจผิดอยู่บ่อย ๆ จึงมีความสามัคคีกันดีกว่าก่อความยุ่งยาก มีความหวังดีกว่าตำหนิโทษกัน มีความรักกันดีกว่าเกลียดชังกันนั้นเป็นการทำให้เกิดความวางใจกันและกันระหว่างมนุษย์ทั้งหลายเป็นอย่างดี

เมื่อพระอับดุลบาฮาถึงแก่มรณภาพแล้ว ศาสนาก็เข้าสู่ยุคที่เป็นแบบแผนเป็นรูปร่าง เป็นยุคที่ได้กำหนดไว้ถึงการวางรากฐานบนโลกนี้ ในปี พ.ศ. 2464 (ค.ศ. 1921) ศาสนาได้ก่อตั้งไปทั่วโลก 33 ประเทศ จนมากขึ้นถึง 300

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ประเทศและตามเกาะสำคัญ ๆ ในปี พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) และในปีนั้นเอง [พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951)] สำนวนและหนังสือของบาไฮก็ได้พิมพ์ออกเป็นภาษาต่าง ๆ 60 ภาษา (สถิติในปี พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959) มีบาไฮศาสนิกชน ประมาณ 255 ประเทศ และหนังสือบาไฮ 263 ภาษา) ชาวอเมริกันบาไฮก็ได้ออกไปเผยแพร่ศาสนาตั้งแต่ภาคกลางของทวีปอเมริกา ไปจนถึงอเมริกาใต้และเผยแพร่ต่อไปอีก 10 ประเทศในยุโรปตะวันตก (พ.ศ. 2502 (ค.ศ. 1959) บาไฮศาสนิกชนได้ออกไปเผยแพร่ถึงทวีปแอฟริกา เอเชีย และหมู่เกาะต่าง ๆ ในแปซิฟิก)

ทุกคนที่ได้พบและได้สนทนากับพระอับดุลบาฮา ไม่มีความประหลาดใจเลยในการที่ศาสนาบาไฮได้รับความสำเร็จและเผยแพร่ออกไปอย่างรวดเร็ว เขาได้รู้และได้เห็นการกระทำด้วยความรู้สึกที่ว่า เขาได้ถูกยกขึ้นสู่ระดับที่ปัญหาต่าง ๆ จะหมดสิ้นไป พระองค์ได้แผ่จิตใจแห่งความรักอันมหัศจรรย์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจนกระทั่งความแตกต่างกันต่าง ๆ นานา ก็ถูกลืมไปเสียสิ้น พระองค์เป็นเพียงบุคคลสุดท้ายของทั้งสามท่านที่ได้ร่วมจรริ่งศาสนาบาไฮ อย่างได้ผลถึงเพียงนั้น คนทั้งหลายจะประหลาดใจสักเท่าใดในอำนาจของความเชื่อถือที่ได้ดึงเอาจิตใจของคนทั้งหลายเข้ามารวมกันได้

เราจะขอจบคำนำนี้โดย จะยกเอาตัวอย่างคำพูดของ เซอร์ โรแนลด์ สโตรริส บุคคลสำคัญของอังกฤษผู้ซึ่งได้พบกับพระอับดุลบาฮา จนมีความรู้สึกซึ่งในอำนาจอันยิ่งใหญ่ของจิตใจพระองค์ท่าน ท่านเซอร์โรแนลด์ กล่าวว่

"ข้าพเจ้าได้พบกับพระอับดุลบาฮา เมื่อ พ.ศ. 2443 (ค.ศ. 1900) ข้าพเจ้าขับรถจากเมืองไฮฟา ไปถึงเมืองอัคคา ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาอย่างเบิกบานหนึ่งชั่วโมงกับคนป่วยแต่ทว่านักโทษหรือผู้ถูกเนรเทศคนนี้ก็กลับมีความกระฉับกระเฉงดี สงครามทำให้เราต้องแยกกันอีกจนกระทั่ง ลอร์ด แอลเลนบี ได้ชัยชนะไปจนถึงซีเรีย ท่านลอร์ด จึงได้ส่งตัวข้าพเจ้าเข้ามาจัดการตั้งรัฐบาลขึ้นที่เมืองไฮฟา ในวันแรกที่ไปถึงข้าพเจ้าก็ไปเยี่ยมพระอับดุลบาฮา โดยทันที และก็รู้สึกยินดีที่พระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงเลย

ข้าพเจ้าไม่เคยเว้นที่จะไปเยี่ยมพระองค์ เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสแวะที่เมืองไฮฟา การสนทนาปราศรัยของพระองค์เป็นที่น่าพิศวงมาก ดูราวกับว่าพระองค์เป็นศาสดาในสมัยโบราณ ซึ่งห่างไกลกับนักการเมืองชาวพาลีสไตน์ซึ่งมีใจแคบและมักทำให้เกิดความยุ่งใจและรู้ถึงสาเหตุแห่งความยุ่งยาก

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสแสดงความเศร้าสลดครั้งสุดท้ายเป็นบรรณาการต่อผู้ที่น่ารัก น่านับถือและน่าเคารพในคราวไปพิธีปลงศพ พระอับดุลบาฮา ข้าพเจ้าไปกับท่านเซอร์ เฮอริเบิร์ตชามูเอล เมื่อ พ.ศ. 2464 (ค.ศ. 1921) เราเดินจากต้นขบวนอันยาวยืดยาวของผู้มาร่วมพิธี ซึ่งมีศาสนาต่าง ๆ ไปจนถึงเนินเขาคาร์เมล ข้าพเจ้าไม่เคยรู้ถึงการแสดงความเศร้าสลด และการคารวะร่วมกันเช่นครั้งนั้น มากไปกว่าการกระตุ้นใจให้กระทำด้วยความง่ายดายอย่างที่สุดต่อพิธีปลงศพนั้น"

มกราคม พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951)

ภาคที่ 1
[Part 1]

1

**หน้าที่แห่งความมีเมตตากรุณา และความเห็นอกเห็นใจ
ต่อบุคคลแปลกหน้าและบุคคลต่างชาติ**
[The Duty of Kindness and Sympathy towards Strangers and Foreigners]

16-17 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมื่อบุคคลหนึ่งหันหน้าไปสู่พระผู้เป็นเจ้า เขาจะพบว่าแสงอาทิตย์สาดส่องไปทั่วทุกแห่งหน คนทุกคนล้วนเป็นพี่น้องของเขา จงอย่ายึดถือแบบอย่างที่จะเป็นเหตุให้ท่านดูคล้ายกับว่าเป็นคนเย็นชาและปราศจากความเห็นอกเห็นใจ เมื่อท่านพบปะบุคคลแปลกหน้าจากประเทศอื่น ๆ อย่าได้มองเขาคคล้ายกับว่าท่านสงสัยว่าเขาเป็นคนชั่ว เป็นขโมยและ เป็นคนหยาบค้าย ท่านอาจคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องระวังให้มากที่จะไม่ปล่อยตัวของท่านเพื่อเสี่ยงต่อการคบค้าสมาคมกับคนที่อาจจะไม่น่าพึงปรารถนา

ข้าพเจ้าขอรับรองท่านอย่าได้คิดถึงแต่ตัวของท่านเองเท่านั้น จงมีความเมตตากรุณาต่อคนแปลกหน้า ไม่ว่าเขาจะมาจากตุรกี ญี่ปุ่น เปอร์เซีย รัสเซีย จีน หรือจากประเทศอื่นใดในโลก

จงช่วยทำให้เขาทั้งหลายรู้สึกเหมือนอยู่ที่บ้าน ใต้ถ้ำสถานที่พักของเขา อาสาว่าท่านจะรับใช้เขาได้อย่างไร พยายามทำให้ชีวิตของเขาเป็นสุขขึ้นบ้าง

ในกรณีที่แม้ว่า บางครั้งสิ่งที่ท่านสงสัยในตอนแรกจะเป็นความจริง แม้กระนั้น ก็ต้องพยายามเป็นพิเศษที่จะมีเมตตากรุณาต่อเขา ความเมตตากรุณานี้จะช่วยให้เขาดีขึ้น

ถึงกระนั้น ทำไมคนต่างชาติจึงได้รับการปฏิบัติเยี่ยงคนแปลกหน้า

จงให้บุคคลที่ท่านพบปะเหล่านั้นทราบเองได้ว่าท่านเป็นบาไฮศาสนิกชน โดยท่านไม่ต้องประกาศตนเอง

จงทำให้คำสั่งสอนของพระศาสดาบาฮาอูลลาห์ที่ว่ามีความเมตตากรุณาต่อชนทุกชาติเป็นการปฏิบัติ จงอย่าได้พอใจกับการแสดงออก ซึ่งความเป็นมิตร

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดร

แค่เพียงคำพูดเพียงอย่างเดียว จงให้หัวใจของท่านครุ่นด้วยความรักความเมตตากรุณาต่อผู้ที่ท่านพบ

ไอ้ชาวโลกตะวันตกทั้งหลาย จงมีเมตตากรุณาต่อชาวโลก ตะวันออกที่พิงพิงรวมอยู่ในหมู่ท่าน อย่าได้ยึดถือแต่ขนบธรรมเนียมของท่านเมื่อพูดจាកับพวกผู้ซึ่งไม่คุ้นเคยขนบธรรมเนียมของท่าน เพราะขนบธรรมเนียมเหล่านี้สำหรับชาวตะวันออกดูเหมือนว่าเย็นชา ขาดความอบอุ่นและความเป็นมิตร ควรที่ท่านจะปฏิบัติและแสดงออกซึ่งความเห็นอกเห็นใจให้เขาได้ประจักษ์ในความรักอันล้นเปี่ยมที่ปราศจากขอบเขตของท่าน ถ้าดูเหมือนว่าเขาเหงาพยายามช่วยเหลือ รับใช้อย่างเต็มใจ ถ้าคนใดคนหนึ่งโศกเศร้า ก็จงปลอบโยนเขา ถ้ายากจนก็จงช่วยเหลือ ถ้าถูกกดขี่ก็จงช่วยชีวิต ถ้าอยู่ในความทุกข์ยาก ก็จงทำให้เขาสุขสบายขึ้น การกระทำดังกล่าวของท่านก็จะเป็นไม่เพียงแค่คำพูดเท่านั้น หากยังแสดงออกด้วยการกระทำด้วยความจริงว่าท่านคิดถึงคนอื่น ๆ เหมือนกับพี่น้องของตนเอง

จะมีประโยชน์อะไรในการลงความเห็นว่ามีมิตรภาพสากลเป็นสิ่งที่ดี และพูดถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชนชาติมนุษย์เป็นเช่นอุดมคติอันยิ่งใหญ่ อันหนึ่ง นอกเสียจากว่าความคิดเหล่านี้จะถูกเปลี่ยนไปเป็นการกระทำ มิฉะนั้นแล้วความคิดดังกล่าวก็จะมีประโยชน์อันใดเลย

ความผิดพลาดในโลกนี้ยังคงมีอยู่ต่อไป เป็นเพราะเหตุว่าคนทั้งหลายพูดกันถึงแต่อุดมคติของตนโดยไม่พยายามแปรอุดมคตินั้นเป็นการปฏิบัติ ถ้ามีการปฏิบัติแทนคำพูดแล้ว ความทุกข์ยากของโลกนี้ก็จะเปลี่ยนแปลงเป็นความสุขสบายได้ในไม่ช้า

บุคคลที่ทำคุณความดีอย่างใหญ่หลวงโดยไม่อวดอ้างถึงการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นอยู่บนหนทางไปสู่ความสมบูรณ์

บุคคลที่ประสบความสำเร็จในความดีเพียงเล็กน้อยแต่อวดอ้างคุณความดีของเขา บุคคลนั้นมีค่าน้อยมาก

ถ้าข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องพูดถึงความรักที่มีต่อท่านตลอดเวลา ท่านก็จะทราบได้โดยปราศจากคำพูดใด ๆ แต่ถ้าหากข้าพเจ้าไม่รักท่าน ท่านก็จะทราบได้เช่นกัน และท่านก็คงจะไม่เชื่อแม้ข้าพเจ้าจะบอกรักท่านเป็นพันคำก็ตาม

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทมหา

คนเรามักแสวงหาความดีแล้วพร่ำขยาดคุณความดีนั้นด้วยคำพูดอันไพเราะ เพราะหวังที่จะให้ผู้อื่นคิดว่าเขาเหนือกว่าและดีกว่าคนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความมีชื่อเสียงในสายตาของชาวโลก ผิดกับบุคคลซึ่งกระทำความดีเป็นส่วนใหญ่แต่ใช้คำพูดน้อยที่สุดเกี่ยวกับการกระทำของเขา

ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบุตรหลานของพระผู้เป็นเจ้าจะกระทำการงานต่าง ๆ โดยปราศจากการโอ้อวดตน พวกเขาจะเชื่อฟังบทบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

ความหวังของข้าพเจ้าสำหรับท่านนั้นก็คือ ท่านจะต้องละเว้นจากการกดขี่ และการกระทำที่ผิดศีลธรรม ท่านจะต้องทำงานกันโดยไม่หยุดยั้งจนกระทั่งความยุติธรรมบังเกิดขึ้นในทุกแผ่นดิน ท่านจะต้องบำรุงรักษาหัวใจของท่าน ให้บริสุทธิ์ผ่องแผ้วและวางมือของท่านให้พ้นจากความอยุติธรรมทั้งหลาย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จากท่านเพื่อการเข้าใกล้ชิดพระองค์ และนี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าหวังจากท่านอย่างแท้จริง

2

อำนาจและคุณค่าของความคิดที่แท้จริง ขึ้นอยู่กับ การแสดงออกในรูปของการปฏิบัติ [The Power and Value of True Thought Depend upon Its Manifestation in Action]

วันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ความแท้จริงของคนเราอยู่ที่ความคิด ไม่ใช่อยู่ที่ร่างกายอันเป็นวัตถุ อำนาจใฝ่สูงและอำนาจใฝ่ต่ำเป็นของคู่กัน แม้วามมนุษย์จะเป็นส่วนหนึ่งของสัตว์ทางด้านสรีระก็ตาม แต่มนุษย์ก็ได้รับอำนาจแห่งความคิดใฝ่สูงทางธรรมเหนือกว่าสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ทั้งหมด

ถ้าความคิดของคนเรามุ่งไปสู่ในเรื่องคุณธรรมอันสูงส่งอย่างมั่นคงแล้ว คนเหล่านั้นก็เป็นเสมือนคนนกบุญ หากเป็นไปในทางตรงกันข้ามแล้ว ความคิดของคนก็จะมีได้มุ่งสูงขึ้น แต่กลับมุ่งดิ่งตกต่ำสู่ห้วงแห่งวัตถุทางโลกทั้งปวง คนเหล่านั้นก็จะฝีกใฝ่ในทางวัตถุมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นที่ตัวเขาเองดีกว่าสัตว์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ความคิดอาจจะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

- 1) ความคิดที่อยู่ในโลกของความคิดเพียงอย่างเดียว
- 2) ความคิดที่แสดงออกมาในรูปของการปฏิบัติ

ชายและหญิงบางคนภาคภูมิใจในความคิดอันสูงส่งของเขา แต่ทว่าถ้าความคิดเช่นนั้นไม่ได้ถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติแล้ว ความคิดนั้นก็ยังคงไร้ประโยชน์ อานุภาพทางด้านความสามารถของความคิดจะรู้ได้โดยการแสดงออกมาเป็นการกระทำ อย่างไรก็ตามในโลกที่เจริญก้าวหน้าและวิวัฒนาการนี้ ความคิดของนักปรัชญาอาจแปรสภาพเป็นการปฏิบัติโดยบุคคลอื่น ๆ แม้ว่านักปรัชญาเหล่านี้ไม่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองหรือไม่ประสงค์จะแสดงความคิดอันยิ่งใหญ่เหล่านั้นออกมาในรูปการปฏิบัติในชีวิตของตนเองก็ตาม ย่อมแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของเขายังอยู่ในระดับขั้นที่ต่ำกว่าคำสั่งสอนที่ได้ให้ไว้ และนี่คือความแตกต่างระหว่างพระศาสดาทั้งหลายกับนักปรัชญาต่าง ๆ เหล่านั้น พระศาสดาจะทรงปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์เป็นคนแรก พระองค์ทรงนำมาซึ่งโลกแห่งการปฏิบัติตามความนึกคิดอุดมคติทางธรรม ความนึกคิดอันประเสริฐจึงได้เปิดเผยขึ้นในโลกนี้ คำสอนและการปฏิบัติอุดมสมบูรณ์อยู่ในตัวพระองค์เอง มีอาจจะแยกออกจากกันได้เมื่อเราพบว่านักปรัชญาคนใดก็ตามที่ได้เน้นถึงความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของความยุติธรรม แต่ในขณะที่เดียวกันก็ได้สนับสนุนความโลภมากของกษัตริย์บนความหูดุและความกดขี่ข่มเหง เราย่อมจะทราบได้ทันทีว่า นั่นคือนักปรัชญาที่อยู่ในความคิดกลุ่มแรก เพราะว่าความคิดของเขาตั้งงามแต่มิได้กระทำตามความคิดที่ดีงามนั้น

สภาวะเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นกับพระศาสดาเป็นอันขาดเพราะพระองค์จะแสดงความคิดอันสูงส่งนั้นออกมาเป็นการกระทำเสมอ

3

**พระผู้เป็นเจ้าของคือนายแพทย์ที่ทรงเปี่ยมไปด้วยความเมตตา
อย่างใหญ่หลวงพระองค์เท่านั้นคือผู้บำบัดรักษาอย่างแท้จริง**
[God Is the Great Compassionate Physician
Who Alone Gives True Healing]

19 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

การรักษาที่แท้จริงทั้งหมดมาจากพระผู้เป็นเจ้าของ มีสาเหตุแห่งการเจ็บป่วยอยู่ 2 ประการคือ 1) ทางวัตถุ 2) ทางจิตวิญญาณ ถ้าเป็นการเจ็บป่วยทางกาย การรักษาทางวัตถุก็เป็นสิ่งจำเป็นถ้าความเจ็บป่วยทางจิตใจ การรักษาทางจิตวิญญาณก็เป็นสิ่งจำเป็น ถ้าเราได้รับพระพรแห่งสวรรค์ในขณะที่เรากำลังทำการรักษาอยู่ และนั่นแหละจะเป็นเพียงสิ่งเดียวที่เราจะได้รับการรักษาอย่างสมบูรณ์ เพราะยานั้นเป็นแต่สิ่งภายนอก และเป็นวิถีสองที่เรามองเห็นได้ซึ่งทำให้เราได้รับการรักษาแห่งสวรรค์ได้ การรักษาทางกายจะหาค่ามิได้เลยนอกเสียจากว่าจิตวิญญาณจะได้รับการรักษา ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในอ้อมพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าของ หากปราศจากการรักษาจากพระผู้เป็นเจ้าของเราไม่อาจมีสุขภาพที่สมบูรณ์ได้

เคยมีหลายคนในที่สุดก็ตายด้วยโรคซึ่งเขาเหล่านั้นได้ทำการศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เช่น อาร์สโตเติล ผู้ซึ่งทำการศึกษเกี่ยวกับระบบการย่อยอาหารก็ตายด้วยโรคกระเพาะ อารีซโตเติลเป็นผู้เชี่ยวชาญทางโรคหัวใจก็ตายด้วยโรคหัวใจ พระผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นแพทย์ที่ทรงไว้ซึ่งความเมตตา กรุณาอย่างสูงเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่มีอำนาจในการรักษาโรคอย่างแท้จริง

สิ่งที่มีชีวิตทั้งหมด ขึ้นอยู่กับพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของ ไม่ว่าเขาจะมีความรู้ มีอำนาจ ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใคร และดูเหมือนว่าเขาเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม

แต่จงดูกษัตริย์ ผู้ยิ่งใหญ่ของโลก แม้ว่ากษัตริย์เหล่านั้นได้รับอำนาจทั้งหมดเท่าที่มนุษย์จะมอบ ให้แก่เขาเหล่านั้นได้ และแล้วเมื่อความตายเรียกหา เขาก็ต้องเชื่อฟังเช่นเดียวกันกับชาวนาที่หน้าประตูวัง

ดูแต่สัตว์ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้แม้ดูเหมือนว่าจะมีกำลังมาก ตัวอย่าง เช่น ช้างซึ่งเป็นสัตว์ที่ใหญ่ที่สุดในบรรดาสัตว์ทั้งหลายก็ถูกรบกวนโดยแมลงวัน และสิงห์โตก็ไม่อาจหนีไปจากความคันของตัวหนอนได้ แม้แต่มนุษย์ซึ่งอยู่ในรูปที่สูงที่สุดในบรรดาสัตว์ต่าง ๆ ที่ถูก

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

สร้างขึ้นยังต้องมีหลายสิ่งหลายอย่างที่จำเป็นในการดำรงชีวิต สิ่งแรกในบรรดาสิ่งที่จำเป็นทั้งหลายคือ เขาต้องการอากาศ และถ้าหากเขาไม่ได้รับอากาศ สำหรับหายใจเพียงไม่กี่นาทีเขาก็ตาย เขาต้องการน้ำ อาหาร เสื้อผ้า ความอบอุ่น และอื่น ๆ อีกหลายอย่าง เขาถูกห้อมล้อมไปด้วยอันตรายต่าง ๆ และความยุ่งยากต่าง ๆ รอบด้านซึ่งคอยต่อต้านตัวเรา ลำพังร่างกายอย่างเดียวไม่อาจยืนหยัดอยู่ได้ถ้าใครคนหนึ่งมองดูรอบ ๆ ตัวเขา เขาจะเห็นโลกรอบ ๆ ตัวเขาได้ เขาจะเห็นว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นต้องพึ่งธรรมชาติ และถูกควบคุมอยู่ในกฎแห่งธรรมชาติ

ลำพังมนุษย์โดยอำนาจแห่งจิตวิญญาณเอง เขาสามารถให้อิสรภาพกับตัวเอง ขึ้นอยู่เหนือโลกแห่งวัตถุ และทำให้เป็นผู้รับใช้ของเขาได้

ถ้าปราศจากความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าของแล้ว มนุษย์จะเป็นเสมือนสัตว์ร้ายที่สูญพันธุ์ไป แต่พระผู้เป็นเจ้าของได้ให้อำนาจอันมหัศจรรย์นี้แก่เขา เพื่อว่าเขาจะได้มองไปที่สูง และรับการรักษาจากพระมหากษัตริย์คุณแห่งสวรรค์ของพระองค์ท่ามกลางของขวัญอื่น ๆ

แต่อนิจจา มนุษย์ไม่มีความกตัญญูต่อความดีอันสูงส่ง แต่กลับนอนหลับเสียอย่างละเลย ไม่อาจเอาใจใส่ต่อความปรานีอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าของได้แสดงต่อเขา หันหน้าของเขาไปเสียจากแสงสว่างและ ไปตามทางแห่งความมืดมน

นี่เป็นคำอธิษฐานอย่างแท้จริงของข้าพเจ้าที่ท่านทั้งหลายจะไม่เป็นอย่างนั้น แต่จงหันหน้าของท่านมองไปยังแสงสว่างอย่างมั่นคง เพื่อที่ท่านจะเป็นเสมือนอย่างแสงแห่งโคมประทีปที่สองเข้าไปในความมืดแห่งชีวิต

4

ความจำเป็นสำหรับการรวมกัน ระหว่างชาวตะวันออก กับ ชาวตะวันตก

[The Need for Union between the Peoples of the East and West]

วันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า.-

ไม่ว่าจะเป็นสมัยก่อนหรือปัจจุบัน ดวงอาทิตย์แห่งสังคมยังคงฉายแสงขึ้น
จากขอบฟ้าทางทิศตะวันออกอยู่เสมอ

พระอับบราฮัมก็ปรากฏตัวขึ้นทางตะวันออก พระโมเชส ก็ได้รุ่งขึ้นมาสั่งสอน
นำผู้คนทั้งหลายจากขอบฟ้าทางตะวันออก พระคริสต์ได้ทรงประสูติขึ้นมา
พระโมฮัมหมัดก็ได้ทรงถูกส่งมาในประเทศในภาคตะวันออก พระบ็อบทรง
เกิดขึ้นบนดินแดนทางตะวันออกคือ เปอร์เซีย พระบาฮาอุลลาห์ ก็อาศัยและ
ทำการสั่งสอนอยู่ในทางตะวันออกและพระศาสนทูตทุกพระองค์ก็ถือกำเนิด
ขึ้นในภาคตะวันออก แม้ว่าแสงแห่งพระคริสต์จะเริ่มรุ่งอรุณจากทางตะวันออก
แต่รัศมีของพระองค์ก็ปรากฏขึ้นในทางตะวันตกและเป็นแสงรัศมีที่มองเห็น
ได้อย่างแจ่มชัด แสงอันประเสริฐของคำสั่งสอนของพระองค์ได้ส่องด้วย
อำนาจอันยิ่งใหญ่ไปยังโลกภาคตะวันตกและแผ่กระจายออกไปอย่างรวดเร็ว
ยิ่งกว่าในดินแดนที่เป็นที่กำเนิดคำสั่งสอนของพระองค์เสียอีก

วันเวลาเหล่านี้ ทางตะวันออกต้องการความเจริญทางวัตถุ และทางตะวันตก
ต้องการความเจริญทางจิตวิญญาณ มันจะเป็นการแลกเปลี่ยนเครื่อง
บรรณาการแก่กันด้วย

ตะวันออกและตะวันตกต้องรวมกันเพื่อที่จะให้ได้สิ่งที่ต่างฝ่ายต่างขาดตก
บกพร่อง การรวมกันนี้จะนำมาซึ่งอารยธรรมที่แท้จริง เมื่อความเจริญทาง
จิตใจแสดงออกให้เห็นในทางวัตถุ

การที่ได้รับอย่างหนึ่งจากอีกฝ่ายหนึ่ง การประสานกันจะได้รับผลดี ทุกคน
จะต้องร่วมกัน สภาพแห่งความสมบูรณ์จะบรรลุผล และจะเป็นการเกะกะกัน
อย่างแน่นแฟ้น และแล้วโลกก็จะเป็นกระจกสะท้อนแห่งคุณลักษณะของพระ
ผู้เป็นเจ้าของ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เราทั้งหลาย ทั้งชาวตะวันออกและชาวตะวันตกต้องตื่นตัวอย่างแข็งขัน ทั้งวัน ทั้งคืน ด้วยจิตใจและวิญญาณเพื่อที่จะปฏิบัติต่ออุดมการณ์อันสูงส่งนี้ เพื่อที่จะเชื่อมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างชาติต่าง ๆ ทุกชาติในโลกนี้ หัวใจของทุกคนจะต้องได้รับการชำระล้างให้สะอาด ตาจะถูกเปิดขึ้น จะได้รับอำนาจอันวิเศษและความผาสุกของมนุษย์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

เราต้องอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้า ขอให้ประเทศเปอร์เซียได้รับความเจริญทางวัตถุและจิตใจจากภาคตะวันตก ด้วยความปรานีของพระผู้เป็นเจ้า เปอร์เซียก็จะตอบแทนทางตะวันตกด้วยแสงแห่งพระคุณ การเสียสละในการปฏิบัติกิจของชนที่รวมกันทั้งตะวันตกและตะวันออก จะบรรลุถึงความสำเร็จในการที่จะวางรากฐานในผลงานอันนี้เพราะว่าอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ช่วยเขาเหล่านั้น

ท่านทั้งหลายควรจะศึกษาอย่างระมัดระวังในพระโอวาทของพระบาฮา อุลลาห์จนเข้าใจโดยถ่องแท้ข้อต่อข้อ จนกระทั่งสำนึกได้ด้วยความคิด และจิตใจ แล้วท่านจะกลายเป็นผู้ติดตามที่เข้มแข็งของแสงสว่างนั้นท่านจะได้เป็นทหารของพระผู้เป็นเจ้าที่มีธรรมอันประเสริฐ เป็นผู้ที่ได้รับและเผยแพร่ความเจริญอันแท้จริงในเปอร์เซียในยุโรปและทั่วโลก

นี่จะเป็นสวรรค์ซึ่งเกิดขึ้นบนโลก ในเมื่อมนุษย์เข้ามารวมกันภายใต้กระโจมของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในราชอาณาจักรของพระเกียรติคุณ

5

**พระผู้เป็นเจ้าทรงหยั่งรู้ในทุกอย่าง
แต่พระองค์ไม่อาจเป็นที่หยั่งรู้กันได้**

[God Comprehends All; He Cannot Be Comprehended]

คำวันศุกร์ที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลมาฮา กล่าวว่า

ได้มีการประชุมกันมากมายทุก ๆ วัน ในเมืองปารีสเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน บ้างก็ปรึกษาหารือกันทางการเมือง การค้า การศึกษา ศิลปะวิทยาศาสตร์ และในเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง

การประชุมเหล่านี้ก็ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดีงาม แต่สำหรับการประชุมครั้งนี้ ก็เพื่อการร่วมกันหันหน้าไปยังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อการเรียนรู้ทางที่ดีที่สุดเพื่อทำ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ประโยชน์ให้แก่มนุษย์ เพื่อค้นหาว่าความมีอคตินั้นทำให้หมดสิ้นไปได้
อย่างไรและทำให้เมล็ดพันธุ์แห่งความรัก และความเป็นพี่น้องนานาชาติถูก
หว่านลงในหัวใจของมนุษย์

พระผู้เป็นเจ้าทรงยอมรับในจุดประสงค์ของการชุมนุมร่วมกันของเรา และทรง
ประสาทพระพรของพระองค์แก่เรา

เราได้อ่านในพระคัมภีร์เดิมของคริสต์ศาสนาซึ่งมีอยู่ว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัส
ว่า "เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามคุณลักษณะของเรา ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์
ตรัสว่า "เราอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่กับเรา" [1] ใน
คัมภีร์โคหราน พระผู้เป็นเจ้าทรงตรัสว่า "มนุษย์คือความเร่งรีบของเราและ
เราคือความเร่งรีบของเขา" พระบาทสมเด็จพระอลิซาเบธทรงลิขิตไว้ว่า "พระผู้เป็นเจ้า
ทรงตรัสว่า หัวใจของท่านคือที่พำนักของเราจงทำให้บริสุทธิ์ เพื่อการสืบ
ของเรา วิญญาณของท่านเป็นที่แห่งการเปิดเผยของเรา จงทำให้บริสุทธิ์เกิด
เพื่อการปรากฏของเรา"

พระราชดำรัสอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นได้ว่า มนุษย์ได้ถูกสร้าง
ขึ้นตามฉายาของพระผู้เป็นเจ้า แม้กระนั้นมนุษย์ก็ไม่อาจหยั่งรู้แก่นแท้แห่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ เพราะว่าความรู้สึกนึกคิดความหยั่งรู้ของมนุษย์มี
ขอบเขตจำกัด ย่อมไม่อาจนำไปใช้กับความมหัศจรรย์อันไม่มีขอบเขตจำกัด
ได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงกอบปรดด้วยสิ่งทั้งหมด แต่พระองค์มิได้ทรงเป็น
องค์ประกอบ สิ่งทีกอบปรดด้วยย่อมอยู่เหนือกว่าสิ่งที่เป็นองค์ประกอบ ส่วนรวม
ย่อมยิ่งใหญ่กว่าส่วนย่อย สิ่งต่าง ๆ

ที่มนุษย์เข้าใจได้ย่อมไม่อยู่นอกเหนือไปจากความสามารถแห่งความเข้าใจ
ของเรา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่หัวใจของมนุษย์จะเข้าใจถึงธรรมชาติแห่ง
องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ ความนึกคิดของเราจึงเป็นแต่เพียงภาพสร้างสรรค์ขึ้นใน
จิตใจเท่านั้น

อำนาจในความเข้าใจย่อมแตกต่างกันตามระดับของอาณาจักรแห่งการ
สร้างสรรค์ต่าง ๆ อาณาจักรแร่ธาตุ พืช และสัตว์ ต่างก็ไม่สามารถเข้าใจการ
สร้างสรรค์อื่นใดที่เหนือไปกว่าอาณาจักรของมันเองได้ แร่ธาตุไม่อาจนึก
คิดถึงพลังแห่งความเจริญงอกงามของพืชได้ ต้นไม้ไม่อาจเข้าใจความหมาย
ในการเป็นเจ้าของการมองเห็น การได้ยิน หรือความรู้สึกในการดมกลิ่น
เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างสรรค์ทางกาย

[1] พระคัมภีร์คริสเตียน ยอห์น 14:11.

มนุษย์มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์เช่นนี้ แต่ยอมเป็นไปได้อาณาจักรทั้งหลายที่ต่ำกว่าจะเข้าใจสิ่งซึ่งเกิดขึ้นในจิตใจ ในสมองของมนุษย์ สัตว์ไม่อาจรู้สึกถึงความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ได้ มันรับรู้ได้โดยประสาท รับรู้อย่างสัตว์เท่านั้น มันไม่สามารถจินตนาการสิ่งใด ๆ ในรูปของนามธรรมได้และสัตว์ไม่สามารถเรียนรู้ได้ว่าโลกนี้ กลม และโลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ หรือเข้าใจการสร้างโทรเลข สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้อาณาจักรที่ต่ำกว่าสำหรับมนุษย์เท่านั้น มนุษย์เป็นงานการสร้างสรรค์ที่สูงที่สุด และใกล้เคียงพระเจ้ามากกว่าการสร้างสรรค์อื่นใด

อาณาจักรที่อยู่ในชั้นสูงกว่า ไม่อาจเป็นที่เข้าใจแก่อาณาจักรที่อยู่ในชั้นต่ำกว่าได้ ฉะนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งมีชีวิตเช่น มนุษย์ จะสามารถเข้าใจพระเจ้าผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใด ๆ

สิ่งที่เราจินตนาการขึ้น มิได้เป็นความเป็นอยู่อันแท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขององค์ทรงอยู่เหนือกว่าความคิดรวบยอดสูงสุดของมนุษย์ พระองค์ไม่อาจเป็นที่หยั่งรู้และคิดกันได้

สิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่ดำรงอยู่ได้ขึ้นอยู่กับพระมหากรุณาธิคุณแห่งสวรรค์ พระเมตตาปราณีแห่งสวรรค์ทรงประทานชีวิตให้เอง เสมือนแสงสว่างของดวงอาทิตย์ที่ทอแสงไปทั่วโลก ในทำนองเดียวกันพระเมตตาปราณีแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ไรขอบเขตจำกัดนี้ ถูกส่งลงบนสิ่งมีชีวิตทุก ๆ ชีวิต ในขณะที่แสงอาทิตย์ได้ทำให้ผลไม้บนโลกสุกและให้ชีวิต และให้ความอบอุ่นแก่สิ่งมีชีวิตทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน ดวงอาทิตย์แห่งพระสัจธรรมได้ส่งลงบนดวงวิญญาณทุกดวง เพิ่มเติมให้ด้วยเพลิงแห่งความรักและความเข้าใจ

การอยู่ในชั้นสูงกว่าของมนุษย์เหนือสิ่งต่าง ๆ แห่งโลกที่ถูกสร้างขึ้น จะเห็นได้อีกในที่นี่ มนุษย์มีดวงวิญญาณ ซึ่งเป็นที่พำนักแห่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ แต่สำหรับดวงวิญญาณของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในชั้นที่ต่ำกว่า มีสาระที่ด้อยกว่า

ดังนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่าจากสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้นทั้งหมด มนุษย์อยู่ใกล้เคียงกับธรรมชาติคุณลักษณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากที่สุด และด้วยประการฉะนี้จึงได้รับของขวัญที่ยิ่งใหญ่กว่าจากพระมหากรุณาธิคุณแห่งสวรรค์

อาณาจักรแร่ธาตุมีพลังแห่งการดำรงอยู่ พืชก็มีพลังแห่งการดำรงอยู่และเจริญเติบโตได้ สัตว์นอกจากมีการดำรงอยู่และเจริญเติบโตได้แล้วยังมี

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ความสามารถในการเคลื่อนไหว และรับรู้ทางระบบประสาทได้ในอาณาจักรแห่งมนุษย์ เราพบคุณลักษณะทั้งหมดของอาณาจักรที่อยู่ในขั้นต่ำกว่า และมีคุณสมบัติอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายประการ มนุษย์เป็นผลรวบรวมของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นดังที่กล่าวมาแล้ว เพราะว่ามันุษย์ เปรียบพร้อมไปด้วยทุก ๆ สิ่งที่ได้กล่าวไว้แล้วทั้งหมด

สำหรับมนุษย์ได้รับพระพรแห่งความเฉลียวฉลาดซึ่งเขาสามารถรับแสงสว่างแห่งธรรมที่ยิ่งใหญ่กว่า พระศาสนทูตเป็นเสมือนกระจกเงาที่ได้รับการขัดเงาสะท้อนแสงของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม แสดงให้ปรากฏซึ่งคุณสมบัติของพระผู้เป็นเจ้าของเขา

พระคริสต์ได้ทรงตรัสว่า "บุคคลผู้ใดได้เห็นเรา บุคคลผู้นั้นก็ได้เห็นพระบิดาด้วย" พระเจ้าทรงประจักษ์ให้เห็นในมนุษย์

ดวงอาทิตย์ไม่ได้ละจากที่ของมันในฟากฟ้าและลงมายังกระจกเงา เพราะว่าการขึ้นและการลงมา การมาและการไป ไม่ได้เป็นเรื่องของความเป็นอย่างที่ไม่จำกัด แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นวิธีการของความเป็นอยู่ที่จำกัด ในองค์พระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเขา หรือกระจกเงาที่ได้รับการขัดอย่างสมบูรณ์แล้วจะปรากฏคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้าของเขาในรูปหนึ่งที่มีมนุษย์เข้าใจได้

นี่เป็นการง่ายมากที่ทุกคนจะเข้าใจ เพราะพระองค์คือความเที่ยงธรรมของมนุษย์ที่ไม่มีขอบเขตจำกัดต่อบุตรหลานของพระองค์ตลอดกาล

สิ่งสร้างสรรค์ที่เป็นสัตว์เป็นทาสทางวัตถุ แต่พระผู้เป็นเจ้าของเขาทรงประทานเสรีภาพแก่มนุษย์ สัตว์ไม่สามารถหลบหลีกกฎของธรรมชาติ ในขณะที่มนุษย์ควบคุมได้ ด้วยเพราะธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเอาชนะธรรมชาติได้

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างนี้เป็นเหตุผลสมควรที่อาจจะรับไว้ได้ ในความคิดของทุกคนที่เต็มใจจะให้ความพิจารณา

ขอให้แต่ละท่านจงเป็นตะเกียงที่สว่างไสวซึ่งเปลวไฟของตะเกียงนั้นคือความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเขา ขอให้หัวใจของท่านทั้งหลายจงลุกโชติช่วงด้วยรัศมีแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จงให้ดวงตาของท่านทั้งหลายถูกจุดด้วยแสงรัศมีแห่งดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เมืองปารีสช่างสวยงามอะไรเช่นนี้ มีอารยธรรม มีพัฒนาการด้านวัตถุสูงกว่า และมีการจัดผังเมืองได้ดีซึ่งยากที่จะหาเมืองใดเสมอเหมือนได้ในโลกนี้ แต่แสงสว่างแห่งธรรมะไม่ได้ส่องไปยังที่นั่นนับเป็นเวลาช้านานแล้ว ความเจริญก้าวหน้าในทางจิตวิญญาณจึงล่าช้าหลังอารยธรรมความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ จำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจสูงสุดปลุกเมืองปารีสให้พบกับสภาพความเป็นจริงแห่งธรรมะ เพื่อปารีสจะสุดเอาลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปยังในดวงวิญญาณอันหลับใหล ท่านจะต้องสามัคคีกันในการทำงานนี้เพื่อเร่งเร้าเมืองปารีสในการทำให้ประชาชนได้รับพลังความกล้าหาญ โดยการช่วยเหลือจากอำนาจผลักดันที่ยิ่งใหญ่กว่า

เมื่อความเจ็บป่วยมีเพียงเล็กน้อย การเยียวยาเพียงเล็กน้อยก็เพียงพอแล้วที่รักษาโรคให้หายได้ แต่ถ้าความเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยได้กลายเป็นโรคร้ายแรง ดังนั้นการเยียวยาอันทรงฤทธิ์จะต้องได้รับการประทานให้โดยพระเจ้าผู้รักษาแห่งสวรรค์ มีต้นไม้บางอย่างที่ออกดอก และออกผลในเขตภูมิอากาศหนาวเย็น แต่ต้นไม้อื่น ๆ ต้องการรัศมีที่ร้อนจัดของดวงอาทิตย์เพื่อจะได้มาซึ่งวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ เมืองปารีสเป็นเหมือนต้นไม้เหล่านี้ที่ต้องการแสงอาทิตย์ที่ร้อนแรงที่สุดของอำนาจอันล้ำเลิศของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

ข้าพเจ้าขอร้องท่านทั้งหลาย จงปฏิบัติตามแสงสว่างแห่งพระสัจธรรมอย่างดี ในหลักพระธรรมคำสั่งสอนอันศักดิ์สิทธิ์ และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงช่วยโดยพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ประทานพลังแก่ท่าน ดังนั้นท่านจะสามารถผ่านพ้นความทุกข์ยากลำบาก และทำลายอคติซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการแตกแยก และความเกลียดชังในท่ามกลางประชาชนทั้งหลาย จงให้หัวใจของท่านเปี่ยมไปด้วยความรักอันใหญ่หลวงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และให้ทุกคนรู้สึกในความรักนั้นได้เพราะว่าทุกๆ คนเป็นผู้รับใช้ขององค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และทุกคนก็ได้ชื่อว่ามีส่วนร่วมในการได้รับพระมหากษัตริย์คุณแห่งสวรรค์

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อผู้ที่มีความคิดแต่เรื่องวัตถุและที่กำลังเสื่อมลง จงแสดงความรักอย่างที่ดีที่สุดและจงอดทน จุดดิ่งเขาเข้ามาให้ร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยแสงสว่างแห่งความกรุณาของท่าน

ถ้าท่านซื่อสัตย์ต่อการทำงานของท่าน ติดตามดวงอาทิตย์แห่งความจริงโดยแน่วแน่แล้ว วันอันปลื้มปิติแห่งความเป็นกันฉันท์พี่น้อง ในสากลก็จะฉายแสงอันงดงามขึ้นในบ้านเมืองทุกๆ ไป

6

สาเหตุอันน่าเวทนาของสงครามและ หน้าที่ของทุกคนที่ต้องต่อสู้เพื่อสันติภาพ

[The Pitiful Causes of War, and the Duty of Everyone to Strive for Peace]

21 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านทั้งหลายคงมีความสุขและสบายดี ข้าพเจ้าเองไม่มีความสุข แต่รู้สึกสลดใจมาก ชาวของการรบที่เบงกาซี นำมาซึ่งความเศร้าโศกในหัวใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าประหลาดใจในความโหดร้ายของมนุษย์ซึ่งยังมีอยู่ในโลกนี้มันช่างเป็นไปได้อย่างไรสำหรับมนุษย์ที่ต่อสู้กันจากเข้าจรดคำ เพื่อฆ่าฟันซึ่งกันและกันหลังเลือดของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และเพื่อวัตถุประสงค์อันใดเพื่อจะได้ครอบครองส่วนหนึ่งส่วนใดของโลกเท่านั้นหรือ แม้แต่สัตว์เมื่อมันต่อสู้กันมันมีสาเหตุของการต่อสู้ที่จับพลัน มันมีเหตุผลที่ดีกว่าในการต่อสู้กัน แต่ทำไมมนุษย์จึงช่างร้ายกาจในเมื่อเป็นสิ่งมีชีวิตที่ประเสริฐกว่ายังสามารถลดตัวต่ำลงทำการประหัตประหารกัน และนำมาซึ่งความทุกข์ยากลำบากมาสู่เพื่อนมนุษย์เพื่อครอบครองผืนแผ่นดินเพียงหย่อมเดียว

สิ่งมีชีวิตชั้นสูงสุดต่อสู้กันเพื่อจะได้มาซึ่งสสารที่อยู่ในรูปที่ต่ำที่สุดคือ ดินแผ่นดินไม่ได้เป็นของบุคคลเดียวแต่ทว่าเป็นของประชาชนทั้งหมด โลกนี้มีใช่เป็นบ้านของมนุษย์แต่เป็นหลุมฝังศพของมนุษย์ คนเหล่านี้ต่อสู้กันเพื่อหลุมฝังศพของเขาและไม่มีอะไรในโลกนี้น่าขะเขย่งเหมือนหลุมฝังศพ อันเป็นที่หมักหมมร่างกายอันเน่าเปื่อยของมนุษย์

แม้ผู้ชนะจะยิ่งใหญ่สักเพียงใดก็ตาม แม้ว่าเขาจะยึดครองได้หลาย ๆ ประเทศมาเป็นทาสเขาก็ไม่อาจรักษาแผ่นดินที่ถูกทำลายเหล่านี้ไว้ได้นอกจากส่วนเล็ก ๆ เพียงนิดเดียวนั้นคือหลุมฝังศพของเขา ถ้าหากมีความต้องการจะขยายดินแดนเพิ่มขึ้นเพื่อการปรับปรุงสภาพของประชาชน และเพื่อเผยแพร่อารยธรรม (เพื่อแทนที่ประเพณีอันป่าเถื่อนด้วยความยุติธรรมแห่งกฎหมาย) แน่นอนก็ยอมจะเป็นไปได้ ที่จะได้มาซึ่งแผ่นดินที่จำเป็นต้องเพิ่มขึ้นโดยสันติวิธีในส่วนที่ต้องเพิ่มขึ้น

แต่สงครามถูกทำให้เกิดขึ้นเพราะเป็นความพอใจแห่งความทะเยอทะยานของมนุษย์เพื่อผลประโยชน์เพียงนิดเดียว แต่นำความฉิบหายมาสู่บ้านเรือน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทบาฮา

นับจำนวนไม่ถ้วน ทำลายจิตใจของมนุษย์ทั้งหญิง และชายเป็นจำนวนร้อยๆ คน

จะมีหญิงหม้ายสักกี่คนที่โศกเศร้าถึงสามีของตน เราจะได้ยินเรื่องราวแห่งความทารุณโหดร้ายสักกี่เรื่อง จะมีเด็กกำพร้าตัวเล็กๆ ร้องไห้เรียกหาพ่อที่ได้ตายไปแล้วสักเท่าไร

ไม่มีอะไรอีกแล้วที่จะทำลายจิตใจและร้ายกาจยิ่งไปกว่าการแสดงออกซึ่งความทารุณโหดร้ายของมนุษย์

ข้าพเจ้ามอบหมายให้ท่านทั้งหลายและแต่ละท่านจงสำรวจความคิดเห็นทั้งหลายของท่านแห่งหัวใจของท่านให้อยู่บนความรักและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เมื่อความคิดแห่งสงครามเกิดขึ้น จงต่อต้านมันด้วยความคิดแห่งสันติสุขที่เหนือกว่า ความคิดแห่งความเกลียดชังจะต้องถูกทำลายลงด้วยความคิดแห่งความรักซึ่งมีอำนาจเหนือกว่า ความคิดแห่งสงครามนำมาซึ่งการทำลายทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น ความสามัคคีทั้งหมด ความเป็นอยู่ที่ดี ความสงบสุขและความพึงพอใจ

ความคิดแห่งความรักเป็นการเสริมสร้าง ความเป็นกันฉันท์พี่น้อง ความสงบสุข มิตรภาพและความผาสุก

เมื่อทหารแห่งโลกชักดาบออกมาเพื่อฆ่าฟันกัน ทหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าก็จับมือซึ่งกันและกัน ฉะนั้นขอให้ความโหดร้ายทารุณทั้งหลายของมนุษย์จงสูญสิ้นไปโดยพระเมตตาปราณีของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งทรงทำงานผ่านความบริสุทธิ์แห่งจิตใจ และความจริงใจแห่งจิตวิญญาณ ต้องไม่คิดว่าสันติสุขแห่งโลกเป็นอุดมคติที่ไม่อาจจะบรรลุผลได้

ไม่มีอะไรที่จะเป็นไปได้ต่อพระมหากษัตริย์แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

ถ้าหากท่านปรารถนาซึ่งมิตรภาพอย่างหมดหัวใจกับชนทุกชาติบนโลก ความคิดเกี่ยวกับศีลธรรมและการมองโลกในแง่ดีของท่านก็จะแพร่หลายออกไป และจะกลายเป็นความปรารถนาดีของบุคคลอื่น ๆ ด้วย ทั้งจะงอกงามแข็งแกร่งขึ้น แข็งแรงขึ้นจนกระทั่งเข้าถึงความคิดจิตใจของทุก ๆ คน

จงอย่ารู้สึกสิ้นหวัง จงกระทำด้วยความมั่นคง ความจริงใจและ ความรักจะชนะความเกลียดชัง จะมีเหตุที่ไม่อาจเป็นไปได้สักกี่อย่างที่กำลังผ่านมาในวันนี้ จงมุ่งหน้าของท่านตรงไปยังแสงสว่างแห่งโลกนี้อย่างมั่นคง จง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

แสดงความรักแก่ทุก ๆ คนความรักเป็นลมหายใจ แห่งพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ในจิตใจของมนุษย์ จึงมีความกล้าหาญพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงไม่ละทิ้งบุตรหลานของพระองค์ที่พากเพียรทำงาน และอธิษฐาน จึงให้หัวใจของท่านเต็มไปด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะให้ความสงบราบรื่นและความกลมเกลียวกันโอบล้อมโลกแห่งสงครามนี้ไว้ ดังนั้นขอความสำเร็จจงเป็นเช่นมงกุฎซึ่งสวมอยู่บนความพยายามของท่านและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะบังเกิดขึ้นพร้อมกับความเป็นกันฉันท์พี่น้องนานาชาติในความสันติสุขและความสมานไมตรีกัน

ในห้องนี้ วันนี้มีสมาชิกของชนหลายชาติ ชาวฝรั่งเศส ชาวอเมริกัน ชาวอังกฤษ ชาวอิตาลี ชาวสเปน พี่ชายและน้องชาย พี่สาวและ น้องสาว ประชุมกันเพื่อมิตรภาพและความสามัคคี จงให้การร่วมประชุมนี้เป็นเสมือนนางดีที่เกิดขึ้นในโลกนี้อย่างแท้จริงเมื่อบุตรหลานทุกคน ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ารู้สึกว่าเขาทั้งหลายเป็นใบไม้ของต้นไม้ต้นเดียวกัน ซึ่งทรงพระนามว่าความรัก

7

ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม

[The Sun of Truth]

22 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า.-

วันนี้ช่างเป็นวันอันสดชื่นเสียนี้กระไร ดวงอาทิตย์ส่องแสงจ้าให้แสงแดดและความอบอุ่นแก่มวลสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย และดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ก็ส่องมาเหมือนกัน ส่องสว่างและให้ความอบอุ่นแก่ดวงวิญญาณของมนุษย์ทุก ๆ ดวง ดวงอาทิตย์ได้ให้ชีวิตแก่ร่างกายของสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ หากไม่มีความอบอุ่นจากแสงอาทิตย์ ความเจริญเติบโตก็จะหมดไป การวิวัฒนาการก็จะชะงักลง แล้วก็เน่าเปื่อยและในที่สุดก็ตาย ทำนองเดียวกันกับจิตวิญญาณของมนุษย์ ก็ต้องการดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม ที่จะฉายรัศมีลงมาให้แก่จิตใจ เพื่อวิวัฒนาการเพื่อความรู้และเป็นกำลังใจแก่มนุษย์นั้นคือ เมื่อดวงอาทิตย์มีความหมายต่อร่างกายของเราเมื่อนั้น ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมก็มีความหมายต่อจิตวิญญาณของมนุษย์เช่นกัน

ใครคนหนึ่ง อาจจะได้รับความสำเร็จขั้นสูงในความเจริญด้านวัตถุ แต่ถ้าปราศจากแสงสว่างของความจริงแล้ว จิตวิญญาณของเขาก็ตายด้านและหิวโหย ถ้าอีกคนหนึ่งอาจจะไม่ได้รับอะไรในด้านวัตถุ บางทีอาจจะเป็นคนที่อยู่

ต่ำสุดแห่งบันไดสังคมเสียด้วยซ้ำ แต่ทว่า เขาได้รับความอบอุ่นจากดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม จิตวิญญาณของเขาก็ยิ่งใหญ่นัก และความเข้าใจของเขาในทางธรรมก็ได้ถูกจุดให้สว่างขึ้น

ปรัชญาชาวกรีกผู้หนึ่ง ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยเริ่มแรกคริสต์ศาสนา พื้นเพของเขาเป็นคริสเตียน แต่เขาไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ ได้เขียนไว้ว่า : "มันเป็นความเชื่อของข้าพเจ้าว่า ศาสนาเป็นรากฐานแห่งอารยธรรมที่แท้จริง" เพราะว่า ถ้าหากอุปนิสัยอันทรงคุณธรรมของประชาชนในชาติจะไม่ได้รับการอบรมอย่างดีเช่นที่ความคิดและความสามารถได้รับแล้ว อารยธรรมก็จะมีพื้นฐานที่มั่นคงไม่ได้

เมื่อศาสนาอบรมสั่งสอนให้มีศีลธรรม ดังนั้น ศาสนาจึงเป็นหลักปรัชญาโดยแท้จริงที่สุด และบนหลักอันนี้ก็ได้สร้างอารยธรรมให้ยืนยงขึ้น จากตัวอย่างอันนี้ ท่านได้ชี้ให้เห็นว่า คริสต์ศาสนิกชนในเวลานั้น มีระดับศีลธรรมสูง ความเชื่อของท่านปรัชญาเห็นคล้อยตามความเป็นจริง เพราะว่าอารยธรรมของศาสนาคริสต์เป็นของประเสริฐ และได้ให้แสงสว่างแก่โลกเป็นที่สุด หลักคำสอนของคริสเตียนได้ถูกจุดให้สว่างขึ้น โดยดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง ดังนั้น ผู้เชื่อถือศาสนาได้รับการสั่งสอนให้มีความรักต่อทุกคน เยี่ยมกับพี่น้อง มิให้มีความเกรงกลัว แม้แต่ความตาย ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง และ ให้สัมผัสประโยชน์ที่เป็นส่วนตัวเสีย แต่กลับเอาใจใส่อย่างจริงจั่งต่อผลประโยชน์อันใหญ่หลวงของมนุษย์ เป้าหมายที่สำคัญยิ่งของศาสนาคริสต์ คือ เพื่อที่จะดึงหัวใจของทุกคนให้ได้เข้าไปใกล้แสงแห่งพระสัจธรรมของ พระผู้เป็นเจ้า

ถ้าผู้เลื่อมใสในพระคริสต์ ได้ปฏิบัติตามหลักธรรมเหล่านี้ด้วยความจงรักภักดีอย่างแน่วแน่อยู่เสมอแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องมีการฟื้นฟูชาวประเสริฐของคริสเตียน ไม่จำเป็นจะต้องมีการกระตุ้นเตือนผู้คนของพระองค์ เพราะว่าเดี๋ยวนี้อารยธรรมที่ยิ่งใหญ่และทรงเกียรติคุณ อาจจะมาครอบงำโลกแล้ว และอาณาจักรแห่งสวรรค์ก็อาจจะเข้ามาสู่แผ่นดินโลกแล้วด้วย

แต่แทนที่จะเป็นอย่างนั้น กลับมีอะไรเกิดขึ้น? มนุษย์กลับหันหน้าไปเสียจากการติดตามคำสั่งสอนอันเป็นแสงสว่างที่ประเสริฐขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสีย และความเย็นซาก็เข้ามาครอบงำหัวใจของมนุษย์ เพราะว่า ดังเช่นร่างกายของมนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้เพราะแสงของดวงอาทิตย์ฉันใด คุณความดีจากสรวงสวรรค์ก็ไม่สามารถจะมีขึ้นในดวงจิตที่ปราศจากแสงแห่งดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมฉันนั้น

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงละทิ้งบุตรหลานของพระองค์ ให้ตกอยู่ในความลำบาก แต่เมื่อความมืดแห่งความเย็นชาบดบังเป็นเงาอยู่ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทรงประทานพระศาสนทูตหรือพระศาสดา ให้แก่มนุษย์ เป็นพระผู้ทรงให้ความอบอุ่นที่เปี่ยมไปด้วยพระพร ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมได้ปรากฏขึ้นอีกที่ขอบฟ้าของโลก และฉายส่องเข้าไปในดวงตาของผู้ที่หลับใหล จะปลุกเขาให้ฟื้นตื่นขึ้นเพื่อจะได้เห็นแสงสว่างแห่งรุ่งอรุณใหม่ แล้วต้นไม้ของมนุษย์ก็จะออกดอกบานสะพรั่งอีก และนำมาซึ่งผลแห่งความชอบธรรมที่จะได้ให้การรักษาชาติต่าง ๆ ให้หายจากโรคแห่งความกลัวเพราะว่ามนุษย์ได้เลิกฟังพระสุรเสียงแห่งความจริง หลับตาไม่มองดูแสงอันศักดิ์สิทธิ์ ไม่เอาใจใส่ต่อพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า โดยเหตุนี้ ความมืดมนแห่งสงคราม ความยุ่งเหยิง ความไม่สงบ และความทุกข์ทรมาน กลับทำให้โลกเกิดความอ้างว้าง ว่างเปล่า ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้ท่านจงมีมานะเข้มแข็งขึ้นในการที่จะดึงบุตรของพระผู้เป็นเจ้าแต่ละคนได้เข้ามาในรัศมีของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมเพื่อความมืดมนนั้นจะสูญสิ้นไป เพราะถูกรัศมีอันประเสริฐฉายแทรกซึม และความเหน็บหนาวแห่งความลำบากก็จะถูกหลอมละลายไปสิ้นโดย ความปรานีอันอบอุ่นของแสงนั้น

8

แสงสว่างแห่งสัจธรรมกำลังส่อง แก่ประเทศทางตะวันออก และตะวันตก

[The Light of Truth Is Now Shining upon the East and the West]

23 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมื่อคนใดคนหนึ่งได้พบกับความรื่นรมย์ของชีวิต ณ ที่ใดที่หนึ่งเขาผู้นั้นก็จักหันมาที่เดิมอีก เพื่อจะหาความรื่นรมย์ให้มากขึ้นอีก ถ้าผู้ใดพบเหมืองทองคำ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ผู้นั้นก็จะกลับมาที่เหมืองทองคำนั้นอีก เพื่อจะได้ขุดเอาทองให้มากขึ้นอีก

นี่แสดงว่า อำนาจภายใน และนิสัยโดยธรรมชาติที่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานให้แก่เราและอำนาจแห่งพลังงานก็มีมาแต่กำเนิด

ทางตะวันตกเคยได้รับความสว่างแห่งธรรมจากทางตะวันออกเสมอ บทเพลงของราชาอาณาจักรของพระองค์เริ่มได้ยินไปจากทางตะวันออก แต่ทางตะวันตกเสียงกังวานอันยิ่งใหญ่ก็ได้ยินกึกก้องเข้าไปในหูของผู้ฟังเป็นอันมาก

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรมาฮา

พระคริสต์ได้ทรงปรากฏขึ้นประหนึ่งดวงดาวที่สุกสว่างบนท้องฟ้าทาง ตะวันออก แต่ความสว่างแห่งพระธรรมคำสอนของพระองค์ได้ส่องเต็มทีไป ทางตะวันตกซึ่งเป็นที่ ๆ อานุภาพของพระองค์ ได้ฝังรากไว้อย่างแน่นหนา และความมุ่งมาดปรารถนาของพระองค์ ก็ได้แผ่ไปอย่างกว้างขวางยิ่งกว่าใน ดินแดนที่พระองค์ทรงประสูติเสียอีก

ท่วงทำนองของเพลงแห่งพระคริสต์ ได้ก้องสะท้อนไปทั่วแผ่นดิน ในโลก ภาคตะวันตก และก็สิงสถิตอยู่ในหัวใจของคนเหล่านั้น

ผู้คนทางตะวันตกก็มีความเหนียวแน่น และรากฐานของเขาเหล่านั้นก็ได้สร้าง ไว้บนศิลาจึงมั่นคงและไม่สั่นไหวได้ง่าย

ตะวันตกเป็นเสมือนพืชพันธุ์ที่มั่นคงแข็งแรง เมื่อถูกฝนอันละมุนละไมตกลง มาเพื่อบำรุงเลี้ยงและเมื่อได้รับแสงแดดแล้วมันก็จะผลิดอกออกผลดกดี ถูกต้องตามกาลเวลา มันเป็นเวลานานมาแล้วที่ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมของ พระคริสต์ได้ส่องสะท้อนไปสู่ภาคตะวันตก แต่ทว่าพระพักตร์ของพระผู้เป็น เจ้าได้ถูกกีดกันเสียโดยความบาป และความสลิมนของมนุษย์ บัดนี้ ขอ สรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า ที่พระวิญญูณบริสุทธิได้ทรงตรัสแก่โลกอีก หมู่ดวง ดาราแห่งความรักความฉลาดและอานุภาพได้สว่างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง จากขอบ ฟ้าอันศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะให้ความชื่นบานหรรษาแก่ทุกคนที่หันหน้ามามองแสง สว่างของพระผู้เป็นเจ้า พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงแยกการกีดกันของความมี อุปทานในอคติและการเชื่อโชคลางอย่างมงาย ซึ่งปกปิดดวงวิญญูณของ มนุษย์ออกเสีย ขอให้เราอธิษฐานวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าขอลมหายใจแห่ง พระวิญญูณบริสุทธิ จงได้ให้ความหวัง และทำให้มนุษย์สดชื่นขึ้นอีกครั้ง หนึ่ง การฟื้นคืนขึ้นของคนเหล่านั้นจะเป็นความปรารถนาที่จะปฏิบัติตามพระ ประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า ขอให้หัวใจและจิตใจและวิญญูณของทุกคน กระปรี้กระเปร่าขึ้นเพื่อว่าเขาเหล่านั้นจะได้ชื่นชมยินดี ในการที่ได้เกิดใหม่อีก ครั้ง

แล้วมนุษย์ก็จะได้นุ่งห่มเสื้อผ้าอันเป็นรัศมีแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า นั้น แหะละจะเป็นรุ่งอรุณของโลกที่มีชีวิตใหม่และพระกรุณาธิคุณของพระผู้ ยิ่งใหญ่ก็จะสำแดงเหนือมนุษย์ทั้งหลาย และเขาจะได้ลุกขึ้นด้วยความปีติ ยินดีในชีวิตใหม่นั้น

ความปรารถนาอย่างแท้จริงของข้าพเจ้า คืออยากจะทำให้ท่านทั้งหมดมีความ พยายามอย่างเข้มแข็ง และกระทำการเพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายอย่าง ภาคภูมิใจ เพื่อท่านจะซื่อสัตย์และรักที่จะทำงาน เพื่อสร้างอารยธรรมด้าน

ศีลธรรมขั้นใหม่ และเป็นผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือก และท่านทั้งหลายก็มีความตั้งใจจะเคารวอย่างชื่นชมในการที่จะรับเอาแผนการของพระองค์ไปปฏิบัติ ความสำเร็จก็อยู่แค่เอื้อม เพราะว่าธงชัยแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้ชักขึ้นสูงสุดแล้ว และดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้า ก็ได้ปรากฏเหนือขอบฟ้าที่มนุษย์มองเห็นได้แล้ว

9

ความรักสากล [The Universal Love]

24 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ชาวอันเดียผู้หนึ่ง คุยกับพระอับดุลบาฮาว่า

"เป้าหมายในชีวิตของข้าพเจ้า คือการที่จะบอกชาวของพระกฤษณะให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้"

พระราชสาสน์ของพระกฤษณะ เป็นสาสน์แห่งความรัก พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าก็ได้นำมาซึ่งสาสน์แห่งความรักไม่มีใครเลยที่คิดว่า การสงคราม และการเกลียดชังซึ่งกันและกันนั้นเป็นสิ่งดี ทุก ๆ คนยอมรับแล้วว่าความรัก และความกรุณาเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

ความรักแสดงให้เห็นความจริง โดยการกระทำ ไม่ใช่แต่เพียงคำพูดเท่านั้น ลำพังคำพูดอย่างเดียวจะไม่เกิดผลสะท้อนแต่อย่างใด การที่ความรักจะแสดงให้เห็นจริงในอำนาจของมัน ก็ต้องมีจุดหมาย มีเครื่องมือ และมีความเคลื่อนไหว

การแสดงซึ่งมูลฐานของความรักมีอยู่หลายวิธี ดังเช่น ความรักครอบครัว รักบ้านเมือง รักชาติ มีความกระตือรือร้นในวิถีทางการเมือง และการมีความรักของประชาชน โดยร่วมมือกันในความสนใจการบริหาร เป็นต้น เหล่านี้ล้วนแต่เป็นวิธีและความหมายของการแสดงถึงอำนาจของความรัก ถ้าปราศจากวิถีทางดังกล่าว ความรัก จะมองไม่เห็น จะไม่ได้ยิน จะไม่เกิดความรู้สึก นำแสดงอำนาจของมันในหลายวิธี เช่น บรรเทาความกระหาย หรือทำให้เมล็ดพืชพันธุ์เจริญเติบโตเป็นต้น ถ่านหิน ก็แสดงอำนาจของมันในทางการลุกไหม้ในอากาศได้ในขณะที่อำนาจอย่างหนึ่งของไฟ ก็คือให้แสงสว่าง ถ้าไม่มีทั้งสองอย่างนี้แล้วโลกในยามราตรีก็จะมีมืดมิด ดังนั้น จำเป็นเหลือเกินที่

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

จะต้องมีเครื่องมือ ความมุ่งหมายที่จะแสดงความรัก ผู้ที่จะรับสิ่งนั้น และ
วิถีทางของความรักที่แสดงออกมาให้เห็น

เราต้องการวิธีที่จะแผ่ความรัก ท่ามกลางบุตรหลานของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า คือ
มนุษย์ทั้งหลาย

ความรักไม่มีที่จำกัด ไม่มีขอบเขต และไม่มีที่สิ้นสุด แต่วัตถุประสงค์ของเป็นสิ่ง
จำกัดและมีที่สิ้นสุด เราไม่อาจจะแสดงความรักที่ไม่สิ้นสุดนั้นได้เพียงพอ
โดยวิธีที่จำกัด

ความรักที่สมบูรณ์ต้องการเครื่องมือที่ไม่เห็นแก่ตัว และเป็นอิสระอย่างสิ้นเชิง
จากเครื่องจองจำแห่งทุกสิ่งทุกอย่าง ความรักต่อครอบครัวเป็นการจำกัดการ
ผูกมัดความเกี่ยวพันทางสายเลือดซึ่งไม่ได้เป็นการผูกมัดที่แข็งแกร่งเลย
สมาชิกของครอบครัวเดียวกันมักจะไม่ลงรอยกันและเกลียดชังกันเสมอ ๆ

ความรักชาติ เป็นของจำกัด ความรักบ้านเมืองของตัวเองเป็นเหตุของความ
เกลียดชังชาติอื่น ๆ ก็เป็นความรักที่ไม่สมบูรณ์ คนร่วมชาติเดียวกันก็ไม่พ้นที่
จะทะเลาะวิวาทกันในหมู่พวกเดียวกันได้

การรักเชื้อชาติก็เป็นการจำกัดแต่ในที่นี้อาจจะมีความกลมเกลียวกันอยู่บ้าง
แต่ก็ไม่เพียงพอ ความรักจะต้องเป็นอิสระจากการมีขอบเขตจำกัด

การที่มีความรักต่อชนชาติผิวเดียวกัน อาจะหมายถึงการเกลียดชังคนอื่น
แม้แต่คนชาติเดียวกัน ผิวสีเดียวกันบางครั้งยังไม่ลงรอยกันก็มีมาก

ความรักทางการเมืองยังมีขอบเขตจำกัด ด้วยความเกลียดชังคนอื่น ๆ ความ
รักชนิดนี้ยิ่งจำกัดและไม่แน่นอนเลย

การมีความรักของประชาคม ร่วมกันในความสนใจในการบริการยิ่งโอนเอน
โงนเงน เช่นเดียวกัน ก่อให้เกิดมีการแข่งขันกันเสมอ ๆ นำมาซึ่งความอิจฉา
ริษยา และความเกลียดชังที่มีอยู่เนิ่นนานแล้วก็จะเข้ามาแทนความรัก

เมื่อ สี่ห้าปีก่อนนั้น ประเทศตุรกี กับอิตาลี เป็นมิตรที่เข้าใจซึ่งกันและกันดี ใน
วิถีทางการเมือง แต่ขณะนี้ประเทศทั้งสองกำลังทำสงครามกัน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรปาปา

การผูกพันกันด้วยความรักดังเช่นที่ได้กล่าวแล้วนั้น ไม่สมบูรณ์และก็เป็นที
กระจ่างแจ้งแล้วว่า การผูกพันกับวัตถุที่จำกัด เป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอและไม่
แน่นอน ต่อการที่จะแสดงความรักสากล

ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวอย่างที่สุดของมนุษย์ต้องไม่ถูกจำกัดขอบเขตด้วย
ความไม่สมบูรณ์ของสิ่งเหล่านี้ แต่ความผูกพันในการเห็นแก่ตัวเพียงครึ่ง ๆ
กลาง ๆ นี้คือ ความรักที่สมบูรณ์อย่างเดียวซึ่งเกิดขึ้นได้ต่อทุกคน และ
สามารถที่จะกระทำได้ ด้วยอำนาจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ไม่มี
อำนาจใด ๆ ในโลกที่จะบรรลุถึงความสำเร็จแห่งความรักแห่งสากลนี้ได้

ขอให้เราสามัคคีกันในการรักอันบริสุทธิ์นี้ ให้เรามาเน้นในการที่จะ
เจริญก้าวหน้าในแสงสว่างของดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม และจะสะท้อนแสงนี้
เป็นความรักต่อทุกคน ขอให้จิตใจของเราเข้ามารวมกัน จนกระทั่งคน
ทั้งหลายจะได้ยั่งยืนอยู่ในรัศมีของความรักที่ไม่มีการจำกัดขอบเขตนี้

โปรดจำไว้ว่า คำพูดเหล่านี้ ที่ข้าพเจ้าได้พูดกับท่านตลอดเวลาอันสั้น
ในขณะที่อยู่ท่ามกลางท่านที่ปารีสนี้ ข้าพเจ้าวิงวอนขอร้องท่านอย่างจริงจัง
ขออย่าให้หัวใจของท่านถูกล่ามด้วยวัตถุสิ่งของแห่งโลกนี้ ข้าพเจ้าขอ
ร้องท่านว่า อย่าได้นอนจมอยู่บนเตียงแห่งความเฉยเมย ความละเลย และตกเป็น
เชลยแห่งวัตถุแต่จงลุกขึ้น และเป็นอิสระจากห่วงโซ่นั้น

สิ่งสร้างสรรค์ที่เป็นสัตว์ตกเป็นทาสทางวัตถุ พระผู้เป็นเจ้าของทรงประทาน
เสรีภาพแก่มนุษย์ สัตว์ไม่สามารถหลบหลีกกฎแห่งธรรมชาติได้ในขณะที่
มนุษย์อาจควบคุมได้ เพราะด้วยเนื้อหาทางธรรมชาติที่มนุษย์มี มนุษย์จึง
สามารถอยู่เหนือธรรมชาติได้

อานุภาพของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ได้จุดแสงสว่างแห่งความฉลาดของมนุษย์
สามารถที่จะกระทำให้คนเราได้พบความหมายของการที่จะหันเหกฎของ
ธรรมชาติหลาย ๆ อย่าง ให้เป็นไปตามความต้องการของมนุษย์ เช่นว่าเราจะ
บินในอากาศได้ ลอยอยู่บนท้องทะเลได้ แม้แต่จะเคลื่อนไหวไปมาใต้น้ำได้

เท่าที่กล่าวมาแล้วนั้น พิสูจน์ให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ว่า มี
ความสามารถที่จะเป็นอิสระแก่ตัวเองจากความจำกัดของธรรมชาติ และได้
แก้ความลึกลับหลายอย่างให้คลี่คลายออกมาได้ มนุษย์ก็เป็นผู้ที่ทำให้โซ่
แห่งวัตถุนั้นขาดออกจากกันได้บ้าง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะให้อำนาจที่ยิ่งใหญ่แก่มนุษย์ยิ่งกว่านี้ ถ้าเพียงแต่มนุษย์จะมานะพยายามแสวงหาสิ่งต่าง ๆ ทางธรรม และมีความอดสาหพยายาม ที่จะทำตัวให้เหมาะสมกับความรักอันบริสุทธิ์ที่ไม่มีที่สิ้นสุดนี้

เมื่อท่านรักสมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อนร่วมชาติของท่าน ขอให้เป็นไปได้ด้วยความสว่างแห่งความรักที่ไม่มีสิ้นสุดนี้ ขอให้ได้อยู่กับพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อพระผู้เป็นเจ้าเถิด ไม่ว่าที่ไหน ๆ ท่านจะพบว่าเป็นคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า ที่ทรงรักผู้ใดแล้ว ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นคนในครอบครัวของท่านหรือครอบครัวอื่น ๆ พระองค์ก็ไม่ทรงเลือก ดังนั้นจงส่องสว่างแห่งความรักที่ไม่มีสิ้นสุดนี้แก่ ทุก ๆ คนที่ท่านได้พบปะ ไม่ว่าจะที่บ้านเมือง เชื้อชาติของท่านหรือไม่ แม้กระทั่งคณะพรรคการเมือง หรือชาติใด ๆ ก็ตามความคิดเห็นต่าง ๆ ของพรรคการเมืองก็ตาม แล้วสวรรค์จะประทานความช่วยเหลือค่าจุนท่าน ในขณะที่ท่านกำลังกระทำการรวบรวมมนุษย์ทั้งหลาย ที่ยังกระจัดกระจายกันอยู่ ให้ได้เข้ามาอยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งความสามัคคีอันอุดมไปด้วยอาณูภาพ

ท่านจะเป็นผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า และเป็นผู้ที่อยู่ใกล้พระองค์เป็นผู้บริการของพระองค์ในการรับใช้และทรงทำนุบำรุงต่อมนุษย์ทั้งหมด และมนุษย์ทุกคนโปรดอย่าลืมในสิ่งนี้

อย่าได้อ้างว่า เขาคอนั้นเป็นอิตาเลียน เป็นฝรั่งเศส เป็นอเมริกัน เป็นอังกฤษ แต่จำไว้ว่าเขาเป็นบุตรของพระผู้เป็นเจ้า เป็นผู้รับใช้ของพระผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นมนุษย์ ให้ทุกคนลืมสัญชาติต่าง ๆ เสีย ทุก ๆ คน ก็เท่ากันหมดในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า

จงอย่านึกถึงการจำกัดของตัวเอง แล้วความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าจะมาสู่ท่าน ลืมตัวท่านเองเสียแล้วความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าจะมายังท่านเองอย่างแน่นอน

เมื่อท่านเรียกหาความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งคอยที่จะหนุนกำลังท่านแล้ว กำลังของท่านก็จะเพิ่มขึ้นอีกสิบเท่า

โปรดมองดูข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีร่างกายอ่อนแอ แม้กระนั้น ข้าพเจ้าก็ยังได้รับกำลังวังชาที่จะมาอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายได้ ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ยากไร้ของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้รับความสามารถที่จะยืนสาสน์นี้แก่ท่าน ข้าพเจ้าจะอยู่กับท่านไม่นาน เราจะต้องไม่พิจารณาเองถึงความมีกำลังน้อยของตน แต่เป็นกำลังของความรักของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้ให้ความสามารถใน

การเผยแพร่ศาสนา การคิดถึงความอ่อนแอของเราเองอาจจะนำมาซึ่งความ
สิ้นหวังสิ้นศรัทธา เราจะต้องสูงกว่าทางโลกทุกอย่าง ปลดตัวเองออกจาก
ความผิดทุกอย่างที่ไม่เป็นธรรม ระบายเอาแก่สิ่งที่เป็นธรรม จรดตามองอยู่แต่
ความปรานีแห่งพระผู้ทรงอำนาจสูงสุดซึ่งจะได้เติมดวงวิญญาณของเรา
ด้วยความยินดีแห่งการรับใช้ที่ชื่นชมต่อคำสั่งของพระองค์ที่ว่า "จงรักซึ่งกัน
และกัน"

10

การจำคุกของพระอับดุลบาฮา [The Imprisonment of 'Abdu'l-Bahá]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
วันพุธที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ข้าพเจ้าเสียใจมากที่ทำให้ท่านต้องคอยในเช้าวันนี้ แต่ข้าพเจ้าต้องทำหลาย
สิ่งหลายอย่างในระยะเวลาอันสั้นนี้เพื่อศาสนาแห่งความรักขององค์พระผู้เป็น
เจ้า

ท่านคงไม่รังเกียจที่ต้องคอยเพียงเล็กน้อยเพื่อจะได้พบกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้า
เองเคยต้องรอคอยอยู่ในคุกเป็นเวลาหลายปีเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้มาพบกับ
ท่านในขณะนี้

เหนือสิ่งทั้งหมด ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าที่หัวใจของเรา ทั้งหลายต่าง
พร้อมเพรียงกันและได้รับการดึงดูดด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าไปสู่
จุดประสงค์ประการเดียวกัน ด้วยพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระราชอาณาจักร
ทำให้ความปรารถนาของเรา หัวใจของเรา จิตวิญญาณของเราเหล่านี้รวมกัน
เป็นสัญญาอันหนึ่งอันเดียวกันมิใช่หรือ การอธิษฐานของเรา มิใช่เพื่อรวบรวม
มนุษย์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน ในความสามัคคีหรือ เพราะฉะนั้นเราจะไม่อยู่
ร่วมกันเสมอ ๆ หรือ

เมื่อวานนี้ตอนเย็น เมื่อข้าพเจ้ากลับมาจากบ้านของมงสิเออร์ เดอย์ฟูส
ข้าพเจ้าเหนื่อยมาก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้นอนหลับ ข้าพเจ้ากลับนอนตื่นอยู่ด้วย
การคิด

ข้าพเจ้าได้พูดว่า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ในเมืองปารีส เมืองปารีส
คืออะไร และข้าพเจ้าเป็นใคร ข้าพเจ้าไม่เคยฝันถึงมาก่อนเลยว่า จากความ
มืดมนแห่งที่คุมขังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะมีโอกาสมาพบกับท่านได้ถึงแม้ว่า

เมื่อเขาอ่านคำพิพากษาของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าฟัง ข้าพเจ้าก็มีได้เชื่อในคำพิพากษานั้น

เขาเหล่านั้นได้บอกข้าพเจ้าว่ากษัตริย์ "อับดุล ฮามิด" ได้สั่งให้จำคุกข้าพเจ้าตลอดกาล และข้าพเจ้าได้พูดว่า เป็นไปไม่ได้หรอก ที่ข้าพเจ้าจะอยู่ในคุกตลอดชีวิต ถ้ากษัตริย์ "อับดุล ฮามิด" เป็นผู้ที่ไม่มีวันตายแล้ว คำสั่งเช่นนั้นอาจจะเป็นไปได้ มันเป็นเรื่องที่แน่นอนที่วันหนึ่งข้าพเจ้าจะเป็นอิสระ ร่างกายของข้าพเจ้าอาจจะถูกควบคุมไว้ขณะหนึ่ง แต่อับดุลฮามิดไม่มีอำนาจเหนือจิตวิญญาณของข้าพเจ้า อิสระภาพยังคงอยู่ ไม่มีใครที่จะจองจำวิญญาณของข้าพเจ้าได้

โดยอำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้ถูกปลดปล่อยจากการเป็นนักโทษ และข้าพเจ้าได้มาพบมิตรสหายแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ณ ที่นี้ และข้าพเจ้าโมทนาพระคุณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

ขอให้เราทั้งหลายจงเผยแพร่ศาสนาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อพระศาสนา ที่ข้าพเจ้ายอมรับซึ่งความทุกข์ทรมานแสนสาหัสมาแล้ว

ช่างเป็นสิทธิพิเศษอะไรเช่นนี้ที่เราได้พบกัน ณ ที่นี้ อย่างมีอิสระภาพ ช่างเป็นความสุขอะไรเช่นนี้สำหรับเรา ที่พระผู้เป็นเจ้าได้ตัดสินใจพระทัยที่จะให้เราต่างก็ทำงานร่วมกันเพื่อจะได้มาซึ่งพระราชอาณาจักร

ท่านทั้งหลายยินดีที่จะต้อนรับแขกซึ่งได้รับอิสระภาพจากการถูกจำขังเพื่อนำข่าวสาส์นแห่งแสงสว่างมาให้แก่ท่านไหม? เขาผู้ซึ่งไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า การพบกันเช่นนี้จะเป็นอย่างที่เป็นอย่างนี้ และด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยอาณาภาพอันล้ำเลิศของพระองค์ ข้าพเจ้าผู้ซึ่งถูกกำหนดโทษให้ถูกจำคุกตลอดกาลในบ้านเมืองที่อยู่ห่างไกลออกไปทางตะวันออก และกำลังพูดอยู่กับท่าน ณ ที่นี้ในเมืองปารีส

นับแต่นี้ต่อไป เราจะอยู่ด้วยกันเสมอ ด้วย หัวใจ ดวงจิตและวิญญาณ จะรุดไปข้างหน้าในกิจการงานจนกระทั่งมนุษย์ทุกคนเข้ามาร่วมกันภายใต้กระโจมของพระผู้เป็นเจ้า และร้องเพลงด้วยบทเพลงแห่งสันติภาพ

11

ของขวัญที่ประเสริฐที่สุดของพระผู้เป็นเจ้า ที่ทรงประทานให้แก่มนุษย์
[God's Greatest Gift to Man]

วันพฤหัสบดีที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ของขวัญที่ประเสริฐที่สุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทรงประทานให้แก่มนุษย์คือของขวัญแห่งสติปัญญาและความเข้าใจ

ความเข้าใจเป็นอำนาจซึ่งมนุษย์ได้มาจากความรู้ของเขาเกี่ยวกับอาณาจักรต่าง ๆ ของสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นและตามลำดับชั้นต่าง ๆ ของการดำรงอยู่ รวมทั้งสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า

การเป็นเจ้าของแห่งของขวัญนี้มนุษย์มีคุณสมบัติของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมารวมอยู่ในตัวของเขาด้วย เขาสามารถติดต่อกับอาณาจักรเหล่านี้ได้ และด้วยพรสวรรค์นี้เขาสามารถทำนายถึงสิ่งซึ่งยังไม่เกิดขึ้นได้ที่ละเอียดละอออย่างสม่ำเสมอจากความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของเขา

แท้จริงแล้วสติปัญญาเป็นพรสวรรค์ที่ประเสริฐที่สุดที่ทรงประทานให้แก่มนุษย์โดยพระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ในระหว่างสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้น มนุษย์เท่านั้นที่มีอำนาจอันน่าพิศวงนี้

ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดก่อนมนุษย์ถูกยึดด้วยกฎแห่งธรรมชาติอย่างเข้มงวด ดวงอาทิตย์ที่ใหญ่มหึมา กลุ่มดวงดาวต่าง ๆ มหาสมุทร ทะเล ภูเขา แม่น้ำ ต้นไม้ สัตว์ทั้งใหญ่และเล็ก ไม่มีอะไรที่สามารถหลีกเลี่ยงความเป็นไปตามกฎแห่งธรรมชาติได้

คนเราเท่านั้นที่มีอิสระ และด้วยความเข้าใจหรือสติปัญญาของเขา เขาจึงสามารถที่จะควบคุมและดัดแปลงกฎแห่งธรรมชาติบางอย่างให้เหมาะสมกับความจำเป็นของเขาเองด้วยอำนาจแห่งสติปัญญาของเขา เขาได้พบวิธีทางต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่เขาจะเดินทางข้ามทวีปใหญ่ ๆ ด้วยรถดวอนเท่านั้น แต่เขายังข้ามมหาสมุทรที่ไพศาลด้วยเรือต่าง ๆ และเขายังเดินทางใต้น้ำได้เหมือนปลาด้วยเรือดำน้ำ และยังเลียนแบบนกบิน เขาเดินทางไปทางอากาศด้วยเครื่องบิน

มนุษย์ได้ประสบความสำเร็จในการใช้ไฟฟ้าหลาย ๆ ทาง เช่นสำหรับให้ความสว่าง สำหรับพลังความเคลื่อนไหว สำหรับส่งโทรเลขจากสุดมุมโลกหนึ่งไปยังอีกมุมโลกหนึ่ง และด้วยไฟฟ้าเขาสามารถได้ยินแม้แต่เสียงที่อยู่ห่างไกลหลายไมล์ออกไป

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทบาฮา

ด้วยพรสวรรค์แห่งความเข้าใจหรือสติปัญญานี้ เขาสามารถใช้แสงของดวงอาทิตย์เพื่อถ่ายรูปคนและสิ่งของต่าง ๆ และแม้กระทั่งสามารถจับภาพรูปพรรณสัณฐานของระบบจักรวาลที่อยู่ห่างไกลออกไปได้

เราได้เห็นวิธีทางต่าง ๆ ที่มนุษย์สามารถหันเหอำนาจแห่งธรรมชาติให้เป็นไปตามความประสงค์ของเขาได้

เป็นที่น่าเศร้าสลดใจอะไรเช่นนี้ ที่มนุษย์ใช้ของขวัญของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อสร้างเครื่องมือทางสงครามขึ้นเพื่อฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้าที่ว่า "ท่านต้องไม่ฆ่าฟันกัน" และขัดขึ้นต่อคำสั่งที่ว่า "จงรักซึ่งกันและกัน"

พระเจ้าได้ทรงประทานอำนาจนี้ให้แก่มนุษย์ เพื่อว่ามนุษย์อาจจะได้ใช้เพื่อความเจริญก้าวหน้าแห่งอารยธรรมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ เพื่อเพิ่มพูนความรัก เพื่อความปรองดองสามัคคีกัน เพื่อความสงบสุข แต่มนุษย์ชอบใช้ของขวัญนี้ในการทำลายล้างกันแทนที่จะมีการเสริมสร้าง เพื่อความยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหง เพื่อความเกลียดชังกันและความไม่ปรองดองสามัคคีและเพื่อความฉิบหาย เพื่อการทำลายล้างแห่งเพื่อนมนุษย์ของเขาเอง ผู้ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสั่งไว้ว่า "จงรักเขาเหล่านั้นเหมือนกับรักตัวเอง"

ข้าพเจ้าหวังใจว่าท่านจะนำเอาความเข้าใจของท่านไปใช้เพื่อที่จะส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความสงบสุขของมนุษยชาติ เพื่อให้ความสว่างและอารยธรรมแก่คนทั้งหลายเพื่อก่อให้เกิดความรักในทุก ๆ คน รอบ ๆ ตัวท่าน และนำมาซึ่งสันติสุขแห่งโลก

จงศึกษาวิทยาการต่าง ๆ แสวงหาความรู้เพิ่มขึ้น ๆ จงมีสติ เราจะต้องเรียนรู้จนกระทั่งจุดจบแห่งชีวิตของเรา จงนำความรู้ของท่าน ไปใช้เพื่อผลประโยชน์ของบุคคลอื่น ๆ ขอให้สงครามจงยุติลงบนพื้นผิวโลกที่งดงามนี้ และพระวิหารอันประเสริฐแห่งสันติภาพ และความลงรอยกัน จะได้สร้างขึ้นอย่างงดงาม จงมีความมานะพยายาม เพื่ออุดมการณ์อันสูงส่งของท่าน จะเป็นที่ประจักษ์ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนโลกนี้ เสมือนกับที่จะได้ประจักษ์ในสรวงสวรรค์

12

เมฆหมอกซึ่งบดบังดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม

[The Clouds That Obscure the Sun of Truth]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส

เข้าวันศุกร์ที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

วันนี้เป็นวันดี อากาศบริสุทธิ์พระอาทิตย์ก็ส่องแสงสว่างจ้า ไม่มีหมอกหรือเมฆบดบังแสงอาทิตย์เลย

แสงอันจรัสจ้านั้นส่องไปทั่วทุกส่วนของเมือง ในทำนองเดียวกัน ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมก็ส่องเข้าไปในจิตใจของมนุษย์ด้วย

พระคริสต์ได้ตรัสว่า "เมื่อนิมิตแห่งบุตรมนุษย์จะปรากฏขึ้นในเมฆหมอกบนท้องฟ้า (สวรรค์)" [2] พระบาฮาอูลลาห์ ทรงกล่าวว่า "เมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งแรก พระองค์เสด็จมาเหนือเมฆ" [3] พระคริสต์ตรัสว่า พระองค์ได้เสด็จมาจากฟ้าหรือสวรรค์ และนั่นคือพระองค์มาจากพระเจ้า แม้ว่าพระองค์จะได้ประสูติมาจากนางมาเรีย พระมารดาของพระองค์ แต่ว่า เมื่อพระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์มาจากสวรรค์ก็เป็นการกระ้างแล้วว่า พระองค์มิได้ทรงหมายถึงท้องฟ้าที่มีสีน้ำเงิน แต่พระองค์ทรงหมายถึงสวรรค์อันเป็นอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และจากสวรรค์นี้ พระองค์ได้เสด็จลงมาเหนือเมฆเหล่านั้น เมื่อเมฆเป็นสิ่งที่บดบังแสงอาทิตย์ ดังนั้นเมฆของโลกแห่งมนุษย์ก็บดบังแสงที่แสดงว่า พระคริสต์มาจากพระผู้เป็นเจ้าไปจากสายตามนุษย์เสีย

มีคนพูดว่า "เขาเป็นชาวนาชาเรธ เกิดมาจากพระนางมาเรีย เรารู้จักเขาและรู้จักพี่น้องของเขาดี เขามีความหมายอย่างไร เขาพูดอะไร เขามาจากพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร"

ร่างกายของพระคริสต์ ประสูติมาจากพระนางมาเรียชาวนาชาเรธ แต่ว่าจิตวิญญาณของพระองค์เป็นของพระผู้เป็นเจ้า ความสามารถในร่างกายของพระองค์มีจำกัด ทว่ากำลังทางจิตวิญญาณของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่ไพศาล ไม่มีที่สิ้นสุดและไม่อาจจะวัดได้

คนเหล่านั้นพูดว่า "ทำไมเขาจึงเรียกตัวเขาเองว่า เป็นของพระผู้เป็นเจ้า" ถ้าเขาเหล่านั้นได้เข้าใจถึงพระคริสต์ที่แท้จริงแล้ว เขาจะรู้ว่า พระวรกายในรูปมนุษย์ของพระองค์คือเมฆหมอกที่บังความล้ำเลิศของพระองค์ไว้ โลกนี้จะมองเห็นพระองค์เพียงรูปร่างเท่านั้น และเป็นการมหัศจรรย์เพียงใด ที่พระองค์ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์

[2] พระคัมภีร์คริสเตียน มัทธิว 24:30, 16:27.

[3] พระคัมภีร์คริสเตียน ยอห์น 3:13

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

พระบาฮาอุลลาห์ กล่าวว่า "เช่นเดียวกัน ขณะที่เมฆหมอก ช้อนบังดวงอาทิตย์และท้องฟ้าไปเสียจากการเพ่งดูของเราฉันใด ความเป็นปฤชนของพระคริสต์ช้อนบังคุณลักษณะแห่งความล้ำเลิศของพระองค์ไปเสียจากคนเราฉันนั้น"

ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะหันหน้ามองดวงอาทิตย์แห่งสัจจะด้วยสายตาอันไม่มีมืดมัวของท่าน จงมองดูสิ่งที่ไม่ใช่ของโลกเพื่อมิให้หัวใจของท่านถูกตรึงกับความไร้ค่า และความสนุกสนานที่ผ่านมาในโลกนี้ โปรดให้แสงอาทิตย์นั้นได้ให้อาณภาพของพระองค์แก่ท่าน และแล้วเมฆหมอกแห่งอคติจะไม่เป็นสิ่งที่กีดกันขวางพระรัศมีของพระองค์ไปเสียจากสายตาของท่าน แล้วแสงอาทิตย์จะเป็นอยู่โดยปราศจากเมฆหมอกต่อท่าน

จงหายใจเอาอากาศบริสุทธิ์ ขอให้แต่ละคนจงร่วมในหลักธรรมอันศักดิ์สิทธิ์แห่งอาณาจักรสวรรค์ ขอให้โลกนี้เป็นของท่านโดยไม่มีสิ่งใด ๆ กีดกันบดบังความจริงไปจากสายตาของท่าน เหมือนกับพระวรกายของพระคริสต์ได้ช้อนความล้ำเลิศของพระองค์ไปเสียจากเขาเหล่านั้น ในวันเวลาที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่นั้น ขอให้ท่านได้รับความกระจ่างแจ้งด้วยการเห็นพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อว่าหัวใจของท่านจะได้ฉายแสง และสามารถที่จะสำนึกถึงว่าดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ ได้ส่องผ่านเมฆหมอกแห่งวัตถุธาตุ และความล้ำเลิศของพระองค์ท่วมท้นทั่วสากลโลก

อย่าให้สิ่งใด ๆ แห่งร่างกายได้ตัดแสงสว่างแห่งจิตวิญญาณนั้น แต่โดยพระกรุณาคุณอันประเสริฐ ท่านและบุตรหลานของพระผู้เป็นเจ้าจะได้เข้าสู่พระราชอาณาจักรอันชั่วนิรันดรของพระผู้เป็นเจ้า

นี่ เป็นคำอธิษฐานวิงวอนเพื่อท่านทั้งหลาย

13

อคติทางศาสนา [Religious Prejudices]

วันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

รากฐานคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์คือ ความสามัคคีของมนุษย์ และพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์ คือขอให้ความรักและ ความปรารถนาดียังคงดำรงอยู่ในหัวใจของคนทั้งหลาย

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ในขณะที่พระองค์ทรงเคียดแค้นให้คนทั้งหลายอยู่ห่างไกลไปเสียจากความ สับสนวุ่นวาย ข้าพเจ้าใคร่ที่จะอธิบายแก่ท่านเกี่ยวกับเหตุผลใหญ่ๆ แห่ง ความไม่สงบท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย สาเหตุใหญ่คือ การแนะนำศาสนา อย่างผิดๆ โดยผู้นำศาสนาและผู้สอนศาสนา เขาเหล่านั้นสอนศาสนิกชนของเขาให้เชื่อตามรูปแบบศาสนาของเขาเท่านั้นที่เขาคิดว่าจะทำให้พระผู้เป็น เจ้าทรงพอพระทัย และคิดว่าศาสนิกชนที่ปฏิบัติตามศาสนาอื่นๆ ถูกตำหนิ โดยพระบิดาซึ่งทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก และไม่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณ ของพระองค์เนื่องจากสาเหตุนี้ได้ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ยอมรับ เกิดการ ขัดแย้ง และความเกลียดชังขึ้นในท่ามกลางชนชาติต่างๆ ถ้าหากอคติเรื่อง ศาสนานี้สามารถกวาดล้างออกไปเสียได้แล้วชนชาติทั้งหลายต่างก็จะชื่นชม ยินดี และลงรอยกันได้

ครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าอยู่ ณ เมืองทิบเบเรียส ซึ่งเป็นที่ๆ ชาวยิวมีโบสถ์ของเขา ที่นั่น ข้าพเจ้าพักอยู่ที่บ้านซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับโบสถ์นั้นพอดี และที่นั่น ข้าพเจ้าได้เห็นและได้ยินผู้ที่ผู้นำศาสนา ณ ที่นั่นกล่าวกับชาวยิวที่มาใน ที่ประชุม ณ ที่นั่นว่า

โอ ชาวยิวทั้งหลาย แท้จริงแล้วท่านเป็นคนของพระผู้เป็นเจ้า คนชาติอื่นๆ ศาสนาอื่นๆ เป็นของความชั่วร้าย พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างท่านทั้งหลายให้ มีเชื้อสายของพระอับบราฮัม และพระองค์ได้ทรงอวยพรให้แก่ท่านทั้งหลาย พระองค์ได้ทรงประทานพระโมเสส ยาโคบ โยเซฟ และพระศาสดาที่ยิ่งใหญ่ อื่น ๆ ให้แก่ท่าน พระศาสดาเหล่านั้นทุกพระองค์ล้วนแต่เป็นเชื้อชาติเดียวกัน กับท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลาย

พระผู้เป็นเจ้าทรงดัดอำนาจของกษัตริย์ฟาโรห์ และทำให้น้ำในทะเลแดงได้ แห้งเหือดไป และเพื่อท่านอีกเช่นกัน ที่พระองค์ได้ทรงประทานอาหารทิพย์ จากเบื่องบน เพื่อเป็นอาหารของท่าน และจากศิลาอันแข็งแกร่ง พระองค์ได้ ทรงประทานน้ำเพื่อดับความกระหายของท่าน ท่านทั้งหมดเป็นเชื้อชาติที่ พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกอย่างแท้จริง ท่านอยู่เหนือกว่าชนชาติอื่นๆ ทั้งหมดใน โลกนี้ เพราะชนชาติอื่นๆ เป็นที่รังเกียจและถูกตราโทษจากพระผู้เป็นเจ้า โดยแท้จริงแล้วท่านทั้งหลายจะเป็นผู้ครอบครองและปราบโลกให้ราบคาบ และคนทั้งหลายจะตกเป็นทาสของท่าน

"จงอย่าดูหมิ่นตัวท่านทั้งหลาย โดยการลดตัวของท่านลงไปคบค้ากับผู้ที่ ไม่ใช่ศาสนาเดียวกันกับท่าน อย่าเป็นมิตรกับคนเช่นนั้น"

เมื่อเราไปได้จับคำพูดอันโน้มน้าวจิตใจของเขาเอง ผู้ฟังทั้งหลายแสดงออกซึ่งความเบิกบานและพออกพอใจอันมีอาจจะบรรยายถึงความปีติยินดีของพวกเขาเหล่านั้นได้

อนิจจา ผู้ที่ชักนำในทางที่ผิดอย่างนี้เป็นต้นเหตุแห่งการแบ่งแยก และการเกลียดชังกันบนโลก ในปัจจุบันนี้มีคนเป็นล้านๆ คนที่ยังคงบูชาพระรูป และศาสนาที่ยิ่งใหญ่ต่างๆ ของโลก ยังคงทำสงครามศาสนาทั้งหลายกันอยู่นับเป็นเวลาถึง 300 ปี ที่ชาวคริสเตียน และชาวมุสลิม ได้มีการทะเลาะเบาะแว้ง ในขณะที่เพียงแต่ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อย เท่านั้น ความแตกต่างระหว่างกันและกันและความขัดแย้งก็จะสามารถปิดเป้าให้หลุดพ้นจากปัญหาเหล่านี้ได้ และความสงบสุขและความสามัคคีปรองดองก็ยังสามารถดำรงอยู่ระหว่างศาสนาทั้งสองนี้ได้ และโลกก็จะสงบราบรื่น เขาก็จะสามารถหลุดพ้นไปจากปัญหาความแตกต่างระหว่างกันและกัน ความขัดแย้งกันได้ และแล้วสันติสุขและความสามัคคีปรองดองก็จะบังเกิดเป็นความจริงขึ้นได้ในระหว่างศาสนาทั้งสองนี้ และโลกก็คงอยู่ในความสงบสุข

ในคำภีร์โกหร่าน เราได้อ่านกันแล้วว่าพระโมฮัมหมัดได้ทรงตรัสแก่สาวกของพระองค์ว่า

"ทำไมท่านไม่เชื่อในพระคริสต์ และไม่เชื่อในพระธรรมคำสอนของพระองค์ ทำไมท่านจึงไม่ยอมรับพระโมเสส และพระศาสดาองค์อื่นๆ เพราะแน่เหลือเกินว่า พระคัมภีร์ไบเบิลนั้น เป็นพระราชสาส์นของพระผู้เป็นเจ้า ความจริงพระโมเสสเป็นพระศาสดาที่ทรงประเสริฐที่สุด และพระเยซูคริสต์ก็ทรงได้รับพระราชทานดวงวิญญาณอันบริสุทธิ์ พระองค์ได้ทรงเสด็จมายังโลกนี้โดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ประสูติมาจากพระวิญญาณอันบริสุทธิ์และโดยพระนางพรหมจารีย์ มาเรีย มาเรียพระมารดาของพระองค์เป็นนักบุญแห่งสวรรค์ พระนางได้ใช้วันเวลาของพระนางให้ผ่านไปใบบอสต์ด้วยการอธิษฐานและ พระกระยาหารของพระนางก็ได้ถูกส่งลงมาจากเบื้องบน พระบิดาของพระนางคือ ซาซาเรียส ได้มาหาพระนาง แล้วถามว่านางได้อาหารมาจากไหน พระนางก็ตอบว่าจากเบื้องบนที่สูงที่สุด แน่อนพระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงทำให้พระนางมาเรียได้รับการยกย่องสรรเสริญเหนือสตรีใดๆ"

ต่อไปนี้เป็นคำสอน ที่พระโมฮัมหมัดได้ทรงสอนสาวกของพระองค์ เกี่ยวกับพระเยซู และ พระโมเสส พระองค์ทรงตำหนิในการหย่อนความจงรักภักดีของสาวกเหล่านั้นที่มีต่อพระศาสดาที่ยิ่งใหญ่ และยังทรงสอนเขาถึงบทเรียนแห่งสัจจะและความมีใจกว้าง พระโมฮัมหมัดทรงถูกส่งมาโดยพระผู้เป็นเจ้า เพื่อที่จะได้ทรงประกอบภารกิจอยู่ในท่ามกลางปวงชนที่โหดร้ายและป่าเถื่อน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เยี่ยงสัตว์ป่า เขาเหล่านั้นขาดซึ่งความรู้ความเข้าใจอีกทั้งขาดความรู้สึกแห่งความรักความเห็นอกเห็นใจและความสงสาร สตรีที่ได้รับการดูถูกเหยียดหยามจนถึงกับว่าผู้ชายอาจจะฝังบุตรสาวของตนทุกๆ ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ และเขาอาจจะเลือกหาภรรยาของเขาเพื่อทำเป็นทาสสักกี่คนก็ได้

ท่ามกลางความเป็นคนครึ่งสัตว์เหล่านี้ พระโมฮัมหมัดทรงได้รับพระราชทานลงมาพร้อมกับชาวศาสน์อันประเสริฐแห่งสวรรค์ พระองค์ทรงสั่งสอนประชาชนว่า การบูชาพระรูปนั้นเป็นสิ่งผิด แต่เขาทั้งหลายควรเคารพยำเกรงพระคริสต์ พระโมเสส และพระศาสดาองค์อื่นๆ ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า เขาเหล่านั้นได้กลายเป็นผู้ที่ได้รับแสงสว่างและมีอารยธรรมมากขึ้น และเขยิบขึ้นจากสภาพที่เลวทรามที่พระองค์ทรงพบเขา นี่มิใช่เป็นภาระที่ดีและมีค่าควรแก่การสรรเสริญและเคารพรักหรือ

จงดูที่พระธรรมคัมภีร์พระคริสต์ แล้วจะเห็นได้ว่ามันช่างล้ำเลิศอะไรเช่นนี้ แม้กระทั่งปัจจุบันนี้คนก็ยังขาดความเข้าใจในความงาม อันล้ำค่าของพระธรรมนั้น และแปลความหมายคำแห่งพระสติปัญญาอย่างผิด ๆ

พระคริสต์ทรงห้ามการสงคราม เมื่อสาวกของพระองค์คือ ปีเตอร์คิดที่จะป้องกันพระศาสดาของเขา เขาได้ตัดหูของคนใช้ของปุโรหิตใหญ่ พระคริสต์ทรงตรัสแก่ปีเตอร์ว่า "จงเก็บดาบของท่านไว้ในฝักเสียม" ^[4] ทั้ง ๆ ที่เป็นพระบัญชาโดยตรงของพระศาสดาซึ่งเขาจะต้องเชื่อฟัง แต่คนเราก็ยังโต้เถียงทำสงครามกันและฆ่าฟันซึ่งกันและกัน และคำตักเตือนและคำสั่งสอนของพระองค์ดูเหมือนว่าจะถูกลืมเลือนไปเสียสิ้น

ฉะนั้นจึงไม่อาจตำหนิพระผู้เป็นนายและพระศาสดาทั้งหลายได้ สำหรับการกระทำอันชั่วร้ายของบรรดาสานุศิษย์เหล่านั้น ถ้าหากบรรดาครูบาอาจารย์และคนทั่วไปดำเนินชีวิตในทางที่เป็นตรงกันข้ามกับศาสนาที่เขาอ้างตัวที่จะปฏิบัติตาม นั่นเป็นความผิดของพระคริสต์ หรือเป็นความผิดของพระศาสดาองค์อื่นๆ ใช่หรือไม่?

อิสลามศาสนิกชนได้ถูกพร่ำสอนให้สำนึกได้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และทรงประสูติขึ้นจากพระวิญญาณ และ พระองค์ทรงได้รับการยกย่อง สรรเสริญ เหนือกว่ามนุษย์ทั้งมวล พระโมเสสเป็นศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงเปิดเผยพระคัมภีร์แก่คนทั้งหลายในยุคของพระองค์

[4] พระคัมภีร์คริสเตียน ยอห์น 18:11.

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

พระโมฮัมหมัดทรงยอมรับความล้าเลิศของพระคริสต์และความยิ่งใหญ่ที่สุดของพระโมเสส และพระศาสดาอื่นๆ ถ้าหากเพียงแต่ทั่วโลกจะได้รับทราบถึงความยิ่งใหญ่ของพระโมฮัมหมัด และพระศาสดาอื่นๆ ที่ทรงมาจากสวรรค์แล้ว การถกเถียงและการไม่ลงรอยกันก็จะสาบสูญไปจากผิวหน้าของโลกในไม่ช้านี้ และอาณาจักรของพระเจ้าจะเป็นเจ้าก็จะบังเกิดท่ามกลางมนุษย์

อิสลามมิกชนที่ยกย่องสรรเสริญพระคริสต์ มิได้ถูกกระทำให้อับอายในการกระทำเช่นนั้น

พระคริสต์เป็นพระศาสดาของคริสต์ศาสนิกชน และพระโมเสสเป็นพระศาสดาของชาวยิว ทำไมเราจึงไม่ปฏิบัติตามพระศาสดาแต่ละพระองค์ และยอมรับและเทอดพระเกียรติแด่พระศาสดาองค์อื่น ๆ ถ้าหากคนเราเพียงแต่เรียนรู้ความมีใจกว้างซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจกัน และรักกันฉันท์พี่น้องแล้ว ความเป็นเอกภาพของโลกจะถูกสถาปนาเป็นความจริงขึ้นมาในไม่ช้านี้

พระศาสดาบาฮาอุลลาห์ได้ทรงใช้ชีวิตของพระองค์ในการอบรมสั่งสอนบทเรียนแห่งความรักและความสามัคคี ดังนั้นขอให้เราทั้งหลายจงให้ความมีอคติทั้งหลายหลุดพ้นไปจากตัวเราและความมีมานะอดทนฟันฝ่าด้วยหัวใจ และวิญญานของเราทั้งหมดเพื่อที่จะนำมาซึ่งความเข้าใจกันและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างคริสต์ศาสนิกชน และอิสลามมิกชน

14

ประโยชน์ของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ [The Benefits of God to Man]

4 ถนนเดอกอมมอง ปารีส
27 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงบัญชาทุกสิ่งทุกอย่าง และทรงอำนาจอันยิ่งใหญ่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วทำไมพระองค์จึงยังทรงทดลองผู้รับใช้ของพระองค์เล่า

การถูกทดลองของมนุษย์มีสองอย่างคือ

- ก. เป็นผลเนื่องจากการกระทำของตัวเอง ถ้าคนเราับประทานมากไปก็จะเป็นอันตรายต่อระบบการย่อยอาหาร ถ้าหากเขารับประทานสิ่งที่มีพิษเขาก็จะเจ็บป่วยหรือถึงตายได้ ถ้าคนเล่นการพนัน เขาก็จะสูญเสียเงิน ถ้าเขาดื่มของมึนเมามากเกินไป เขาก็จะสูญเสียการทรงตัว ความทุกข์ยากเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากสาเหตุที่ตัวของเราเอง เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าเรื่องเศร้า ๆ เหล่านี้เป็นผลมาจากการกระทำของตัวเอง
- ข. ความทุกข์ทรมานอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากความจงรักภักดีต่อพระเจ้า เป็นเจ้า จงพิจารณาถึงความเศร้าโศกอันมหันต์ ที่เกิดขึ้นแก่พระคริสต์ และสาวกของพระองค์

บรรดาผู้ที่ทนทุกข์ทรมานมากที่สุดคือผู้ที่ได้บรรลุถึงความสมบูรณ์อันยิ่งใหญ่ที่สุด

บุคคลผู้ซึ่งประกาศที่จะทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ จะต้องพิสูจน์ความจริงใจของเขาเหล่านั้น บุคคลเหล่านี้ที่ประกาศถึงความปรารถนาที่จะกระทำการเสียสละอันยิ่งใหญ่ สามารถพิสูจน์ความจริงของเขาโดยการกระทำของเขา โอบได้พิสูจน์ความจงรักภักดีแห่งความรักที่มีต่อพระเจ้า โดยการเป็นผู้ซื่อสัตย์ในเวลาที่เขาประสบความทุกข์ยากแสนสาหัส และเช่นเดียวกันเขาซื่อสัตย์ในเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรืองของชีวิตสาวกของพระคริสต์ซึ่งอดทนต่อการทดลอง และทนต่อความทุกข์ทรมาน นี้มิใช่เขาพิสูจน์ความซื่อสัตย์ของเขาเหล่านั้นหรือ เขามีได้อดทนที่จะพิสูจน์ให้ดีที่สุดแล้วหรือ

ความเศร้าโศกสลดใจเหล่านี้ได้ยุติลงแล้วในขณะนี้

ไถยาฟามีชีวิตอย่างสุขสบาย ในขณะที่เดียวกัน ชีวิตของปีเตอร์เต็มไปด้วยความทุกข์ และการทดลอง ซึ่งทั้งสองนี้ใครเป็นผู้ที่น่าอิจฉากว่ากัน แน่เหลือเกินว่าเราจะต้องเลือกอยู่ในฐานะเช่นเดียวกับปีเตอร์ เพราะว่าท่านได้รับกรรมสิทธิ์ชีวิตที่ไม่มีวันตายในขณะที่ไถยาฟาได้รับชัยชนะแห่งความน่าอัศจรรย์สุดขั้วนิรันดร์ การถูกทดลองของปีเตอร์ได้ทดสอบซึ่งความจงรักภักดีของเขา การทดสอบนั้นเป็นผลประโยชน์ที่มาจาก พระผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเราควรจะสรรเสริญขอขอบคุณพระองค์ ความเศร้าโศก และความเสียใจไม่ได้เกิดขึ้นกับเราด้วยการบังเอิญ แต่สิ่งเหล่านี้ได้ถูกทำให้เกิดขึ้นกับเราโดยพระมหากรุณาธิคุณแห่งสวรรค์เพื่อความสมบูรณ์ของเราทั้งหลายเอง

ในขณะที่คนเรามีความสุข เขาก็ลืมพระผู้เป็นเจ้าของ แต่เมื่อความทุกข์ยากและความเศร้าโศกอย่างล้นเหลือมาถึง เมื่อนั้นเขาจะระลึกถึงพระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในบนสวรรค์ และผู้ซึ่งเป็นผู้ที่ดึงเขาให้หลุดพ้นจากความต่ำช้า

บุคคลที่ไม่ได้ถูกทนทุกข์ทรมาน ก็ไม่อาจถึงซึ่งความสมบูรณ์ ต้นไม้ที่ถูกตัดเล็มโดยชาวสวน เป็นต้นไม้ซึ่งจะผลิดอกที่สวยงามที่สุด และให้ผลไม้ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในยามฤดูร้อนมาถึง

คนงานที่พรวนดินขึ้นมาด้วยไถของเขา และจากดินที่ไถพรวนแล้วนั้นก็กลายเป็นความอุดมสมบูรณ์และได้รับผลจากการเก็บเกี่ยวที่ล้นเหลือ มนุษย์ยิ่งได้รับโทษมากเท่าไรผลแห่งคุณธรรมความดีก็ยิ่งถูกแสดงออกมาโดยเขาผู้นั้นยิ่งใหญ่ขึ้น นายทหารจะเป็นนายพลที่ดีไม่ได้จนกว่าจะได้อยู่ในการรบแนวหน้าและได้รับบาดเจ็บอย่างสาหัส

คำอธิษฐานของพระศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าของเมื่อก่อนเป็นอย่างไรเดี๋ยวนี้ก็เป็นอย่างนั้น โอ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าปรารถนา ที่จะวางชีวิตของข้าพเจ้าอยู่บนเส้นทางของพระองค์ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะหลั่งเลือดของข้าพเจ้าเพื่อพระองค์ และจะเสียสละอย่างใหญ่หลวง ที่สุด

15

ความงดงามและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความแตกต่างกัน [Beauty and Harmony in Diversity]

28 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างคือ พระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวเท่านั้น

จากพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกันนี้ สิ่งทั้งหลายที่ถูกสร้างขึ้นได้เกิดการดำรงอยู่
ขึ้น และพระองค์ทรงเป็นเป้าหมายเดียวที่ทุก ๆ สิ่งในธรรมชาติ มุ่งมาด
ปรารถนาความคิดนี้อยู่ในพระโอวาทที่แสดงให้เห็นโดยพระคริสต์ เมื่อ
พระองค์ทรงตรัสว่า "เราเป็นตัวอักษรตัวแรกและตัวสุดท้าย" ซึ่งหมายถึงการ
เริ่มต้น และการสิ้นสุด มนุษย์เป็นผลรวมของสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้น ส่วน
บุคคลที่ทรงความสมบูรณ์นั้นเป็นการแสดงออกของความสมบูรณ์แห่ง
ความคิดของพระผู้สร้างเป็นพระวาระแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ

จงพิจารณาดูโลกของสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้น มันช่างมีมากมายหลายชนิด
และแตกต่างกันตามประเภทของมันเสียนี้กระไร แต่อย่างไรก็ตามมันมีต้น
กำเนิดมาจากที่เดียวกัน ความแตกต่างทั้งหมดที่ปรากฏนั้นเป็นแต่เพียง
รูปร่างลักษณะและสีสันท่างนอกเท่านั้น ความแตกต่างของชนิดนั้น ๆ มีอยู่ใน
ธรรมชาติทั้งหมด

จงมองดูสวนดอกไม้ที่เต็มไปด้วยดอกไม้ที่สวยงามละลานตา พุ่มไม้ ต้นไม้
ดอกไม้แต่ละดอกก็มีความงดงามแตกต่างกัน มันมีความงามเฉพาะตัว มี
ความหอมของมันเอง และมีสีสันท่างกัน ต้นไม้ก็เช่นเดียวกัน มันมีความ
แตกต่างกันในขนาดความเจริญงอกงาม ลักษณะใบของมัน และออกผลไม้มัน
แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ดอกไม้ พุ่มไม้ และต้นไม้เหล่านี้ก็ผลิและงอก
ขึ้นมาจากแผ่นดินเดียวกันด้วยแสงแดดที่สาดส่องลงมาจากดวงอาทิตย์ดวง
เดียวกัน และจากหยาดฝนที่ตกลงมาจากเมฆเดียวกัน

มนุษยชาติก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน ประกอบด้วยชนหลายเชื้อชาติ และคนใน
แต่ละเชื้อชาติก็มีความแตกต่างกันไปตามสีผิว เช่น ผิวขาว ผิวดำ ผิวเหลือง
ผิวน้ำตาล และผิวแดง แต่เขาทั้งหมดก็มาจากพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวกัน และ
เขาทั้งหมดก็เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ความแตกต่างที่อยู่ท่ามกลางบุตรหลาน
แห่งมนุษย์นี้ไม่มีความสงบสุข ไม่บังเกิดผลเหมือนเช่นที่เกิดขึ้นในท่ามกลาง
อาณาจักรพืชที่วิญญานแสดงออกซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากกว่า
ความแตกต่างกันในท่ามกลางมนุษย์มีแต่ความเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน และนี่คือ

สาเหตุที่ทำให้เกิดสงคราม และความเกลียดชังกันในท่ามกลางประชาชาติต่าง ๆ ทั้งหลาย

ความแตกต่างกันซึ่งเป็นเพียงความแตกต่างทางสายเลือดเท่านั้น ที่เป็นเหตุให้เขาทำลายล้างฆ่ากันและกัน อนิจจา...นี่จะเป็นอยู่อย่างนั้นหรือ ขอให้เรามองดูความสวยงามของความแตกต่างกัน ความสวยงามของการปรองดองสามัคคี และเรียนรู้เพื่อเตือนสติจากชีวิตพืชพันธุ์ต่าง ๆ ถ้าหากท่านมองดูในสวนของท่านที่ต้นไม้ที่ปลูกไว้ทุกต้นมีรูปร่าง ลักษณะเหมือนกันหมดแล้ว ท่านจะรู้สึกว่ามันไม่สวยงามเลย แต่จะมีแต่ความน่าเบื่อในความซ้ำ ๆ ซาก ๆ และมันจะดูหมองไป สวนที่จะให้ความสดชื่นแก่ตา และให้ความปลื้มปิติแก่หัวใจคือสวนที่ได้ปลูกดอกไม้พันธุ์ต่าง ๆ สลับกันไปทุกสี ทุกแบบ ทุกกลิ่น และการคละเคล้ากันในสีสันทจะทำให้มีความงามน่ารักสดชื่นขึ้น ต้นไม้ก็เช่นเดียวกัน สวนผลไม้ที่เต็มไปด้วยต้นไม้ผลไม้มากก็เป็นที่น่ายินดี เหมือนกับการปลูกพุ่มไม้ต่าง ๆ พันธุ์กัน มันเป็นเพียงความแตกต่าง และความมากมายหลายชนิดที่ประกอบเป็นความงามของมัน ดอกไม้แต่ละดอก แต่ละต้น แต่ละผล นอกจากจะงามในตัวของมันแล้ว ยังทำให้เห็นความผิดแผกในคุณภาพของอันอื่น ๆ แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ความงดงามเป็นพิเศษของแต่ละชนิดทั้งหมด

สิ่งเหล่านี้ควรเกิดขึ้นในบรรดาบุตรหลานของมนุษย์ ความแตกต่างกันระหว่างบุตรหลานของมนุษย์ ควรเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความรัก และความปรองดองสามัคคีขึ้น เหมือนกับดนตรีที่มีระดับเสียงสูงต่ำประสานเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดเป็นบทเพลงที่สมบูรณ์ขึ้น ถ้าท่านพบปะบุคคลต่างชาติและสีผิวแตกต่างไปจากตัวของท่านเอง จงอย่าได้ไม่ไว้วางใจเขา และถอนตัวของท่านเข้าไปอยู่เสียในเปลือกแห่งความเป็นเจ้าระเบียบ แต่ทว่าจงดีใจและแสดงความเมตตา กรุณาต่อเขา คิดเสียว่าเขาเหล่านั้นเป็นเหมือนเช่นดอกกุหลาบที่ต่างสีกัน ปลูกอยู่ในอุทยานอันสวยงามของมนุษยชาติและจงมีความยินดีปรีดา เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น

ท่านเองเดียวกัน เมื่อท่านพบบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากความคิดเห็นของท่านเอง จงอย่าได้เมินหน้าของท่านหนีไปเสียจากเขา ทุกคนต่างแสวงหาความจริง และมีหนทางหลายทางที่นำไปสู่สัจธรรมนั้นมีอยู่หลายแง่ แต่มันก็ยังคงดำรงความเป็นหนึ่ง อยู่ตลอดกาล

จงอย่าปล่อยให้ความเห็นที่แตกต่างกัน หรือความแตกต่างกัน ในทางความคิดแยกท่านไปเสียจากเพื่อนมนุษย์ของท่าน หรือเป็นสาเหตุแห่งการโต้เถียง ความเกลียดชัง และก่อความวุ่นวายในหัวใจของท่าน

แต่ควรค้นหาความจริงด้วยความขยันขันแข็งและทำให้ทุกคนเป็นมิตรของท่าน

คฤหาสน์ทุกหลังสร้างด้วยหินหลายชนิดที่แตกต่างกัน แต่หินแต่ละอันต่างก็พึ่งหินก้อนอื่น ๆ ถึงขั้นที่ถ้าหากหินก้อนหนึ่งหลุดจากที่ไป คฤหาสน์ทั้งหลังจะเสียหาย ถ้าหากหินก้อนหนึ่งผิดพลาดไป การก่อสร้างนั้นก็ไม่มีสมบูรณ์

พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงวาดวงกลมแห่งความสามัคคีไว้ พระองค์ทรงร่างแบบเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนทั้งหมด และเพื่อการอยู่ร่วมกันของเขาทั้งหลายภายใต้ร่มเงาแห่งประำแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นานาชาตินี้เป็นราชกิจแห่งพระมหากษัตริย์คุณ สวรรค์ และเราทั้งหลายจะต้องพยายามด้วยจิตใจและวิญญาณ จนกว่าเราจะมีสามัคคีอย่างแท้จริงในหมู่พวกเรา และเมื่อเราทำงาน เราจะได้รับกำลังวังชา จงละทิ้งความคิดเกี่ยวกับตัวเองเสียและพยายามที่จะเชื่อฟังและมอบตัวให้กับพระผู้เป็นเจ้าอย่างเดี่ยว ด้วยวิธีนี้เท่านั้น ที่จะกลายเป็นพลเมืองแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และบรรลู่ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร

16

ความหมายที่แท้จริงของคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์

[The True Meaning of the Prophecies Concerning the Coming of Christ]

30 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในพระคัมภีร์ไบเบิลมีคำพยากรณ์หลายตอนที่กำลังกล่าวถึงการเสด็จมาของพระคริสต์ ชาวฮีบรูยังคงรอคอยการเสด็จของพระมาซีอา และอธิษฐานต่อพระผู้เป็นเจ้าทั้งวันทั้งคืนเพื่อเร่งรัดการเสด็จมาของพระองค์

แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จมาเขาเหล่านั้นกลับประณามและฆ่าพระองค์เสีย โดยกล่าวว่า "นี่ไม่ใช่ผู้ที่เรารอคอย เมื่อพระมาซีอาเสด็จมาจะดูได้จากเครื่องหมายและความมหัศจรรย์ที่จะพิสูจน์ได้ว่า พระองค์คือพระคริสต์ที่แท้จริง เรารู้ว่าเครื่องหมายและเงื่อนไขต่าง ๆ นั้นมีอะไรบ้าง แต่เมื่อถูกหมายและเงื่อนไขเหล่านี้ยังไม่ปรากฏขึ้น องค์พระมาซีอาจะลุกขึ้นมาจากเมืองที่ไม่มีใครรู้จัก พระองค์จะทรงประทับอยู่บนบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิด จะเห็นว่าพระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับดาบที่เป็นเหล็กกล้า และพร้อมด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงปกครอง พระองค์จะทรงทำให้พระบัญญัติของพระศาสดา

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ทั้งหลายบรรลพผล พระองค์จะทรงได้รับชัยชนะทั้งตะวันออกและทางตะวันตก และจะทรงยกย่องชาวยิวซึ่งเป็นกลุ่มชนที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกสรร พระองค์ จะทรงนำมาซึ่งรัชสมัยแห่งสันติสุข เป็นช่วงรัชสมัยที่แม้แต่สัตว์ก็เลิกการเป็นศัตรูกับมนุษย์ จะเห็นสุนัขจิ้งจอกและแกะต็มหน้าจากล่าถาวรเดียวกัน สิงห์โตกับกวางก็จะนอนอยู่ในทุ่งหญ้าเดียวกัน งูกับหนูก็จะอยู่ร่วมกันในรังเดียวกัน และสรรพสิ่งทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าจะมีแต่ความผาสุก

ชาวยิวกล่าวว่า พระเยซูคริสต์ไม่ได้ทำให้คำพยากรณ์เหล่านั้นบรรลพความสำเร็จเลย เป็นเพราะว่าตาของเขาเหล่านั้นได้ถูกตรึงให้ปิดไว้ เขาเหล่านั้นจึงไม่อาจแลเห็นความจริงได้

พระองค์เสด็จมาจากเมืองนาซาเร็ธ ซึ่งเป็นสถานที่ ๆ มิใช่ว่าจะไม่มีใครรู้จัก พระองค์ไม่ได้ ถือพระแสงดาบอยู่ในพระหัตถ์ หรือแม้แต่ไม้สักหนึ่งอันก็ไม่มี พระองค์ไม่ได้ทรงประทับบนบัลลังก์ของกษัตริย์เดวิด พระองค์ทรงเป็นคนยากไร้ พระองค์ทรงแก้ไขพระบัญญัติของพระโมเสสและทรงยกเลิกวันซาบัต พระองค์ไม่ทรงชนะทั้งในตะวันออกและตะวันตก แต่พระองค์เองทรงอยู่ภายใต้กฎหมายโรมัน พระองค์มิได้ทรงยกย่องชาวยิว แต่ทรงสั่งสอนเรื่องความเสมอภาคและความเป็นกันฉันท์พี่น้อง และทรงตำหนิพวกอาลักษณ์และชาวยิวพวกที่ถือตนว่าเคร่งครัดกว่าชาวยิวอื่น ๆ พระองค์มิได้ทรงนำมาซึ่งรัชสมัยแห่งสันติสุข เพราะว่าเป็นตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ความอยุติธรรมและความโหดร้ายทารุณก็ถึงขั้นสุดขีด แม้กระทั่งพระองค์เองทรงตกเป็นเหยื่อแก่มันและสิ้นพระชนม์อย่างอดสูบนไม้กางเขน

การที่ชาวยิวได้คิดและพูดอย่างนั้น เพราะว่าเขาไม่เข้าใจในพระธรรมคัมภีร์ และทั้งไม่เข้าใจความจริงที่ประเสริฐทั้งหลายซึ่งปรากฏอยู่ในพระธรรมคัมภีร์เหล่านั้น ตามตัวหนังสือเขาเข้าใจดีทุกตัว แต่ตามความหมายแล้วเขาไม่เข้าใจเลยแม้แต่คำเดียว

ขอได้โปรดฟังก่อน ข้าพเจ้าจะแสดงให้เห็นความหมายในสิ่งเหล่านั้นแม้ว่าพระองค์จะเสด็จมาจากเมืองนาซาเร็ธ ซึ่งเป็นที่ใคร ๆ ก็รู้จัก แต่พระองค์ก็เสด็จมาจากสรวงสวรรค์เช่นกัน พระวรกายของพระองค์ประสูติมาแต่พระนางมาเรีย แต่จิตวิญญาณของพระองค์มาจากสรวงสวรรค์ ดาบที่พระองค์ทรงถือคือดาบแห่งพระชีวหาของพระองค์ ซึ่งด้วยดาบนี้พระองค์ได้ทรงแยกความดีออกจากความชั่ว ความจริงออกจากความเท็จ ความสัตย์ออกจากความอสัตย์ และความสว่างออกจากความมืด พระโอวาทของพระองค์เปรียบเสมือนดาบที่คมกริบยิ่ง บัลลังก์ที่ทรงประทับนั้นเป็นบัลลังก์ขั้วนิรันดรที่พระองค์จะปกครองอยู่ตลอดกาลเป็นบัลลังก์แห่งสวรรค์มิใช่แห่งโลกนี้

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เพราะว่าทุกสิ่งแห่งโลกนี้จะสูญสิ้นไป แต่สิ่งต่าง ๆ แห่งสวรรค์ไม่สูญสิ้น พระองค์ได้ทรงตีความหมายพระบัญญัติเสียใหม่และทรงทำให้พระบัญญัติของพระโมเสสสมบูรณ์ และทรงทำให้พระบัญญัติของพระศาสดาองค์อื่น ๆ บรรลุผลสำเร็จ พระธรรมคำสอนของพระองค์มีชัยชนะในวันออกและตะวันตก และพระราชอาณาจักรของพระองค์มีขั้วนิรันดร์ พระองค์ทรงยกย่องชายวิทย์ที่ยอมรับพระองค์และจดจำพระองค์ได้ ซึ่งเขาเหล่านั้นเป็นชายและหญิงที่เกิดมาอย่างต่ำต้อย แต่การติดต่อกับพระองค์ก็ทำให้เขายิ่งใหญ่ขึ้นและให้เขาได้รับเกียรติชั่วนิรันดร์ สัตว์ต่าง ๆ ต้องอาศัยอยู่ร่วมกับสัตว์อื่น ๆ มีความหมายว่า คนต่างนิกายและต่างเชื้อชาติในครั้งหนึ่งเคยได้ทำสงครามกัน มาบัดนี้ ต่างก็อาศัยอยู่ในความรักและความกรุณาที่แม่น้ำแห่งชีวิตจากน้ำพุอันขั้วนิรันดร์ของพระคริสต์ร่วมกันดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

คำพยากรณ์ทางจิตวิญญาณทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาของพระคริสต์ได้ประสบผลสำเร็จแล้ว แต่ชายวิทย์ก็ยังไม่เปิดตา ตาของเขาเหล่านั้นที่เขาไม่ควรจะมองเห็นได้ ปิดหูที่ไม่ควรจะได้ยิน และความจริงอันเที่ยงแท้ของพระคริสต์ก็ได้ผ่านเข้าไปในท่ามกลางเขาเหล่านั้นที่ไม่ได้ยินไม่ได้เห็น ไม่มีความรักไม่รู้จัก

การอ่านพระธรรมคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ นั้นเป็นสิ่งที่ย่างดาบ แต่การอ่านด้วยดวงใจที่สะอาดและบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจในความหมายที่แท้จริงได้ ขอให้เราจงวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้าของเราขอให้เรามีความสามารถที่จะเข้าใจพระธรรมคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้ ขอให้เราอธิษฐานเพื่อว่าตาของเราจะได้มองเห็นและหูของเราจะได้ยิน และเพื่อหัวใจที่ไฟปรารถนาสันติสุข

พระเมตตาปราณีอันขั้วนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้ พระองค์ทรงเลือกเฉพาะบางคนที่จะรับพระองค์หลังจากพระมหากษัตริย์อันประเสริฐแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ให้และความนึกคิดของคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงจุดให้สว่างไสวด้วยความสว่างแห่งสรวงสวรรค์ และให้ความกระจ่างชัดบนกระจกเงาแห่งสวรรค์ที่อยู่เบื้องหน้าแห่งการแลเห็นของเขา เขาเหล่านี้คือสาวกของพระผู้เป็นเจ้าของเราและคุณธรรมความดีของพระผู้เป็นเจ้าของเราไม่มีขอบเขต ข้อผูกมัดท่านผู้รับใช้สูงสุด ก็อาจจะเป็นสาวกของพระองค์ด้วย พระราชสมบัติของพระผู้เป็นเจ้าของเราไม่มีขอบเขตจำกัด

ความหมายทางจิตวิญญาณของพระธรรมคัมภีร์คือ อาหาร สำหรับทุกคนที่หิวกระหาย พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเปิดเผยพระธรรม-คัมภีร์แก่พระศาสนทูต

ของพระองค์แน่นอน พระองค์จะทรงมอบขนมปังประจำวันให้อุดมสมบูรณ์แก่บุคคลเหล่านี้ที่ขอพระราชทานจากพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์

17

พระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ อำนาจอำนาจ ที่เป็นสื่อกลาง ระหว่างพระผู้เป็นเจ้า กับมนุษย์ [The Holy Spirit, the Intermediary Power between God and Man]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
31 ตุลาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ความจริงอันประเสริฐ เป็นสิ่งที่คิดเอาไม่ได้ ไม่จำกัด ยิ่งยืนตลอดกาล ไม่เสื่อมสลายและมองเห็นไม่ได้

ทุกสิ่งทุกอย่างในจักรวาล ถูกยึดอยู่ด้วยกฎแห่งธรรมชาติ ที่จำกัดและสูญสลายได้

ความจริงที่ไม่จำกัด ไม่อาจจะพูดได้ว่ามันขึ้นไปหรือลงมาได้ เพราะมันอยู่เหนือความเข้าใจของมนุษย์ และไม่อาจจะอธิบายได้ด้วยคำพูดที่เราใช้เมื่อเวลาเราพูดถึงปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ

ดังนั้นสิ่งที่มนุษย์มีความต้องการมากที่สุดก็เป็นอำนาจอันเดียว ซึ่งเขาจะได้รับความช่วยเหลือจากความเป็นจริงอันประเสริฐ ด้วยอำนาจนั้นอย่างเดียวยังจะช่วยทำให้เขาได้ติดต่อกับต้นกำเนิดแห่งชีวิตทั้งหมด

สื่อกลางนี้ต้องการที่จะนำเอาความต้องการที่สุดสองอย่าง เข้ามาเกี่ยวพันกันและกัน ความมั่งมีกับความยากจน ความมากมายกับความต้องการ ถ้าปราศจากอำนาจสื่อกลางแล้ว ก็อาจจะไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคู่ตรงกันข้ามของสิ่งเหล่านี้

ดังนั้นเราอาจจะพูดได้ว่า จะต้องเป็นผู้เป็นสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ และไม่มีสื่ออะไรอีกนอกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งนำโลกที่ถูกสร้างขึ้นมาให้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ทรงความคิดเหนือเราคือ ความเป็นจริงอันประเสริฐ

ความเป็นจริงอันประเสริฐ อาจจะเปรียบเหมือนดวงอาทิตย์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์เปรียบเสมือนรัศมีของดวงอาทิตย์ในขณะที่แสงอาทิตย์นำมาซึ่งความ

สว่างและความอบอุ่นแก่โลก ให้ชีวิตแก่สิ่งมีชีวิตทั้งหมดในทำนองเดียวกัน กับพระศาสนทูตของพระเจ้า [5] ก็นำอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากดวงอาทิตย์อันประเสริฐแห่งความจริงมาให้แก่จิตวิญญาณของมนุษย์ โดยให้ความสว่างและชีวิต

ดูเถิด... จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีส่วนกลาง ระหว่างดวงอาทิตย์กับโลก ดวงอาทิตย์ไม่ได้ลงมาหาโลก หรือโลกก็ไม่ได้ขึ้นไปหาดวงอาทิตย์ การติดต่อกัน เป็นไปโดยรัศมีของดวงอาทิตย์ ซึ่งนำแสงสว่าง และความอบอุ่นและความ ร้อนมาให้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ คือแสงสว่างแห่งดวงอาทิตย์ของสัจจะที่จะนำชีวิตและ ให้ความสว่างแก่มนุษย์ด้วยอำนาจอันไม่จำกัด ท่วมท้นดวงวิญญาณทั้งหมด ด้วยรัศมีอันประเสริฐ และยังนำพระพรแห่งความเมตตาของพระเจ้ามาให้ ให้ทั่วโลก ถ้าโลกปราศจากสื่อของความอบอุ่นและแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ แล้ว ก็ไม่อาจจะได้รับผลอะไรเกิดขึ้นจากดวงอาทิตย์เลย

ทำนองเดียวกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นต้นเหตุสำคัญของชีวิตมนุษย์ ถ้า ปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วมนุษย์จะไม่เฉลียวฉลาด มนุษย์ไม่อาจจะ ได้มาซึ่งความรู้ทางวิทยาการต่าง ๆ ซึ่งทำให้มนุษย์มีอิทธิพลอันยิ่งใหญ่ เหนือสิ่งที่มีชีวิตอื่นใดในโลกนี้ การส่องสว่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ให้ ความสามารถในทางความคิดแก่มนุษย์ และสามารถทำให้มนุษย์ได้มีการ ค้นคว้า และค้นพบ ซึ่งทำให้มนุษย์ได้ดัดแปลงกฎธรรมชาติให้เป็นไปตาม ความประสงค์ของมนุษย์ได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนถึงคุณความดี แห่งจิตวิญญาณแก่มนุษย์ และทำให้ มนุษย์สามารถที่จะบรรลุถึงซึ่งชีวิตชั่วนิรันดร์โดยผ่านสื่อกลางคือพระศา สนทูตของพระเจ้าได้

พระพรอันประเสริฐเหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำมาให้แก่มนุษย์ เพราะฉะนั้น เขาจะได้เข้าใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ สื่อกลางระหว่างพระเจ้า เป็นเจ้าพระผู้สร้างกับพระผู้ถูกสร้าง แสงสว่างและความร้อนของดวงอาทิตย์ เป็นเหตุให้โลกได้กลายเป็นที่ผลิตผลและ และให้ชีวิตแก่ทุกสิ่งทุกอย่างที่ เจริญงอกงามขึ้น และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงให้ชีวิตแก่มนุษย์

[5] พระผู้ทรงแสดงคุณธรรมของพระเจ้าให้ปรากฏ

อัครสาวกสำคัญสองคน คือ เซนต์ปีเตอร์ และเซนต์จอห์น ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นคนธรรมดาสามัญเป็นคนต่ำต้อย ทำงานหนักในวันหนึ่ง ๆ เพื่อจะได้อาหารโดยเดชพระวิญญานบริสุทธิ์ ดวงวิญญาน และจิตใจของท่านทั้งสองนั้นก็ได้ถูกจุดให้สว่างขึ้น และได้รับพระพรชั้วนิรันดรแห่งองค์พระคริสต์

18

ณลักษณะสองอย่างในมนุษย์

[The Two Natures in Man]

1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

วันนี้เป็นวันที่น่าชื่นชมยินดียิ่งในปารีส เขาเหล่านั้นกำลังเฉลิมฉลอง วันแห่งนักบุญทั่วโลก ทำไมท่านจึงคิดว่าบุคคลเหล่านั้นจึงถูกเรียกว่า "นักบุญ?" คำนี้มีความหมายที่แท้จริงเสียเหลือเกิน นักบุญคือผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ และเป็นผู้ซึ่งมีอิสรภาพแก่ตัวเองจากความอ่อนแอและความไม่สมบูรณ์ของมนุษย์

ในมนุษย์ มีคุณลักษณะอยู่สองอย่าง คือคุณลักษณะทางจิตวิญญานหรือธรรมชาติที่สูงกว่ามนุษย์ และคุณลักษณะทางวัตถุหรือ ธรรมชาติที่ต่ำกว่า ในอันแรกทำให้มนุษย์ได้เข้าใกล้พระเจ้าเป็นเจ้า แต่อีกอันหนึ่งนั้นมีชีวิตเพื่อโลกนี้เท่านั้น เครื่องหมายของคุณลักษณะนั้น จะพบในมนุษย์ในแง่ทางวัตถุ มนุษย์แสดงออกซึ่งความเท็จ ความโหดร้าย และความอยุติธรรม ทั้งหมดนี้ ออกมาจากคุณลักษณะที่ต่ำกว่าของเรา แต่คุณสมบัติแห่งคุณลักษณะอันประเสริฐของคนเรานั้นแสดงออกซึ่งความรัก ความเมตตาปราณี ความกรุณา ความจริงและความยุติธรรมทั้งหมดนี้เป็นการแสดงออกมาของคุณลักษณะที่สูงกว่าของเรา นิสัยที่ดีทุกอย่าง คุณสมบัติอันเลิศทุกอย่าง เป็นคุณลักษณะอันมีธรรมของมนุษย์ แต่ในขณะที่เดียวกันความไม่สมบูรณ์ การกระทำในทางกิเลสเกิดขึ้นจากคุณลักษณะทางวัตถุ ถ้าคุณลักษณะอันประเสริฐของใครคนหนึ่งครอบงำคุณลักษณะแห่งความเป็นมนุษย์ของผู้นั้น เขาก็เป็นนักบุญ

คนเรามีอำนาจทั้งสองอย่าง ที่จะทำดีและทำชั่ว ถ้าอำนาจแห่งความดีของคนนั้นมาครอบงำ และโน้มเอียงให้การกระทำผิดพลาดแพ้ไปแล้ว ความจริงผู้นั้นก็เรียกว่านักบุญ แต่ถ้าในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้นั้นไม่เห็นด้วยกับสิ่งต่าง ๆ แห่งองค์พระเจ้าและปล่อยให้ความรู้สึกอันชั่วร้ายมีชัยชนะเหนือตัวเขาได้ เขาผู้นั้นก็ไม่ดีไปกว่าสัตว์เท่านั้น

นักบุญทั้งหลาย คือผู้ที่ปลีกตัวเองออกจากโลกแห่งวัตถุ และเป็นผู้ที่มีชัยชนะเหนือความชั่วแล้ว เขาอาศัยอยู่ในโลกแต่ไม่ได้อยู่เพื่อโลก ความคิดของเขาทั้งหลายอยู่ติดต่อกันไปในโลกแห่งจิตวิญญาณ ชีวิตของเขาดำเนินไปในทางที่บริสุทธิ์ การกระทำก็แสดงออกมาซึ่งความรัก ความยุติธรรม และความเป็นพระ เขาได้รับความสว่างจากเบื้องบน เขาเป็นเสมือนความสว่าง และเป็นตะเกียงที่สองแสงอยู่ในความมืดแห่งโลกนี้ เขาเหล่านี้คือนักบุญของพระเจ้า สาวกของพระคริสต์ แต่เดิมก็เหมือนคนทั่ว ๆ ไป เขาชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่โลกชอบ และความคิดของเขาแต่ละคน เกิดจากความโลภของตัวเขาเท่านั้น แต่เมื่อเขาเหล่านั้นได้ติดตามพระคริสต์ และเชื่อในพระองค์แล้วความเข้อกเข้ใจ ก็เข้ามาแทนความโง่เขลา ความโหดร้ายทารุณก็กลายเป็นความยุติธรรม ความเท็จก็เปลี่ยนเป็นความจริง ความมืดก็กลายเป็นความสว่าง เขาเคยเป็นอย่างโลกนี้ แต่แล้วเขาก็กลับกลายเป็นคนที่มีคุณธรรมดีเลิศ เขาเคยเป็นบุตรหลานแห่งความมืด แต่แล้วก็กลายเป็นบุตรของพระเจ้า และเขาก็คือนักบุญเช่นกัน จงมีความมานะพยายามเพื่อว่าจะได้ติดตามวิถีทางของท่านเหล่านั้น จงละทิ้งสิ่งของแห่งโลกนี้เสีย และมีความขยันขันแข็ง เพื่อจะได้บรรลุถึงอาณาจักรของพระเจ้า

จงวิงวอนต่อพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะทรงประทานให้ท่านแข็งแรงแรงอยู่ในคุณธรรมความดีอันประเสริฐ และท่านจะได้เป็นเช่นเทวดาในโลกนี้ และเป็นดวงประทีปที่จะเปิดความลับของราชอาณาจักรให้แก่คนเหล่านั้นที่มีจิตใจที่สามารถเข้าใจได้

พระเจ้าทรงประทานศาสนทูตของพระองค์ลงมาในโลกนี้ เพื่อจะสั่งสอนและทำให้คนมีความสว่าง จะได้อธิบายให้รู้ถึงความลับแห่งอาณาจักรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เขาจะสามารถสะท้อนแสงสว่างและจะเป็นแหล่งของการแนะนำให้แก่บุคคลอื่น ๆ พระราชสาส์นจากสวรรค์ พระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์ โภคราน และพระคัมภีร์บริสุทธิ์อื่น ๆ ทรงประทานมาจากพระเจ้า เพื่อที่จะเป็นการนำไปสู่วิถีทางที่ดีงาม ไปสู่ความรัก ความยุติธรรม และสันติสุขอันประเสริฐ

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอออกกล่าวกับท่านว่า ท่านจะต้องพยายาม ที่จะปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า คือพระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ทั้งหลาย จงบัญชาชีวิตของท่าน เพื่อท่านจะได้ติดตามตัวอย่าง ที่ได้ยกมากล่าวต่อหน้าท่านและจงกลับตัวกลับใจของท่าน ที่ท่านจะได้เป็นเช่นนักบุญของพระเจ้าทรงสูงสุด

19

ความเจริญทางวัตถุ และ ทางจิตวิญญาณ [Material and Spiritual Progress]

2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลมาฮา กล่าวว่

เข้าวันนี้ อากาศช่างสดชื่นเสียจริง ๆ ท้องฟ้ากระจ่าง พระอาทิตย์ส่องแสงจ้า และหัวใจของทุกคนก็รู้สึกยินดีปรีดา

ความสว่างและความสวยงามดั่งเช่นอากาศวันนี้ ได้ให้ชีวิตใหม่ และกำลังวังชาแก่คนเรา ถ้าผู้ใดป่วยผู้นั้นก็รู้สึกว่ หัวใจของเขาปลื้มปิติด้วยความหวังว่ สุขภาพของเขาจะรื้อฟื้นอีก ของขวัญทั้งหมดแห่งธรรมชาตินี้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับร่างกายของคนเรา เพราะว่ร่างกายของคนเราเท่านั้นที่จะรับเอาผลประโยชน์ทางวัตถุได้

ถ้าใครคนหนึ่ง ประสบความสำเร็จในกิจการงานของเขา จะเป็นในด้านศิลปะหรืออาชีพะก็ตาม เขาก็สามารถจะเพิ่มพูนความสุขสบายทางกายของเขาให้อยู่ในสภาพที่ดี และจะให้ร่างกายของเขาเกิดความสะดวกสบายในความยินดี เราเห็นว่า คนเราถูกห้อมล้อมไปด้วยความสะดวกสบายที่ทันสมัยและฟุ่มเฟือยทุกอย่าง และเขาก็ไม่ปฏิเสธที่จะรับเอาสิ่งใด ๆ ที่จะให้ประโยชน์แก่ร่างกายของเขา แต่จงระวัง และกลัวว่เวลาคิดถึงร่างกายมากเกินไป ก็จะลืมนว่ สิ่งที่เป็นเรื่องของ จิตวิญญาณเสียเพราะว่ สิ่งที่มีประโยชน์ในวัตถุ ไม่ได้ส่งเสริมยกย่องจิตวิญญาณของมนุษย์เลย ความสมบูรณ์ของสรรพสิ่งในโลกคือ ความหรูหราของร่างกายมนุษย์ แต่มิได้ให้ความสว่างแก่จิตวิญญาณของมนุษย์เลย

มันอาจจะเป็นไปได้ว่ ใครงคนหนึ่งที่ได้รับผลประโยชน์ทางวัตถุ และเป็นผู้ที่มีความเป็นอยู่ซึ่งห้อมล้อมไปด้วยความสะดวกสบายมากที่สุดเท่าที่อารยธรรมใหม่ ๆ จะให้เขาได้ คนนั้นก็อาจจะถูกตัดขาดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์อันเป็นของขวัญที่สำคัญยิ่งที่สุด

นับว่ เป็นการดีและน่าสรรเสริญยิ่งที่จะเจริญพัฒนาในทางด้านวัตถุ แต่ขอให้เราอย่าละเลยในความเจริญในด้านจิตวิญญาณให้มากที่สุด และอย่าหลับตาต่อแสงสว่างอันประเสริฐ ซึ่งส่องมาท่ามกลางเรา

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรมาฮา

นอกจากเสียจากปรับปรุงในด้านจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับด้านวัตถุ จึงจะทำให้ก้าวหน้าได้อย่างจริงจังและกลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มันเป็นการที่จะนำจิตวิญญาณแห่งชีวิตและแสงสว่างเข้ามาในโลก ดังนั้น ผู้มีหน้าที่สั่งสอนที่สำคัญ ๆ ก็ได้เกิดขึ้นมา ท่านเหล่านั้นปรากฏมาเพื่อว่าดวงอาทิตย์แห่งสัจจะจะได้ประจักษ์แก่ตาและส่องเข้าไปในหัวใจของมนุษย์ และโดยอำนาจอันมหัศจรรย์นั้น มนุษย์อาจจะได้บรรลุถึงซึ่งแสงสว่างชั้นนิรันดร

เมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์ได้แผ่รัศมีแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ แก่บุคคลที่อยู่รอบข้าง และสาวกของพระองค์ซึ่งได้รับการส่องสว่างจากพระองค์ ก็กลับเป็นคนที่สว่างและมีจิตวิญญาณ เพื่อเป็นการประจักษ์ให้เห็นในแสงสว่างนั้น พระบาฮาอุลลาห์ จึงกำเนิดมาในโลกนี้ ท่านหลังรัศมีของแสงอันประเสริฐทั่วทุกผืนแผ่นดิน

อนิจจา....จงดูซิว่า มนุษย์ช่างไม่เอาใจใส่ต่อแสงนั้นเสียเลย เขายังคงดำเนินไปตามทางของเขาที่มีดมน ไม่มีความสามัคคี และทะเลาะเบาะแว้ง และทำสงครามกันอย่างขุมน

เขาใช้ความเจริญทางวัตถุ เพื่อเป็นการตามใจในความปรารถนาของเขา เพื่อการสงคราม เขาสร้างอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการทำลายและนำไปใช้ทำลายเพื่อนมนุษย์ของเขาเอง

แต่ขอให้เราทั้งหลาย ใช้ความพยายามของเราเพื่อจะบรรลุถึงประโยชน์ในทางธรรม เพราะว่าเป็นทางเดียวของความก้าวหน้าอันแท้จริงซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้า และเป็นวิถีทางอันเดียวเท่านั้นของพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่านจะได้รับเอาพระพรประเสริฐแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อว่าท่านจะได้กลับเป็นแสงสว่างที่แท้จริง และเจริญยิ่งขึ้นไปจนถึงพระราชอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าและหัวใจของท่าน ก็จะเปิดและเตรียมพร้อมที่จะรับเอาความชื่นชมยินดี ดวงตาของท่านก็จะเปิดและจะเห็นรัศมีของพระผู้เป็นเจ้า หูของท่านก็จะไม่ถูกปิด ท่านจะได้ยินเสียงเรียกจากอาณาจักรของพระองค์ และด้วยวาทะที่จับใจ ท่านจะเรียกร้องให้คนทั้งหลายได้สำนึกถึงอานุภาพอัน ศักดิ์สิทธิ์ และความรักของพระผู้เป็นเจ้า

20

วิวัฒนาการทางวัตถุ และพัฒนาการทางจิตวิญญาณ [The Evolution of Matter and Development of the Soul]

3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

อากาศในเมืองปารีสเริ่มหนาวมาก หนาวมากเหลือเกิน พอที่จะทำให้ข้าพเจ้าต้องอำลาจากท่านไปในไม่ช้า แต่ว่าความอบอุ่นแห่งความรักของท่านยังจะทำให้ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ต่อไปอีก ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแล้ว ข้าพเจ้าหวังที่จะอยู่ท่ามกลางท่านอีกสักระยะหนึ่ง ความร้อนเย็นแห่งร่างกายไม่สำคัญต่อจิตใจ เพราะว่าจิตใจได้รับความอบอุ่นจากไฟแห่งความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เมื่อเราเข้าใจอย่างนี้แล้ว เราก็มุ่งสนใจบางสิ่งบางอย่างของชีวิตเราในโลกที่จะมาถึง

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้า ได้ทรงประทานตัวอย่างไว้มาก่อนในที่นี้ ได้ทรงประทานการพิสูจน์บางอย่างแก่เรา ถึงความแตกต่างที่มีอยู่ระหว่างร่างกาย จิตใจและวิญญาณ

เราเห็นว่า ความร้อน เย็น ความทุกข์ทรมาน อะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับร่างกายเท่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณเลย

เราเห็นอยู่บ่อย ๆ ที่คนจน คนป่า ทุกข์ทรมาน ไม่มีเครื่องนุ่งห่ม ไม่มีเงินใช้จ่าย แต่ทว่าจิตวิญญาณก็ยังมั่นคงแข็งแรงอยู่ แม้ว่าร่างกายของเขาจะทุกข์ทรมานจิตวิญญาณของเขาก็เป็นอิสระและสบายดี และก็อีกนั้นแหละ ที่เราเคยเห็นบ่อย ๆ ที่คนมั่งมี ร่ำรวย ร่างกายและ สุขภาพแข็งแรง แต่จิตใจนั้นเจ็บป่วยเจียนตาย

เป็นการเห็นได้ชัดที่ว่าจิตวิญญาณของคนเรานั้น แตกต่างจากร่างกายที่เป็นวัตถุ

จิตวิญญาณนั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ทำลายไม่ได้ ความเจริญและวิวัฒนาการของจิตใจ ความชื่นชม และความโศกเศร้าของจิตใจไม่ขึ้นอยู่กับร่างกายอันเป็นวัตถุ

ถ้าเราได้รับความยินดีหรือ ความทุกข์ใจจากเพื่อน เพื่อนรักจริงหรือไม่จริงก็เป็นผลต่อจิตใจ ถ้าคนที่เป็นที่รักของเราอยู่ห่างไกลจิตใจก็หดหู่ และความหดหู่หรือความลำบากของจิตใจอาจจะเกิดปฏิกิริยากับร่างกายได้

ดังนั้น เมื่อจิตใจได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยคุณธรรมอันประเสริฐแล้ว ร่างกายก็ขึ้นขมยินดี ถ้าจิตใจตกเข้าอยู่ในความบาป ร่างกายก็อยู่ในความทรมาน

เมื่อเราพบความยั่งยืน ความซื่อตรง และความรัก เราก็เป็นสุข ถ้าเราพบกับความหลอกลวง ความไม่ซื่อ เราก็ทุกข์ทรมาน

ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับจิตใจ ไม่ได้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยทางร่างกาย ดังนั้นจะเห็นว่าจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับร่างกายนั้นเป็นตัวของตัวเอง แต่ถ้าร่างกายอยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลง จิตวิญญาณไม่ต้องถูกแตะต้องเลย ถ้าท่านทำแก้วแตกในขณะที่ดวงอาทิตย์ส่องสว่างอยู่ แก้วก็แตกแต่แสงอาทิตย์ยังส่องอยู่ ถ้ากรงนกถูกทำลาย นกก็ยังอยู่ ถ้าตะเกียงแตก เปลวไฟก็ยังอยู่

เหมือนกับวิญญาณของมนุษย์ แม้ว่ามัจจุราชได้ทำลายร่างกาย แต่ก็ไม่มีอำนาจใด ๆ เหนือวิญญาณ วิญญาณเป็นของยืนนานชั่วนิรันดร์ ทั้งไม่เกิดและไม่ตาย

จิตวิญญาณของมนุษย์ที่ตายแล้ว ยังคงอยู่ในสภาพที่บริสุทธิ์ ตามระดับที่เกี่ยวข้องกับชีวิตเมื่อครั้งอยู่ในสภาพวัตถุ ในเมื่อหลุดออกจากร่างกายแล้ว มันก็ยังอยู่โดยถูกผลักเข้าไปในมหาสมุทรแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้า เป็นเจ้า

ขณะที่วิญญาณออกจากร่างกายและไปถึงโลกแห่งสวรรค์ ความเจริญก้าวหน้าของวิญญาณคือ คุณธรรมแห่งจิตใจ นั่นคือวิวัฒนาการการเข้าใกล้พระเจ้า

ในโลกแห่งวัตถุ มีการเจริญจากระดับหนึ่งของความสมบูรณ์ ไปหาอีกระดับหนึ่งได้ พวกแร่ธาตุได้ให้ความสมบูรณ์แห่งอาณาจักรแร่ธาตุแก่พืช และได้ให้ความสมบูรณ์ของมันแก่อาณาจักรสัตว์ และจากอาณาจักรสัตว์ก็ให้ความสมบูรณ์ของมันแก่มนุษย์ โลกนี้ดูเหมือนจะเต็มไปด้วยความตรงกันข้ามกันในแต่ละอาณาจักรของสิ่งเหล่านี้ (แร่ธาตุ พืชและสัตว์) ชีวิตมีอยู่ในระดับของมัน แม้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตมนุษย์ แผ่นดินโลกก็เหมือนว่าปราศจากชีวิต แต่แผ่นดินก็มีชีวิตเป็นของมันเอง ในโลกนี้สิ่งต่าง ๆ มีชีวิตและตายและมีชีวิต เปลี่ยนไปในอีกรูปแบบหนึ่ง แต่ในโลกแห่งจิตวิญญาณนั้นเป็นอย่างอื่น

จิตวิญญาณนั้นไม่ได้พัฒนาจากระดับหนึ่งไปอีกระดับหนึ่ง ดังกฎที่กล่าวแล้ว จิตวิญญาณเจริญมากขึ้นโดยใกล้เข้าหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า โดยพระมหากษัตริย์คุณและพระกษัตริย์คุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

นี่เป็นการอธิษฐานด้วยใจจริงของข้าพเจ้า เพื่อว่าเราทั้งหมดจะได้เข้าไปในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและจะได้ใกล้ชิดพระองค์

21

การประชุมแห่งจิตวิญญาณที่ปารีส [The Spiritual Meetings in Paris]

4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ทั่วทั้งยุโรปเวลานี้ เราจะได้ยินถึงการประชุมต่าง ๆ สภาต่าง ๆ สังคม สมาคม ในรูปแบบต่าง ๆ ทุกชนิดนั้นแล้วแต่ความสนใจต่าง ๆ กันเช่น การค้า วิทยาการ การเมือง และอื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งหมดนั้น ก็เป็นไปเพื่อบริการในด้านวัตถุ ความประสงค์เหล่านั้นก็เพื่อความเจริญก้าวหน้าและให้ความสว่างทางด้านวัตถุแก่โลก แต่ลมหายใจจากโลก แห่งวิญญาณช่างหาได้ยากจากพวกเขาเหล่านั้น เขาเหล่านั้นดูเหมือนไม่มีความรู้สึกในพระสุรเสียงอันประเสริฐ ประมาทและไม่เอาใจใส่ในสรรพสิ่งของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่การประชุมที่นี้ในกรุงปารีสนี้เป็นการประชุมแห่งจิตวิญญาณโดยแท้จริง ลมหายใจอันประเสริฐได้ถูกสอดส่องลงมาท่ามกลางท่านทั้งหลายแล้ว แสงสว่างแห่งอาณาจักรของพระเจ้ากำลังส่องผ่านเข้าไปในหัวใจของทุกคน ความรักอันประเสริฐของพระเจ้าเป็นอานุภาพ ท่ามกลางท่านและด้วยดวงจิตวิญญาณที่หิว กระจาย ท่านทั้งหลายจงรับเอาความปีติยินดีอันเปี่ยมล้นนั้นไว้เถิด

ท่านทั้งหมดประชุมกัน ณ ที่นี้ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง หัวใจต่อหัวใจ จิตวิญญาณที่เปี่ยมล้นไปด้วยความรักอันประเสริฐ จงกระทำการและไฝหาแต่ความสามัคคีของโลกนี้

แท้จริงการประชุมครั้งนี้เป็นไปในทางจิตวิญญาณ อันคล้ายดังกลิ่นอันหอมหวานในสวนดอกไม้ และเหนือสวนนั้นดวงอาทิตย์อันประเสริฐ ได้สอดส่องรัศมีสีทองลงมายังสวนนั้นและความอบอุ่นก็แทรกซึมไปทั่ว ทำให้หัวใจทุกดวงได้รับความชื่นชมยินดี ความรักแห่งพระคริสต์ซึ่งครอบครองเหนือความรู้ทั้งหมด อยู่ท่ามกลางท่าน และพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือ ความช่วยเหลือของท่าน

วันแล้ววันเล่า การประชุมนี้จะงอกงามขึ้น และกลับกลายมีอนุภาพยิ่งขึ้น จนกระทั่งที่ละเล็กละน้อย จิตวิญญาณนี้จะมีชัยชนะเข้าครอบครองทั่วโลกในที่สุด

จงพยายามอย่างสุดใจของท่านที่จะเป็นช่องทางแห่งพระมหากษัตริย์คุณของพระเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้าบอกแก่ท่านได้ว่า พระองค์ทรงเลือกท่านให้เป็นผู้นำศาสนแห่งจิตวิญญาณของพระองค์ให้มนุษย์ เป็นวิธีการของการแผ่ความสามัคคีและมิตรภาพบนโลกนี้ จงขอบพระคุณพระเจ้าด้วยสุดหัวใจของท่านที่ได้รับสิทธิพิเศษนั้น ๆ ที่ได้ทรงประทานให้แก่ท่าน เพื่อว่าชีวิตได้สละไว้เพื่อการสรรเสริญนั้นจะไม่เนิ่นนานนัก ที่จะขอบคุณพระเจ้าเพื่อเกียรติอันนั้น

จงยกหัวใจของท่านขึ้นเหนือความเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้และมองด้วยตาแห่งความศรัทธาไปยังอนาคตในปัจจุบันเมล็ดพันธุ์ได้เพาะหว่านเมล็ดพืชได้ตกลงบนพื้นแผ่นดิน จะมองเห็นได้เมื่อวันเวลาเหล่านั้นมาถึง เมื่อเมล็ดเหล่านั้นจะงอกเป็นต้นที่สูงสง่า กิ่งก้านก็จะออกผล จงชื่นชมยินดี ที่รุ่งอรุณได้มาเยือนอีกวาระหนึ่ง พยายามที่จะรับรู้ถึงอำนาจของมัน เพราะว่ามันมหัศจรรย์จริง ๆ พระเจ้าได้สวมมงกุฎให้แก่ท่านด้วย เกียรติยศและในหัวใจของท่านพระองค์ก็ได้ทรงประดับประกายดาวอันแจ่มจรัสให้ และแน่แท้เหลือเกิน ที่แสงสว่างนั้นจะสว่างไสวไปทั่วผืนแผ่นดินโลก

22

ความสว่าง สอง ชนิด [The Two Kinds of Light]

5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

วันนี้ อากาศมืดครึ้มและขบเซา ในซีกโลกทางตะวันออกแสงแดดส่องอยู่เสมอ ดวงดาวไม่ถูกบดบังและมีเมฆหมอกเพียงเล็กน้อย แสงสว่างโพล้ขึ้นทางตะวันออกเสมอ แล้วก็ส่องรัศมีไปทางตะวันตก

แสงสว่าง มีอยู่สองชนิด มีแสงสว่างของดวงอาทิตย์ที่มองเห็นได้ ซึ่งช่วยให้เราได้มองเห็นความสวยงามรอบ ๆ ตัวเราบนโลกนี้ ถ้าไม่มีแล้ว เราไม่อาจจะมองเห็นอะไรได้เลย

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

แต่กระนั้นหน้าที่ของแสงสว่างนี้ช่วยให้เรามองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้แต่ก็ไม่สามารถที่จะให้อาณาภพแก่เราในการที่จะเห็นหรือเข้าใจในความน่ารักของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ เพราะว่าแสงสว่างนี้ปราศจากความเฉลียวฉลาดไม่มีความรู้สึกนึกคิด แต่ด้วยแสงสว่างแห่งสติปัญญาเท่านั้น ที่ช่วยให้เรามีความรู้ความเข้าใจ ถ้าปราศจากแสงสว่างชนิดนี้แล้ว แสงสว่างทางตาก็ไม่มีประโยชน์อะไร

แสงสว่างแห่งสติปัญญานี้คือ แสงสว่างที่สูงสุดเท่าที่เป็นอยู่ เพราะว่าเกิดมาจากแสงสว่างแห่งสวรรค์

แสงสว่างแห่งสติปัญญาช่วยทำให้เราเข้าใจและรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นอยู่ แต่มันเป็นความสว่างของสวรรค์ที่สามารถช่วยให้เราเห็นในสิ่งที่เราไม่อาจมองเห็นได้ และสามารถจะทำให้เราเห็นความจริงในอนาคต เป็นพัน ๆ ปีก็ได้

มันเป็นความสว่างของพระเจ้าที่สามารถจะทำให้ศาสนทูตทั้งหลายมองเห็น เมื่อสองพันปีมาแล้วว่าอะไรจะเกิดขึ้น และทุกวันนี้เราก็ได้เห็นในสิ่งที่พระองค์เหล่านั้นได้รู้เห็นมาก่อนแล้วจริง ดังนั้น นี่คือแสง ที่เราจะต้องพยายามแสวงหา เพราะว่ามันยิ่งใหญ่มากกว่าแสงใด ๆ ทั้งหมด

โดยแสงสว่างนี้ที่พระโมเสส สามารถจะมองเห็นและหยั่งรู้การปรากฏของพระเจ้า และได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ ซึ่งได้ตรัสต่อท่าน จากพุ่มไม้ที่ลุกเป็นเพลิง ^[6]

ด้วยแสงสว่างนี้ พระโมฮัมหมัดได้ทรงกล่าวว่า "พระอัลลาห์ คือ ความสว่างแห่งสวรรค์และแห่งโลก"

จงแสวงหาแสงสว่างแห่งสวรรค์นี้ด้วยสุดใจของท่านทั้งหลายเพื่อว่าท่านสามารถที่จะเข้าใจความจริงอันนั้นเพื่อว่าท่านอาจจะรู้ถึงความลึกลับของพระเจ้า และวิถีทางที่ถูกต้องไว้ก็จะได้เห็นชัด ณ เบื้องหน้าสายตาของท่านทั้งหลาย

ความสว่างนี้อาจจะเปรียบเสมือนกระจกเงา ซึ่งกระจกเงานั้นจะสะท้อนทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ข้างหน้ามันให้เห็นเสมอ ดังนั้น แสงสว่างที่วามนี้ ก็ทำให้ตาแห่งจิตวิญญาณของเรามองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างในอาณาจักรของพระเจ้า โดยการช่วยเหลือของความสว่างของแสงนี้ การตีความหมายของพระคัมภีร์

[6] พระคัมภีร์คริสเตียน อพยพ 3:2

อันบริสุทธิก็เป็นทีกระจางขึ้น สิ่งที่ถูกซ่อนเร้นไว้ในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าก็ประจักษ์แจ้ง และเราก็สามารถที่จะหยั่งรู้ความมุ่งหมายอันเลิศประเสริฐของคนเราได้

ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ จะได้ทรงส่องหัวใจและจิตวิญญาณของท่านด้วยรัศมีภาพอันเจิดจ้าของพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายแต่ละคนก็จะได้ส่องแสงระยิบระยับดังประกายดาวในที่มีดมนแห่งโลกนี้

23

ความปรารถนาทางจิตวิญญาณในโลกทางตะวันตก [Spiritual Aspiration in the West]

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า

ข้าพเจ้าขอต้อนรับท่านด้วยความยินดี จากแผ่นดินทางภาคตะวันออก ข้าพเจ้าได้มาถึงยังภาคตะวันตกเพื่อจะพำนักอยู่ชั่วขณะท่ามกลางท่านทั้งหลาย ในตะวันออก มักจะมีคนพูดกันเสมอว่าคน ชาวตะวันตกนั้นเป็นคนที่ไม่มีน้ำใจเสียเลย แต่ข้าพเจ้ายังไม่พบอย่างนั้น โมทนาพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าได้เห็นและรู้สึกว่ามีชาวตะวันตกที่มีความปรารถนาทางจิตวิญญาณมาก บางทีความสนใจในทางธรรมดูเหมือนว่ามีความกระตือรือร้นดีกว่าพี่น้องชาวตะวันออกเสียอีก ถ้าคำสั่งสอนได้ให้ไว้ในภาคตะวันออก ได้แผ่ออกไปทางตะวันตก อย่างมีชีวิตจิตใจแล้ว โลกปัจจุบันนี้อาจจะสว่างไสวมากกว่านี้

แม้ว่าในอดีตศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ได้ถือกำเนิดขึ้นมาจากทางตะวันออก แต่ยังมีบุคคลมากมายขาดคุณธรรมแห่งจิตวิญญาณ เขาเหล่านั้น เป็นเสมือนหินในขณะปฏิบัติกิจเกี่ยวกับธรรม ซึ่งเป็นการปราศจากชีวิตและเขาก็มีความพอใจที่จะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเขาเชื่อว่า มนุษย์นั้นเป็นสัตว์ที่อยู่ในรูปแบบที่สูงกว่าและสรรพสิ่งแห่งพระผู้เป็นเจ้าหาได้เกี่ยวข้องกับเขาไม่

แต่ทีลีมานะของมนุษย์ จะต้องถีบตัวสูงให้ขึ้นกว่านี้ เขาควรจะมีสูงขึ้นไปเหนือตัวเอง สูงขึ้นไปและสูงขึ้นไปอีก โดยพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาก็จะได้เข้าไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ นอกจากนี้ยังมีอยู่อีกหลายคนติดตามของเขาเปิดไว้แต่เฉพาะต่อความเจริญทางร่างกาย และความวิวัฒนาการทางวัตถุแห่งโลกนี้เท่านั้น คนเหล่านี้หมายมั่นที่จะเรียนความคล้ายคลึง ระหว่างร่างกายของเขากับสิ่งมากกว่าที่จะไต่ตรองถึงความผูกพันอันดีเลิศ ระหว่างจิตวิญญาณ กับพระผู้เป็นเจ้านี้เป็นสิ่งที่แปลกจริง ๆ เพราะว่ามันเป็นเพียง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ร่างกายของคนเราที่ดูคล้ายคลึงกับสิ่งที่มีชีวิตชั้นต่ำกว่า โดยทางความเฉลียวฉลาดของเขา แล้วเขาไม่เหมือนกับสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเลย

มนุษย์เจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ ขอบเขตความรู้ของเขาก็กว้างออกเสมอ และความคิดทางสมองก็เปี่ยมล้นและสามารถที่จะทำอะไรต่าง ๆ ได้ตามที่ได้คิด จงดูซิว่ามนุษย์ได้รับความสำเร็จในทางวิทยาศาสตร์อย่างไรบ้างจงพิจารณาถึงการค้นพบหลาย ๆ ด้านของมนุษย์ การประดิษฐ์ซึ่งนับไม่ถ้วนและความเข้าใจลึกซึ้งในกฎแห่งธรรมชาติ

ในโลกแห่งศิลปะก็เช่นกัน และการวิวัฒนาการอันดีเลิศในทางความสามารถของมนุษย์ก็มีมากขึ้น มากขึ้นอย่างรวดเร็วเหมือนกับเวลาที่ผ่านไป ถ้าการค้นพบ การประดิษฐ์และความสำเร็จในวัตถุต่าง ๆ เมื่อ 1500 ปีมาแล้ว จะนำเอาเข้ามารวมกันแล้ว ท่านอาจจะเห็นได้ว่า ได้มีอะไร ๆ ที่ยิ่งใหญ่ล่วงหน้ามาแล้วตลอดร้อยปีที่แล้วมา มากกว่าใน 14 ศตวรรษที่แล้ว เพราะแต่ละศตวรรษ มนุษย์ก็สร้างความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วกว่าศตวรรษก่อน ๆ ที่แล้ว ๆ มา

อาณาภาพของความเฉลียวฉลาด คือ สิ่งประทานอันสำคัญยิ่งของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ได้ประทานให้แก่มนุษย์อย่างหนึ่ง มันเป็นอาณาภาพที่ทำให้มนุษย์สูงกว่าสัตว์ เพราะว่าตลอดเวลาศตวรรษต่อศตวรรษ ยุคต่อยุค ความเฉลียวฉลาดของมนุษย์เจริญขึ้นและหลักแหลมขึ้น แต่สัตว์ก็ยังคงอยู่อย่างเดิม เดียวนี้สัตว์ก็ไม่ได้มีความเฉลียวฉลาดมากขึ้นกว่าเดิม เมื่อ 1000 ปีก่อนเลย มีข้อพิสูจนที่ยิ่งใหญ่อันไหนจำเป็นมากกว่านี้ที่จะแสดงถึงความไม่คล้ายคลึงกันของมนุษย์กับสัตว์ซึ่งข้อพิสูจนอันนี้แจ่มแจ้งยิ่งกว่าวันที่อากาศแจ่มใส

สำหรับความสามารถทางด้านจิตวิญญาณ เป็นสิทธิโดยชอบของมนุษย์ และเป็นของมนุษย์เท่านั้น ในหมู่สรรพสิ่งที่มีชีวิต ความจริงมนุษย์คือ ความเป็นอยู่คงอยู่อย่างจิตวิญญาณและเมื่อคนเรามีชีวิตอยู่ในจิตวิญญาณก็มีความสุขความกระหายในจิตวิญญาณและความซาบซึ้งซึ่งเป็นของมนุษย์ทุกคนเท่ากันและข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพี่น้องชาวตะวันตกทั้งหลาย ได้ครอบครองจิตวิญญาณอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ไว้แล้ว

นี่เป็นการวิงวอนด้วยศรัทธาอันแรงกล้า เพื่อดวงดาวแห่งตะวันออก จะฉายประกายแสงลงบนโลกตะวันตกและปวงชนชาวตะวันตก จะได้ลุกขึ้นด้วยกำลังมีความตั้งใจจริงจังๆและกล้าหาญ เพื่อจะช่วยเหลือเครือญาติของเขาทางตะวันออก

24

ปาฐกถา ที่ห้องทำงานส่วนตัวที่กรุงปารีส
[Lecture Given at a Studio in Paris]

6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

สถานที่นี้เป็นสถานที่แห่งศาสนาบาไฮอย่างแท้จริง บ้านหรือสถานที่ประชุมที่ได้จัดตั้งขึ้น จะเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความเจริญโดยทั่วไป ของเมืองและของประเทศที่สถานที่เหล่านี้ตั้งอยู่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนความเจริญในด้านการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ และเป็นที่ยุติกันว่าสถานที่เช่นนี้เป็นสถานที่ช่วยให้จิตวิญญาณพัฒนาแข็งแกร่งและแผ่แผ่ความรักต่อชนชาติต่าง ๆ

การสร้างสถานที่ประชุม มักจะตามมาด้วยความโอบอ้อมอารีอันยิ่งใหญ่ ที่ประชุมของศาสนาบาไฮแห่งแรกตั้งขึ้นที่กรุงเตหะราน เป็นสถานที่ที่ได้รับพระพร โดยเฉพาะเป็นพิเศษภายในปีเดียวกันก็มีสมาชิกเพิ่มขึ้นจากเดิมถึงเก้าเท่า ทุกวันนี้ในประเทศเปอร์เซียที่อยู่ห่างไกลออกไป ก็ได้มีที่ประชุมหลายแห่งซึ่งเป็นสถานที่ที่มิตรสหายแห่งองค์ พระผู้เป็นเจ้ารวมชุมนุมกัน อันเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดี ความรัก และความสามัคคีของเขาเหล่านั้นได้สอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ให้ความรู้แก่ผู้ไม่รู้ และดึงดูดหัวใจแต่ละหัวใจให้เข้ามาอยู่ด้วยกัน ด้วยความกรุณาที่ฉันที่พี่น้องเขาเหล่านั้นได้ช่วยเหลือคนจน คนที่มีความอดอยาก และเอาใจใส่ต่อคนที่เจ็บป่วย และเป็นผู้นำชาวแห่งความหวังให้ความอบอุ่นใจแก่ผู้เปล่าเปลี่ยวและทุกข์ใจ

โอ...พี่น้องชาวปารีส จงมีความอดสาหพยายามทำให้สถานที่ที่ประชุมของท่านทั้งหลายได้เป็นเสมือนอย่างนั้นและได้รับผลดียิ่งขึ้น

โอ...สหายทั้งหลายแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าท่านไว้วางใจในพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นคนที่มั่นคงแข็งแรง ถ้าท่านทำตามคำสั่งสอนของพระบาฮาฮุลลาห์ ในการที่จะเอาใจใส่ต่อผู้เจ็บป่วย พยุงคนที่ล้มให้ลุกขึ้น เอาใจใส่ต่อคนที่ยากจนและที่ต้องการความช่วยเหลือ ให้ความร่มเย็นแก่ผู้ที่สิ้นเนื้อประดาตัว ค้มครองผู้ที่ได้รับการกดขี่ข่มเหง ให้ความสบายใจแก่ผู้โศกเศร้าและมีความรักต่อเพื่อนมนุษย์ในโลกด้วยสุดหัวใจของท่าน ข้าพเจ้าขอบอกแก่ท่านทั้งหลายว่าในไม่ช้าท่าน จะได้เก็บผลอันประเสริฐจากสถานที่ประชุมนี้วันต่อวันสมาชิกแต่ละคน ก็จะกลายเป็นคนที่มีคุณธรรมในจิตวิญญาณมากขึ้น ๆ แต่ท่านต้องมีรากฐานอันมั่นคงและเข้าใจเป้าหมายและความใฝ่ฝันของท่านอย่างกระจ่างแจ้ง ดังจะได้กล่าวดังต่อไปนี้

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครมาลาฮา

1. แสดงความเมตตาสงสาร และมีความปรารถนาดีต่อมนุษย์ทุกคน
2. ปฏิบัติรับใช้เพื่อนมนุษย์
3. จงพยายามให้คำแนะนำ และให้ความสว่างต่อผู้ที่ตกอยู่ในความมืด
4. มีความกรุณาต่อทุกคนและแสดงความรักต่อดวงวิญญาณ ที่มีชีวิตทุกดวง
5. จงถ่อมตัวลงเฉพะะพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า อธิษฐานวิงวอนต่อพระองค์เสมอเพื่อจะได้เข้าไปใกล้ชิดพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามากขึ้นทุกวัน
6. จงเป็นคนซื่อสัตย์และมีความจริงใจในการกระทำของท่าน เพื่อว่าทุกคนที่เห็นท่านจะเรียกท่านว่าเป็นผู้ก่อสร้างคุณสมบัติแห่งเกียรติคุณ มีความรัก มีสัจจะ มีความกรุณาปราณีใจกว้าง และเข้มแข็ง ไม่มีความผูกพันกับสิ่งทั้งหลายนอกจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ลมหายใจแห่งสวรรค์ได้ดึงดูดหัวใจท่านทั้งหลาย และจะเป็นจิตวิญญาณแห่งสวรรค์เพื่อว่าโลกนี้จะได้ว่าชาวบาไฮเป็นผู้ที่สมบูรณ์แล้ว

จงมานะพยายามมากขึ้น เพื่อว่าการประชุมนี้จะได้ลุล่วงไปด้วยดี แล้วจะทำให้ท่านทั้งหลายที่เป็นสหายแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จะได้เข้ามาอยู่รวมกันด้วยความชื่นชมยินดีอย่างที่สุดอย่างแท้จริง จงช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เสมือนประหนึ่งว่าเป็นคน ๆ เดียวกัน เพราะว่าได้เข้าถึงความสามัคคีที่สมบูรณ์แล้ว

ข้าพเจ้าวิงวอนขอต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เพื่อว่าทุก ๆ วันจิตวิญญาณของท่านจะเจริญขึ้นในทางธรรมเพื่อว่าความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะประจักษ์ให้เห็นในตัวของท่านมากขึ้น มากยิ่งขึ้น เพื่อความคิดในใจของท่านจะได้ถูกชำระล้างให้บริสุทธิ์และเพื่อว่าดวงหน้าของท่านจะได้หันไปหาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ขอให้ท่านแต่ละคนทุกคนได้เข้าไปสู่ประตูแห่งความสามัคคีและเข้าไปสู่อาณาจักรของพระองค์ ขอให้ทุกท่านจงเป็นเสมือนเปลวไฟแห่งดวงประทีปสองทางที่ถูกจุดให้สว่างไสวและโชติช่วง ด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

25

พระบาสาอุลลาห์
[Bahá'u'lláh]

7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาสา กล่าวว่

วันนี้ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านถึงเรื่องของ พระบาสาอุลลาห์ สามปีภายหลังจากที่ พระบ็อบได้ทรงประกาศพระราชภารกิจของพระองค์แล้ว พระบาสาอุลลาห์ ก็ ถูกกล่าวโทษโดยผู้ที่คลั่งไคล้ในศาสนาอิสลาม เพราะเชื่อในคำสอนของ ศาสนาใหม่ พระองค์ถูกจับและถูกจำคุก อย่างไรก็ตามในวันต่อมา ก็มีรัฐมนตรี หลายคน และผู้มีอิทธิพลของรัฐบาลได้ทำให้ พระองค์หลุดออกมาเป็นอิสระ ได้ แต่ต่อมาภายหลังก็ทรงถูกจับอีก และพวกพระทางศาสนาทั้งหลายก็ให้ ปรึบโทษพระองค์ถึงแก่ชีวิต เจ้าเมืองก็ยั้งลังเลในการพิจารณาความนั้น เพราะเกรงว่าจะเกิดการปฏิวัติขึ้น พระทางศาสนาทั้งหลายได้เข้าประชุมกัน ในสุเหร่า ซึ่งข้างหน้านั้นเป็นที่ที่เขาใช้ในการประหาร ทุกคนในเมืองนั้นต่าง ก็พากันจับกลุ่มกันอยู่นอกสุเหร่านั้น ช่างไม้ก็นำเลื่อยและค้อนของตนมา คนขายเนื้อก็นำมีดมา ช่างปูนและช่างก่อสร้างก็นำจอบมา คนเหล่านี้ถูกยุยง โดยพวกที่คลั่งในศาสนาอิสลาม และมีความปรารถนาแรงกล้า โดยคิดว่ามี เกียรติที่จะได้ฆ่าพระบาสาอุลลาห์ ภายในสุเหร่านั้นแล้ว บุคคลชั้น มหาบัณฑิตทางศาสนาก็ประชุมกันอยู่ พระบาสาอุลลาห์ยืนอยู่ต่อหน้าเขา เหล่านั้น และได้ตอบข้อซักถามของเขาเหล่านั้นด้วยความฉลาดยิ่ง หัวหน้า บัณฑิตทั้งหลายในที่ประชุมนั้นถึงกับตลึงเงียบงันในการที่พระบาสาอุลลาห์ ได้ให้การเป็นการลบล้างข้อกล่าวหาเหล่านั้น

การถกเถียงกันได้บังเกิดขึ้นระหว่างพระสององค์ในที่นี่เอง ถึงความเข้าใจใน ความหมายของคำบางคำในพระคัมภีร์ของพระบ็อบ และกล่าวหาว่าไม่มี ความจริง และทำทนายให้พระบาสาอุลลาห์หาทางแก้ตัวแทนพระบ็อบ ถ้า สามารถจะทำได้ พระทางศาสนาทั้งสองนั้นก็ถูกทำให้ขายหน้าไป เพราะว่ พระบาสาอุลลาห์ได้พิสูจน์ต่อหน้าที่ประชุมแล้วว่าพระบ็อบนั้นทรงกระทำ ถูกต้องทุกประการโดยสิ้นเชิง และคำกล่าวโทษนั้นก็เป็นที่ไปเพราะความโง่ เชลาเบาปัญญาเท่านั้น

พวกที่พ่ายแพ้ ขณะนั้นก็นำพระองค์ไปทรมาน โดยการโบยฝ่าเท้า และมึ ความโกรธอย่างเป็นฟินเป็นไฟมากขึ้นแล้วก็นำพระองค์ออกมาหน้ากำแพง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

สุเหร่าตรงที่ที่เป็นที่สำหรับประหาร ซึ่งมีพวกคนที่ถูกชักนำไปในทางผิดทั้งหลาย ยืนออกกันคอยพระองค์อยู่

เจ้าเมืองก็ยิ่งเกรงกลัว ในการที่ยินยอมต่อคำสั่งของพวกพระทั้งหลายในการประหารพระบาฮาฮุลลาห์ โดยสำนึกถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น ด้วยว่าเกียรติยศของนักโทษนั้นยังมีอยู่ เจ้าเมืองได้ส่งคนสองสามคนออกไปช่วยพระบาฮาฮุลลาห์ให้หลุดพ้นออกไปเสีย คนสองสามคนนี้กระทำการสำเร็จได้โดยพึ่งกำแพงสุเหร่าเข้าไปนำพระบาฮาฮุลลาห์ออกไปสู่ความปลอดภัย แต่ก็หาได้เป็นอิสรภาพที่แท้จริงไม่ เพราะว่าเป็นการที่เจ้าเมืองยกเอาความรับผิดชอบของตัวเองออกจากบาาโดยส่งพระบาฮาฮุลลาห์ไปที่เมืองเดहरาน ณ ที่เมืองนี้เอง พระองค์ได้ทรงถูกขังอยู่ภายในคุกใต้ดิน ซึ่งแสงสว่างก็ไม่อาจจะลอดเข้าไปได้เลย พระองค์ถูกล่ามโซ่ที่คอและยังล่ามติดกับนักโทษที่เป็นบ็อบศาสนิกชนอีกห้าคน ทุกคนถูกล่ามไว้อย่างแข็งแรง โซ่ตรวนก็หนักยิ่งและถูกตีตายกับเสื้อผ้าของพระองค์ พระองค์ต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าอนาถเช่นนี้เป็นเวลาถึงสี่เดือน

ตลอดเวลาเหล่านี้ ไม่มีมิตรสหายของพระองค์สักคน ดียวที่จะไปเยี่ยมเยียนพระองค์ได้

นายทหารประจำคุกได้พยายามที่จะวางยาพิษแก่พระองค์คนหนึ่ง นอกจากจะทำให้พระองค์ได้รับความทุกข์แสนสาหัสแล้วยาพิษนั้นหาได้ทำอะไรแก่พระองค์ได้ไม่

ต่อมารัฐได้ปล่อยพระองค์ออกมาแล้วเนรเทศพระองค์กับครอบครัวไปที่นครแบกแดด และพระองค์ต้องอยู่ที่นั่นถึงสิบเอ็ดปี ตลอดเวลานั้นพระองค์ก็ได้รับความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสเกือบถูกประหารหลายครั้ง เพราะว่าทุกแห่งก็ห้อมล้อมไปด้วยศัตรูที่เกลียดชังพระองค์ทั้งนั้น

พระองค์ได้ผ่านพ้นจากความชั่วร้ายและการทารุณต่าง ๆ นานา ไปด้วยความกล้าหาญและอดทนอย่างใหญ่หลวง มีบ่อย ๆ ครั้งที่พระองค์ได้ลุกขึ้นในตอนเช้า พระองค์ไม่อาจจะรู้ได้ว่าพระองค์จะมีชีวิตรอดอยู่ได้อีก จนกระทั่งพระอาทิตย์ตกหรือไม่ ในระหว่างนั้น แต่ละวันก็มีพวกพระมากมายได้มาใต้ถามพระองค์ถึงเรื่องศาสนา และวิชาที่ว่าด้วยวิญญาณที่มนุษย์ไม่อาจจะเข้าใจได้

ต่อมารัฐบาลเตอร์กก็ได้เนรเทศพระองค์ต่อไปอีกยังเมืองคอนสแตนติโนเปิล และต่อไปอีกยังอะเดรียโนเปิล ซึ่งพระองค์ได้อยู่ที่นี่อีกห้าปีในที่สุดพระองค์ก็ถูกส่งให้ไปขังคุกที่ไกลที่สุดที่เมืองอัคคา ณ ที่นี้เองพระองค์ได้ถูกจำจอง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

อยู่ในเขตของทหารและอยู่ภายใต้การควบคุมที่กีดกันอย่างเข้มงวด เรื่องราวบางตอนอาจจะตกล่นไปบ้าง ตามที่ข้าพเจ้าได้เล่าให้ฟัง ถึงการที่พระบาฮาอุลลาห์ได้รับการทดลองที่ทรมาณใจมากสักเท่าใด และความทุกข์ทรมาณนั้นพระองค์ก็ต้องอดทนอยู่ในคุก โดยมีได้มีการขัดขวางใด ๆ จากคุณนี้พระองค์ได้เขียนสาส์นถึงกษัตริย์ทั้งหลายในยุโรป และสาส์นเหล่านี้ให้ส่งไปโดยทางไปรษณีย์ทางเดียวเท่านั้น

สาส์นที่เขียนถึงกษัตริย์ นาซิริด ดิน ซาร์ห์ ก็ได้มอบความไว้วางใจแก่มีร์ซา บอดีโครอซนิ ซึ่งเป็นบาทหลวงคาทอลิกชาวเปอร์เซีย ให้นำไปถวายแก่กษัตริย์ซาร์ห์องค์นี้ บอดีผู้กล้าหาญได้ไปคอยเฝ้าอยู่ที่หมู่บ้านใกล้ๆ เมืองเทหะราน เพื่อรอการเสด็จผ่านในการประทับร้อนของกษัตริย์ซาร์ห์ เขาก็คอยอยู่ริมทางที่จะเสด็จผ่านนั้นอยู่หลายวัน จะทำให้ชาวบ้านแปลกใจ ว่าชายคนนี้อยู่อยู่แถวนี้ทุกวันทำไม จนในที่สุด ชาวนี้ก็ทราบไปถึงกษัตริย์ซาร์ห์ ครั้นแล้วพระองค์ก็บัญชาให้ข้าราชการบริพารไปนำเอาชายแปลกหน้าผู้นี้มา คือ บอดี ให้เข้าเฝ้า

บอดี ได้กล่าวกับข้าราชการบริพารว่า "โอ ท่านผู้รับใช้ของกษัตริย์ซาร์ห์เอ๋ย ข้าพเจ้านำสาส์นมาและจะต้องถวายต่อพระหัตถ์ของพระองค์" และบอดีก็ได้ทูลต่อกษัตริย์ซาร์ห์ว่า "ข้าพระพุทธเจ้าได้นำสาส์นจากพระบาฮาอุลลาห์มาถวายแก่พระองค์"

ในทันทีนั้น บอดีก็ถูกจับและถูกสอบสวน โดยที่เขาเหล่านั้นจะล้วงเอาความจริงเพื่อเป็นทางช่วยให้เขาเหล่านั้นได้กลับแก่พระบาฮาอุลลาห์ต่อไปอีก แต่บอดีก็มีความมั่นคงและสงบนิ่ง อีกสามวันต่อมาบอดีก็เสียชีวิตเพราะเขาเหล่านั้นไม่อาจจะคาดคั้นเอาคำตอบจากบอดี เขาเหล่านั้นได้ถ่ายรูปบอดีที่ถูกล่ามโซ่ไว้ [7]

กษัตริย์ซาร์ห์ ทรงนำสาส์นนั้นให้พระทั้งหลาย เพื่อว่าพระเหล่านั้นจะได้อธิบาย แต่ภายหลังนั้นหลายวันพระทั้งหลายก็ทูลตอบว่า สาส์นนั้นมาจากศัตรูทางการเมือง กษัตริย์ซาร์ห์ทรงกริ้วมากและตรัสว่า "คำอธิบายนี้ไม่เพียงพอ เราจ้างให้ท่านอ่านและตอบเรื่องสาส์นนั้น เพราะฉะนั้นจงรับคำสั่ง"

สาส์นที่มีไปถึงกษัตริย์ซาร์ห์ มีความหมายโดยสรุปดังนี้ : "เพราะเหตุว่าเวลานี้ถึงกาลเวลาแล้วที่ศาสนาแห่งพระเกียรติคุณของพระผู้เป็นเจ้าได้ปรากฏขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าได้วิงวอนเพื่อว่า ข้าพเจ้าจะได้รับพระราชทานโอกาส ที่จะมายัง

[7] ชายคนที่อยู่กับบาตีแล้วว่า ตอนที่บาตีได้รับทราบว่าเขาจะเป็นผู้นำสาส์นไปถวายพระเจ้าซาร์ห์ บาตีแปรเปลี่ยนไปด้วยความเบื่อกาน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

กรุงเตหะรานและจะได้ตอบคำถามทั้งหลายที่เหล่าพระทั้งหลายจะถามข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอถวายคำแนะนำแก่พระองค์ คือขอพระองค์ จงละเว้นจากการขยายอาณาจักรแห่งโลกนี้เสียและจงสังวรไว้ว่า กษัตริย์ทุกองค์ที่มีพระชนม์อยู่ก่อนนั้นก็ได้อสัญสิ้นไปหมดแล้วซึ่งเกียรติยศ"

สาส์นนั้นได้เขียนในลักษณะถ้อยคำที่เพราะพริ้งมากและได้ย้าเตือนต่อไปให้กษัตริย์ได้ทราบว่ ในอนาคตนั้นอาณาจักรของพระบาฮาฮ์อลลาห์จะมาตั้งอยู่ทั้งทางตะวันตกและตะวันออก

กษัตริย์ซาร์ ก็หาได้เอาใจใส่ต่อสาส์นที่เตือนมานั้นไม่ แต่กลับยังคงประพฤติตามแบบฉบับเดิมอยู่อีกจนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

ถึงแม้ว่าพระบาฮาฮ์อลลาห์จะถูกจำคุก อานาภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ยังสถิตอยู่กับพระองค์

ไม่มีใครในคุกที่เหมือนพระองค์ ทั้ง ๆ ที่ได้รับความทุกข์ยากลำบาก พระองค์ก็ไม่เคยที่จะปริปากบ่นเลย

ด้วยความภาคภูมิใจในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ก็ได้ปฏิเสธที่จะพบกับเจ้าเมืองหรือผู้มีอิทธิพลในเมืองนั้น

ถึงแม้ว่า การควบคุมไม่ได้คลายความเข้มงวดลง พระองค์ ได้ไป ๆมา ๆ ตามพระประสงค์ของพระองค์ และพระองค์ก็ได้เสด็จดับขันธลงภายในบ้านที่ตั้งอยู่ห่างจากเมืองอัคคาเพียงสามกิโลเมตร

26

ความคิดที่ดีต้องนำมาใช้ในทางปฏิบัติ

[Good Ideas Must Be Carried into Action]

8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ทั่วทั้งโลก เราจะได้ยินถึงการสรรเสริญเป็นยอคำพูดที่เพราะพริ้ง และยกย่องความดีที่สูงส่ง ทุกคนพูดว่าเขารักความดีและเกลียดความชั่วทุกอย่าง ความบริสุทธิ์ใจจะต้องได้รับการยกย่อง ในขณะที่การพูดเท็จเป็นที่ชิงชังความซื่อสัตย์คือคุณธรรม ความอกตัญญูเป็นความเสื่อมเสียของมนุษย์ การทำให้

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรปาปา

ผู้อื่น ๆ มีใจยินดีขึ้นเป็นสิ่งประเสริฐและเป็นการผิดที่จะเป็นเหตุแห่งความเจ็บ
แค้น การเป็นคนเมตตาปราณีเป็นสิ่งที่ยุติธรรม และความเกลียดชังก็เป็นบาป
ความยุติธรรมคือคุณธรรมที่สูงส่ง และความอยุติธรรมคือความชั่วช้า เป็น
หน้าที่ของเราที่จะต้องเป็นผู้ที่มีความสงสารและไม่ทำอันตรายและทำร้าย
ใคร ๆ ละเว้นจากความอิจฉาริษยา หรือมุ่งมาดพยาบาทกันในทุกวิถีทาง
ความเฉลียวฉลาด คือความรุ่งเรืองของมนุษยมิใช่ความโง่เขลา เป็นแสง
สว่างมิใช่ความมืด เป็นการดีที่จะหันหน้าเข้าหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และเป็นความ
โง่เง่าที่จะไม่รับรู้อาณาจักรของพระองค์ นั่นเป็นหน้าที่ของเราที่จะนำคนเราให้ขึ้นสู่ที่สูง
มิใช่ให้ต่ำลง และไม่นำไปในทางผิดและยังมีตัวอย่างเช่นนี้อีกมากมาย

แต่ทว่าการพูดเช่นนั้น เป็นแต่เพียงคำพูดเท่านั้นและคำพูดเหล่านี้ก็มีเพียง
เล็กน้อยที่นำไปปฏิบัติ แต่ในทางตรงกันข้ามเราเห็นว่ามนุษย์เคลิบเคลิ้มเต็ม
ไปด้วยกิเลสและความเห็นแก่ตัว แต่ละคนนึกถึงว่า อะไรที่จะเป็นผลกำไรแก่
ตัวเอง แม้ว่ามันจะหมายถึงการทำลายพี่น้องของตนเอง คนเหล่านั้นก็
กระหายที่จะกอบโกยเอาแต่ผลได้ แต่เอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพของคนอื่น ๆ
เพียงเล็กน้อยเท่านั้น คนเหล่านั้นมีความมุ่งหมายเฉพาะความสุขและความ
สบายของตนเองในขณะที่สถานการณ์ของคนอื่นไม่ได้ทำให้เขารู้สึก
เดือดร้อนเลย

ช่างหาความสุขมิได้เลย เมื่อคนทั้งหลายยังเหยียบย่ำอยู่บนเส้นทางอย่างนี้

แต่บาไฮศาสนิกชนต้องไม่กระทำเช่นนั้น เขาจะต้องลุกขึ้นเหนือสถานการณ์
อย่างนั้น การปฏิบัติของเขาจะต้องเหนือกว่าคำพูดเขา จะต้องมีความเมตตากรุณา
ด้วยการกระทำมิใช่เพียงคำพูดเท่านั้น ในทุกโอกาสที่เขาพูดจะยืนยันด้วย
การปฏิบัติของเขา การปฏิบัติของเขาจะต้องให้เห็นเป็นการพิสูจน์ถึงความ
จริงใจอย่างแท้จริง และการปฏิบัติของเขาจะต้องแสดงออกมาซึ่งแสงสว่าง
แห่งสวรรค์

โปรดให้การปฏิบัติของท่านได้เป็นการตะโกนออกมามุ่งสู่แก๊งค์โลก เพื่อ
แสดงว่าท่านเป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริง เพราะว่ามันเป็นการกระทำที่พูด
กับโลกและเป็นต้นเหตุแห่งความก้าวหน้าของความเป็นมนุษย์

ถ้าเราเป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริง คำพูดกลายเป็นสิ่งไร้ความจำเป็น การ
กระทำของเราจะช่วยโลกนี้ด้วยจะแผ่กระจายอารยธรรม จะช่วยในความ
เจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และจะทำให้ศิลปวิทยาการได้รับการ
วิวัฒนาการ ถ้าปราศจากการกระทำ จะไม่มีสิ่งใด ๆ ในโลกวัตถุที่จะทำให้
สำเร็จได้ เช่นเดียวกัน คำพูดก็ไม่ช่วยให้คนได้รับความก้าวหน้าในอาณาจักร

ของธรรมได้ ไม่ใช่ด้วยการรับใช้แต่ปากเท่านั้น ผู้ที่ได้รับเลือกจากพระผู้เป็นเจ้าจะบรรลุถึงสวรรค์ แต่โดยชีวิตที่อดทนในการปฏิบัติรับใช้ เขาก็ได้เป็นผู้ที่นำแสงสว่างเข้ามาในโลก

ดังนั้น จงมีความมานะ เพื่อกำหนดการกระทำของท่านในวันต่อวัน เพื่อจะเป็นการอธิษฐานที่งดงาม จงหันหน้าเข้าหาพระผู้เป็นเจ้า และจงแสวงหาการกระทำที่ถูกต้องและการกระทำที่สูงส่งอยู่เสมอ จงเพิ่มพูนให้แก่ผู้ที่ยากจน พึงคนที่ล้มลงให้ลุกขึ้น ให้ความสบายใจแก่ผู้ที่โศกเศร้า ให้การรักษาเยียวยาแก่ผู้ที่เจ็บป่วย ให้ความมั่นใจแก่ผู้ที่มีความกลัว ปลดปล่อยคนที่ทุกข์ทรมานให้หลุดพ้น นำความหวังมาให้แก่คนที่สิ้นหวัง ให้ที่อยู่พำนักแก่คนที่สิ้นเนื้อประดาตัว

นี่เป็นงานของชาวบาไฮที่แท้จริง และนี่เป็นที่เชื่อมั่นของข้าพเจ้า ถ้าเราอดสูห์ในการกระทำทั้งหมดนี้เราก็เป็นบาไฮศาสนิกชนที่แท้จริง ถ้าเราละเลยเพิกเฉย เราก็เป็นผู้ที่ไม่ได้ติดตามแสงนั้น และเราก็ไม่มีสิทธิในชื่อนั้น

พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นหัวใจของทุกคน ทรงรู้ว่าชีวิตของเราได้รับการเพิ่มเติมด้วยคำพูดของเรามากสักเท่าไร?

27

ความหมายอันแท้จริงของศีลบัพติสมา ด้วยน้ำและไฟ

[The True Meaning of Baptism by Water and Fire]

9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระคริสต์ธรรมคัมภีร์ใหม่ ในพระธรรมโยฮัน พระคริสต์ทรงตรัสว่า "นอกจากผู้ที่เกิดด้วยน้ำและวิญญาณอันบริสุทธิ์เท่านั้น ไม่มีใครจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ได้" [8] ผู้สอนศาสนาได้อธิบายตีความหมายว่า "ศีลบัพติสมาจำเป็นเพื่อความรอด ในพระคัมภีร์ใหม่อีกเหมือนกัน กล่าววว่า "พระองค์จะให้ท่านได้รับศีลบัพติสมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ" [9]

ดังนั้น ศีลบัพติสมาด้วยน้ำและไฟ คืออันเดียวกัน คำว่า "น้ำ" ในที่นี้ไม่ได้หมายความถึงน้ำที่เราเห็นทั่ว ๆ ไป เพราะว่ามันเป็นสิ่งตรงกันข้ามโดยตรงกับ "ไฟ" ซึ่งแต่ละอันทำลายกันและกัน เมื่อพระคริสต์ทรงกล่าวถึงน้ำในพระคัมภีร์ พระองค์ทรงหมายความว่า นั่นคือเหตุแห่งชีวิตเพราะว่าถ้าปราศจาก

[8] พระคัมภีร์คริสเตียน ยอห์น 3:5.

[9] พระคัมภีร์คริสเตียน มัทธิว 3:11

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

น้ำก็ไม่มีสิ่งมีชีวิตใด ๆ ในโลกจะมีชีวิตอยู่ได้ แร่ธาตุ พืชพันธุ์ สัตว์ และมนุษย์ แต่ละอย่างทุกอย่างมีชีวิตขึ้นอยู่กับน้ำจริง ๆ ท้ายที่สุดได้มีการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ ได้พิสูจน์ให้เราเห็นว่า แม้แต่แร่ธาตุมีชีวิตตามแบบของมัน ยังต้องการน้ำเพื่อความดำรงอยู่ของมันเองด้วย

น้ำเป็นเหตุแห่งชีวิต และเมื่อพระคริสต์ได้ทรงกล่าวถึงน้ำ พระองค์ได้ทรงให้สัญลักษณ์ว่า นั่นเป็นเหตุแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์

น้ำที่ให้ชีวิตซึ่งพระองค์ทรงกล่าวถึงนี้ เหมือนกับไฟเพราะไม่มีอะไรจะเกินความรักของพระผู้เป็นเจ้า และความรักอันนี้ หมายถึงชีวิตในวิญญาณของเรา

โดยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า มานบังตาซึ่งเคยแยกเราออกจากความจริงแห่งสวรรค์ก็ถูกเผาผลาญไปสิ้น และด้วยการเห็นที่แจ่มแจ้งเราสามารถที่จะอดส่ำห์พยายามต่อไปทั้งข้างหน้าและ ข้างหลัง เพื่อความเจริญก้าวหน้าในวิถีทางแห่งคุณความดีและความบริสุทธิ์ เราก็คงกลายเป็นวิถีทางแห่งความสว่างของโลกนี้

ไม่มีอะไรที่จะยิ่งใหญ่และน่าสรรเสริญมากกว่าความรัก ของพระผู้เป็นเจ้า มันได้ให้การรักษาเยียวยาแก่ผู้เจ็บป่วยเป็นยาทาบาดแผล เป็นความชื่นชมและเป็นการปลอบโยนต่อทุก ๆ คน โดยทางนั้นทางเดียว คนเราจะไต่บรรลุถึงชีวิตชั่วนิรันดร์ หัวใจสำคัญของทุก ๆ ศาสนา คือความรักแห่งพระผู้เป็นเจ้า และเป็นรากฐานแห่งการสั่งสอน ที่ควรแก่การสักการะทุกอย่าง

เป็นเพราะความรักของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้นำพระอับราฮัม ไอแซค และยาโคบ มาและได้ให้กำลังวังชาแก่โยเซฟในอียิปต์ และให้ความกล้าหาญและความอดทนต่อพระโมเสส

ด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์ได้ทรงถูกส่งลงมายังโลก ด้วยแบบอย่างที่ดีเลิศ ให้เราอยู่ในทางที่เป็นชีวิตอันสมบูรณ์ แห่งการถวายเป็นตัวเอง และเสียสละนำชาวแห่งชีวิตชั่วนิรันดร์มาให้แก่มนุษย์ มันเป็นความรักของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ประทานอำนาจแก่พระโมฮัมหมัด ในการที่จะนำชาวอาหรับให้พ้นจากสภาพที่มีความเลวทรามเยี่ยงสัตว์ ไปสู่สภาพความเป็นอยู่อันล้ำเลิศ

ด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกัน ที่ให้กำลังและความอดทนแก่พระบ็อบ และชักนำพระองค์ท่านไปสู่การเสียสละอย่างสูงส่ง และสมัครใจที่จะยืนชูก่อกับกระสุนปืนที่เขาเหล่านั้นระดมกันยิงใส่พระองค์เป็นร้อย ๆ นัด

ในที่สุด ความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอีกนั่นแหละ ที่ได้ทรงประทานแก่พระบาฮาอุลลาห์ ในภาคตะวันออกและขณะที่กำลังส่องแสงในคำสอนของพระองค์ ไกลออกไปในภาคตะวันตกและจากขั้วโลกหนึ่งไปยังอีกขั้วโลกหนึ่ง

ดังนั้น ข้าพเจ้าขอชักนำท่านแต่ละคน จงได้ระลึกถึงอานูภาพ และความสวยงามของมันเพื่อที่จะเสียสละ ความคิด คำพูด การกระทำ ของท่านในการที่จะนำการรับรู้ถึงความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเข้าไปยังในหัวใจของทุก ๆ คน

28

นาฏกาทीलาลียอง สปีริตชาวไลซ์ [Discourse at “Alliance Spiritualiste”]

ชาน เดอ ลาเซียมี่ เอสเตอเมน ปารีส
9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ข้าพเจ้าใคร่ขอขอบคุณ ในความเอื้อเฟื้อของท่าน และข้าพเจ้า รู้สึกชื่นชมยินดีที่ท่านมีจิตใจฝักใฝ่ในธรรม ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เข้าร่วมในการชุมนุมเช่นนี้ ชุมนุมกันที่จะฟังข่าวประเสริฐแห่งสวรรค์ ถ้าหากท่านสามารถมองเห็นด้วยตาแห่งความจริง ท่านก็จะมองเห็นคลื่นอันใหญ่หลวงแห่งจิตวิญญาณปรากฏให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แก่ท่านในสถานที่แห่งนี้ อานูภาพแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้ามีอยู่ ณ ที่นี้เพื่อทุก ๆ คน ขอความสรรเสริญจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่หัวใจของท่านทั้งหลายได้รับแรงดลใจด้วยศรัทธาอันแรงกล้าแห่งสวรรค์ วิญญาณของท่านเป็นเสมือนคลื่นในท้องทะเล แม้ว่าแต่ละท่านจะเป็นเพียงแต่ละคลื่นก็จริง แต่ก็ยังเป็นคลื่นในมหาสมุทรเดียวกัน และทุกคนก็รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

หัวใจทุกดวงจะต้องส่องแสงแห่งความสามัคคี เพื่อว่าความสว่างจากแหล่งประเสริฐอันเดียวกันของสวรรค์จะได้ส่องแสงสว่างและ เจิดจ้า เราจะต้องไม่พิจารณาถึงแต่ละคลื่นเท่านั้น แต่ให้นึกถึงหมดทั่วทั้งท้องทะเล เราจะต้องลุกขึ้นจากความเป็นส่วนตัวให้ไปสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จิตวิญญาณเป็นเสมือนมหาสมุทรที่ยิ่งใหญ่อันเดียวกัน และลูกคลื่นเหล่านั้นก็คือวิญญาณของมนุษย์

เราได้รู้จากพระคัมภีร์ว่าเมืองเยรูซาเล็มใหม่จะมาปรากฏบนโลกนี้เดี๋ยวนี้ ก็ประจักษ์ให้เราเห็นว่าเมืองสวรรค์นี้ ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยวัตถุหินปูน และไม่ได้เป็นเมืองที่สร้างขึ้นด้วยมือ แต่ก็คงทนยังยืนชั่วนิรันดร

นี่เป็นเครื่องหมายของคำพยากรณ์ หมายความว่าถึงการมาของพระธรรมคำสั่งสอนแห่งสวรรค์อีกครั้งหนึ่งเพื่อจะทำให้หัวใจมนุษย์สว่างไสว นับเป็นเวลาช้านานแล้วที่การแนะนำทางอันบริสุทธิ์ได้ปกครองชีวิตมนุษย์และในที่สุดบัดนี้เมืองสวรรค์แห่งเยรูซาเล็มใหม่ ได้กลับมาอีกยังแผ่นดินโลก ได้มาปรากฏใหม่ ภายใต้ฟ้าฟากทางตะวันออก จากขอบฟ้าแห่งประเทศเปอร์เซีย เป็นแสงสว่างอันหนึ่งที่ส่องความสว่างไสวให้แก่ทั่วทั้งโลกนี้ ปัจจุบันนี้เราเห็นแล้วว่า คำพยากรณ์แห่งสวรรค์เป็นผลสำเร็จแล้ว กรุงเยรูซาเล็มได้หายไป นครแห่งสวรรค์ได้ถูกทำลายไปและเดี๋ยวนี้ได้ถูกสร้างขึ้นใหม่ ถูกเผาผลาญบนแผ่นดิน แต่เดี๋ยวนี้กำแพงและยอดตึกได้ถูกสร้างสมขึ้นขึ้นมาอีก และสร้างขึ้นใหม่ เป็นหอสูงสวยงามเจิดจรัส

ในโลกทางตะวันตก มีชัยชนะในด้านความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ ในขณะที่โลกทางตะวันออกดวงอาทิตย์แห่งจิตวิญญาณได้ทอแสงออกไป ข้าพเจ้ายินดีมากที่สุดที่ได้เห็นการประชุมเช่นนี้ในปารีส ซึ่งความเจริญด้านจิตวิญญาณและด้านวัตถุได้เข้ามารวมอยู่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

มนุษย์ที่แท้จริงคือวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย แม้ว่าทางกายภาพมนุษย์จัดอยู่ในอาณาจักรสัตว์ แต่วิญญาณได้ยกมนุษย์ขึ้นให้อยู่เหนือสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ จงดูซิว่า ดวงอาทิตย์ส่องสว่างให้แก่โลกแห่งวัตถุฉันใด แสงสว่างแห่งสวรรค์ก็สอดส่องรัศมีลงบนอาณาจักรแห่งวิญญาณฉันนั้น วิญญาณคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความดำรงอยู่ของสวรรค์อย่างแท้จริง

โดยอนุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงทำงานผ่านทางวิญญาณของคนเรา และทำให้เราสามารถสำนึกในความจริงอันประเสริฐของทุกสิ่งทุกอย่าง ผลในทางศิลปะและวิทยาศาสตร์ เป็นพยานหลักฐานของอำนาจแห่งจิตวิญญาณนี้

จิตวิญญาณดวงเดียวกันนี้ประทานชีวิตอันเป็นนิรันดร์ให้

วิญญาณอันเดียวกันนี้และที่ให้ชีวิตชั่วนิรันดร์ ผู้ที่ได้รับศิลปพิติสมา โดยพระวิญญาณสวรรค์เท่านั้น ที่จะสามารถนำทุกคนเข้ามาในพันธะแห่งความสามัคคี โดยอำนาจของพระวิญญาณความคิดแห่งจิตวิญญาณของภาคตะวันออก จะสามารถเข้าไปรวมกับอาณาจักรแห่งการกระทำของทางตะวันตก เพื่อว่าโลกแห่งวัตถุจะกลายเป็นโลกแห่งสวรรค์

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

การที่บุคคลที่ทำงานเพื่อพระผู้ทรงออกแบบที่ยอดเยี่ยมที่สุด บุคคลเหล่านี้คือทหารในกองทัพแห่งจิตวิญญาณ

แสงสว่างแห่งสวรรค์จะทำสงครามต่อต้านโลกแห่งเงามืด และความลวงตารัศมีของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ ก็จะขจัดความมืดแห่งการถือโชคกลาง และความไม่เข้าใจอะไรต่าง ๆ ไปเสีย ท่านทั้งหลายเป็นของจิตวิญญาณนี้

ท่านคือผู้แสวงหาสัจจะ การเปิดเผยของพระบาฮาอุลลาห์ นำมาซึ่งความสุขที่ยิ่งใหญ่ การสั่งสอนนี้เกี่ยวกับจิตวิญญาณเท่านั้น ไม่มีข้อความใดที่มีได้มาจากสวรรค์

จิตวิญญาณไม่สามารถรับรู้จากผัสสะทางวัตถุแห่งร่างกายได้ เว้นแต่ว่ามันแสดงออกเป็นเครื่องหมายและการกระทำ ร่างกายของมนุษย์มองเห็นได้ แต่วิญญาณนั้นไม่อาจมองเห็นได้ แต่กระนั้นวิญญาณบังคับบัญชาความสามารถของมนุษย์ ตลอดจนครอบครองความเป็นมนุษย์ด้วย

จิตวิญญาณมีความสามารถอยู่ 2 อย่างคือ

1. โดยสภาพการณ์ภายนอก ได้รับการติดต่อกับวิญญาณ โดยทางตา หู และสมองของคนเรา ดังนั้นวิญญาณก็มีการติดต่อตามความปรารถนา และตามความประสงค์ของมัน โดยจากสมองส่งผ่านไปยังมีมือ และก้นอันเป็นอวัยวะของร่างกาย แล้วก็แสดงออกมา จิตใจในดวงวิญญาณคือ แก่นอันสำคัญที่สุดแห่งชีวิต
2. ความสามารถอันที่สองของจิตวิญญาณ แสดงออกมาเองในโลกแห่งความฝัน ซึ่งเป็นที่ที่จิตวิญญาณบรรจุจิตใจที่ดำรงอยู่ได้ และทำหน้าที่โดยปราศจากการช่วยเหลือของผัสสะทางร่างกาย ในขอบเขตแห่งโลกแห่งความฝัน วิญญาณมองเห็นและได้ยินโดยปราศจากการช่วยเหลือจากตา และหู อันเป็นอวัยวะของร่างกาย และเดินทางได้ โดยไม่ต้องอาศัยความเคลื่อนไหวทางร่างกาย มันเป็นที่กระฉ่างแจ้วแล้วว่า วิญญาณในจิตใจของคนเราสามารถที่จะทำหน้าที่ได้โดยผ่านร่างกาย โดยใช้อวัยวะสัมผัสธรรมดา ๆ และมันสามารถอาศัยอยู่ และแสดงออกได้โดยปราศจากความช่วยเหลือจากโลกแห่งการมองเห็น นี่พิสูจน์ให้เห็นได้โดยปราศจากความสงสัยเลยว่า ความเหนือกว่าของวิญญาณที่มีต่อร่างกายความเหนือกว่าแห่งวิญญาณที่มีต่อวัตถุ

จงดูตัวอย่าง เช่นตะเกียงดวงนี้มีไขแสงสว่างของมันหรือที่เหนือกว่าตะเกียงไม่ว่าตะเกียงจะมีลักษณะสวยงามสักปานใด ถ้าไม่มีแสงสว่างตามความ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทบาฮา

ต้องการแล้ว ตะเกียงนั้นก็ไม่มีบรรลุผลตามความมุ่งหมายก็เป็นสิ่งที่ปราศจากชีวิต ตะเกียงต้องการแสงสว่าง ทว่าแสงสว่างไม่ต้องการตะเกียงเลย

วิญญาณไม่ต้องการร่างกาย แต่ร่างกายต้องการจิตวิญญาณ มิฉะนั้นไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ วิญญาณสามารถจะอยู่ได้โดยไม่ต้องอาศัยร่างกาย

ถ้าคนเรามองไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่มีมือ ไม่มีเท้า แต่วิญญาณ ยังคงอยู่ในร่างกาย ก็ยังมีชีวิตอยู่และสามารถที่จะประจักษ์ให้เห็นความดีอันประเสริฐตรงกันข้ามถ้าปราศจากจิตวิญญาณแล้ว ร่างกายอันสมบูรณ์นี้จะดำรงอยู่ไม่ได้

อาณาภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดำรงอยู่ในพระศาสนทูตที่ประเสริฐแห่งสัจธรรม ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เอง พระธรรมอันบริสุทธิ์ ก็ได้ถูกนำมาให้แก่โลกของมนุษย์ด้วยอำนาจของพระวิญญาณบุตรหลานของมนุษย์ก็ได้รับชีวิตชั่วนิรันดร์ โดยทางอำนาจของพระวิญญาณ ความสว่างแห่งสวรรค์ก็ได้ฉายแสงจากตะวันออกไปยังตะวันตก และโดยทางอำนาจของพระวิญญาณเดียวกันนี้ คุณงามความดีของมนุษย์จะเป็นที่ประจักษ์โดยเปิดเผย

ความมานะพยายามอันยิ่งใหญ่ของเราจะต้องมุ่งไปในทางที่ไม่ผูกพันกับสรรพสิ่งแห่งโลกนี้ เราจะต้องพยายามทำให้จิตวิญญาณมีศีลธรรมดียิ่งขึ้น ส่องสว่างมากขึ้น เพื่อจะได้ปฏิบัติตามคำแนะนำแห่งคำสอนอันบริสุทธิ์ เพื่อการรับใช้พระศาสนาแห่งความสามัคคีและความเสมอภาคที่แท้จริง เพื่อจะเป็นผู้ที่มีความปรารถนา เพื่อที่จะสะท้อนความรัก แห่งพระผู้ทรงสูงส่งแก่มนุษย์ทุกคน เพื่อแสงสว่างของพระวิญญาณจะปรากฏในการกระทำของเรา เพื่อให้ที่สุดบันปลายมนุษย์ทุกคนจะได้สามัคคีกัน พายุร้ายในทะเลก็สงบลง และคลื่นลมก็จะสูญไปจากผิวหน้าของมหาสมุทรแห่งชีวิต แล้วมนุษยชาติที่ผ่านเข้าทางประตูจะมองเห็นเมืองเยรูซาเล็มใหม่

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้มีโอกาสอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายในบ่ายวันนี้ และข้าพเจ้าขอขอบพระคุณในความรู้สึกแห่งจิตวิญญาณของท่านทั้งหลาย

ข้าพเจ้าวิงวอน ขอให้ท่านจงเจริญดวงงามในความศรัทธาอย่างแรงกล้าแห่งธรรมและขออำนาจของความสามัคคี ในพระวิญญาณเพิ่มพูนขึ้น เพื่อว่าคำพยากรณ์นั้นจะได้บรรลุผลเปี่ยมบริบูรณ์ และในศตวรรษอันยิ่งใหญ่แห่งแสงสว่างของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้านี้ ชาวอันน่าปิติยินดีก็ได้ลุกเขียนขึ้นในพระธรรม

ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ในกาลก่อนนั้น ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว นี่เป็นเวลาแห่งความปิติยินดีที่พระเยซูคริสต์ได้ตรัสไว้และทรงขอให้พวกเราอธิษฐานว่า "ขอให้อาณาจักรของพระองค์ได้บังเกิดขึ้น อาณาจักรของพระองค์บนสวรรค์เป็นเช่นไร ก็ขอให้อาณาจักรเช่นนั้นบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกเช่นเดียวกันด้วย" ข้าพเจ้าหวังว่านี่เป็นความคาดคิดและเป็นความปรารถนาอันสำคัญยิ่งของท่าน

เราสามัคคีในเป้าหมายอันเดียวกัน และหวังว่าทุกคนจะเป็นคน ๆ เดียวกัน หัวใจทุกดวงจะได้รับแสงสว่างจากความรักของพระบิดาคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรานั้นเอง

ขอให้การกระทำของเราเป็นไปอย่างมีจิตวิญญาณ และขอให้อาณาจักรแห่งพระเกียรติคุณเป็นจุดสำคัญของความรักและความสนใจร่วมกันของเรา

29

ความเจริญก้าวหน้าแห่งจิตวิญญาณ [The Evolution of the Spirit]

15 Rue Greuze, ปารีส
10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาฮา กล่าวว่า.-

คตินี้ ข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่อง ความเจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณ

ความสงบนิ่งไม่ได้มีอยู่ในธรรมชาติเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเจริญงอกงามและสูญไปบนพื้นดิน ทุกสิ่งทุกอย่างเคลื่อนไหวไปข้างหน้า และถอยหลัง ไม่มีสิ่งใดที่จะไม่มีการเคลื่อนไหว มนุษย์เราเมื่อแรกเกิด ก็เจริญเติบโตทางร่างกาย จนถึงขั้นสุดขีด คือขั้นสูงสุดของชีวิตและ ก็เริ่มทรุดลง กำลังวังชาและอำนาจของร่างกายก็ลดลงทีละน้อย ทีละน้อย จนกระทั่งถึงความตาย เช่นเดียวกันกับการเจริญเติบโตของพืชพันธุ์จากเมล็ดจนไปถึงสุกเต็มที่ แล้วชีวิตของมัน ก็เริ่มลดน้อยลงจนอับเฉา และตาย นกที่ถลabinขึ้นไปในที่สูงขึ้นจนถึงจุดสูงสุดที่จะบินได้แล้ว มันก็จะกลับมายังพื้นดิน

ดังนั้น มันจึงเป็นประจักษ์พยานได้ว่า ความเคลื่อนไหว เป็นปัจจัยสำคัญของความเป็นอยู่ทุกอย่าง วัตถุทุกอย่าง เจริญเติบโตจนถึงขั้นสุดขีดแล้วก็เริ่มทรุดลง นี่เป็นกฎซึ่งครองอยู่เหนือร่างที่มีชีวิตทุกอย่าง

แต่เดี๋ยวนี้ ขอให้เราพิจารณาถึงวิญญาณ เราเห็นแล้วว่าความเคลื่อนไหวเป็นปัจจัยของความเป็นอยู่ทุกอย่าง ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุ พืชพันธุ์ หรือสัตว์ ถูกบังคับให้อยู่ในกฎแห่งการเคลื่อนไหว มันจะต้องมีการขึ้นและลง มันเป็นการเคลื่อนไหวไปหาความสมบูรณ์เท่านั้น เจริญและงอกงามขึ้นเอง ในความเคลื่อนไหวของวิญญาณเท่านั้น

ความสมบูรณ์แห่งสวรรค์ไม่จำกัด ดังนั้น ความเจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณ ไม่มีการจำกัดด้วย เมื่อแรกเกิดของมนุษย์ วิญญาณของมนุษย์ก็เจริญเติบโต ความเฉลียวฉลาดก็เจริญ และความรู้ก็เพิ่มขึ้นเมื่อร่างกายตายวิญญาณก็ยังอยู่ ชั้นต่าง ๆ ในร่างกายของมนุษย์ เป็นสิ่งจำกัด แต่หาวิญญาณไม่จำกัดเลย

ทุกศาสนา มีความเชื่อว่า วิญญาณรอดพ้นจากความตายแห่งร่างกาย การวิงวอนขอร้องก็มีขึ้นเพื่อผู้ตายกันเป็นที่รัก การอธิษฐานเพื่อความเจริญของเขาและเพื่อการยกโทษในความบาปของเขา ถ้าวิญญาณสูญสิ้นไปกับร่างกาย สิ่งเหล่านี้ก็ไม่มี ความหมายอะไร ยิ่งกว่านั้นถ้าการที่วิญญาณ ล่องหน้าไปสู่ความสมบูรณ์เป็นไปไม่ได้ ภายหลังจากที่ออกจากร่างกายไปแล้ว จะได้ประโยชน์อะไรสำหรับการอุทิศการอธิษฐานกันนำขึ้นชมเหล่านี้

เราอ่านหนังสือพระคัมภีร์ "การกระทำดีนั้น มักไม่เสียหาย" ^{[[10]]} เดี่ยวนี้ ถ้าวิญญาณไม่ได้อยู่รอด ก็ไม่มีความหมายอะไรเลย

ความจริงที่ว่า ความรู้สึกในจิตวิญญาณซึ่งไม่เคยที่จะให้ความเหลวไหลเลย นั้น ทำให้เราทั้งหลายพร้อมใจกันที่จะอธิษฐานเพื่อสวัสดิภาพของผู้ที่เป็นที่รักของเราที่ได้ออกจากโลกแห่งวัตถุไปแล้ว มันไม่ได้แสดงประจักษ์พยาน ต่อความเป็นอยู่ของมันต่อ ๆ มา หรือ

ในโลกแห่งจิตวิญญาณ ไม่มีการถอยหลัง โลกแห่งความตาย คือโลกแห่งความขัดแย้งกัน ตรงกันข้ามกัน ความเคลื่อนไหวบังคับทุกสิ่งทุกอย่าง ที่จะให้ไปข้างหน้าและถอยหลัง ในขอบเขตของจิตวิญญาณจะไม่มีการถอยหลัง ความเคลื่อนไหวทั้งหมดอยู่ในเขตขอบที่จะไปสู่สภาพที่สมบูรณ์ ความเจริญก้าวหน้า คือการแสดงออกมาของจิตวิญญาณในโลกแห่งวัตถุ ความเฉลียวฉลาด อำนาจอันมีเหตุผล ความรู้ การกระทำทางวิทยาศาสตร์ของคนเรา ทั้งหมดนี้ เป็นผลประจักษ์ที่เปิดเผยของจิตวิญญาณ สิ่งเหล่านี้มี

[10] การกระทำดี จะนำรางวัลมาสู่ตัวมันเอง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรมาฮา

ลักษณะที่รวมกันได้ ตามกฎแห่งการเจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นอมตะ

ความหวังของข้าพเจ้าสำหรับท่าน ก็คือ ท่านจะได้เจริญก้าวหน้าไปในโลกแห่งจิตวิญญาณเช่นเดียวกันกับในทางโลกแห่งวัตถุ ความเฉลียวฉลาดของท่านจะได้ถูกปรับปรุงให้ดีขึ้น ความรู้ของท่านจะเพิ่มพูนขึ้น และความเข้าใจของท่านจะได้กว้างขวางขึ้น

ท่านต้องผลักดันให้ไปข้างหน้า อย่าอยู่กับที่ จงหลีกเลี่ยงเสียจากความเฉื่อยชา เพียงก้าวเดียวแห่งการถอยหลังก็คือความเน่าเปื่อย

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำด้วยวัตถุทั้งหมดก็จะสูญสิ้นได้ รูปร่างของวัตถุประกอบด้วยปรมาณู เมื่อปรมาณูเหล่านั้นได้แยกออกจากกัน ความเน่าเปื่อยก็เข้ามาแทนที่ แล้วก็กลายเป็นสิ่งที่เรียกว่าความตาย การรวมอยู่ด้วยกันของปรมาณูนี้ เป็นองค์ประกอบของร่างกาย หรือความคงอยู่ของธาตุของสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่าง แต่เป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่ออำนาจที่ทำให้การเกาะเชื่อมกันแน่นของปรมาณู ถูกนำออกไปเสีย ร่างกายหรือรูปทรงสัดส่วนก็หมดความคงอยู่ได้

แต่วิญญาณนั้นต่างกัน วิญญาณไม่ใช่การรวมกันของธาตุ ไม่ได้รวมกันอย่างปรมาณู มันเป็นสภาพที่แยกออกจากกันไม่ได้ ฉะนั้น จึงไม่มีที่สิ้นสุด มันอยู่นอกเหนือไปจากสภาพของวัตถุทั้งหลาย และมันเป็นสิ่งที่ไม่ตาย

นักปรัชญาทางวิทยาศาสตร์ ได้แสดงให้เห็นว่าธาตุง่าย ๆ (ธาตุง่าย ๆ หมายถึงว่าไม่ได้รวมกัน) เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นไม่ได้และยั่งยืนเป็นนิรันดร์ วิญญาณไม่ใช่เป็นองค์ประกอบของธาตุ มีลักษณะคล้ายกับธาตุง่าย ๆ แต่กระนั้นความเป็นอยู่ก็ไม่ได้มีการหยุดยั้ง

วิญญาณ เป็นอย่างหนึ่งที่มีสภาพที่ทำให้สลายไม่ได้และไม่สามารถที่จะถูกทำลายได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลในการที่จะเป็นมาจนถึงสิ้นสุด ทุกสิ่งมีชีวิตและแสดงให้เห็นเครื่องหมายของความเป็นอยู่ และติดตามเครื่องหมายเหล่านั้นคือมันไม่อาจจะยั่งยืนได้ ซึ่งมันแสดงออกมาหรือพิสูจน์ให้เห็นไม่ได้ สิ่งที่เป็นอยู่ไม่ได้ ไม่อาจจะให้เครื่องหมายได้เห็นว่าเป็นอยู่ได้ เครื่องหมายต่าง ๆ ของความเป็นอยู่ของจิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็น อยู่เสมอ

ร่องรอยแห่งอำนาจอำนาจภาพของพระเยซู อิทธิพลคำสั่งสอน ของสวรรค์ก็ได้
อยู่กับเราทุกวันนี้และชั่วกาลนาน

สิ่งที่ไม่มีความเป็นอยู่ ก็เป็นที่ยอมรับแล้วว่า ไม่มีเครื่องหมายที่จะเห็นได้ ใน
การที่จะเขียนหนังสือต้องมีคนที่จะเขียน ใครที่ไม่มีความเป็นอยู่ก็จะเขียน
ไม่ได้ การเขียนในตัวของมันเอง คือ เครื่องหมายของวิญญาณ และความ
ฉลาดของผู้เขียน คำเขียนที่ควรสักการะ (คำสอนหรือพระธรรม) พิสูจน์ถึง
การสืบเนื่องต่อ ๆ กันไปของจิตวิญญาณ

จงพิจารณาถึงเป้าหมายของการสร้างโลกว่ามันจะเป็นไปได้ไหม ที่ทุกสิ่งทุก
อย่างถูกสร้างขึ้นมาเพื่อจะวิวัฒนาการและพัฒนาการในทางที่มีอายุนับไม่
ถ้วน ด้วยเป้าหมายเพียงเล็ก ๆ ในเมื่อมนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลกเพียงไม่กี่ปี มัน
ไม่สามารถจะคิดเอาได้หรือว่า นี่เป็นวาระสุดท้ายของเป้าหมายของความ
เป็นอยู่

แร่ธาตุมีการวิวัฒนาการจนมันซึมซาบเข้าไปในชีวิตของพืชพันธุ์ พืชพันธุ์ก็
เจริญเติบโตขึ้นจนกระทั่งหมดชีวิตของมันในสัตว์ แล้วสัตว์ก็กลายเป็นอาหาร
ที่ซึมซาบเข้าไปในชีวิตของมนุษย์

ดังนั้น มนุษย์จึงเป็นที่รวมของสรรพสิ่งทั้งหลาย และเป็นสิ่งที่มีชีวิตเหนือทุก
สิ่งทุกอย่าง และเป้าหมายที่จะมีอายุนับไม่ถ้วนก็เป็นอยู่โดยเจริญงอกงาม

อย่างดีที่สุด ก็คนเราใช้เวลาอย่างมาก 90 ปี ในโลกนี้ ช่างสั้นเหลือเกิน

มนุษย์หยุดความเป็นอยู่ เมื่อเขาละจากร่างกายหรือถ้าชีวิตเขามาถึงที่สุด
วิวัฒนาการอันทรงคุณค่าก็ไม่มีประโยชน์อะไร ทุกสิ่งทุกอย่างก็ไม่มี
ความหมายเลย มีใครอีกหรือที่จะคิดมโนภาพได้ว่าการสร้างโลกไม่ได้มี
เป้าหมายยิ่งใหญ่กว่านี้

จิตวิญญาณยังยืนและไม่ม้วยวันตาย

นักนิยมวัตถุกล่าวว่า "วิญญาณอยู่ไหน อะไรคือวิญญาณเรามองไม่ได้แม้แต่
จะแตะต้องก็ไม่ได้"

เราจะตอบเขาได้ดังนี้ แม้ว่าแร่ธาตุจะมีความเจริญเติบโตงอกงาม อย่างไรก็ตาม มันก็
ไม่อาจหยั่งรู้ถึงโลกแห่งพืชพันธุ์ได้ ในขณะที่ความหยั่งรู้ที่ขาดไป
ไม่ได้พิสูจน์ในความไม่เป็นอย่างของพืชพันธุ์

อย่างไรก็ดี แม้ระดับสูงสุดของพืชพันธุ์ ได้วิวัฒนาการอย่างไร มันก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจโลกของสัตว์ ความไม่รู้ของสัตว์อันนั้นไม่ได้ แสดงว่าสัตว์ไม่มีความเป็นอยู่

สัตว์ไม่มีพัฒนาการถึงขั้นสูงสุด ไม่สามารถจะคิดนึกถึงความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ หรือไม่สามารถที่จะสำนึกถึงธรรมชาติของจิตวิญญาณเลย แต่ก็ได้พิสูจน์ว่ามนุษย์ปราศจากความเฉลียวฉลาด หรือปราศจากวิญญาณ มันเพียงแสดงให้เห็นว่าแบบหนึ่ง ๆ ของความเป็นอยู่ คือความไม่สามารถหยั่งรู้แบบที่วิเศษของมันได้

ดอกไม้อาจจะไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์ แต่ความไม่รู้ของมัน ไม่ได้ป้องกันความเป็นอยู่ของมนุษย์

ในทางเดียวกัน ถ้านักนิยมนัตถุเหล่านั้น ไม่เชื่อในความคงอยู่ของวิญญาณ ความไม่เชื่อของเขาเหล่านั้นก็ไม่ได้พิสูจน์ว่า ไม่มีอาณาจักรเช่นโลกแห่งจิตวิญญาณ ความเป็นอยู่คงอยู่แห่งความฉลาดของคนเรา ได้พิสูจน์ถึงความไม่ตาย ยิ่งกว่านั้นความมืดพิสูจน์ให้เห็นถึงปรากฏการณ์ของแสงสว่าง เพราะถ้าไม่มีแสงสว่างก็จะมีมืดความมืดความอับจนพิสูจน์ ถึงความมีอยู่ของความมั่งมี เพราะถ้าไม่มีความมั่งมีจะวัดความจนได้อย่างไร ความโง่เง่าความไม่รู้ พิสูจน์ถึงความรู้ที่มีอยู่ เพราะถ้าไม่มีความรู้ จะมีความโง่เง่าได้อย่างไร

ดังนั้น ความคิดของความตาย ได้สื่อถึงความคงอยู่ของความไม่มีวันตาย เพราะถ้าไม่มีชีวิตชั่ววินาที ก็จะไม่มีความหนทางที่จะวัดชีวิตของโลกนี้ได้

ถ้าจิตวิญญาณมิเป็นสิ่งที่ไม่มีวันตาย ศาสนทูตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จะยอมทนต่อการทดลองอันน่าเกลียดได้อย่างไร

ทำไมพระคริสต์จึงต้องยอมทนทุกข์ทรมานต่อความตายอันน่ากลัว ที่บนไม้กางเขน?

ทำไมพระโมฮัมหมัดจึงทรงยอมทนต่อการกดขี่ข่มเหง?

เหตุใดพระบ็อบจึงทรงเสียสละอย่างสูงสุดและเหตุใดพระบาฮาอุลลาห์จึงทรงต้องเสียเวลาแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์อยู่ในคุกเป็นเวลาหลายปี?

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ความทุกข์ทรมานเช่นนี้เกิดขึ้นทำไม ถ้ามิใช่เพื่อพิสูจน์ให้เห็นชีวิตของจิตวิญญาณอันยืนยาวเป็นนิรันดร์?

พระคริสต์ทนทุกข์ทรมาน ทรงยอมรับการทดลองทุกอย่าง เพราะความไม่มีวันตายของวิญญาณของพระองค์ถ้าเราเป็นผู้ที่ระลึกได้ เราจะเข้าใจความหมายของจิตวิญญาณ ตามกฎของความเจริญเติบโต หรือการพัฒนาการที่ว่าทุกอย่างเคลื่อนจากระดับชั้นต่ำกว่าขึ้นไปหาจนถึงระดับสูงกว่าได้อย่างไร

มันก็เป็นเพียงคนที่ปราศจากความฉลาด หลังจากที่พักพิจารณา สิ่งเหล่านี้แล้ว จะเชื่อว่าโครงการของจักรวาลจะต้องหยุดชะงักการก้าวหน้าและวิวัฒนาการนั้น ให้มาถึงจุดสุดท้ายที่ไม่มีความเพียงพอ

Materialists who reason in this way, and contend that we are unable to see the world of spirit, or to perceive the blessings of God, are surely like the animals who have no understanding; having eyes they see not, ears they have, but do not hear. And this lack of sight and hearing is a proof of nothing but their own inferiority; of whom we read in the Qur'án, "They are men who are blind and deaf to the Spirit." They do not use that great gift of God, the power of the understanding, by which they might see with the eyes of the spirit, hear with spiritual ears and also comprehend with a Divinely enlightened heart.

The inability of the materialistic mind to grasp the idea of the Life Eternal is no proof of the nonexistence of that life.

The comprehension of that other life depends on our spiritual birth!

My prayer for you is that your spiritual faculties and aspirations may daily increase, and that you will never allow the material senses to veil from your eyes the glories of the Heavenly Illumination.

30

ความปรารถนาและการอธิษฐานของพระอับดุลบาศา
[The Desires and Prayers of 'Abdu'l-Bahá]

15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุลบาศา กล่าวว่า-

ขอต้อนรับทุกท่านด้วยความยินดี และข้าพเจ้าเองมีความรักต่อท่านเป็นอย่างยิ่ง

ทุกวันทุกคืน ข้าพเจ้าอธิษฐานต่อสวรรค์ให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะได้เป็นเจ้าของพลัง และเพื่อว่าแต่ละท่านและทุกท่านจะได้มีส่วนร่วมในการรับพระพรของพระบาศาอุลลาห์ และจะได้เข้าไปยังพระราชอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าขอวิงวอนเพื่อท่านจะได้กลายเป็นบุคคลใหม่ที่ส่องความสว่างด้วยแสงแห่งสวรรค์ เสมือนตะเกียงที่ส่องแสงสว่างจ้า และความรู้ในความรักของพระผู้เป็นเจ้าจะได้เผยแพร่ออกไปจากจุดหนึ่งของยุโรปไปยังที่อื่น ๆ

ขอให้ความรักอันไม่มีขอบเขตนี้ จงเต็มเปี่ยมในหัวใจและ ความคิดของท่าน ที่จะไม่เหลือช่องว่างสำหรับความเศร้าโศกเล็ดลอดเข้ามาได้ และขอให้หัวใจของท่านที่เต็มไปด้วยปีติสุขจงทะยานขึ้นสู่รัศมีภาพแห่งสวรรค์เหมือนเช่นนก

ขอให้หัวใจของท่านจงแจ่มกระจ่างและบริบูรณ์ดุจดังกระจกขัดเงา ซึ่งจะได้สะท้อนแสงอันรุ่งโรจน์ของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะได้เต็มที

ขอให้ดวงตาของท่านได้เปิดออก เพื่อจะได้แลเห็นเครื่องหมายแห่งพระราชอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และขอให้หูของท่านจงมิได้ถูกปิดไว้เพื่อที่ ท่านจะได้ยินเสียงประกาศแห่งสวรรค์ก้องอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลายและให้มีความเข้าใจอันสมบูรณ์

ขอให้จิตวิญญาณของท่านได้รับความช่วยเหลือ มีความสุขสบาย และมีกำลังแข็งแกร่งขึ้น และมีความสามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่ได้ตามคำสั่งสอนของพระบาศาอุลลาห์

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ข้าพเจ้าขออธิษฐานให้ทุกท่านและแต่ละท่าน จงเป็นเสมือนเปลวเพลิงแห่งความรักอยู่บนโลกนี้ เพื่อว่าความสว่างเจิดจ้าจากแสงของท่าน และความรักอันอบอุ่นของท่าน จะเข้าไปถึงยังหัวใจที่โศกเศร้าและเสียใจของบุตรหลานทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า

ขอให้ท่านเป็นเสมือนดวงดาวที่ส่องความสว่างระยิบระยับอยู่เสมอชั่วกาลนานในราชอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า

ข้าพเจ้าขอแนะนำท่าน ให้ศึกษาคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์อย่างจริงจัง เพื่อว่าด้วยการช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า ท่านจะได้เป็นบาไฮศาสนิกชนที่เข้าถึงซึ่งการปฏิบัติอย่างแท้จริง

31

ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ [Concerning Body, Soul and Spirit]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
เข้าวันศุกร์ที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในโลกของมนุษย์ มีอยู่ 3 ชั้น คือร่างกาย จิตใจและวิญญาณ

ร่างกาย คือเนื้อหนัง รูปร่างหรือชั้นของความเป็นสัตว์มนุษย์ ความคล้ายของร่างกายของมนุษย์และสัตว์ คือที่รวมของหลายธาตุหลายอย่าง ตามกฎของการดึงดูดเข้าหากัน

มนุษย์เป็นเจ้าของของความสามารรถแห่งผัสสะ เช่นเดียวกับสัตว์ คือ ต่อมความร้อน ความเย็น ความหิวและความกระหายเป็นต้น แต่ไม่เหมือนสัตว์เลยที่เดียว คือมนุษย์มีวิญญาณอย่างสมเหตุสมผลและมีความเฉลียวฉลาด

ปัญหาเฉลียวฉลาดของมนุษย์ คือสื่อกลางระหว่างร่างกาย กับจิตวิญญาณของมนุษย์

เมื่อคนเราปล่อยให้วิญญาณ โดยผ่านทางจิตใจเพื่อจะจดความเข้าใจให้สว่าง นั่นก็คือ คนเราได้บรรจุความดำรงอยู่ไว้ทุกอย่าง เพราะว่าคนเราอยู่ในขั้นสูงสุดทั้งหมดซึ่งเป็นมาก่อน เป็นความสูงสุดในวิวัฒนาการอันทรงล้ำค่า และทั้งบรรจุโลกชั้นต่ำกว่าไว้ในตัวเองด้วย ความเฉลียวฉลาดที่จดความสว่างจากจิตวิญญาณ โดยผ่านทางจิตใจ ทำให้มนุษย์อยู่ในขั้นสูงสุดในจักรวาล

แต่อีกอย่างหนึ่ง เมื่อคนเราไม่เปิดความคิดและหัวใจของเขา เพื่อจะรับพร จากจิตวิญญาณ แต่กลับหันจิตใจของเขาไปทางด้านวัตถุ ไปทางความเป็น ร่างกายของธรรมชาติของเขาเสียแล้ว เขาก็จะตกลงมาจากที่สูงและเขาก็ กลายเป็นผู้ที่ต่ำซึ่งเป็นชั้นต่ำของอาณาจักรของพวกสัตว์ ในกรณีเช่นนี้ มนุษย์ก็อยู่ในความคับแค้นที่น่าเสียใจยิ่ง เพราะว่าถ้าคุณลักษณะแห่งจิต วิญญาณของจิตใจที่ควรจะได้รับเอาลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ได้นำมาใช้แล้วมันก็จะกลายเป็นหมันไปหมดกำลังลง และในที่สุดก็ไม่มี ความสามารถในขณะที่คุณลักษณะทางวัตถุแห่งจิตใจกำลังทำหน้าที่อยู่ มัน กลายเป็นอำนาจมากยิ่งและไม่มีความสุข ไม่เป็นผู้ที่ได้รับการชักนำในทางที่ ดี กลายเป็นคนป่าเถื่อน ไม่ยุติธรรมมากขึ้น ต่ำช้าและเลวทรามยิ่งขึ้น ทารุณ มากขึ้น มุ่งคิดร้ายมากขึ้นยิ่งกว่าสัตว์ชั้นต่ำด้วยซ้ำไป ความทะเยอทะยาน และความปรารถนาของคนเราทั้งหมดได้ถูกทำให้มีกำลังแข็งขึ้น โดย ธรรมชาติของจิตใจฝ่ายต่ำ คนเราก็ก็นกลายเป็นคนที่โหดร้ายมากขึ้นมากขึ้น จนกระทั่งความเป็นอยู่ของเขาหมดไป ไม่มีทางที่จะเขยิบขึ้นสูงกว่าสัตว์ ที่ จะต้องสูญสิ้นไป คนเช่นนี้มีแผนการที่ชั่วร้าย ทำอันตรายและทำลายกัน เป็น คนที่ปราศจากจิตใจแห่งความเมตตาแห่งสวรรค์อย่างสิ้นเชิง เพราะว่า คุณลักษณะอันสูงส่งของจิตวิญญาณ ได้ถูกรอบงำเสียแล้ว ในด้านวัตถุ ถ้า เป็นไปในทางตรงกันข้ามธรรมชาติในธรรมแห่งจิตใจ ก็ได้รับกำลังแข็งแรง ขึ้นพอที่จะปราบจิตใจทางด้านวัตถุได้แล้ว ผู้นั้นก็จะไถ่เข้าไปหาพระเจ้าเป็น เจ้า ความเป็นมนุษย์ของเขาก็สว่าง จนกระทั่งคุณความดีของเขา ความ ประเสริฐที่เขาแสดงออกมาก็จะส่องรัศมีในพระเมตตาของพระเจ้า เขา ก็เพิ่มพูนความเจริญในทางธรรม ของมนุษย์ให้เข้มแข็งขึ้น เพราะว่าเขาได้ กลายเป็นตะเกียงที่ส่องสว่างบนทางของเขาแล้ว

ท่านมีความเข้าใจและสำนึกได้แล้วว่า จิตใจเป็นสื่อกลางระหว่างร่างกายและ จิตวิญญาณอย่างไร เช่นเดียวกันกับอากัปภิกขัยของตนไม้^[11] คือสื่อกลาง ของเมล็ดพันธุ์พืชกับผลของมัน ถ้าผลของมันมีขึ้นมันก็สุก เราจึงรู้ว่ามัน สมบูรณ์ ถ้าต้นไม้ที่นั้นไม่ออกผล มันก็เจริญเติบโตอย่างไรประโยชน์ไม่มี ความหมายอย่างใดเลย

เมื่อจิตใจเต็มไปด้วยชีวิตแห่งจิตวิญญาณแล้วมันก็นำมาซึ่งผลดีและเป็น ต้นไม้แห่งสวรรค์ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านเข้าใจ ตัวอย่างอันนี้ ข้าพเจ้า หวังว่าคุณความดีของพระเจ้าที่ไม่อาจจะกล่าวได้นี้ และได้เพิ่มพูน กำลังวังชา ให้แก่ท่าน เพื่อคุณลักษณะอันสูงส่งแห่งจิตใจของท่านซึ่งมี

[11] มีต้นส้มเล็กๆ วางอยู่บนโต๊ะใกล้ๆ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทมหา

ความเกี่ยวพันกับจิตวิญญาณ จะได้ครอบงำด้านวัตถุไว้เสีย ดังนั้น การควบคุมความรู้สึกอย่างสิ้นเชิงในจิตใจของท่าน จะได้ใกล้เข้าไปหาความดีแห่งอาณาจักรของสวรรค์ ขอให้ดวงหน้าของท่านจงมุ่งสู่แสงสว่างแห่งสวรรค์อย่างมั่นคงเป็นแสงสว่างที่แท้จริง เพื่อว่าความคิด คำพูดและการกระทำของท่านทุกคน จะฉายแสงออกไปด้วยรัศมีแห่งจิตวิญญาณที่ครอบงำจิตใจท่าน แล้วการรวมกันเข้ามาด้วยกันของโลก ท่านจะได้แสงความสมบูรณ์แห่งชีวิตของท่าน

ชีวิตของคนบางคนถูกยึดไว้ติดต่อกับสรรพสิ่งแห่งโลกนี้ ความคิดของเขาถูกขีดเส้นกั้นไว้โดยอาการภายนอกและความสนใจอย่างธรรมดา ๆ จนทำให้เขาเป็นคนตาบอดต่อความเป็นอยู่อื่น ๆ และ ต่อความหมายของธรรมทั้งหลายด้วย เขาเหล่านั้นคิดและฝัน แต่ความมีชื่อเสียงในโลกนี้และความเจริญของวัตถุเท่านั้น ความรู้สึกปล้ำปิตี และความสะตอกสบายล้อมรอบนั้น ได้จำกัดขอบฟ้าของเขาเหล่านั้นเสีย ความทะเยอทะยานสูงสุดมาอยู่ใจกลางความสำเร็จของสถานการณ์ และความเป็นอยู่เพียงแค่นี้เท่านั้น เขาไม่เห็นยวรั้งนิสัยที่ต่ำของเขาไว้ เขากิน ดื่มและหลับไหลเสมือนสัตว์ เขาไม่มีความคิดเหนือไปกว่าความเป็นอยู่ที่ดีของร่างกายของเขาเลย มันเป็นความจริงที่เราจะต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งจำเป็นเหล่านี้ ชีวิต คือภาระที่เราจะต้องดำเนินไปขณะที่เรายังอยู่ในโลก แต่การเห็นแก่สิ่งที่ต่ำกว่าของชีวิตจะต้องไม่ถูกปล่อยให้เป็นเอกสิทธิ์ต่อทุกความคิดและความทะเยอทะยานของมนุษย์ หัวใจที่ทะเยอทะยานของมนุษย์ควรจะถีบขึ้นไปเพื่อสง่าราศีมากขึ้น การกระทำทางด้านจิตใจควรจะยกขึ้นสู่ระดับสูงสุด มนุษย์ต้องเก็บความฝันของความสมบูรณ์อันสูงส่งไว้ในจิตใจ และ ณ ที่นั่นก็เป็นทีที่ได้เตรียมที่อยู่อาศัยสำหรับความกรุณาอันไม่รู้จักสิ้นสุดของจิตวิญญาณแห่งสวรรค์

โปรดให้ความทะเยอทะยาน เป็นการกระทำบนโลกที่อารยธรรมแห่งสวรรค์ ข้าพเจ้าวิงวอนต่อการสรรเสริญอันล้ำค่าเพื่อท่าน เพื่อว่าท่านจะได้รับการเพิ่มเติมด้วยกำลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพื่อว่าท่านจะได้เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิตแก่โลกนี้

32

**บาไฮศालนิกชน ต้องกระทำการด้วยหัวใจและดวงจิต
เพื่อจะนำมาซึ่งสถานการณ์ที่ดีขึ้นในโลกนี้**
[The Bahá'ís Must Work with Heart and Soul to Bring
About a Better Condition in the World]

19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ข้างเป็นที่น่าชื่นชมยินดีที่ได้เห็นการประชุมเช่นนี้ เป็นการชุมนุมร่วมกันของ
มนุษย์ชาวสวรรค์อย่างแท้จริง

เราทั้งหลายอยู่ร่วมกันในความมุ่งหมายอันประเสริฐอันเดียวกัน และเราไม่
ต้องการเสาะแสวงหาสิ่งของแห่งโลกวัตถุ และความปรารถนาที่สุดของเรา
คือ จะแผ่ความรักของพระเจ้าไปทั่วโลก

เราทำงานและอธิษฐาน เพื่อความสามัคคีของมนุษย์เพื่อว่าชนชาติทั้งหลาย
บนแผ่นดินโลก จะได้เป็นชาติเดียวกัน ประเทศทั้งหลายจะได้เป็นประเทศ
เดียวกัน และดวงใจทุกดวงจะเต้นเป็นหัวใจเดียวกัน เราทำงานร่วมกัน เพื่อ
ความสามัคคีอันสมบูรณ์และความเป็นกันฉันพี่น้อง

ความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้าที่ความมานะพยายาม คือ ความจริงใจ
ของเราและหัวใจของเราก็ดำเนินไปยังอาณาจักรของพระองค์ ความปรารถนา
อันใหญ่หลวงของเราคือ สัจจะ จะได้สถาปนาขึ้นในแผ่นดินโลก และใน
ความหวังนี้ช่วยให้เราหันเข้าหากันด้วยความรัก และชอบพอกัน แต่ละคน
และทุกคนคือ มีความจริงใจและไม่เห็นแก่ตัว เต็มใจที่จะสละความ
ทะเยอทะยานส่วนตัว ให้แก่อุดมการณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่ได้พยายามมา จงมีความ
รักกันฉันพี่น้อง มีความสงบสุขและมีความสามัคคีในหมู่มนุษย์ด้วยกันเถิด

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระเจ้าสถิตอยู่กับเราทั้งในมือข้างขวา และข้าง
ซ้ายของเราเพื่อว่าวันต่อวันพระองค์จะทรงเพิ่มพูนสมาชิกของเราให้มากขึ้น
แล้วการประชุมของเราจะมีพลังและมีประโยชน์ยิ่งขึ้น

เป็นความหวังอย่างที่สุดของข้าพเจ้าในการที่ท่านจะเป็นพรแก่ผู้อื่น เพื่อว่า
ท่านจะได้ให้การมองเห็นแก่ผู้ที่บอดในธรรมทำให้เป็นที่ได้ยินสำหรับผู้
หนวกในทางธรรม และเป็นชีวิตแก่ผู้ที่ตายอยู่ในความบาป

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดร

ขอให้ท่านช่วยกันทุกคนทั้งหลายที่จมอยู่ในทางโลกให้ได้รู้ถึงเรือแห่งบุตรของพระเจ้า และให้กำลังใจแก่เขาให้เขาลุกขึ้นและ เป็นคนที่รู้จักคุณค่าแห่งชีวิตที่ได้กำเนิดมา เพื่อว่าด้วยความพยายามของท่านในโลกแห่งมนุษย์จะกลายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าแห่งการเลือกสรรของพระองค์

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณองค์พระเจ้าที่เราทั้งหลาย ต่างก็มีความคิดเป็นอย่างเดียวกันสำหรับอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ ที่ความปรารถนาของข้าพเจ้าก็เป็นเช่นเดียวกับความปรารถนาของท่าน เพื่อว่าเราจะทำงานด้วยกันด้วยความสมัครสมานสามัคคีอันสมบูรณ์

บนแผ่นดินโลกทุกวันนี้ เราได้เห็นภาพอันน่าสยดสยอง น่าสลดใจแห่งสงครามอันโหดร้าย มนุษย์ฆ่าฟันพี่น้องของมนุษย์เอง เพื่อหากำไรสำหรับตนอย่างเห็นแก่ตัวและเพื่อจะขยายดินแดนของเขาเอง เพราะความทะเยอทะยานที่โง่เขลา ความเกลียดชังได้มีอำนาจเหนือหัวใจของเขา การหลั่งเลือดจึงมีมากขึ้น ๆ ทุกวัน

เนื้อหนังต่อเนื้อหนัง ต่อสู้กัน กองทัพก็เพิ่มขึ้น ปืนใหญ่ก็มีมากขึ้น อาวุธปืนก็มีมากขึ้นและวัตถุระเบิดทุกชนิดถูกนำออกมาใช้ ดังนั้น ความขมขื่นและความเกลียดชังกันก็เพิ่มพูนขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน

แต่ขอขอบพระคุณพระเจ้า ที่การประชุมนี้ ปรารถนาเพียงสันติสุขและความสามัคคี และต้องทำงานด้วยหัวใจและดวงจิต ที่จะนำมาสู่สถานการณ์ที่ดีขึ้นในโลกนี้

ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า จะต้องต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหง ความเกลียดชังและความบาดหมาง เพื่อว่าสงครามจะได้หยุดยั้ง และกฎบัญญัติแห่งสันติภาพและความรักของพระเจ้าจะได้สถาปนาขึ้นท่ามกลางหมู่มวลมนุษย์

จงทำงาน....ทำงานด้วยสุดกำลังของท่าน เผยแพร่ศาสนาแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ท่ามกลางมวลมนุษย์เหล่านั้นต้องสอนผู้ที่มองแต่ตัวเองให้กลับถ่อมตัวลงต่อพระเจ้า สอนผู้ทำบาปให้เลิกกระทำ และรอคอยอย่างมีความหวังอย่างรื่นเริงยินดีถึงการมาแห่งอาณาจักรของพระเจ้า

จงรักและเชื่อฟังพระบิดาแห่งสวรรค์ของท่าน และจงพักผ่อน และวางใจได้ว่า การช่วยเหลือจากสวรรค์เป็นของท่านแล้ว ข้าพเจ้าขอบอกท่านทั้งหลายว่า ท่านจะเป็นผู้ที่ชนะจิตใจของมนุษย์ทุกคน

ขอเพียงแต่จงมีความศรัทธา มีความอดทนและกล้าหาญ นี่เป็นแต่เพียงการเริ่มต้น แต่ทว่าเป็นที่แน่นอนว่าจะต้องสำเร็จ เพราะพระผู้เป็นเจ้าของท่าน

33 การใส่ร้าย [On Calumny]

วันจันทร์ที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ตั้งแต่แรกเริ่มเดิมทีของโลกจนกระทั่งบัดนี้ พระศาสนทูตทุกพระองค์ที่พระผู้เป็นเจ้าของท่านลงมา^[12] ได้ถูกขัดแย้งโดยอำนาจของความมืดที่ก่อตัวขึ้น

อำนาจมืดนี้ พยายามเสมอที่จะทำให้แสงสว่างดับสูญไป การกดขี่ข่มเหงก็หาทางที่จะเอาชนะต่อความยุติธรรม ความโง่เง่า ก็ได้พยายามอยู่เรื่อย ๆ ไปที่จะเหยียบย่ำความรอบรู้ให้อยู่แทบฝ่าเท้า นี่ก็เป็นวิธีการของโลกแห่งวัตถุซึ่งมีมาแต่เดิมแล้ว

ในสมัยของพระโมเสส กษัตริย์ฟาโรห์ ก็ตั้งตัวต่อต้านการแพร่แสงสว่างของพระโมเสส

ในสมัยของพระคริสต์ แอนนาและไคยะพะก็ได้ใส่ไฟต่อปวงชน ให้ต่อต้านพระคริสต์ และผู้ทรงความรู้หลายคนแห่งอิสราเอลก็รวมหัวกันต่อต้านอำนาจของพระคริสต์ การใส่ร้ายทุกอย่างก็กวัดวายนไปมา ในทางการต่อต้านต่อพระองค์ พวกเขาปลุกปั่นและพวกฟาริซายก็รวมหัวกันหาอุบายที่จะทำให้ผู้คนเชื่อว่าพระคริสต์นั้นคือคนโกหก เป็นผู้ที่แอบอ้างตัวเองและเป็นคนที่อัปมงคล เขาเหล่านั้นได้กระจายคำสบประมาทใส่ร้ายออกไปทั่วโลกภาคตะวันออก ในการต่อต้านพระคริสต์และก็หาเหตุที่จะทำให้พระองค์ถูกตราโทษจนถึงแก่ความตายอย่างน่าอัปยศอดสู

ในกรณีของพระโมฮัมหมัดก็เช่นเดียวกัน ผู้ทรงความรู้ทั้งหลาย ในเวลานั้นได้กระทำการอันเป็นการทำลายอำนาจแสงสว่างของพระองค์เสีย เขาเหล่านั้นพยายามโดยใช้อำนาจของอาวุธดาบเพื่อจะต่อต้านการเผยแผ่คำสอนของพระองค์

[12] พระผู้ทรงแสดงคุณธรรมแห่งสวรรค์

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

แม้ว่าความพยายามของเขาเหล่านั้นจะดำเนินไปสักแค่ไหน แต่ดวงอาทิตย์แห่งสัจจะก็ยังส่องขึ้นมาจากขอบฟ้า ไม่ว่าในกรณีใด ๆ กองทัพแห่งแสงก็ยังได้ชัยชนะปราบปรามอำนาจของความมืดในสนามรบแห่งโลก และรัศมีของพระโอวาทแห่งสวรรค์ก็ยังส่องสว่างบนแผ่นดินโลก บุคคลทั้งหลายที่รับเอาพระโอวาท และกระทำงานตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของเขาก็กลับเป็นดวงดาวที่ส่องแสงระยิบในท้องฟ้าแห่งมนุษย์

บัดนี้ เป็นกาลเวลาของเรา ประวัติศาสตร์ได้ชำระอีก

บุคคลทั้งหลายที่มีบริวารที่เชื่อว่าศาสนาเป็นทรัพย์สินส่วนตัว ของเขาเอง พยายามที่จะตั้งตัวเป็นผู้ต่อต้านดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ เขาได้กระทำผิดต่อพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเขา เขาใส่ร้ายเพราะว่าไม่มีเหตุผลในการต่อต้านนั้น หรือแม้แต่จะพิสูจน์ให้เห็นจริง เขาสวมหน้ากากต่อสู้กัน ไม่กล้าที่จะเผชิญกับแสงสว่างแห่งกลางวันเลย

วิธีของเราแตกต่างกัน เราไม่ได้โจมตีหรือใส่ร้าย เราไม่มีความประสงค์ที่จะทะเลาะโต้แย้งกับเขาเหล่านั้น เรานำมาซึ่งการพิสูจน์ และหาเหตุผล เราเชิญชวนเขาเหล่านั้นเพื่อจะชี้ให้เห็นถึงสภาพการณ์ของเราต่างหาก เขาก็ไม่อาจจะตอบเราได้ แต่กลับเขียนคำกล่าวทุกอย่างทุกอย่าง ที่เขาคิดที่จะต่อต้านศาสนทูตสวรรค์ คือพระบาฮาอุลลาห์

อย่าปล่อยให้ใจของท่านได้เกิดความลำบากจากข้อเขียนอันเป็นการสบประมาทเหล่านั้นเลย จงเชื่อฟังพระโอวาทของพระบาฮาอุลลาห์และอย่าตอบเขา จงชื่นชมยินดีเถิด เพื่อว่าความผิดทั้งหลายนี้จะเป็นผลในการแพร่ความจริงและสัจจะ เมื่อปรากฏว่าคนทั้งหลายที่สบประมาทเหล่านี้ก็เป็นผู้ที่ไต่ถาม และผู้ถามนั่นเองก็ถูกนำเข้าไปหาความรอบรู้ในศาสนา

ถ้ามีผู้ใดถามว่า "มีตะเกียงอยู่ในห้องนั้นแต่ไม่มีแสง" ผู้ใดที่ได้ยินคนหนึ่ง อาจจะพอใจในคำบอกนั้น แต่คนที่ฉลาด ก็จะเข้าไปในห้องนั้นเพื่อจะตัดสินใจให้รู้แน่ชัดกับตัวเอง จงดูซิว่า เมื่อเขาพบตะเกียงนั้นส่องสว่างแจ่มอยู่แล้ว เขาก็พบความจริง

ในทำนองเดียวกัน มีคนหนึ่งพูดว่า "ในสวนนั้นมีต้นไม้ที่กิ่ง ก็หัก ไม่ออกผล ใบก็เหี่ยวแห้งและในสวนนั้นอีกเหมือนกัน มีต้นดอกไม้ ไม่มีดอก ต้นกุหลาบก็ร่วงโรยและตายอย่าเข้าไปเลย" คนที่มีเหตุผล เมื่อได้ยินเรื่องราวสวนนั้น ก็หาได้เชื่อโดยที่ตัวเองไม่ได้เห็นกับตา ดังนั้น เขาก็เข้าไปในสวนดูซิ เขาก็พบว่า ต้นไม้ก็ยังปลูกไว้อย่างดี กิ่งก้านก็แข็งแรง ออกผลน่าลิ้มรส ท่ามกลาง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ความเขี้ยวขลิขของไบอันงดงามเหล่านั้น พืชพันธุ์เหล่านั้นก็ออกดอกชูช่อบานสะพรั่ง กุหลาบก็ส่งกลิ่นหอมระรื่นสวยงามยิ่งนัก ทุกอย่างได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี เมื่อผู้ที่มีเหตุผลนั้นได้เห็นเช่นนั้น เขาก็โมทนาพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าว่า โดยทางการใส่ร้าย อันไร้ค่านั้น เขาได้ถูกนำเข้าไปยังสถานที่อันสวยงามยิ่งนักแล้ว

นี่คือผลงานของผู้ที่ใส่ร้ายซึ่งเป็นสาเหตุที่จะนำคนเราให้ได้พบความจริง

เรารู้แล้วว่า ความโกหกทั้งหลาย กระจายไปสู่พระคริสต์ และสาวกของพระองค์ หนังสือที่เขียนทุกอย่างที่เป็น การต่อต้านพระองค์ ก็เป็นเพียงนำคนทั้งหลายมาเพื่อจะได้ถามในพระธรรมคำสอนของพระองค์ แต่แล้วเมื่อได้เห็นความสละสลวยและได้สูดกลิ่นอันหอมระรื่น เขาเหล่านั้นก็จะได้เดินไกลเข้ามาอีก เข้ามาสู่ท่ามกลางดอกกุหลาบและ ผลไม้ในสวนสวรรค์นั้น

ดังนั้น ข้าพเจ้าบอกกับท่านว่า จงเผยแพร่อัจจะแห่งสวรรค์ด้วยสุดใจของท่าน เพื่อว่าความเฉลียวฉลาดของมนุษย์จะได้ถูกจุดให้สว่างขึ้น นี่เป็นคำตอบที่ดีที่สุดแก่ผู้ที่สบประมาทให้ร้ายทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะพูดถึง หรือกล่าวร้ายต่อบุคคลที่สบประมาท เหล่านี้แต่เพียงแต่จะกล่าวกับท่านว่าการใส่ร้ายสบประมาทนั้นไม่มีความสำคัญเลยแม้แต่น้อย

เมฆหมอก อาจะบังดวงอาทิตย์ แม้มันจะหนาทึบ แต่แสงอาทิตย์ก็จะเผาผลาญให้ละลายไปเอง ไม่มีอะไรที่จะกั้นแสงอาทิตย์ที่ส่องมาเพื่อให้ความอบอุ่นและให้ชีวิตแก่สวนสวรรค์นั้นได้

ไม่มีอะไรที่จะกั้นฝนมิให้ตกลงมาจากฟ้าได้

ไม่มีสิ่งใดที่จะต่อต้านการเพิ่มพูนในพระโอวาทของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้

ดังนั้น เมื่อท่านเห็นคำเขียนที่เป็น การต่อต้านพระธรรมคำสอน อย่าได้เป็นทุกข์ลำบาก แต่จงกระทำใจให้สบายโดยเชื่อมั่นว่า นั่นเป็นเหตุผลที่จะให้กำไรในพลังกันแข็งแกร่งของท่าน

ไม่มีใครที่จะปาก่อนหินไปที่ต้นไม้ที่ไม่มีผล ไม่มีใครสักคนที่พยายามจะดับตะเกียงที่ไม่มีไฟ

จงพิจารณาถึงในกาลแต่ก่อนนั้น การใส่ร้ายของกษัตริย์ฟาโรห์ เกิดผลอะไรบ้าง? พระองค์ยืนกรานว่า พระโมเสส คือฆาตกรที่ฆ่าคน ควรได้รับโทษ

ถึงประหาร และทั้งยังได้ประกาศว่า พระโมเสส และ อาโรนเป็นผู้ก่อความสงบ ทำให้เกิดการบาดหมางกัน เป็นผู้ทำลายศาสนาแห่งอียิปต์ และ ท่านทั้งสองจึงถูกฆ่าตาย ถ้อยคำเหล่านี้ของกษัตริย์ฟาโรห์ ได้กล่าวออกมาอย่างไม่มีสาระ แต่แสงสว่างของพระโมเสสก็ส่องสว่าง และรัศมีของพระผู้เป็นเจ้าก็ส่องสว่างห้อมล้อม โลก

เมื่อชาวฟาริชาয়กล่าวถึงพระคริสต์ว่า พระคริสต์ทรงกระทำผิดต่อวันชะบาโต ฝ่าฝืนบัญญัติของพระโมเสสและยังเคยขี้ขลาดที่จะทำลายพระวิหารและเมืองอันบริสุทธิ์แห่งเยรูซาเล็มด้วย และพระองค์จะต้องได้รับโทษถึงถูกตรึง นี่เราก็รู้ว่า คำใส่ร้าย สบประมาท เหล่านี้ทั้งหมดไม่ได้ให้ผลในการกีดขวางการเผยแผ่พระธรรมคำสอนเลย

ดวงอาทิตย์แห่งพระคริสต์ กลับสว่างเจิดจ้าทั่วท้องฟ้า และ ลมหายใจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็พัดกระพืออยู่ทั่วพิภพ

ข้าพเจ้าขอบอกกับท่านว่า ไม่มีคำใส่ร้ายสบประมาทใด ๆ ที่จะกีดกันแสงแห่งพระผู้เป็นเจ้าได้ มันเป็นเพียงเหตุที่ทำให้เกิดการตระหนกมากขึ้น และมากขึ้นอีก ทั่วโลก ถ้าศาสนาหนึ่งศาสนาใดไม่สำคัญแล้ว ใครเล่าที่จะยอมเสียเวลาในการที่จะต่อต้านเช่นนั้น

แต่ ยังมีศาสนาใหญ่ยิ่งมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งทำให้ศัตรูลุกฮือมากขึ้นและมากขึ้น ที่จะล้มล้างศาสนานั้น ๆ ยิ่งสว่างมากขึ้น ก็ยังมีเงามืดบดบังมากยิ่งขึ้น หน้าที่ของเรา คือ จะต้องกระทำตามคำสั่งสอนของ พระบาฮาฮุลลาห์ โดยการถ่อมตัวลงและมีความมั่นคงแข็งแรงยิ่งขึ้น

34

ปราศจากธรรม ก็จะไม่มีความสุขและ ความเจริญที่แท้จริง
[There Can Be No True Happiness and Progress without Spirituality]

21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ความดุร้ายและความป่าเถื่อนเป็นธรรมชาติของสัตว์แต่มนุษย์ควรจะแสดงคุณลักษณะของความรัก พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งพระศาสนทูตทั้งหลายของพระองค์ลงมาในโลกนี้ ด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อจะหว่านความรัก และความปรารถนาดีในหัวใจมนุษย์ เพื่อจุดประสงค์อันยิ่งใหญ่นี้ ท่านเหล่านั้นจึงตั้งใจที่จะทนทุกข์ทรมานและเสียสละซึ่งชีวิต พระธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ได้เขียนไว้เพื่อชักจูงและชี้ทางมนุษย์ไปสู่สู่ทางแห่งความรัก และความสามัคคี ยิ่งไป

กว่านี้เราก็คงได้เห็นภาพที่น่าสลดใจของสงคราม และการหลั่งเลือดท่ามกลางเราทั้งหลาย

เมื่อเราดูในหน้าประวัติศาสตร์ที่แล้ว ๆ มา และเดี๋ยวนี้เราเห็นแผ่นดินดำถูกทำให้แดงฉานไปด้วยเลือดของมนุษย์ มนุษย์ฆ่าซึ่งกันและกันเหมือนกับสุนัขป่าที่ดุร้าย และลึมบัญญัติแห่งความรักและ ความอดทนเสียแล้ว

เดี๋ยวนี้ สมัยแห่งแสงสว่างนี้ได้มาถึงแล้วได้นำมาซึ่งอารยธรรมที่ล้ำเลิศและความเจริญทางด้านวัตถุ ความฉลาดของมนุษย์ก็กว้างขวางขึ้น ความเข้าใจก็มากขึ้น แต่อนิจจา....ยิ่งไปกว่านี้ ยังมีการหลั่งเลือดสด ๆ กันอยู่ไม่เว้นแต่ละวัน จงดุสงคราม เทอร์โค-อิตาลี ในขณะนี้ ขอลงพิจารณาดูสักครู่ ถึงชะตากรรมของมนุษย์ที่ไม่มีความสุขเหล่านี้ มีกี่คนที่ได้ถูกฆ่าตลอดเวลาอันน่าสลดใจนี้? บ้านเรือนที่หลังถูกทำลายภรรยาต้องพลัดพรากจากสามีมีกี่คน? เด็กเล็ก ๆ ต้องเป็นเด็กกำพร้ากี่คน? และอะไรเล่าที่เป็นกำไรในการแลกเปลี่ยนกับความโกรธแค้น และความเจ็บปวดในใจนั้น? นอกจากเพื่อแผ่นดินหย่อมหนึ่งของโลกเท่านั้น

ทั้งหมดนี้แสดงว่า ความเจริญด้านวัตถุอย่างเดียวยังไม่ได้ยกมนุษย์ให้สูงขึ้น กลับตรงกันข้ามคนเรายังจมมิดอยู่ในความเจริญด้านวัตถุมาก เท่าใด ก็ยิ่งทำให้จิตวิญญาณของเขาจมมิดลงเท่านั้น

กาลเวลาได้ล่วงเลยมาด้วยความเจริญในด้านวัตถุไม่รวดเร็วนัก การหลั่งเลือดก็ไม่มีบ่อยนัก ในการสงครามแต่โบราณนั้นไม่มี ปืนใหญ่ ไม่มีอาวุธ ไม่มีวัตถุระเบิด ไม่มีเรือตอร์ปิโด ไม่มีเรือรบ ไม่มีเรือดำน้ำ แต่ปัจจุบันนี้ เพราะความเจริญทางด้านวัตถุ ทำให้เรามีสิ่งประดิษฐ์เหล่านี้ทุกอย่าง และการสงครามก็เลวร้ายยิ่งขึ้นไปอีก ในยุโรปเองก็กลายเป็นคลังแสงอันมหึมา เต็มไปด้วยวัตถุระเบิด และขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงปกป้องกันการระเบิดลูกใหม่ขงสิ่งเหล่านี้เถิด เพราะว่าเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อไหร่ เมื่อนั้นทั่วทั้งโลกจะเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย

ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านเข้าใจว่า ความเจริญทางวัตถุกับความเจริญทางจิตวิญญาณเหมือนของสองอย่างที่แตกต่างกันมากที่จะทำให้ความเจริญที่แท้จริงเกิดขึ้นได้ และสันติภาพอันยิ่งใหญ่จะครอบครองโลกได้ก็เมื่อความเจริญทางวัตถุและความเจริญทางธรรม ดำเนินคู่เคียงกันไปด้วยดี ถ้าคนเราทำตามคำแนะนำอันศักดิ์สิทธิ์แห่งพระธรรมคำสอน ของพระศาสนทูตทั้งหลาย และถ้าแสงสว่างแห่งสวรรค์ฉายเข้ามาในหัวใจของทุกคน และเป็นผู้ยึดมั่นในศาสนาโดยแท้จริงแล้ว ในไม่ช้าเราก็ จะได้เห็นสันติภาพ และ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทมหา

ราชอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก อยู่ท่ามกลางหมู่มวลมนุษย์ พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเสมือน วิญญาณและความเจริญด้านวัตถุเป็นเหมือนร่างกายเมื่อไม่ได้รับการดูแลจากวิญญาณ มันก็หมดความคงอยู่ ด้วยการอธิษฐานอย่างแท้จริง เพื่อว่าพระธรรมจะได้เติบโตและเพิ่มพูนขึ้นในโลก เพื่อว่าชนบทรหมเนียม ต่าง ๆ จะได้กลับกลายเป็นสว่างไสวขึ้น สันติสุขและความปรองดองกันจะสถาปนาขึ้นในโลกนี้

การสงคราม การปล้นสะดมด้วยการทารุณเป็นที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า และนำมาซึ่งการลงโทษแก่ตัวของมันเองเพราะพระเจ้าแห่งความรักคือพระเจ้าเบิกทางแห่งความยุติธรรม และแต่ละคนก็หนีไม่พ้นจากการเก็บเกี่ยวในสิ่งที่เขาได้หว่านลงไปแล้ว ขอให้เราจงมีความเข้าใจพระบัญชาของพระเจ้าทรงสูงสุด และสั่งให้ชีวิตของเรากระทำตามที่พระองค์ทรงกระทำ ความสุขอันแท้จริงขึ้นอยู่กับคุณธรรมที่ดี และขึ้นอยู่กับการมีหัวใจที่เปิดกว้างอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้รับพระเมตตาแห่งสวรรค์

ถ้าหัวใจหันไปเสียจากพระพรที่พระเจ้าประทานให้เรา จะหวังความสุขได้อย่างไร? ถ้าเราไม่ได้ตั้งความหวังและความไว้วางใจ ในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าแล้ว เราจะพบที่พำนักอันสงบสุข ได้อย่างไร โอ...ขอจงวางใจในพระเจ้าเถิด เพราะพระองค์ของพระองค์ก็ยืนอยู่เป็นนิรันดร์ และพระพรของพระองค์นั้นก็ล้ำเลิศ โอ...ขอ จงมีความจงรักภักดีในพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่เพราะพระองค์จะไม่ทำให้เกิดความล้มเหลว และพระคุณความดีของพระองค์นั้นก็ยืนอยู่เป็นนิรันดร์ ดวงอาทิตย์ของพระองค์ทรงประจักษ์แสงสว่างอยู่ต่อ ๆ ไปและเมฆหมอก แห่งความปรานีที่เต็มไปด้วยความสมเพชเวทนาของพระองค์ก็ทรงหลังให้แก่หัวใจของผู้ที่วางใจในพระองค์ทุกคน สายลมอันสดชื่นเบิกบาน ได้พัดพาการเยียวยาดัดปีกทั้งสองของมันไปยังจิตวิญญาณที่เหือดแห้งของมนุษย์ จะเป็นการฉลาดหรือที่จะหันหน้าไปเสียจากพระบิดาที่รัก ผู้ซึ่งอวยพระพรของพระองค์แก่เรา เราจะเลือกเอาหรือว่าจะยอมตกเป็นทาสของวัตถุ

พระเจ้าทรงพระคุณธรรมความดีที่ไม่มีขอบเขตจำกัด ได้ทรงยกย่องและได้ให้เกียรติแก่เราจึงและได้ทรงสร้างเราให้เป็นนายเหนือวัตถุทั้งหลายในโลก แล้วเราจะตกเป็นทาสวัตถุทั้งหลายเหล่านั้นหรือ? อย่าเลย ขอให้เราเรียกร่องเอาสิทธิในมรดกของเราและมีมานะ พยายามที่จะบัญชาตัวเองเพื่อให้สมกับที่เป็นบุตรของพระเจ้า ดวงอาทิตย์แห่งสัจจะอันทรงพระเกียรติคุณจะได้โผล่ขึ้นทางทิศตะวันออก อีกครั้งหนึ่ง จากขอบฟ้าแดนไกลของเปอร์เซีย แสงสว่างนั้นจะแพร่ กระจายไปไกลและกว้างขวาง จะแยกกระจายเมฆหมอกที่หนาแน่น แห่งการถือโซ่คางนั้นออกจากกันเสีย แสง

สว่างแห่งความสามัคคี ของมนุษย์ก็เริ่มฉายแสงแก่โลก และในไม่ช้าร่มธงแห่งความปรองดอง สามัคคีอันดีเลิศและความมั่นคงเหนียวแน่นของทุก ๆ ชาติก็จะโบกสะบัด อยู่สูงในแผ่นดินสวรรค์ โมทนาพระคุณพระเจ้าที่สายลมแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์จะดลบันดาลไปทั่วทั้งโลก

โอ้....ชาวโลกทั้งหลายและชาติทั้งหลาย จงลุกขึ้นและปฏิบัติภารกิจใด ๆ และจงมีความผาสุก จงเข้ามารวมอยู่ด้วยกันภายในกระโจม แห่งความสามัคคีกลมเกลียวกันของมนุษย์ชาติเถิด

35

ความปวดร้าวและความโศกสลด [Pain and Sorrow]

22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในโลกนี้ เราอยู่ด้วยอำนาจของความเสกสองชนิดคือ ความยินดี และความปวดร้าวใจ

ความยินดี ทำให้เราเบิกบานเหมือนมีปีกบิน เวลาเรายินดี เรียวแรงเราก็กระปรี้กระเปร่าขึ้น ความฉลาดของเราก็หลักแหลมขึ้น และความเข้าใจของเราก็ไม่มีดมน ดูเหมือนว่าเราสามารถจะจัดการกับโลก และสามารถจะหาความสามารถของเราจนพบ แต่เมื่อใดที่ความ โศกเศร้าใจเข้ามาหาเรา เราก็จะกลับกลายเป็นอ่อนแอเลย เรียวแรงก็จะหมด จากตัวเราเสีย ความรอบรู้ของเราก็มีดมัวและความฉลาดของเราก็ถูกกันเสีย ความสำคัญในชีวิต ดูเหมือนจะหนีจากกำมือของเราไปเสีย ดวงตาแห่งวิญญานก็ใช้การไม่ได้ ในการที่จะพบความลึกลับที่ศักดิ์สิทธิ์ และเราก็กลายเป็นสภาพที่ตาย

ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะไม่ถูกแตะต้องจากอำนาจสองอย่างนี้ แต่ความโศกเศร้าและความหดหู่ทั้งหมด ที่คงอยู่นี้มาจากโลกแห่งวัตถุ โลกแห่งจิต วิญญาน ให้แต่เพียงความชื่นชมยินดีเท่านั้น

ถ้าเราระทมทุกข์ มันก็ออกมาจากสิ่งที่เป็นเรื่องของวัตถุ การทดลองและความลำบากทุกอย่างมาจากโลกแห่งสิ่งลวงตาลวงใจ

ตัวอย่างเช่น พ่อค้า อาจจะสูญเสียสินค้า การค้าจะขัดเคือง คนทำงานอาจจะถูกออกจากงาน และอดอยากยากแค้นก็เผชิญหน้าเขาอยู่ ชาวนาก็เก็บเกี่ยว

พืชผลไม่ได้ดีก็มีความกระวนกระวายใจ คนที่สร้างบ้านแล้วถูกไฟไหม้เขาก็ไม่มีบ้านอยู่ ถูกทำลายและก็สิ้นคิด

ตัวอย่างเช่นนี้ ทุกอัน ได้แสดงให้เห็นว่าการทดลองที่คอยรังควาญ ความเศร้าสลดทุกอย่างความปวดร้าว ความอัปอาย และความหดหู่ใจ เกิดจากโลกแห่งวัตถุในขณะที่อาณาจักรแห่งวิญญาณ ไม่ได้เป็นเหตุแห่งความโศกเศร้าเลย ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีความคิดอยู่ในอาณาจักรนี้ก็รู้จักความชื่นชมยินดีเป็นนิตย์ ความเจ็บป่วยอันเป็นของธรรมดาของมนุษย์ มันก็ไม่หลีกเลี่ยงเขาไปได้ แต่ว่ามันจะแตะต้องได้ก็เพียงผิว ๆ ของชีวิตเท่านั้น ความลึกล้าก็เป็นความสงบเงียบและสงัด ในตัวเขา

ทุกวันนี้ มนุษย์ได้ถูกทำให้ก้มหัวลงต่อความลำบากความโศกเศร้า และความหดหู่ ไม่มีใครจะหนีพ้น โลกทั้งโลกจะเปียกโชกไปด้วยน้ำตา แต่โมทนาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเครื่องแก้ไขอยู่ที่ประตูของเราแล้ว ให้เราหันหัวใจของเราไปเสียจากโลกแห่งวัตถุและอาศัยอยู่ในโลก แห่งจิตวิญญาณที่ดีกว่าเพราะเป็นสิ่งเดียวที่จะให้อิสระภาพแก่เรา ถ้าเราถูกล้อมรอบด้วยความลำบาก เรามีทางเดียว คือ เรียกหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และโดยพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์เราจะได้รับความ ช่วยเหลือ

ถ้าความโศกเศร้าและความทุกข์ยากลำบากมาหาเราให้เรา หันหน้าไปหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า หันเข้าหาอาณาจักรนั้น และหันเข้าหาการ ประเล้าประโลมใจแห่งสวรรค์ แล้วสิ่งเหล่านี้ก็จะหลั่งลงมาให้แก่เรา

ถ้าเราเจ็บป่วยและเป็นทุกข์ ก็ให้เราอธิษฐานวิงวอนขอการรักษาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐาน

ถ้าความคิดของเราเต็มไปด้วยความขมขื่นแห่งโลกให้เราหัน ไปมองความหวานชื่นแห่งพระเมตตาสงสารของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แล้วพระองค์จะทรงประทานความสงบนิ่งให้แก่เราถ้าเราไม่ถูกจำจองในวัตถุ จิตวิญญาณของเรา ก็จะลอยขึ้นสู่สวรรค์ และเราก็เป็นอิสระ

เมื่อวันเวลาแห่งความตายใกล้ตัวเข้ามา ให้นานึกถึงโลกชั่วนี้รันดร และเราก็เปี่ยมด้วยความปีติยินดี

ท่านมองเห็นรอบ ๆ ตัวท่านแล้ว ท่านจะเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ได้พิสูจน์ว่า วัตถุต่าง ๆ ไม่มีความเพียงพอและจะพิสูจน์ความปีติยินดี ความสบาย ความสงบสุข และการปลอบใจว่าจะพบไม่ได้ในสิ่งที่ผ่านมาในโลกนี้ มันไม่ใช่ความโง่เงา

หรือที่จะปฏิเสธ ที่จะแสวงหาทรัพย์สมบัติเหล่านี้ ในที่ที่เราอาจจะพบได้ ประดุจของอาณาจักรแห่งจิตวิญญาณได้เปิดสำหรับทุกคน และข้างนอกนั้น มีดมน

โมทนาพระคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ท่านทั้งหลายในที่ประชุมนี้ มีความตระหนักดีเพราะว่าในความโศกเศร้าทั้งหมดในชีวิตของท่าน สามารถจะได้รับการปลอบประโลมใจที่ล้ำเลิศ ถ้าวันเวลาของท่านในโลกนี้จำกัด ท่านก็รู้ว่าชีวิตอันชั่วฉับนัยครครอยท่านอยู่ ถ้าความวิตกกังวลแห่งวัตรครอบท่านอยู่ เสมือนเมฆหมอกแห่งความมืด แสงสว่างแห่งพระธรรมก็จะส่องทางให้แก่ท่าน โอ บุคคลทั้งหลาย ที่ได้รับการส่องสว่าง จากพระวิญญาณอันสูงสุด ก็ได้รับการปลอบประโลมใจที่ล้ำเลิศแล้ว

ข้าพเจ้าเองถูกจำคุกถึง 40 ปี ปีหนึ่ง ๆ ก็แทบจะทนไม่ได้ ไม่มีผู้ใดที่รอดพ้นได้จากการถูกจำคุกเกินกว่าปีหนึ่งได้ แต่ โมทนาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ตลอดเวลาสี่สิบปีนั้นข้าพเจ้าเป็นสุขยิ่งที่สุด ทุกวัน เมื่อตื่นขึ้น ดูราวกับว่าได้ยินข่าวดี และทุกคืน ความปีติยินดีอันไม่สิ้นสุดก็เป็นของข้าพเจ้า การอยู่ในธรรมทำให้ข้าพเจ้า มีความสบาย และการหันหน้าไปหาพระเจ้าเป็นความชื่นชมยินดีของข้าพเจ้าอย่างใหญ่หลวงถ้าเป็นเช่นนั้น ท่านคิดใหม่ว่า จะเป็นไปได้หรือ ว่าข้าพเจ้าจะอยู่รอดมาได้ถึงสี่สิบปี

เพราะว่าการอยู่ในธรรม คือ ของประทานอันล้ำค่าจากพระเจ้า และชั่วชีวิตชั่วฉับนัยครครอย หมายถึงการหันหน้ามองพระเจ้า ขอให้ทุกท่านทุกคนจงมีความเพิ่มพูนขึ้นทุกวัน ๆ ในทางจิตวิญญาณ ขอให้ท่านมีเรี่ยวแรงขึ้นในความดีทุกอย่าง ขอให้ท่านได้รับการช่วยเหลือมากขึ้น ๆ โดยการปลอบประโลมจากสวรรค์ ทำให้ท่านเป็นอิสระโดย พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า และขออนุภาพแห่งอาณาจักรของสวรรค์ จงประทับและกระทำการท่ามกลางท่านทั้งหลายเถิด

นี่เป็นความปรารถนาอันแรงกล้าที่แท้จริงของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อพระองค์จะทรงประทานเกียรติยศนี้ให้แก่ท่าน

36

อารมณ์ที่ดี และคุณธรรมของมนุษย์ ที่สมบูรณ์
[The Perfect Human Sentiments and Virtues]

23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

พระอับดุล บาฮา กล่าวว่

ท่านทั้งหลายควรมีความยินดีและขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ที่ได้ทรง
ประทานโอกาสนี้แก่ท่าน

นี่เป็นการประชุมแห่งจิตวิญญาณแท้ ๆ สรรเสริญจงมีแก่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ที่ท่าน
หันหัวใจไปหาพระองค์ วิญญาณของท่านได้ถูกดึงดูดให้เข้าหาอาณาจักร
ของพระองค์ ที่ท่านมีความมุ่งมาดปรารถนาแห่งจิตวิญญาณ และที่ความคิด
ของท่านก็ทะเยอทะยานขึ้นสู่เบื้องเหนือโลก แห่งผงคลีดิน

ท่านทั้งหลายเป็นของโลกอันบริสุทธิ์ และมีได้มีความเป็นอยู่แห่งชีวิตเยี่ยง
สัตว์โดยใช้เวลาวันหนึ่ง ๆ ด้วยการกิน ดื่ม และหลับ ท่านเป็นมนุษย์ที่แท้จริง
ความคิดและความทะเยอทะยานของท่านถูกจัดไว้เพื่อจะได้มาซึ่งความ
สมบูรณ์แห่งมนุษย์ ท่านอยู่เพื่อความดีและนำความสุขมาให้ผู้อื่น ความมุ่ง
มาดปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของท่านคือ ท่านได้ทำความสบายให้แก่ผู้ที่
โศกเศร้า ทำให้เขามีกำลังใจขึ้นเมื่ออ่อนแอและเป็นต้นเหตุของความหวังต่อ
จิตวิญญาณที่สิ้นหวัง ทั้งวันทั้งคืน ความคิดของท่านหันเข้าหาอาณาจักรของ
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและหัวใจของท่าน ก็เต็มไปด้วยความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

ดังนั้นท่านจึงรู้จักสิ่งที่เป็นการขัดกัน คือความไม่พอใจ ความเกลียดชัง
เพราะว่าทุกสิ่งที่มีชีวิต ซึ่งเป็นที่รักของท่านและท่านก็แสวงหาสิ่งดี ๆ ให้แก่
สิ่งมีชีวิตนั้น ๆ

เหล่านี้ คืออารมณ์ที่ดี และคุณงามความดีของคนที่มีสมบูรณ์ ถ้ามนุษย์เราไม่มี
สิ่งเหล่านี้แล้ว ไม่ควรจะอยู่ในโลกนี้เสียเลยดีกว่า ถ้าตะเกียงหยุดที่จะส่อง
สว่าง มันควรจะถูกทำลายเสียดีกว่า ถ้าต้นไม้ไม่ออกผล ก็ควรจะถูกตัดทิ้ง
เสียดีกว่า เพราะว่ามันรกแผ่นดินเปล่า ๆ เท่านั้น

โอ้ คนเราควรจะตายเสียสักพันครั้งในเมื่อจะมีชีวิตอยู่ต่อไป โดยปราศจาก
คุณความดี

เรามีตาเพื่อจะมองเห็นได้ ถ้าเราไม่ใช้ มันจะให้ประโยชน์แก่เราได้อย่างไร?
เรามีหูเพื่อจะฟังและได้ยินได้แต่ถ้าเราหูหนวกเสีย มันจะมีประโยชน์อะไร?

เรามีลิ้นที่จะสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้าและประกาศแต่ข่าวประเสริฐ ถ้าเราเป็นใบ้
มันก็ไร้ประโยชน์

พระผู้เป็นเจ้าอันเป็นที่รัก ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา เพื่อจะส่องแสงสว่าง
แห่งสวรรค์ และส่องแสงสว่างแก่โลก โดยคำพูด การกระทำและชีวิตของ
มนุษย์ ถ้าคนเราปราศจากคุณความดีแล้ว ก็ไม่ดีไปกว่าสัตว์และสัตว์ที่ไม่มี
ความฉลาดนั้น คือสิ่งที่ต่ำช้า

พระบิดาแห่งสวรรค์ ได้ทรงประทานของขวัญอันหาค่าเปรียบมิได้แห่งความ
ฉลาดให้แก่มนุษย์เพื่อว่ามนุษย์จะได้เป็นดวงไฟแห่งธรรม ที่จะส่องไปใน
ความมืดอันเป็นความเห็นในทางวัตถุเป็นใหญ่ และนำ ความดีและความจริง
มาให้แก่โลก ถ้าท่านทำตามคำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์อย่างแท้จริง
แล้ว ท่านก็จะเป็นแสงสว่างแห่งโลก เป็นจิตวิญญาณเพื่อร่างกายของโลก
เป็นการให้ความสบายและช่วยเหลือมนุษย์ และเป็นบ่อเกิดแห่งความรอด
เพื่อโลกทั้งโลก เพราะฉะนั้นจงเข้มแข็งด้วยใจ และจิต เพื่อจะทำตามคำสอน
ของพระองค์ผู้ทรงอุดมพร และจงวางใจ ว่าถ้าเราสำเร็จในความเป็นอยู่ของ
ชีวิต ที่พระองค์ทรงหมายไว้ให้แก่ ท่าน ชีวิตชั่วนิรันดร และความปลื้มปิติเป็น
นิรันดร์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ จะเป็นของท่าน อาหารแห่งชีวิตในสวรรค์จะถูก
ส่งลงมาเพื่อจะให้ กำลังใจแก่ท่านในกาลเวลาทั้งหมดของท่าน

การอธิษฐานนี้ มาจากใจจริงของข้าพเจ้า เพื่อว่าทุก ๆ ท่าน แต่ละคน จะได้
บรรลุถึงความหรรษาอันสมบูรณ์ยิ่งอันนี้

37

**ความไม่แยแสอันโหดร้ายของคนเรา
ที่มีต่อความทุกข์ระทมของชาวต่างชาติ**
[The Cruel Indifference of People towards
the Suffering of Foreign Races]

24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ท่านอับดุล บาฮา กล่าวว่-

ข้าพเจ้าเพิ่งจะได้รับข่าวอุบัติเหตุอันน่าสยดสยองในเมืองนี้ รถไฟได้พลัดตก
รางลงไปใ้แม่น้ำและอย่างน้อยมีคนตาย 20 คน เรื่องนี้จะเข้าที่ประชุม
รัฐสภาในวันนี้ และผู้อำนวยการรถไฟแห่งรัฐก็จะต้องเข้าแถลงต่อที่ประชุม
เขาจะต้องถูกสอบสวนถึงสถานการณ์ของการรถไฟ และด้วยเหตุใด จึงเกิด
อุบัติเหตุเช่นนั้น และจะมีการถกเถียงกันอย่างรุนแรง ข้าพเจ้าเต็มไปด้วย
ความประหลาดใจและสงสัยที่สังเกตว่า มันช่างเป็นที่น่าสนใจและตื่นเต้นที่
เกิดขึ้นทั่วเมืองต่อเรื่องราว ของ 20 ชีวิตที่ตายไปนั้น ในขณะที่เขาเหล่านั้นมี
ความเย็นชาและไม่แยแสต่อความจริงที่อิตาลี ชาวตุรกี และอาหรับนับพัน ๆ
คน ที่ตาย ไปในการรบพุ่งที่เมืองตรีโปลี ความสยดสยองแห่งการรบราฆ่าฟัน
กัน นั้น ไม่ได้เป็นที่สนใจแก่รัฐบาลเลย ทั้ง ๆ ที่คนเหล่านั้นก็เป็นมนุษย์
เหมือนกัน

ทำไมจึงมีความสนใจและความเห็นใจ ต่อคน 20 คนนั้นมากเกินไป ในเมื่อ
ต่อคนอื่นห้าพันคนนั้นไม่มีเลย? เขาเหล่านั้นเป็นคน เป็นครอบครัวของมนุษย์
แต่เขาอยู่ในดินแดนอื่นและต่างเชื้อชาติเท่านั้น? เขาไม่เกี่ยวข้องกับประเทศ
ที่ไม่น่าสนใจเหล่านั้น ถ้าคนเหล่านั้นถูกตัดออกเป็นชิ้น ๆ การฆ่าฟันกันไม่ได้
ทำให้เขาเกิดความรู้สึกอะไรขึ้นเลย ผู้คนของประเทศเหล่านี้ มีลูกหลาน มี
ภรรยา และบุตรน้อย ๆ ประเทศเหล่านี้ทุกวันนี้มีแต่ความทุกข์ยากลำบาก ที่
บ้านช่องชาติอิสราภาพ ทุกบ้านทุกช่องมีแต่ความลำบากยากเข็ญเพราะความ
โหดร้ายของสังคม

อนิจจา.... เราเห็นหมดทุกด้านว่ามีความทารุณอย่างไร อคติและอยุติธรรมมี
อยู่ในมนุษย์อย่างไร และเขามีความเฉื่อยชาอย่างไร ในการเชื่อฟังพระผู้เป็น
เจ้าและประพฤติตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

ถ้าคนเหล่านี้ รักและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แทนการทำลายล้าง กันด้วย
ดาบและปืนใหญ่แล้วความดีอันสูงส่งจะล้าเลิศอย่างไรบ้าง? มันจะดีขึ้นอีกสัก

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบาทมหา

เท่าไร ถ้าเขาเหล่านั้นจะอยู่ด้วยกันดังเช่นนกพิราบ ด้วยความสุขและความกลมเกลียว แทนที่จะอยู่กันอย่างสุนัขป่าและฉีกเนื้อซึ่งกันและกัน ออกเป็นชิ้น ๆ

ทำไมมนุษย์จึงไม่มีความรู้สึก? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเขายังไม่รู้จักพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าเขามีความรู้ในพระเจ้า เขาคงไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นทางตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระองค์ ถ้าเขามีจิตใจแห่งคุณธรรมอันอยู่ในแนวทางดังกล่าวแล้วความประพฤติอย่างนั้น ก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าเพียงแต่บัญญัติหรือคำสอนแห่งพระศาสนทูตของพระเจ้าเป็นที่เชื่อ เข้าใจและได้กระทำตามแล้ว ก็จะไม่มีความที่ยึดเยื้อ ยืนนานอยู่บนผิวแผ่นดินโลกได้

ถ้าคนเรามีความยุติธรรมเป็นเบื้องต้นแล้ว สิ่งต่าง ๆ ดังที่กล่าว แล้วจะเกิดขึ้นไม่ได้

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอกล่าวกับท่าน ขอให้ท่านจงอธิษฐานและหันหน้าเข้าหาพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์ในพระกรุณาและปรานีที่ไม่จำกัด จะทรงช่วยเหลือจนเจือคนที่ผิดหวังเหล่านี้ จงอธิษฐานเพื่อว่า พระองค์จะทรงโปรดประทานความเข้าใจทางธรรม และทรงสั่งสอนให้มีความปรานีและอดทนที่จะให้คนอื่นเป็นอิสระ เพื่อว่าตาแห่งจิตใจจะ ได้เปิดออกและจะมีพลังขึ้นด้วยของประทานแห่งจิตวิญญาณแล้ว ความสันติสุขกับความรักจะเดินคู่กันไป มือต่อมือเข้าไปสู่แผ่นดินอันประเสริฐ เพื่อคนที่ไม่มีความสุขนี้จะได้มีความสงบใจ

ขอให้เราจงมานะทั้งวันทั้งคืนที่จะช่วยในการกระทำและนำมา ซึ่งสถานการณ์ที่ดีหัวใจของข้าพเจ้าแตกสลายเพราะเหตุการณ์น่าสยดสยองเหล่านี้และก็ร้องไห้ ขอให้การร้องไห้ที่จงนำเข้าไปถึงหัวใจของคนอื่น ๆ ด้วย

แล้วคนที่บอดก็จะมองเห็น คนที่ตายจะฟื้นขึ้น และความยุติธรรมจะมาตั้งอยู่และครอบครองเหนือแผ่นดินโลก

ข้าพเจ้าวิงวอนท่านทุก ๆ คน จงอธิษฐานด้วยใจและจิต เพื่อว่าสิ่งนี้จะได้มาตั้งอยู่

38

เราต้องไม่มีความท้อใจที่พวกเรามีจำนวนน้อย

[We Must Not Be Discouraged by the Smallness of Our Numbers]

25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมื่อพระเยซูคริสต์ได้ถือกำเนิดขึ้น พระองค์ได้มาปรากฏตัวที่เมืองเยรูซาเล็ม พระองค์ได้ทรงเรียกร่องผู้คนให้เข้ามายังพระราชอาณาจักรของพระองค์เป็นเจ้าพระองค์ทรงเชื่อเชิญเขาเหล่านั้นไปสู่ชีวิตนิรันดร และพระองค์ทรงตรัสแก่เขาเหล่านั้นให้แสวงหาความสมบูรณ์แห่งการเป็นมนุษย์ แสงสว่างแห่งการนำทางได้สาดแสงออกมาจากดวงดาวที่ส่องแสงสว่างรุ่งโรจน์ และในที่สุดพระองค์ได้ทรงประทานชีวิตของพระองค์ เป็นการพลีชีพเพื่อมนุษย์ทั้งปวง

ตลอดชีวิตที่นำสรรเสริญของพระองค์ พระองค์ต้องทนทุกข์ทรมาน และลำบากยิ่งไปกว่าทุกสิ่งทุกอย่างนี้ แต่มนุษย์ก็ยังตั้งตัวเป็นศัตรูต่อพระองค์อีก

เขาเหล่านั้นปฏิเสธพระองค์ เหยียดหยามพระองค์ปฏิบัติต่อพระองค์อย่างชั่วร้ายและสาปแช่งพระองค์ พระองค์ไม่ได้ถูกปฏิบัติเหมือนเช่นมนุษย์ แต่ยิ่งไปกว่านั้นทั้งหมดพระองค์ยังได้ทรงเป็นสัญลักษณ์แห่งความเวทนา ความดีและความรักที่ประเสริฐสุด

พระองค์ทรงรักทุกคน แต่เขาเหล่านั้นยังกระทำต่อพระองค์ เยี่ยงศัตรูและไม่มีความซาบซึ้งในพระองค์ เขาไม่ได้ให้คุณค่าแห่งคำพูด ของพระองค์และไม่ได้ถูกจุดให้สว่างด้วยเพลิงแห่งความรักของพระองค์

แต่ภายหลัง เขาเหล่านั้นก็สำนึกรู้ว่าพระองค์คือผู้ใด พระองค์คือ แสงสว่างจากสวรรค์อันศักดิ์สิทธิ์และพระโอวาทของพระองค์ทรงยึดชีวิตชั่ววันนิรันดรไว้

พระทัยของพระองค์เปี่ยมไปด้วยความรักต่อทุกสิ่งทุกอย่างในโลก คุณธรรมความดีของพระองค์ได้ทรงนำแต่ละคน และขณะเมื่อเขาเหล่านั้นได้สำนึกถึงสิ่งเหล่านี้ เขาก็เสียใจในการกระทำผิดของเขา แต่พระองค์กลับถูกตรึงกางเขนเสียแล้ว

เขาเหล่านั้นไม่รู้ว่าพระองค์คือใคร จนกระทั่งหลาย ๆ ปีต่อมา และในเวลาทีพระองค์เสด็จสู่สวรรค์นั้นพระองค์มีสาวกเพียงไม่กี่คน แต่ก็มีเพียงไม่กี่คนที่เชื่อถือตามคำสั่งสอนและปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ในเวลานั้นคนที่โง่เขลา ก็กล่าวว่า "บุคคลผู้นี้คือผู้ใด? เขามีสาวกกี่คน?" แต่ผู้ที่รู้แล้วก็

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

กล่าวว่า "พระองค์ คือดวงอาทิตย์ ซึ่งฉายแสงแก่ตะวันออกและตะวันตก พระองค์คือพระศาสนทูตที่จะทรงประทานชีวิตให้แก่แผ่นดินโลก"

อะไรที่สาวกของพระองค์ได้เห็นครั้งแรก ก็เป็นที่สำนึกู้แก่โลกต่อมา ภายหลัง

ฉะนั้น ท่านทั้งหลายในยุโรป อย่าได้ท้อใจ เพราะว่าท่านมีเพียงจำนวนน้อย หรือเพราะว่าผู้คนทั้งหลายคิดว่า ศาสนาของท่านนั้นไม่สำคัญ ถ้ามีคนเพียงไม่กี่คนเข้ามาร่วมในการประชุมของท่าน อย่าได้ทำให้ท่านท้อใจ และถ้าท่าน ถูกเย้ยหยันและถูกต่อล้อต่อเถียง ก็อย่าได้เป็นทุกข์ เพราะว่าสาวกของพระคริสต์ได้ถูกทนทุกข์เช่นนั้นมาแล้ว และเขาก็ถูกเกลียดชัง ถูกทรมาณ ถูกขัง ต่ำ ถูกกระทำไม่ดี แต่ในที่สุดเขาก็ชนะ และศัตรูก็รู้ว่าตัวเองผิด

ถ้าประวัติศาสตร์อาจจะช้ารอย ทุกสิ่งทุกอย่างเช่นเดียวกันเหล่านี้จะเกิดขึ้นกับท่าน อย่าได้เสียใจแต่จงเต็มใจด้วยความเบิกบานและโมทนาพระผู้เป็นเจ้า ที่ท่านได้เรียกหาความระทมทุกข์เช่นเดียวกับองค์ พระผู้บริสุทธิ์ในกาลก่อนได้ระทมทุกข์มาแล้ว ถ้าเขาเหล่านั้นต่อต้านท่าน จงสุภาพอ่อนโยนต่อเขา ถ้าเขาขัดแย้งก็จงมีความเชื่อมั่นอย่างแน่นแฟ้น ถ้าเขาละทิ้งและหนีไปต่อหน้าท่าน ก็จงแสวงหาเขาให้พบและปฏิบัติต่อเขาด้วยความกรุณา อย่าทำอันตรายแก่ผู้ใด จงอธิษฐานเพื่อทุกคน พยายามที่จะทำให้แสงสว่างของท่านได้ฉายส่องแก่โลกและจงให้ร่มธงของท่าน โบกสะบัดอยู่สูงสุดแล้วนำปรงอันหอมหวานแห่งเกียรติ ของท่านก็จะแทรกซึมซาบซาบไปทั่วทุกแห่ง แสงสว่างแห่งความจริงในความกรุณาแห่งหัวใจของท่าน จะส่องสว่างไกลออกไปจากขอบฟ้า

ความไม่ไยดีและความรังเกียจ การเหยียดหยามของโลกจะไม่มีผลต่อท่าน ในเมื่อชีวิตของท่านจะเป็นที่สำคัญอย่างยิ่งที่สุด

บุคคลทั้งหลายที่แสวงหาความจริงในอาณาจักรแห่งสวรรค์ จะส่องสว่างเหมือนดวงดาว เขาเป็นเสมือนต้นไม้ที่ออกผลอันดีเลิศ และเสมือนกับทะเลที่เปี่ยมไปด้วยไข่มุกอันล้ำค่า

จงมีความศรัทธาเชื่อมั่น ในพระมหากรุณาธิคุณของพระผู้เป็น เจ้าเท่านั้น และจงแผ่สัจจะแห่งสวรรค์เถิด

39

สุนทรพจน์ ที่ปารีส แสดงที่โบสถ์ ของศาสนาจารย์ แวกเนอร์

[Words Spoken by 'Abdu'l-Bahá in
Pastor Wagner's Church (Foyer de l'Ame) in Paris]

26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ข้าพเจ้า รู้สึกตื่นตันใจด้วยคำพูดที่เห็นอกเห็นใจอย่างลึกซึ้ง ที่ได้กล่าวแก่
ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวันแล้ววันเล่า ความรักอันแท้จริงจะ
งอกงามขึ้นท่ามกลางเราทั้งหลาย พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงตั้งพระทัยว่าความรักจะ
เป็นพลังอันสำคัญยิ่งในโลกนี้ และท่านทั้งหลายทราบว่ข้าพเจ้าก็ชื่นชม
ยินดีที่จะพูดถึงเรื่องความรักเพียงไร

ในกาลก่อน ๆ นั้นพระศาสนทูตทั้งหลายถูกส่งมาในโลกนี้เพื่อ รับใช้พระผู้
เป็นเจ้าของตามความมุ่งหมายของสัจธรรม พระโมเสส ได้นำพระบัญญัติแห่ง
ความจริงมา และพระศาสดาทุกพระองค์ของชาวอิสราเอล ที่มาหลังจากพระ
โมเสส ก็พยายามที่จะเผยแพร่พระสัจธรรมนั้นให้กว้างขวางออกไป

เมื่อพระคริสต์เสด็จมา พระองค์ได้จุดเปลวเพลิงแห่งดวงประทีปของความ
จริงและทรงนำมาไว้ในที่สูง เพื่อว่าทั่วโลกจะสว่างไสวด้วยแสงนั้น ภายหลังจาก
ที่พระองค์เสด็จที่ปรินิพพานแล้วอัครสาวกที่พระองค์ ได้ทรงเลือกไว้ก็ได้นำ
แสงสว่างของพระผู้เป็นนายของเขาเข้าไปยังโลกที่มีมืดมน และเมื่อเขาจาก
ไปก็ได้ถ่ายทอดพระคำสอนให้กับผู้อื่นต่อ ๆ ไป

แล้วพระโมฮัมหมัดก็เสด็จมา ตามยุคสมัยและวิถีทางของพระองค์ ทรง
เผยแพร่ความรู้แห่งความจริงท่ามกลางคนที่ป่าเถื่อน เพราะว่าการเป็น
เช่นนั้น เป็นวิธีการต่อปวงชนทั้งหลาย ดังที่พระผู้เป็นเจ้าของเราเลือกไว้ ให้ปฏิบัติ

ดังนั้นในที่สุดเมื่อยุคสมัยพระโมฮัมหมัดผ่านไปแล้ว พระบาฮาอุลลาห์ทรงถือ
กำเนิดขึ้นในอิหร่าน นี่ก็เป็นพระประสงค์อันแรงกล้าของพระผู้เป็นเจ้าของเราที่จะแผ่
ความกรุณาอีกครั้งหนึ่ง ในแสงที่เสื่อมคลายไปจากความจริง ในทั่วทุก
แผ่นดิน ผู้เลื่อมใสในพระศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าของเรา ทุกคนได้พยายามด้วยใจ
และจิตที่จะพยายามเผยแพร่แสงแห่งความรักและความสามัคคีมายังโลก
เพื่อว่าความมืดมนแห่งรัตถุจะได้สูญสิ้นไป แล้วจิตใจแห่งธรรมจะส่องฉายไป
ทั่วให้แก่บุตรหลานของมนุษย์ แล้วความเกลียดชัง การมุ่งร้าย และการ
ฆาตกรรม จะหมดไปและความรักอันมั่นคง ความสามัคคีและสันติภาพจะเข้า
มาครอบครองแทน

พระศาสนทูตของพระเจ้า บังเกิดขึ้นด้วยความมุ่งหมายอย่างเดียวกัน และพยายามจะนำให้มนุษย์อยู่ในทางแห่งคุณธรรมความดี อย่างไรก็ตาม เราเป็นผู้รับใช้ ก็ยังวุ่นวายในหมู่พวกเราเองอยู่ทำไม ถึงเป็นเช่นนั้น? ทำไมเราจึงไม่รักซึ่งกันและกัน และไม่อยู่ในความสามัคคี?

มันเป็นเพราะเราปิดตาของเราเสียจากหลักฐานอันเป็นพื้นฐาน หลักอันว่า ด้วยของทุก ๆ ศาสนา พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นเอกานุภาพ พระองค์ทรงเป็นพระราชาบิดาของเราทั้งหมด เราทั้งหมดอยู่ในมหาสมุทร แห่งความปรานีของพระองค์และอาศัยอยู่และได้รับการปกป้องรักษาจากความรักของพระองค์

ดวงอาทิตย์แห่งสัจจะอันทรงรัศมีภาพ ส่องแสงเพื่อทุกคนเท่ากัน น้ำทิพย์แห่งความปรานีจากสวรรค์ท่วมทับทุกคนและความเอื้ออารี อันประเสริฐก็ทรงสละให้แก่บุตรหลานของพระองค์ทุกคน

พระผู้เป็นเจ้าแห่งความรักองค์นี้ทรงปรารถนาสันติสุขเพื่อชีวิตทั้งหมด แล้วทำไมเล่าเขาเหล่านั้นจึงใช้เวลาของเขาในการทำสงคราม

พระองค์ทรงรักและปกป้องบุตรหลานของพระองค์ทั้งหมด ทำไมเขาสิ้นไปเสียเล่า

พระองค์ได้ทรงสละความเป็นพระบิดาของพระองค์แก่เราทุกคน ทำไมทุกคนจึงละเลยญาติพี่น้องของตนเสียเล่า?

แน่เหลือเกิน เมื่อเราสำนึกได้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักและเอาใจใส่เราอย่างไรแล้ว เราควรจะบังคับชีวิตของเราเพื่อว่าเราจะได้กลายเป็นคนที่คล้ายกับพระองค์

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเราทุกคน ทำไมเราจึงประพฤติไปในทางตรงกันข้ามกับพระราชประสงค์ของพระองค์เสีย เมื่อเราก็คือบุตรหลานในราชตระกูลของพระองค์ และเราก็คือพระบิดาองค์เดียวกัน? การแบ่งแยกเหล่านี้ถ้าเรามองในทุก ๆ แง่ การถกเถียงกันและการเป็น ปฏิปักษ์ต่อกัน เพราะว่าคนเรายึดมั่นอยู่กับพิธีกรรมทางศาสนา วิธีการและการปฏิบัติที่ออกมาภายนอกเท่านั้น และยังลืมความจริงง่าย ๆ ซึ่งเป็นมูลฐานนั้นเสียสิ้น การปฏิบัติภายนอกของศาสนาต่าง ๆ เท่านั้น ที่แตกต่างกัน และเป็นเหตุของความวุ่นวาย และการเป็นศัตรูกันขณะที่ความแท้จริง คืออันเดียวกัน และคือหนึ่งเท่านั้น ความแท้จริงคือสัจจะ และสัจจะนั้นไม่ได้แยกจากกันเลย สัจจะคือ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

การนำทางของพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นแสงสว่างของโลก เป็นความรักและความปรานี คุณลักษณะของความจริง คือ คุณความดีของมนุษย์ที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

ดังนั้น ขอให้เราทุกคน จงยึดมั่นในสัจจะ และเราจะเป็นอิสระจริงๆ

วันเวลานั้นกำลังมาถึงเมื่อทุก ๆ ศาสนาของโลกจะสามัคคีกัน เพราะว่าได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในหลักธรรมเดียวกันแล้ว ก็ไม่ต้องการที่จะแบ่งแยกกัน ดูเอาเองว่ามันเป็นเพียงแบบแผนภายนอกเท่านั้น ที่แยกกันในหมู่มนุษย์ คนบางคนก็มีความทุกข์ระทมเพราะความโง่เขลา ขอให้เรากระตือรือร้นที่จะสอนเขา คนอื่น ๆ บางคนก็เหมือนเช่นเด็กเล็ก ๆ ที่ต้องการการดูแลเอาใจใส่ และต้องการได้รับการศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งเติบโตขึ้น และบางคนก็ป่วย เราจะต้องให้การรักษาเยียวยาโดยวิธีแห่งสวรรค์ต่อบุคคลเหล่านั้น

ไม่ว่าคนโง่เขลา เด็กๆ หรือป่วย เขาเหล่านี้จะต้องได้รับความรัก และความช่วยเหลือ ไม่ใช่ว่าไม่ชอบเขาเพราะว่าเขาเป็นคนไม่สมบูรณ์

มีครูบาอาจารย์ทางศาสนาเกิดขึ้นเพื่อที่จะนำการรักษาทางธรรมมาสู่ผู้คน และเป็นต้นเหตุแห่งความสามัคคีในประชาชาติทั้งหลาย ถ้าเขาเหล่านั้นเป็นต้นเหตุแห่งการแตกแยกกันก็ไม่ควรจะมีอยู่เลย การแก้ไขรักษาเยียวยาก็เพื่อให้หายจากโรค แต่ถ้ามันเป็นเพียงการกระตุ้นความเจ็บปวดเท่านั้นก็จงปล่อยมันเสียดีกว่า ถ้าศาสนาเป็นเพียงเหตุแห่งความไม่สามัคคีก็ไม่ควรจะมีศาสนาเสียเลยดีกว่า

พระเจ้าทรงประทานศาสนาทูตแห่งสวรรค์มาให้แก่โลกนี้ พระองค์ทรงผ่านความทรมานทุกข์ยากลำบาก เพื่อความหวังอย่างเดียว คือการแผ่สัจจะความสามัคคีและความลงรอยกันท่ามกลางมนุษย์ พระคริสต์ทรงอดทนต่อชีวิตอันน่าโศกเศร้า เจ็บปวด และทุกข์ทรมานเพื่อที่จะนำเอาตัวอย่างอันสมบูรณ์แห่งความรักมาให้แก่โลกยิ่งกว่านี้ เรายังประพฤติดต่อกันไปในทางตรงข้ามกับหลักธรรม

ความรักคือหลักฐานดั้งเดิมแห่งความมุ่งหมายของพระเจ้าต่อมนุษย์ และพระองค์ได้ทรงบัญชาเราให้รักซึ่งกันและกัน เหมือนที่พระองค์ทรงรักเรา ความบาดหมางและความวุ่นวายทั้งหมดนี้ ที่เราได้ยินจากทุกด้านนี้มันเป็นเพียงการโน้มน้าวเพียงที่จะเพิ่มพูนในด้านวัตถุเท่านั้น

โลกนี้จมอยู่ในความนิยมวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่ และเขาเหล่านั้นก็ เพิกเฉยต่อ พระพรจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีความรู้สึกทางธรรมจริง ๆ เพียงเล็กน้อย และความเจริญของโลกก็เป็นความเจริญทางวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่ มนุษย์กำลัง กลับกลายเป็นเสมือนสัตว์ที่สูญเสียไป เพราะเรารู้ว่าเขาไม่มีความรู้สึกทาง ธรรมและไม่ได้หันเข้าหาพระเจ้าเป็นเจ้า เขาไม่มี ศาสนาเพราะสิ่งเหล่านี้เป็น ของมนุษย์เท่านั้น และถ้าเราอยู่อย่างปราศจากธรรมเหล่านี้คนเราก็อยู่ในคุก แห่งธรรมชาติและก็ไม่ดีไปกว่าสัตว์แม่แต่น้อย

มนุษย์เราจะมีใจพอใจได้อย่างไรในการที่จะดำเนินชีวิตเยี่ยงสัตว์ ในเมื่อ พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างเราให้เป็นคนอยู่ในชั้นสูง แล้วในจักรวาล จักรวาล ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาให้ขึ้นอยู่กับกฎของธรรมชาติ แต่มนุษย์สามารถที่ จะมีอำนาจเหนือกฎนี้ได้ ดวงอาทิตย์ นอกจากอำนาจและรัศมีก็ล้อมกฎของ ธรรมชาติไว้ และไม่สามารถจะเปลี่ยนหน้าที่ไปได้แม้แต่น้อย เหมือนกับ ความหนาของเส้นผม มหาสมุทรที่กว้างใหญ่ ก็ห้ามอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลง ระดับขึ้นลงได้ไม่ ไม่มี อะไรที่จะยับยั้งที่จะต้านกฎธรรมชาติได้ นอกจาก มนุษย์

สำหรับมนุษย์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประทานอำนาจอันมหัศจรรย์ที่เขาสามารถ ชักนำควบคุมและเอาชนะธรรมชาติได้

กฎแห่งธรรมชาติสำหรับมนุษย์ คือ การเดินอยู่บนแผ่นดิน แต่มนุษย์ก็สร้าง เรือบินใช้เดินทางในอากาศได้ มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออาศัยบนแผ่นดิน แต่ มนุษย์ก็ไปไหนได้บนท้องทะเล และแม้จะเดินทางใต้น้ำก็ได้

คนเราเรียนวิธีการที่จะควบคุมพลังไฟฟ้า และเขาสามารถนำมาใช้ตาม ความประสงค์ของเขาได้ และทำมันให้เกิดแสงในหลอดได้ เสียงของคนเรา ถูกสร้างขึ้นมาให้พูดไปได้เพียงระยะสั้น ๆ แต่อำนาจของเราทำให้มีการสร้าง เครื่องมือและสามารถที่จะพูดจากภาคตะวันตก ไปยังภาคตะวันออกได้ ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคนเราสามารถจะควบคุมธรรมชาติได้ อย่างไม่รู้วิธีใด เราก็คใช้กฎแห่งธรรมชาตินั่นเอง ที่จะเอาชนะธรรมชาติ เหมือนกัน เราเห็นแล้วว่ามนุษย์ ถูกสร้างขึ้นมาให้เป็นนายของธรรมชาติ แต่ คนเราช่างโง่เหลือเกิน ที่ยังยอมเป็นทาสแก่มัน ช่างเป็นการโง่เขลาเสียจริง ๆ ที่บูชา คลั่งไคล้อยู่กับธรรมชาติ เมื่อพระผู้เป็นเจ้าในคุณความดีของ พระองค์ได้ทรง ทำให้เราเป็นนายของมันอยู่แล้ว อานาภาพของพระผู้เป็นเจ้า ทุกคนสามารถมองเห็นได้ แต่มนุษย์ก็ยังปิดตาจึงไม่อาจมองเห็นได้ ดวง อาทิตย์แห่งสัจจะกำลังฉายแสงในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ แต่คนเราปิดตา ไว้ มืดจนไม่สามารถที่จะมองดูรัศมีของพระองค์ได้ มันเป็นการอหิษฐาน อัน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

แท้จริงของข้าพเจ้าต่อพระผู้เป็นเจ้า โดยพระกรุณาธิคุณและความรักของพระองค์ ท่านจะสามัคคีกันหมดและเปี่ยมไปด้วยความปลื้มปิติยิ่ง

ข้าพเจ้าวิงวอนท่านแต่ละคน จงช่วยสวดมนต์อธิษฐานร่วมกับข้าพเจ้าให้ถึงที่สุด เพื่อขอให้สงครามและการหลั่งเลือดจงหมดไป และความรัก มิตรภาพ สันติภาพ และความสามัคคี จงครองอยู่ในโลกนี้

ในกาลแต่ก่อนนั้น เราเห็นว่า บนแผ่นดินโลกนี้ เปราะเป็อนด้วยเลือดอย่างไร แต่เดี๋ยวนี้ ความสว่างอันยิ่งใหญ่ได้บังเกิดขึ้นแล้ว ความฉลาดของคนก็ยิ่งใหญ่ขึ้น จิตแห่งธรรมก็กำลังงอกงามขึ้น และเวลานั้นก็มาแล้วอย่างแน่นอนเมื่อศาสนาทั้งหลายในโลกจะประสบสันติภาพ ขอให้เราละทิ้งจากการทะเลาะเบาะแว้งอันเป็นการบาดหมางกันและกัน ซึ่งเป็นแบบฉบับที่เกี่ยวข้อกับสิ่งภายนอกนั้นเสีย แต่ขอให้เรารวมกันเข้าอย่างแน่นแฟ้นต่อไป เพื่อว่าความสามัคคีอันประเสริฐในศาสนาจะเกิดขึ้นในเร็ว ๆ วันนี้ จนกระทั่งทุกๆ คนได้ตระหนักในตัวเองว่า เป็นครอบครัวเดียวกัน และร่วมกันในความรักอันประเสริฐเดียวกัน

ภาคที่ 2 [Part 2]

หลักธรรม 11 ประการ ของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งท่านอับดุลบาฮา ได้อธิบาย ณ กรุงปารีส

1. การค้นหาความจริง (สัจจะ)
2. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์
3. ศาสนา ควรจะเป็นมูลเหตุของความรักและความสามัคคี
4. การสอดคล้องกันระหว่าง ศาสนากับวิทยาศาสตร์
5. การลบล้างอคติ
6. มีความเท่าเทียมกันในความจำเป็นของชีวิต
7. ความเสมอภาคของมนุษย์ภายใต้กฎหมาย
8. สันติสุขแห่งสากลโลก
9. ศาสนากับลัทธิการเมือง ต้องไม่เกี่ยวข้องกัน
10. ความเสมอภาคของเพศ ชาย-หญิง และการศึกษาของสตรี
11. อานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

40

ณ สมาคมธีโอโซพิคัล ปารีส [Theosophical Society, Paris]

นับตั้งแต่ข้าพเจ้าได้เข้ามาถึงกรุงปารีส ข้าพเจ้าได้ยื่นข้อเสนอสมาคม ธีโอโซพิคัล และข้าพเจ้าทราบว่าประกอบด้วยบุคคลที่มีเกียรติ และเป็นทีเคารพนับถือ ท่านเป็นผู้มีปัญญาเฉลียวฉลาดและมีความคิด มีอุดมคติแห่งธรรม ทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่ง ที่ได้เข้ามาอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย

ขอให้เราขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงได้ดึงเราให้ได้เข้ามารวมขุมนมุกันในวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่งที่ท่าน ไม่ได้ถูกยึดพันนาการด้วยโซ่แห่งอคติ และความปรารถนาดีอันยิ่งใหญ่ของท่าน คืออยากจะทราบความจริง ความจริงก็เป็นเสมือนดวงอาทิตย์ ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างแยกตัวออกจากความมืดในท่านเองเดียวกัน ความจริงก็แยกออกจากความมืดแห่งความนึกคิดในมโนภาพของเรา เมื่อดวงอาทิตย์ให้ชีวิตแก่ร่างกายของมนุษย์ ดังนั้น ความจริงก็ให้ชีวิตแก่ดวงวิญญาณ ความจริงคือดวงอาทิตย์ที่ขึ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ กันหลายจุดบนขอบฟ้า

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

บางครั้ง ดวงอาทิตย์ขึ้นจากจุดกลางของขอบฟ้าแล้วในฤดูร้อน มันก็ขึ้นเหนือขึ้นมาหน่อย ในฤดูหนาวก็ขึ้นทางใต้ลงมาหน่อย แต่มันก็เป็นดวงอาทิตย์ของมันเองดวงเดียวกันนั่นเอง อย่างไรก็ตาม มันก็แตกต่างกันที่ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่มันขึ้นเท่านั้น

ในท่วงทีที่เหมือนกันนี้ ความจริงก็มีเพียงหนึ่งเท่านั้น แม้การประจักษ์ให้เห็นแตกต่างกัน บางคนมีตาและมองเห็นได้ คนเหล่านี้ บูชาพระอาทิตย์ ไม่สำคัญว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นจากจุดใดในยามรุ่งอรุณ และเมื่อดวงอาทิตย์ได้ละจากฟ้าในฤดูหนาวในอีกฟากฟ้าหนึ่ง ไปปรากฏในฤดูร้อนของอีกฟากฟ้าหนึ่ง เขาเหล่านั้นรู้ว่าอย่างไรก็ตาม ก็ยังจะได้เห็นมันอีก คนอื่นที่บูชาแต่เพียงจุดใดที่เป็นจุดที่ดวงอาทิตย์ขึ้น เมื่อมันฉายแสงขึ้นจากที่อื่น เขาเหล่านั้นก็ยังเพ่งมองอยู่ที่เดิมที่มัน ขึ้นอยู่ก่อนนั้น อนิจจา.... คนเหล่านี้ได้ถูกตัดออกไปจากพระพรแห่งแสงอาทิตย์ ผู้ที่อยู่ในความจริงที่เคารพดวงอาทิตย์โดยตัวของมันแล้ว จะสำนึกในความจริงว่าไม่ว่ามันจะรุ่งอรุณขึ้น ณ ที่ใดเขาก็จะหันหน้าตรงเข้าหารัศมีของมันเสมอ

เราต้องบูชาดวงอาทิตย์ในตัวของมัน ไม่ใช่ที่ตำแหน่งที่มันปรากฏ ในทำนองเดียวกัน มนุษย์ที่มีหัวใจอันสว่าง ก็บูชาความจริงไม่ว่ามันจะปรากฏขึ้น ณ ที่ใด เขาไม่ผูกพันอยู่กับตัวบุคคล แต่เขาเหล่านั้นก็ปฏิบัติตามความจริง และเขาสามารถรู้สึกถึงความจริงได้ไม่ว่ามันจะมาจากที่ใดก็ตามว่ามันก็ยังเป็นความจริงอันเดียวกัน ซึ่งได้ช่วยให้ความเจริญแก่ มนุษย์ให้ชีวิตแก่ทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะมันคือต้นไม้แห่งชีวิต

ซึ่งได้อธิบายให้แก่เราถึงความจริงและข้าพเจ้าใคร่ที่จะกล่าวไว้กับท่านเพียงย่อ ๆ เพราะว่าข้าพเจ้าเห็นว่าท่านสามารถที่จะเข้าใจได้

หลักการของพระบาฮาอุลลาห์ [Principles of Bahá'u'lláh]

1. หลักธรรมข้อแรกของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(1)

การค้นหาความจริง [The Search for Truth]

คนเราต้องตัดขาดจากความมัวคืดทั้งหลายและจากผลของความ คิดในมโนภาพของตัวเอง เพื่อว่าจะสามารถที่จะค้นหาความจริงที่ไม่ ได้ปิดบังไว้ ความ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

จริงในทุก ๆ ศาสนาเป็นอันเดียวกัน โดยความจริงนั้น ความเป็นหนึ่งอันเดียวแห่งสากลโลก จะเป็นทีระลึกสำนึกได้

ทุก ๆ ชาติมีรากฐานของความเชื่อโดยสามัญเหมือน ๆ กันคือความจริงมีเพียงหนึ่งซึ่งไม่อาจจะแยกออกจากกันได้ และความแตกต่างที่ปรากฏ อยู่ท่ามกลางชาติทั้งหลาย เป็นผลจากการพัวพันของอคติของเขาเหล่านั้น ถ้าคนเราเพียงแต่จะค้นหาความจริงแล้วไซ้รัก็จะได้พบ ว่า เขาทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

* * * * *

2. หลักธรรมข้อที่ 2 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(2)

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ [The Unity of Mankind]

พระเจ้าแห่งความรักทั้งหมดองค์เดียว ทรงประทานพระกรุณาธิคุณอันประเสริฐและความรักแก่มนุษย์ทั้งหลายให้แก่คนใดคนหนึ่ง และทุกคนคือผู้รับใช้ของพระเจ้าเป็นนายอันสูงสุด และพระคุณความดี ความปรานีและความรักใคร่เมตตาของพระองค์ทรงโปรยปรายเหนือ สิ่งมีชีวิตของพระองค์ทั้งสิ้น เกียรติคุณของมนุษย์เป็นมรดกของทุกคน

ทุกคนคือ ใบและผลของต้นไม้ต้นเดียวกัน และเป็นกิ่งก้านสาขา ของต้นไม้ของอาดัม เขาทั้งหลายมาจากต้นกำเนิดเดียวกัน ผลอันเดียวกัน ที่ตกลงมาเหนือเรา ความอบอุ่นของดวงอาทิตย์ดวงเดียวกัน ที่ทำให้เขาเจริญงอกงาม และเขาได้สูดเอาอากาศอันสดชื่นอันเดียวกัน ความแตกต่างที่ทำให้เขาเหล่านั้นจากแยกกัน คือมีเด็ก ๆ ที่ต้องการการดูแล มีคนโง่เขลาที่ต้องการการสอน มีคนป่วยที่ต้องการการรักษา ฉะนั้น ข้าพเจ้ากล่าวว่า มนุษย์ทั้งปวงถูกห่อหุ้มโดยพระมหากรุณาและพระเมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้า ตามพระคัมภีร์ก็ได้กล่าวไว้ว่า "มนุษย์ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า พระองค์ไม่ทรงเห็นแก่หน้าใครทั้งนั้น"

* * * * *

3. หลักธรรมข้อที่ 3 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(3)

ศาสนาควรเป็นมูลเหตุของความรักและความสามัคคี
[Religion should be the Cause of Love and Affection]

ศาสนา ควรจะรวมหัวใจทุกดวง และทำให้สงครามและการทะเลาะเบาะแว้งกัน ต้องถูก ลบเลือน ให้หมดไปจากผิวหน้าของแผ่นดินโลก จงให้กำเนิดแก่การปฏิบัติในทางธรรม และนำมาซึ่งชีวิตและความสว่างมาสู่แต่ละหัวใจ ถ้าศาสนาเป็นมูลเหตุแห่งความเกลียดชัง และการแตกแยกแล้วเราก็ควรจะอยู่อย่างไม่มีศาสนาก็จะดีกว่า และการถอนตัวออกมาจากศาสนาเช่นนั้น จะเป็นการกระทำที่ถูกต้องอย่างแท้จริงเพราะมันก็เป็นทีที่กระฉ่างแจ้วแล้วว่าความมุ่งหมายของการ แก่ไข คือเพื่อรักษาให้หาย แต่ถ้าการแก่ไขเป็นเพียงการสละที่เพิ่มความเจ็บปวดแล้วก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามเรื่องของมันเอง เสียดีกว่าศาสนาใด ๆ ก็ตามที่ไม่ได้เป็นมูลเหตุของความรักและความสามัคคี แล้วก็ไม่ใช่ศาสนา ศาสนาทุกแต่ละท่านเป็นเสมือนแพทย์หรือหมอทางจิตวิญญาณ ท่านเหล่านั้นได้ให้รายการยาสำหรับรักษามนุษย์ ฉะนั้นการรักษาใด ๆ ที่เป็นมูลเหตุของโรคภัยไข้เจ็บ ย่อมจะไม่ได้มาจาก พระเจ้าเป็นเจ้าของแพทย์อันประเสริฐ

* * * * *

4. หลักธรรมข้อที่ 4 ของพระบาฮาอุลลาห์ คือ

(4)

การสอดคล้องกันของศาสนาและวิทยาศาสตร์
[The Unity of Religion and Science]

เราควรคิดว่า วิทยาศาสตร์เป็นเสมือนปีกข้างหนึ่ง และ ศาสนาเป็นอีกข้างหนึ่ง นกต้องมีปีกสองข้างสำหรับบิน ถ้ามีปีกข้างเดียว จะไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่ว่าศาสนาใด ๆ ที่ขัดแย้งหรือตรงกันข้ามกับวิทยาศาสตร์ ก็คือความโง่เขลา เพราะความโง่เขลา คือสิ่งตรงกันข้าม กับความรอบรู้

ศาสนา ที่เป็นเพียงแต่ประกอบด้วยพิธีทางศาสนาและประเพณี ที่มีอคติก็นับว่าไม่ใช่ความจริง ขอให้เราต่อสู้สำหรับากันอย่างจริงจัง ที่จะเป็นวนิธีทางของการรวมศาสนากับวิทยาศาสตร์ให้สอดคล้องกันได้

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

อาลี บุตรเขยของพระมะหะหมัด กล่าวว่า "อะไรที่ลงรอยกันในทางวิทยาศาสตร์ ก็เป็นการลงรอยกันในศาสนา" สิ่งที่ปัญญาของคนเราไม่สามารถจะเข้าใจได้ศาสนาก็ไม่ควรยอมรับไว้ ศาสนาและวิทยาศาสตร์ ต้องดำเนินสอดคล้องกันไป และศาสนาใด ๆ ที่ตรงกันข้ามกับวิทยาศาสตร์ แล้วก็ไม่เป็นความจริง

* * * * *

5. หลักธรรมข้อที่ 5 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(5)

**อคติในศาสนา เชื้อชาติ และลัทธินิกาย
เป็นการทำลายรากฐานของความเป็นมนุษย์**

[Prejudices of Religion, Race or Sect destroy the foundation of Humanity]

การแบ่งแยกทุกอย่างในโลก การเกลียดชัง การสงครามและการหลั่งเลือด เป็นสาเหตุมาจากอคติทั้งหลายอันใดอันหนึ่ง

เราต้องมองให้เห็นว่า ในโลกนี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทุกชาติเป็นเสมือนชาติเดียวกัน ทุกคนเป็นเสมือนเชื้อชาติเดียวกัน ศาสนา เชื้อชาติและชนชาติต่าง ๆ เป็นการแบ่งแยกทั้งหลาย ที่มนุษย์ตั้งขึ้นเท่านั้น และเป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในความคิดของมนุษย์เท่านั้น เบื้องพระพักตร์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่มีเปอร์เซีย อาหรับ ฝรั่งเศสหรืออังกฤษ พระผู้เป็นเจ้าคือพระผู้เป็นเจ้าของทุก ๆ คน ทุกสิ่งทุกอย่างคืออันเดียวกันเรา จะต้องเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและพยายามที่จะทำตามพระองค์ โดยละทิ้ง อคติของเราทั้งหมด และจะนำมาซึ่งสันติภาพแก่โลกนี้

* * * * *

6. หลักธรรมข้อที่ 6 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(6)

มีความเท่าเทียมกันในความจำเป็นของชีวิต
[Equal opportunity of the means of Existence]

มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ มีสิทธิที่จะพักและมีความเป็นอยู่อย่างสบายบ้างตามควร เช่น คนมั่งมีก็อาจจะอาศัยอยู่ใน คฤหาสน์ที่ล้อมรอบไป

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ด้วยความหรรษาและความสบายยิ่ง คนจน ๆ ก็เช่นเดียวกันจะต้องมีสิ่งที่จะต้องจำเป็นแก่ชีวิต ไม่มีผู้ใดที่ควรจะต้องตายด้วยความหิวโหย ทุกคนควรมีเครื่องนุ่งห่มเพียงพอคนหนึ่ง ๆ จะต้องไม่ ฟูมเฟื่อยในขณะที่อีกคนหนึ่งหรือคนอื่นไม่มีอะไรเลยที่จำเป็นแก่ชีวิต

ขอให้เราพยายามด้วยสุดกำลังที่เรามีอยู่ เพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ ที่สุขสบาย เพื่อว่าจะไม่มีวิญญูณใดวิญญูณหนึ่ง จะประสบกับความอดอยากและแร้นแค้น

* * * * *

7. หลักธรรมข้อที่ 7 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(7)

ความเสมอภาคของมนุษย์ภายใต้กฎหมาย
[The Equality of Men—equality before the Law]

กฎหมายจะต้องครอบคลุมปวงชน ไม่ใช่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ครอบคลุมปวงชน ฉะนั้นโลกจะกลายเป็นสถานที่อันงดงามและความเป็นกันฉันท์พี่น้องก็จะเกิดขึ้น เมื่อบรรลุถึงซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อย่างแนบแน่นแล้ว มนุษย์ก็จะพบความจริงด้วย

* * * * *

8. หลักธรรมข้อที่ 8 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(8)

สันติสุขแห่งโลก
[Universal Peace]

ศาลสูงสุด ต้องตั้งขึ้นโดยปวงชน และรัฐบาลทั้งหลายของทุก ๆ ชาติ สมาชิกจากแต่ละประเทศและแต่ละรัฐบาลจะร่วมประชุมกันในความสามัคคี การทะเลาะเบาะแว้งทุกอย่าง จะถูกนำเข้ามาพิจารณาต่อหน้าบัลลังก์ หน้าที่ของศาลนี้ คือ ป้องกันระงับการสงคราม

* * * * *

9. หลักธรรมข้อที่ 9 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(9)

ศาสนาไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเมือง

[That Religion should not concern itself with Political Questions]

ศาสนา เป็นเรื่องที่ว่าด้วยสิ่งทางจิตวิญญาณ การเมือง เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทางโลก ศาสนาจะต้องปฏิบัติกับโลกแห่งความคิดขณะที่การเมืองวางตัวของมันอยู่ในสภาพภายนอกของโลก

มันเป็นงานของฝ่ายพระ ที่จะให้การศึกษาแก่ปวงชนและชักนำเขาเหล่านั้นให้คำแนะนำการสั่งสอนที่ดีเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้มีความเจริญขึ้นในทางธรรม ต่อคำถามทางการเมืองพระนั้นไม่ควรจะมีส่วน เกี่ยวข้องเลย

* * * * *

10. หลักธรรมข้อที่ 10 ของพระบาฮาอุลลาห์คือ

(10)

การศึกษาและการให้ความรู้แก่สตรี

[Education and Instruction of Women]

สตรี มีสิทธิเท่าเทียมกับบุรุษในโลกนี้ ในศาสนา ในสังคม เขาเหล่านั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก トラาบใดที่สตรีถูกกีดกันจากการที่จะบรรลุถึงความสามารถขั้นสุดขีดแล้วตราบนั้นบุรุษก็ไม่สามารถกระทำการใหญ่ยิ่งได้แม้ในสิ่งที่เขาสามารถทำได้สำเร็จ

* * * * *

11. หลักธรรมข้อที่ 11 ของพระปาปาออลลาห์

(11)

**อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ซึ่งเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้จิตวิญญาณเจริญขึ้น**

[The Power of the Holy Spirit, by which
alone Spiritual Development is achieved]

ด้วยลมหายใจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ความเจริญทาง จิตวิญญาณ จึงปรากฏออกมา ไม่ว่าจะทางวัตถุโลกจะเจริญขึ้นเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นการ ประดับประดาตัวมันเองอย่างเลอเลิศเพียงใด แต่มันก็จะเป็นอะไรไปไม่ได้ นอกจากเป็นร่างกายที่ปราศจากวิญญาณในตัวเท่านั้น เพราะว่าวิญญาณนั้น ได้ให้ชีวิตแก่ร่างกาย ร่างกายอย่างเดียวก็น่าจะไม่มีชีวิตเลย หากปราศจาก คำอวยพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างทางวัตถุก็จะไม่มีชีวิต

นี่เป็นเพียงคำอธิบายย่อ ๆ ของหลักธรรมพระปาปาออลลาห์โดยสรุป

ก็คือเป็นสิ่งจำเป็นที่เราทุกคนจะต้องเป็นผู้ที่รักความจริง ให้เราแสวงหาใน ทุกฤดูและทุกประเทศ จงเป็นผู้ที่ระแวดระวัง อย่าผูกพันกับบุคลิกภาพของ คนใดคนหนึ่ง ให้เรามองดูแสงสว่าง ไม่ว่าจะฉายอยู่ที่ใด ให้เราสามารถที่จะ รับรู้ถึงแสงแห่งความจริง ไม่ว่ามันจะขึ้นที่ไหน ให้เราสูดกลิ่นน้ำหอมแห่ง กุหลาบจากหมุ่นนามที่ล้อมรอบมันอยู่ ให้เราดื่มน้ำที่ไหลมาจากธารน้ำพุอัน บริสุทธิ์ทั้งหลาย

ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้มาถึงปารีส ข้าพเจ้ามีความยินดีมากที่ได้พบกับชาวปารีส เยี่ยงท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะว่าท่านเป็นผู้มี ปัญญา ปราศจากอคติ และท่านที่ปรารถนาที่จะรู้ความจริง ท่านมีความรัก มนุษยชาติในหัวใจของท่าน และท่านได้ทุ่มเทตัวของท่านเองในการกุศล ตามกำลังความสามารถของท่าน เพื่อจะนำมาซึ่งความสามัคคี และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนี่คือพระประสงค์ของพระปาปาออลลาห์

ด้วยเหตุผลนี้ ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีที่ได้อยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และ ข้าพเจ้าขออธิษฐานเพื่อว่าท่านจะได้รับพระพรอันประเสริฐ จากพระเจ้าเป็นเจ้า และท่านจะเป็นผู้ที่แพร่ธรรมไปทั่วประเทศนี้

ท่านได้มีความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุแล้ว และในท่านเองเดียวกัน ความ เจริญก้าวหน้าทางธรรมก็จะเป็นของท่าน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

มองซิเออร์ เบลิค ได้กล่าวขอบคุณพระอับดุลบาฮา แล้วท่านได้กล่าวตอบว่า

"ข้าพเจ้ารู้สึกปลื้มปีติต่อท่านมากในความรู้สึกอันกรุณาที่ท่านได้กล่าว
ข้าพเจ้าหวังว่าพฤติกรรมทั้งสองนี้ จะแผ่ออกไปนานเท่านั้นบนแผ่นดินโลก
แล้วความสามัคคีของมนุษย์ก็จะได้ตั้งกระโจมขึ้นในใจกลางบนแผ่นดินโลก"

* * * * *

41

หลักคำสอนข้อที่หนึ่ง – การค้นหาความจริง
[The 1st Principle—Search after Truth]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

หลักคำสอนข้อที่หนึ่งของพระบาฮาอูลลาห์คือ :

การค้นหาความจริง
[The Search after Truth]

ถ้าคนเราประสบกับความสำเร็จในการค้นหาความจริง สิ่งแรก ที่เขาต้องปฏิบัติคือเขาจะต้องปิดตาของเขาไปเสียจากการถือโซ่กลางอันเป็นประเพณีที่แล้ว ๆ มา

ชาวยิวมีการถือโซ่กลางเป็นประเพณี พุทธศาสนิกชนและผู้ นับถือศาสนาโซโรแอสเตรียน ก็ไม่เป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ แม้แต่คริสเตียนก็ตามเถอะ ทุกศาสนาถูกล้อมอยู่ในกรอบแห่งขนบธรรมเนียม และหลักเกณฑ์ที่พิสูจนไม่ได้ทีละเล็กทีละน้อย

ทั้งหมดพิจารณาตัวเองว่าเป็นที่ควรแก่การเคารพนับถือและ เป็นผู้ครองสั่งจะแต่ผู้เดียว และศาสนาอื่น ๆ ทุกศาสนากอ์รูปไปด้วยความผิด เขาเท่านั้นที่ถูกศาสนาอื่น ๆ ผิดหมด ชาวยิวเชื่อว่าเขาเท่านั้น เป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในความจริงและก็ประมาณศาสนาอื่น ๆ คริสเตียนก็เชื่อแนแนพันว่า ศาสนาของเขาเท่านั้นที่เป็นความจริง ศาสนาอื่น ๆ ผิดเช่นเดียวกันพุทธศาสนิกชนและอิสลามิกชน ก็จำกัดตัวเองทั้งสิ้น ถ้าศาสนาทุกศาสนายังประมาณซึ่งกันและกัน เราจะค้นหาความจริงได้อย่างไร? ทุกศาสนาโต้แย้งกันและกัน ก็เป็นความจริงได้ มันก็อาจจะไม่เป็นความจริงด้วยกันทั้งหมด ถ้าแต่ละศาสนาเชื่อตัวเองว่าเป็นความจริง ศาสนานั้น ๆ ก็เท่ากับว่าได้ทำตาของตัวเองให้บอดต่อความจริงของศาสนาอื่น ๆ ตัวอย่าง เช่นถ้าพวกยิว ถูกห้อมล้อมโดยการประพฤติทางภายนอกของศาสนาอิสราเอล เขาก็ไม่ปล่อยให้ตัวเองได้เข้าใจข้อที่ว่า ความจริงสามารถจะมีอยู่ในศาสนาอื่นใดก็ได้ มันจะต้องมีในตัวของมันเองทั้งหมด

เพราะฉะนั้น เราจะต้องละจากแบบอย่าง และการประพฤติ อันเป็นสิ่งภายนอกของศาสนาเสีย เราจะต้องรับรู้ ว่า แบบอย่างและการประพฤติเหล่านี้ แม้จะสวยงามอย่างไรแต่ก็เป็นเสื้อผ้าสวมความอบอุ่นแห่งจิตใจ และร่างกายแห่ง

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ความจริงอันประเสริฐ ถ้าเราอยากประสบความสำเร็จในการแสวงหาความจริง ให้ถึงแก่นของทุกศาสนา เราต้องสลัดอคติแห่งประเพณีเหล่านั้นเสีย ถ้าผู้นับถือศาสนาโซโรแอสเตเรียน เชื่อว่าพระอาทิตย์เป็นพระเจ้า เขาก็จะถูกทำให้เข้ามาเป็นอัน หนึ่งในเดียวกับกับศาสนาอื่น ๆ ได้อย่างไร? ในขณะที่ผู้ที่บูชารูปเคารพ เชื่อในรูปบูชาหลายองค์ เขาเหล่านี้จะเข้าใจความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร?

ฉะนั้น มันจึงเป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วว่า เพื่อเป็นการที่จะทำให้ มีความก้าวหน้า ในการค้นหาความจริงนั้น เราต้องละทิ้ง ในเรื่องถือโซกลางเสีย ถ้าผู้แสวงหาทั้งหมด จะติดตามหลักธรรมอันนี้ เขาก็จะได้รับความกระจ่างแจ้งของความจริง

ถ้ามีคนห้าคน พบปะกันเพื่อแสวงหาความจริง เขาเหล่านั้นต้องเริ่มเป็นด้วยการตัดตัวเองออกจากสภาพพิเศษของเขาเอง และเลิก ความคิดที่มีอยู่แต่เดิม เพื่อที่จะพบความจริงนั้นเราจะต้องละทิ้งอคติ และทิ้งความคิดเห็นอันไม่เป็นสาระเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเราเสีย การที่จะเปิดหวังความคิดเพื่อยอมรับนั้นก็ เป็นปัจจัยที่แท้ ถ้าภายในใจของเราเต็มไปด้วยความคิดของตัวเองแล้วก็ไม่มีที่ว่างสำหรับน้ำแห่งชีวิต ความจริงเรานึกฝันกับตัวเราเองว่าเราถูกและคนอื่น ๆ นั้นผิด และนั่นก็เป็น อุปสรรคอันใหญ่หลวงต่อวิถีทางไปสู่ความสามัคคีและความจริงเป็น อันหนึ่งอันเดียวกัน

ดังนั้น ถ้าเราปรารถนาที่จะแสวงหาความจริงอย่างตั้งใจจริง จำเป็นที่เราควร จะละทิ้งอคติและความเชื่อที่มกต่าง ๆ หากเราไม่แยกหลักความเชื่อที่ไร้ข้อพิสูจน์ หากเราไม่แยกความเชื่อโซกลางตลอดจนอคติออกจากความจริงแล้ว เราจะไม่สามารถค้นหาความเป็นจริงได้ เมื่อเรามีความจริงจึงในการค้นหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราจะเสาะหาทั่วทุกแห่งหน เราต้องใช้หลักเดียวกันนี้ในการค้นหาความจริง

ในการนี้ต้องยอมรับวิทยาศาสตร์ ความจริงด้านหนึ่งไม่สามารถขัดกับความ เป็นจริงอีกด้านหนึ่งได้ แสงสว่างเป็นประโยชน์ไม่ว่าจะส่องมาจากเปลวของ ตะเกียงดวงใด กุหลาบมีความงามไม่ว่าจะบานในสวนไหน ไม่ว่าดวงดาวจะ ฉายแสงจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตกก็ให้แสงเจิดจ้าเหมือนกัน ดังนั้น จงปลดตนให้เป็นอิสระจากอคติเพื่อว่าเจ้าจะรักดวงตะวันแห่งสัจจะไม่ว่าจะรุ่ง ขึ้นมาจากจุดใดบนขอบฟ้า แล้วเจ้าก็จะตระหนักว่าแสงธรรมจากพระผู้เป็น เจ้าที่จรัสแสงอยู่ในพระเยซูคริสต์ ก็ส่องสว่างอยู่ในพระโมเสสและ พระพุทธเจ้าเช่นกัน ผู้แสวงหาที่จริงใจจะมาถึงความจริงนี้ และนี่คือ ความหมายของ " การแสวงหาความจริง "

ที่หมายถึงเช่นกันคือ เราต้องเต็มใจที่จะขจัดสิ่งที่เราเรียนมาก่อนหน้านี้ทั้งหมด เพราะที่เราจะมาทั้งหมดนั้นจะเป็นสิ่งกีดขวางทางเดินที่นำเราไปสู่ความจริง และถ้าจำเป็น เราต้องไม่ยอมย่อที่จะเริ่มเรียนรู้ใหม่ทั้งหมดตั้งแต่แรกอีกครั้งหนึ่ง เราต้องไม่ยอมให้ความรักของเราที่มีต่อศาสนาหนึ่งหรือความนิยมชมชอบที่เรามีต่อบุคคลลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่งมาทำให้เราตาบอด เมื่อเราหลุดพ้นจากพันธนาการทั้งปวงนี้ เราก็จะสามารถแสวงหาความจริงด้วยจิตใจที่เป็นอิสระและเราจะสามารถบรรลุเป้าหมายของเราได้

" จงแสวงหาความจริง เพราะความจริงจะให้อิสระแก่เจ้า" เพื่อที่เจ้าจะได้เห็นสัจธรรมในศาสนาทั้งหมด เพราะมีสัจธรรมในศาสนาทุกศาสนาและสัจธรรมนั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน"

42

หลักข้อที่สอง – ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์ [The 2nd Principle—The Unity of Mankind]

11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมื่อวานนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงหลักคำสอนของพระบาฮาฮุลลาห์ ในข้อที่ว่า "ค้นหาความจริง" ว่ามีความจำเป็นแก่คนเราอย่างไร ในการสลัดทิ้ง การถือโชคลางทั้งหมดและขนบธรรมเนียมต่าง ๆ ที่ทำให้คนเราตาบอดต่อความจริงที่ว่ามีสัจธรรมในทุก ๆ ศาสนา เราต้องไม่ ปล่อยตัวเราเองเที่ยวไปเกลียดชังคนอื่น ๆ ในเมื่อรักและรักดีต่อแบบ อย่างอันหนึ่งของศาสนา มันเป็นปัจจัยที่จะแสวงหาความจริงในทุก ๆ ศาสนา ถ้าการแสวงหาของเราเป็นไปโดยแท้จริง เราก็สำเร็จอย่าง แน่นนอน

เดี๋ยวนี้ การค้นพบอันแรกที่เรากระทำใน "การแสวงหาความจริง" นั้น จะนำเราไปสู่หลักข้อที่สอง "ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของมนุษย์" ทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า พระเจ้าองค์เดียวที่ครอบครองอยู่เหนือทุก ๆ ชาติในโลก และมีความชื่นชมยินดีในบุตรหลานของพระองค์ทุกคน ทุกคนเป็นครอบครัวเดียว มงกุฎแห่งความเป็นมนุษย์ครอบครองเหนือศีรษะของมนุษย์ทุก ๆ คน

ในสายตาของพระผู้สร้าง บุตรหลานของพระองค์เท่ากันหมด พระคุณความดีของพระองค์ได้ทรงเทให้แก่ทุกคน พระองค์ไม่ได้ทรงรักชาติใดชาติหนึ่งมากกว่าชาติอื่น ๆ ทั้งหมด พระองค์ได้ทรงสร้างให้เหมือนกันหมด เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทำไมเราจึงแบ่งแยกกัน แบ่งแยกเชื้อชาติออกจากกันและกัน?

ทำไมเราจึงสร้างเครื่องกีดกันด้วยการถือโซ่กลางและขนบธรรมเนียม อันนำมาซึ่งความบาดหมางและความเกลียดชังกันในหมู่มนุษย์ด้วยกัน?

ความแตกต่างมีอยู่อย่างเดี่ยว ระหว่างจำนวนสมาชิกในครอบครัว มนุษย์เท่านั้น คือการอยู่ในระดับที่ต่างกัน บางคนเหมือนเด็กที่โง่ ไม่เพียงสาและจะต้องได้รับการศึกษาจนกว่าจะถึงขีดสุดเต็มที่ บางคนเหมือนคนป่วยที่ต้องการการรักษาด้วยความเอาใจใส่และปฏิบัติอย่างระมัดระวัง ไม่มีใครที่ชั่วหรือบาป เราจะต้องไม่คิดว่าเด็กที่นาสงสารเหล่านี้น่าเกลียด เราต้องปฏิบัติต่อเขาเหล่านั้นด้วยความกรุณายังสอน เขาถึงความไม่เพียงสาความโง่งงนั้น และพยายามรักษาเขาอย่างละมุนละไม

โปรดพิจารณาว่า ความสามัคคีจำเป็นจะต้องยังอยู่ ความรักเป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต หรืออีกประการหนึ่งก็คือ การแบ่งแยกนำความตายมาให้ในโลกแห่งวัตถุ เช่นการมีชีวิตของทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับความสามัคคี ธาตุทั้งหลายที่ประกอบเป็นไม้ แร่หรือหินยึดกันอยู่ได้ด้วยกฎ แห่งการดึงดูดเข้าด้วยกัน ถ้ากฎอันนี้หมดไปชั่วขณะหนึ่งธาตุเหล่านี้ ก็จะยึดกันอยู่ไม่ได้ มันจะแยกกันออก และสิ่งนั้นก็จะอยู่ในสภาพที่คงอยู่ไม่ได้ กฎแห่งการดึงดูดกันนั้นได้นำเอาธาตุบางอย่างแต่ละธาตุ มารวมกันในสภาพของดอกไม้ที่สวยงามนี้ แต่ถ้าการดึงดูดกันแน่นใน ใจกลางของดอกไม้ นั้นหมดไป มันก็จะสลายและนั่นหมายความว่า ดอกไม้จะหมดสภาพของการเป็นดอกไม้

ดังนั้น มันจึงเป็นเหมือนกัน เช่นในกลุ่มใหญ่ ๆ ของมนุษย์ทั้งหมด กฎอันประเสริฐแห่งการดึงดูดกันมันแห่งความกลมเกลียว และความสามัคคีได้ยึดกันแน่นแล้วก็ทำให้มนุษย์รวมอยู่ด้วยกันได้

อะไร ๆ ที่เป็นความจริงทั้งตัวฉันใด ก็เป็นความจริงในส่วนประกอบฉันนั้น ไม่ว่าจะเป็ดอกไม้หรือร่างกายมนุษย์ ดอกไม้ นั้น หรือคนนั้นก็ตายเมื่อไม่มีการดึงดูดกันแน่นในตัวเอง เพราะฉะนั้น มันก็เป็นทีที่กระฉ่างแจ้วว่า การดึงดูดกันการกลมเกลียวกันความสามัคคีกันและความรักกันคือมูลฐานของชีวิต นั่นก็คือ การเกลียดชัง การบาดหมางและการแตกแยกกัน นำมาซึ่งความตาย

เราเห็นแล้วว่า ไม่ว่าอะไรทั้งนั้นที่นำมาซึ่งการแตกแยกให้ แก่โลกนี้เป็นเหตุแห่งความตาย เช่นเดียวกันในโลกแห่งจิตวิญญาณก็เป็นไปตามกฎนั้น

เพราะฉะนั้น ผู้รับใช้ทุกคนของพระเจ้าต้องเคารพกฎแห่ง ความรักและหลีกเลี่ยงความเกลียดชังความบาดหมางและการทะเลาะ เบาะแว้งกัน เราพบว่า เมื่อเราสังเกตธรรมชาติ สัตว์ทั้งหลายที่ไม่ดุร้ายก็รวมกันอยู่เป็นฝูงได้ ในเมื่อ

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

สัตว์ดุร้ายอื่น ๆ น่าเกลียดน่ากลัว เช่นสิงห์โต เสือและสุนัขป่าอาศัยในป่าซึ่งห่างไกลกับอารยธรรม หมายถึงจอกสองตัวหรือ สิงห์โตสองตัวอาจจะอยู่ด้วยกันอย่างรักใคร่กันดี แต่แกะพัน ๆ ตัว อาจจะรวมกันอยู่ในคอกเดียวกัน นกอินทรีสองตัวก็อาจจะอยู่ในที่เดียวกันแต่นกพิราบเป็นพัน ๆ ตัวก็อาจจะอยู่ด้วยกันได้

อย่างน้อย คนเราควรจะนับว่าอยู่ในหมู่สัตว์ที่ไม่ดุร้าย แต่เมื่อคน เรากลายเป็นคนดุร้าย เราก็งียิ่งโหดร้ายและมุ่งร้ายมากยิ่งขึ้นกว่าสัตว์ ที่เราถือว่าป่าเถื่อนที่สุดแล้ว

เดี๋ยวนี้ พระบาฮาอุลลาห์ ได้ทรงประกาศถึงความสามัคคีของโลกมนุษย์ ทุกคนและทุกชาติคือครอบครัวเดียวกัน บุตรหลานของพระบิดาเดียวกันและสมควรที่จะเป็นพี่น้องเดียวกัน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านทั้งหลายจะอุทิศสําพาศเพื่อชีวิตของท่านในการแสดงและแผ่คำสอน ให้แพร่หลายออกไป

พระบาฮาอุลลาห์ ทรงตรัสว่า เราควรที่จะรักแม้กระทั่งศัตรูของเรา และจงเป็นมิตรกับเขา ถ้าทุกคนเคารพต่อหลักการแล้ว ความ สามัคคีอันยิ่งใหญ่และความเข้าใจซึ่งกันและกัน จะเข้ามาตั้งมั่นอยู่ในหัวใจของมนุษย์ทุกคน

43

หลักคำสอนข้อที่สาม --ความรักและความเอื้ออาทร

[The 3rd Principle—Love and Affection]

หลักธรรมข้อที่ 3 ที่ว่า ศาสนาต้องเป็นบ่อเกิดแห่งความรัก ได้กล่าวเน้นมานานแล้วในปาฐกถาในเล่มนี้ แล้วเท่าๆ กันกับการอธิบายหลักข้ออื่น ๆ

44

**หลักข้อที่สี่ - การยอมรับแห่งความสัมพันธ์
ระหว่างศาสนาและวิทยาศาสตร์**
[The 4th Principle—The Acceptance of the
Relation between Religion and Science]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ท่านอับดุลบาฮา กล่าวว่า.-

ข้าพเจ้าได้กล่าวกับท่านถึงหลักธรรมของพระบาฮาอูลลาห์มาบ้าง ถึงการค้นหาคำความจริงและความสามัคคีของมนุษย์ ขณะนี้ ข้าพเจ้าอธิบายถึงหลักธรรมข้อที่สี่ ซึ่งว่าถึงการยอมรับในความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับวิทยาศาสตร์

ไม่มีอะไรที่จะขัดแย้ง ระหว่างศาสนาที่แท้จริงกับวิทยาศาสตร์ เมื่อศาสนาขัดแย้งกับวิทยาศาสตร์แล้ว มันก็กลายเป็นการเชื่อโง่กลางเฉย ๆ เท่านั้น อะไรที่เป็นการตรงกันข้ามกับความรู้ก็คือความโง่เงา

เราจะเชื่อได้อย่างไรว่า สิ่งที่วิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วไม่เป็น ความจริงเล่า ถ้าเขาเชื่อนอกเหนือไปจากเหตุผลมันก็เป็น การเชื่อโง่กลางอย่างโง่เงามากกว่าจะเป็นศรัทธา หลักการที่แท้จริงของทุก ๆ ศาสนาต้องเห็นพ้องต้องกันกับคำสอนวิทยาศาสตร์

เอกภาพของพระเจ้า เป็นไปตามเหตุผลและความคิดอันนี้ไม่ขัดต่อการตัดสินใจที่สรุปโดยการศึกษาทางวิทยาศาสตร์

ทุก ๆ ศาสนาสอนเราว่า ต้องทำดี ต้องเป็นคนที่มีความใจกว้างขวาง มีความจริงใจ ซื่อสัตย์ มีกฏมีเกณฑ์ และมีความจงรักภักดี ทั้งหมดนี้มีเหตุผลและสมเหตุสมผลในทางที่จะทำให้มนุษย์มีความเจริญก้าวหน้า ต่อไปเท่านั้น

กฏเกณฑ์ของทุก ๆ ศาสนาสมเหตุสมผล และถูกตั้งขึ้นมาให้ เหมาะสมกับปวงชน โดยศาสนทูต และเหมาะสมกับกาลสมัยต่อผู้ที่เชื่อฟัง

ศาสนามีส่วนใหญ่ออยู่สองประการ คือ

1. ทางธรรมและทางจิตวิญญาณ
2. ทางปฏิบัติ

ทางธรรมนั้นไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงได้เลย ศาสนพุดของพระเจ้า ทุกท่านและพระศาสดาของพระเจ้าได้สอนความจริง อันเดียวกัน และให้บัญญัติแห่งจิตวิญญาณอันเดียวกัน ท่านเหล่านั้นได้สอนหลักธรรม อันเดียวกัน ไม่มีการแบ่งแยกในความจริง ดวงอาทิตย์ส่องรัศมีหลายทาง เพื่อให้สว่างในปัญญาของมนุษย์ แต่แสงสว่างนั้นก็ยังคงเป็นแสงสว่างเดียวกันนั่นเอง

ในทางปฏิบัติของศาสนา กระทำด้วยแบบแผนหรือพิธีรีตอง ภายนอกและด้วยแบบอย่างของการลงโทษต่อผู้ที่ไม่ประพฤติตามอย่างนี้ อยู่ในด้านวัตถุธรรม และนำธรรมเนียมและการประพฤติของคนเราเท่านั้น

ในสมัยของพระโมเสส ได้มีการลงโทษผู้กระทำผิดให้ถึงตาย 10 ประการ เมื่อพระเยซูทรงเสด็จมา กฎเหล่านี้ก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลง ดังเช่นบัญญัติเดิมว่าไว้ว่า "ตาต่อตา" และ "ฟันต่อฟัน" ก็ได้เปลี่ยนเป็น "จงรักศรัทธาของท่าน จงกระทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน" บัญญัติเดิมที่รุนแรงโหดเหี้ยม ก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปในทางความรัก ความปรานีและความอดทน

ในกาลแต่ก่อนนั้น การลงโทษผู้ที่เป็นขโมยนั้น ก็โดยตัดแขนขวาออก ในสมัยของเรา กฎหมายอย่างนั้นกระทำไม่ได้ในสมัยนี้ บุคคล ผู้ใดที่สาปแช่งบิดาของตนก็ยังอยู่ได้ แต่สมัยก่อนนั้น ใครกระทำอย่างนั้นก็มีโทษถึงตาย เพราะว่ามันเป็นประจักษ์แล้วว่า ไม่ว่าจะขณะใด กฎแห่งธรรมนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลงได้เลย กฎแห่งการปฏิบัติต้องเปลี่ยนแปลง การใช้ตามความเป็นไปที่จำเป็นต่อเหตุการณ์และกาลเวลา ลักษณะธรรม แห่งศาสนานั้น ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่าความสำคัญของสองอย่างนั้นอีก และนี่ก็เป็นเช่นกัน ตลอดเวลามันเปลี่ยนไม่ได้ มันเป็นเหมือนกันตั้งเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดไป เป็นนิตย "แต่เดิมนั้นเป็นอย่างไร บัดนี้ก็เป็นอย่างนั้น และจะเป็นอยู่อย่างนั้นสืบ ๆ ไปเป็นนิตย"

กฎแห่งธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงของทุก ๆ ศาสนาก็สมเหตุสมผล อย่างถูกต้อง ถ้าศาสนาเป็นการตรงกันข้ามกับเหตุผลที่ถูกต้องแล้ว ศาสนาก็จะหมดความเป็นศาสนาและก็เป็นเพียงธรรมเนียมเฉย ๆ เท่านั้น ศาสนาและวิทยาศาสตร์ เป็นปีกสองข้างแห่งปัญญาของมนุษย์ ที่จะถีบบินขึ้นสู่ที่สูงและวิญญาณจิตของมนุษย์สามารถจะเจริญก้าวหน้าไปได้ มันจะเป็นไปไม่ได้เลยโดยที่จะบินเพียงปีกเดียว หากคนเราจะพยายามบินด้วยปีกแห่งศาสนาอย่างเดียว ก็จะตกลงมาอย่างรวดเร็ว ลงไปสู่ปลักแห่งการถือโซ่คล้อง ในขณะเดียวกัน ถ้าจะ

บินด้วยปีกแห่งวิทยาศาสตร์อย่างเดียว ก็จะไม่เกิดผลทางความเจริญแต่อย่างใด แต่กลับจะตกลงสู่ปลักแห่งความสับสนทางวัตถุ ทุก ๆ ศาสนาในปัจจุบัน ได้ตกลงสู่การกระทำไปในทางการ ถือไขกลาง ไม่สอดคล้องกันทั้งตามหลักการที่แท้จริงของคำสั่งสอนเดิมในศาสนาของเขาและทั้งการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ในสมัยนั้น ๆ ผู้นำในทางศาสนาหลาย ๆ คนเดี๋ยวนี้คิดว่าความสำคัญของศาสนาคือความเชื่อถือที่เป็นหลักแห่งความจริงที่แย้งไม่ได้ และการกระทำในพิธีกรรมต่าง ๆ เขาก็เลี่ยมสอนคนอื่น ๆ ให้เชื่อตามอย่างที่เขาเชื่อนั้น และบุคคลที่ถูกเลี่ยมสอนนั้นก็จดจ่ออยู่กับแบบแผนอันเป็นสิ่งภายนอก โดยคิดว่า นั่นเป็นสัจธรรมในทางจิตวิญญาณ

แบบแผนเหล่านี้และพิธีต่าง ๆ แตก ต่างกันไปหลายอย่าง ในโบสถ์ วัดต่าง ๆ และระหว่างนิกายต่าง ๆ กันทั้งหลายและแม้กระทั่ง ชัดแย้งซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดมีความบาดหมาง จงเกลียดชังและความไม่สามัคคีกัน การแตกร้างที่เห็นออกมานี้ คือความเชื่อของผู้ที่ศึกษา ว่าศาสนาและวิทยาศาสตร์ เป็นเรื่องตรงกันข้าม ศาสนาไม่ต้องการอำนาจการไต่ตรอง และควรจะไม่อยู่ในความบังคับของวิทยาศาสตร์ แต่ต้องขัดแย้งกันและกันอยู่เสมอ ปฏิบัติการที่ไม่ค่อยจะเหมาะของสิ่งนี้ คือว่าวิทยาศาสตร์ค่อย ๆ กระทบหนีไปจากศาสนา และศาสนาก็กลายเป็นการกระทำที่หลับหูหลับตาเชื่ออย่างไม่ใยดี ตามคำสั่งสอนของอาจารย์ทางศาสนาบางคนที่ดีตั้งในความเชื่อที่เป็นหลักความจริงที่แย้งไม่ได้ แม้ว่ามันจะเป็นการตรงกัน ข้ามกับวิทยาศาสตร์ นี่คือความโง่งม เพราะว่ามันเป็นที่เห็นแล้วว่า วิทยาศาสตร์คือความสว่าง และทำนองเดียวกัน ศาสนาอันแท้จริง ก็ไม่ขัดแย้งกับความรอบรู้ทั้งหลาย

เรามีความคุ้นเคยกับคำที่ว่า "แสงสว่างกับความมืด" "ศาสนากับวิทยาศาสตร์" แต่ศาสนาที่ไม่สอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ ก็เป็นตัวของมันเองในความมืดแก่การถือไขกลางและความโง่งม

ความบาดหมางและความไม่สามัคคีในโลกนี้ส่วนมากมนุษย์ กระทำขึ้นมาเองให้ตรงกันข้ามและขัดแย้งกัน ถ้าศาสนาสอดคล้องกับ วิทยาศาสตร์ และดำเนินไปด้วยกันแล้วความเกลียดชัง และความขมขื่นใจที่นำมาซึ่งความเวทนาแก่มนุษยชาติก็จะหมดไป

จงพิจารณาว่า อะไรที่ทำให้มนุษย์แตกต่างกับสิ่งอื่น ๆ ที่มีชีวิตและทำให้เขาวิเศษกว่า มันไม่ใช่ความสามารถที่ให้เหตุผลหรือ ปัญญาของเขาเหล่านั้น ฉลาดกระนั้นหรือ? เขาจะไม่ทำความคุ้นเคยกับสิ่ง เหล่านี้ในการศึกษา ศาสนาหรือ? ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านว่า จงชังดูด้วยความรอบคอบในเครื่องชั่งแห่งเหตุผลและวิทยาศาสตร์ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เขากล่าวว่าเป็นศาสนา ถ้าได้

ผ่านการทดสอบแล้ว ก็จงรับรองเพราะ ว่าเป็นความจริงแล้ว อย่างไรก็ตาม ถ้า มันไม่พ้องต้องกันแล้ว อย่ายอมรับ เพราะว่ามันเป็นความโง่มงาย

จงมองดูรอบ ๆ จะเห็นว่าโลกทุกวันนี้จมลงอยู่ในความเชื่องมงาย และเป็นแบบแผนภายนอกสักเท่าใด?

บางคนก็บูชาสิ่งที่เขาคิดฝันแล้วสร้างขึ้นมาจาก เขาสร้างพระเจ้าขึ้นมาเอง ตามความคิดของเขา และเคารพสักการะสิ่งนั้น แต่ความคิดของจิตใจที่จำกัดของเขา ไม่สามารถ จะเป็นพระผู้สร้างอันยิ่งใหญ่ของทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งที่เห็นได้และเห็น ไม่ได้คนอื่น ๆ อีกหลาย ๆ คนสักการะดวงอาทิตย์หรือต้นไม้ หรือก้อนหิน ก็มี ในกาลก่อน ๆ ก็มีคนที่สักการะทะเล เมฆ หรือแม้กระทั่งดินเหนียว

ทุกวันนี้ คนเรามีความคลั่งไคล้ ผูกพันแน่นแฟ้นกับแบบแผนภายนอก และพิธีการหลาย ๆ อย่างที่เขาขัดแย้ง จุดสำคัญของพิธีรีตอง นี้หรือการปฏิบัติ อย่างนั้นจนกว่าคนใดคนหนึ่งได้ยินหมดทุกด้านของการ ถกเถียงที่น่าเบื่อหน่ายและไม่หยุดยั้ง มีบางคนมีปัญญาน้อยและความ สามารถของความ เข้าใจในเหตุผลก็ไม่ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ กำลังและอำนาจของ ศาสนา ต้องไม่เป็นที่สงสัย เพราะว่าคนพวกนี้ไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจ ได้

เด็กเล็ก ๆ ไม่อาจจะหยั่งรูกฎต่าง ๆ ที่ควบคุมธรรมชาติอยู่ แต่นี้เป็นเรื่องของการเจริญที่ไม่ถึงขั้นของปัญญาของเด็กนั้น เมื่อเด็กนั้นโตขึ้นและได้รับการ ศึกษา เขาก็จะเข้าใจถึงความจริงที่ยั่งยืนนั้นด้วย เด็กไม่อาจจะเข้าใจความจริงที่ว่า โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ แต่เมื่อปัญญาได้รับการกระตุ้น ความจริงนั้นก็เป็นที่กระจ่างแจ้งแก่เด็กนั้น

มันเป็นไปไม่ได้เลย ที่ศาสนาและวิทยาศาสตร์จะขัดแย้งกันได้ สติปัญญาคจะอ่อนหรือไม่เจริญเต็มถึงขั้นที่จะเข้าใจในความจริงนั้น

พระเจ้าทรงสร้างศาสนาและวิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะเป็นการ วัดความเข้าใจของเรา จะระวังระไวว่าท่านจะไม่ละเลยอำนาจมหัศจรรย์นั้น จงชั่งตวงทุกสิ่งทุกอย่างบนตราชั่งอันนี้

สำหรับผู้ที่มีความเข้าใจ ศาสนาก็เป็นเหมือนกับหนังสือที่เปิดไว้ แต่จะทำอย่างไร สำหรับคนที่ไร้เหตุผลและขาดปัญญาที่จะเข้าใจใน ความแท้จริงอัน ประเสริฐของพระเจ้า?

จงให้ความเชื่อของท่านประสานกลมกลืนกับวิทยาศาสตร์ แล้วจะไม่มีการขัดกัน เพราะความจริงมีหนึ่งเท่านั้น เมื่อศาสนาแสดงให้เห็นการลงรอยกันกับวิทยาศาสตร์โดยตัดการถือโชกลาง ขนบธรรมเนียม และหลักอันไร้ปัญญา ออกแล้ว ก็จะเกิดเป็นกำลังอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นการรวมกันและทำให้โลกนี้สะอาด ซึ่งจะกวาดล้างสงคราม ความไม่ลงรอยกัน ความบาดหมางและความทุกข์เวทนา แล้วมนุษย์ก็จะสามัคคีกันในอาณาจักรของความรักแห่งพระเจ้า

45

หลักธรรมข้อที่ห้า – การลบล้างและเลิกล้างอคติ

[The 5th Principle—The Abolition of Prejudices]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส

13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

อคติทุกอย่าง ไม่ว่าในทางศาสนา เชื้อชาติ การเมือง หรือ ประเทศชาติ ต้องถูกลบล้างไปเพราะอคติเหล่านี้เป็นเหตุของความเจ็บป่วยของโลก มันเป็นหลุมศพแห่งความเจ็บป่วยเจ็บไข้ ซึ่งถ้าไม่หยุดมัน มันสามารถจะเป็นเหตุแห่งการทำลายเชื้อชาติทั้งหมดของมนุษยชาติ สงครามแห่งการทำลายล้างที่เกิดขึ้นทุกครั้งด้วยความทารุณหลังเลือด และความทุกข์เวทนาสืบสาเหตุมาจากอคติอันใดอันหนึ่ง

สงครามอันน่าสลดใจที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ มีสาเหตุมาจากความเกลียดชัง คลั่งไคล้แห่งศาสนาของคนพวกใดพวกหนึ่งต่ออีกพวกหนึ่ง หรือก็มาจากอคติของเชื้อชาติหรือผิวพรรณ

มนุษย์ทั้งหลายจะมีสันติสุขไม่ได้ ในเมื่ออคติทั้งหลายไม่ได้ถูกกวาดล้างให้หมดไป เพราะเหตุนี้พระบาฮาอุลลาห์ ทรงได้กล่าวว่า "อคติเหล่านี้ คือการทำลายล้างของมนุษย์"

อันแรก ขอพิจารณาถึงอคติแห่งศาสนา พิจารณาถึงชาติทั้งหลายที่ได้ชื่อว่า เป็นปวงชนแห่งศาสนา ถ้าเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่เคารพบูชา พระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว เขาก็จะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งได้ห้ามการฆ่ากันและกัน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ถ้านักบวชแห่งศาสนา เคารพบูชาพระเจ้าแห่งความรักและรับใช้ แสงสว่างแห่งสวรรค์ นักบวชเหล่านั้นอาจจะสอนผู้คนทั้งหลายให้รักษาพระบัญญัติอันยิ่งใหญ่ นั่นคือ "จงมีความรักและมีใจกุศลต่อทุกคน" แต่เราจะเห็นว่าเป็นการตรงกันข้ามกันเสีย เพราะว่่านักบวชสนับสนุน ชาติต่าง ๆ ให้ต่อสู้กันหลายต่อหลายครั้ง ความเกลียดชังแห่งศาสนาก็เป็นการโหดร้ายที่สุดเสมอ

ทุก ๆ ศาสนาสอนว่า เราควรจะรักซึ่งกันและกัน เราควรจะค้นหาความบกพร่องของเราเอง ก่อนที่เราจะตำหนิตัวคนอื่นในความผิดของผู้อื่น เราจะต้องไม่พิจารณาตัวเองว่าวิเศษกว่าคนอื่น เราต้องระวังที่ไม่ยกย่องตัวเองด้วยเกรงว่าเราจะถูกลบหลู่ดูหมิ่นจนได้รับความอับอายขายหน้า

เราเป็นใครที่จะไปตัดสินผู้อื่น? ในสายตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ว่าใครเป็นผู้ที่ถูกต้องที่สุด? ความคิดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่เหมือนความคิดของเรา มีก็คนที่พูดเหมือนว่าตัวเองมีความเป็นพระต่อสายตาของเพื่อนที่ตกอยู่ในการลบลู่ดูหมิ่นอันยิ่งใหญ่ นั่น โปรตคิดถึงยูดาอิสการีโอด เขาได้เริ่มต้นด้วยดี แต่โปรดจำไว้ว่า ในบั้นปลายของเขาเป็นอย่างไร? อีกอย่างหนึ่ง ดูท่านเปาโล อัครสาวกของพระเยซู ชีวิตในเบ็องตัน ท่านเป็นปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ต่อมาท่านก็ได้กลับเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ที่จงรักภักดีอย่างที่สุด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราจะยกย่องตัวเอง และใส่ร้ายผู้อื่นทำไม?

ดังนั้น เราจึงเป็นคนที่ย่อมตัว ปราศจากอคติ มุ่งดูแต่ความดีของคนอื่น ๆ มากกว่าตัวเอง อย่าให้เราพูดว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความเชื่อ แต่คนนั้นเป็นคนนอกศาสนา" หรือพูดว่า "ข้าพเจ้าอยู่ใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า แต่คนอื่นนั้นเป็นคนที่ถูกเขี่ยออกไปแล้ว" ดังนั้น ขอให้เราช่วยทุก ๆ คนที่มีความปรารถนาความช่วยเหลือในทุก ๆ กรณี

ให้เราสอนผู้ที่โง่งมง่าย และเอาใจใส่ดูแลเด็กเล็ก ๆ จนกว่า เด็กจะเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว เมื่อเราพบผู้ที่ตกลงไปในห้วงลึกแห่งความทุกข์เวทนาหรือความบาป เราต้องกรุณาเข้าจับมือเขา ช่วยให้เขาลุกขึ้นยืนหยัดและมีกำลังต่อเขาเยี่ยงมิตร ไม่ใช่เยี่ยงศัตรู

เราไม่มีสิทธิ์ที่จะดูถูกดูหมิ่น เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ว่าเขาเป็นคนชั่วร้าย

ที่นี้ ว่าด้วยอคติของเชื้อชาติ มันเป็นการลวงตา เป็นการเชื่อ โชคกลางอย่างแท้จริงและง่าย ๆ เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างเราขึ้นจากเชื้อชาติเดียวกัน ไม่มีอะไรแตกต่างกันมาตั้งแต่แรกเริ่มเลย เพราะว่าเขาเป็นเหล่าเนื้อเชื้อไขของอาดัม เมื่อแรกเริ่ม ก็ไม่มีการจำกัดหรือเขตกันระหว่างแผ่นดินต่าง ๆ ไม่

มีส่วนใดของแผ่นดินโลก เป็นของพวกใดพวกหนึ่งมากไปกว่าพวกอื่น ๆ ในสายตาของพระเจ้า ไม่มีการแตกต่างของเชื้อชาติต่าง ๆ ทำไมคนเราจึงก่อให้เกิดอคติแล้ว? ทำไมคนเราจึงสนับสนุนสงครามซึ่งเกิดจากความหลงตาทั้งหลายนั้นแล้ว?

พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงสร้างเรา ให้มาทำลายซึ่งกันและกัน ทุกชาติ ทุกเผ่า ทุกลัทธิ และทุกชั้น ร่วมกันในความเสมอภาคในขอบเขตของพระราชบิดาแห่งสวรรค์องค์เดียวกัน

ความแตกต่างกัน ก็เพียงขีดขั้นของความศรัทธาและการเคารพบัญญัติของพระเจ้า มีบางคนเป็นเหมือนโคมประทีปที่สว่าง มีคนอื่น ๆ ที่ส่องสว่างเหมือนดวงดาวในท้องฟ้าแห่งมนุษยชาติ ผู้ที่รักมนุษยชาติเหล่านี้เป็นคนดีเลิศ ไม่ว่าจะของชาติของลัทธิ หรือผิวพรรณวรรณะใด ๆ ที่เขาจะเป็นได้ เพราะว่าพระเจ้าจะได้กล่าวสดดีแก่เขาเหล่านั้นว่า "เจ้าได้กระทำดีแล้ว เจ้าเป็นคนดีและเป็นผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของเรา" ในวันเวลานั้นพระองค์จะไม่ทรงถามว่า "เจ้าเป็นคนอังกฤษ ฝรั่งเศส หรืออิหร่าน?" "เจ้ามาจากตะวันตกหรือมาจากตะวันออก?"

การแบ่งแยกที่เป็นจริงก็คือ มนุษย์แห่งสวรรค์และมนุษย์แห่งโลก ผู้รับใช้ของมนุษย์ที่สละตัวเองในความสามัคคี การเผยแพร่สันติภาพ และความปรารถนาดี แก่มนุษยทั้งหลาย อีกประการหนึ่ง คือ ผู้ใดที่ เป็นคนเห็นแก่ตัว เป็นผู้ที่เกลียดชังพี่น้องของตัวเอง ก็คือผู้ที่ถูกอคติเข้าไปอยู่ในหัวใจของเขาแทนความเมตตากรุณา และอิทธิพลของเขา ก็หล่อเลี้ยงความไม่ลงรอยกันและความแตกร้าง

ผิวพรรณ เชื้อชาติ ที่อยู่ใ้ในพวกที่แบ่งออกเป็นสองพวกนี้ ผิวขาว ผิวเหลือง ผิวดำ ตะวันออก หรือตะวันตก เห็นหรือว่าไ้? ถ้าเหล่านี้เป็นการแบ่งของพระเจ้า ทำไมเราควรจะไปเป็นอย่างอื่น? การมีอคติในการเมืองก็เช่นกัน มันเป็นเหตุใหญ่ยิ่งของความขมขื่นแห่งการโต้เถียงกันในหมู่บุตรหลานของมนุษย์ มีมนุษย์บางคนแสวงหาความสุขในการเพาะความบาดหมางกัน เป็นผู้ที่ยพยายามเสมอที่จะยุแหย่บ้านเมืองของตัวเองให้ทำสงคราม กับชาติอื่นโดยไม่หยุดยั้ง นั้นเพราะอะไร? เขาเหล่านั้นคิดที่จะให้บ้านเมืองของตนมีประโยชน์โดยทำลายบ้านเมืองของคนอื่น ๆ เขาเหล่านั้นส่งกองทัพออกไปก่อวุ่นและทำลายผืนแผ่นดิน เพื่อที่จะได้มีชื่อเสียงบนแผ่นดินโลก เพื่อความชื่นชมในชัยชนะและจะได้พูดว่า "ประเทศนั้นแพ้ประเทศอื่น ๆ แล้วก็บังคับให้ยอมรับการปกครองอันเต็มไปดด้วย อำนาจและวิเศษนั้น" ชัยชนะเช่นนี้ ซื่อด้วยค่าแห่งการหลังเลือดยิ่งนัก มันไม่ยั่งยืนเลย ชัยชนะเช่นนั้นจะ

ถูกทำให้พ่ายแพ้ไปในวันใดวันหนึ่ง โดยชัยชนะอันเดียวกันนั่นเอง และฝ่ายผู้แพ้ก็น่าจะเป็นผู้ชนะอีกได้ โปรดจดจำประวัติศาสตร์ในอดีตว่าฝรั่งเศสไม่ได้มีชัยชนะเยอรมันหลายครั้งหรือ แล้วเยอรมันก็ไม่ได้ชัยชนะแก่ฝรั่งเศสเลยหรือ?

เรารู้เหมือนกันว่า ฝรั่งเศสได้ชัยชนะอังกฤษ แล้วอังกฤษก็ได้ชัยชนะต่อฝรั่งเศสอีก

ชัยชนะอันมีเกียรติเหล่านี้ ไม่จริงยั่งยืนเลย ทำไมถึงต้องคิดว่า มันมีชื่อเสียงและสำคัญ จนกระทั่งมีใจที่จะหลั่งเลือดของปวงชน เพื่อความสำเร็จในสิ่งเหล่านี้? มีชัยชนะอันใดบ้างที่มีค่าที่หนีไม่พ้นจาก ความชั่วร้ายได้เด็ดขาดจากการฆ่าฟันกันของมนุษย์ความโศกเศร้า ความเสียใจ และความเสียหาย ซึ่งจะต้องครอบงำบ้านช่องของชาติ ทั้งสอง? เพราะว่า มันเป็นไปได้ที่ชาติเดียวจะรับความลำบาก แต่ลำพัง

โอ้.... ทำไมมนุษย์ซึ่งเป็นบุตรของพระเจ้าจึงต่อต้านที่ควรจะเป็นตัวอย่างในอาณาภาพแห่งกฎของธรรมชาติ จึงได้หันหน้าไปเสียจาก คำสอนแห่งสวรรค์ และกระทำตัวไปในทางทำลายและการสงคราม เสียแล้ว?

ความหวังของข้าพเจ้า คือ ในศตวรรษที่สว่างไสวด้วยความรักอันประเสริฐจากสวรรค์นี้ จะส่องสว่างทั่วโลกจงแสวงหาความฉลาด ในหัวใจของมนุษย์ทุกคน เพื่อว่าดวงอาทิตย์แห่งสัจจะจะน่านักการเมืองทั้งหลายให้สลัดอคติและการถือโชคกลางทั้งสิ้น แล้วเป็นอิสระในความคิดของเขา เพื่อจะทำตามพระราชโองการของพระเจ้า เพราะนักการเมืองแห่งสวรรค์นั้นมีสง่าราศี นักการเมืองแห่งมนุษย์นั้นไร้ปัญญา พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างและทรงสละพระกรุณาธิคุณให้แก่ทุกสิ่งทุกอย่าง

เรามีได้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าหรือ? เราสมควรที่จะละเลยในการติดตามตัวอย่างอันเลิศของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายของเราหรือ? และไม่ยอมรับรู้พระบัญญัติของพระองค์หรือ?

ข้าพเจ้าอธิษฐาน เพื่อว่าพระราชอาณาจักรจะเข้ามาในโลก และแล้วความมืดมนทั้งหลายก็จะถูกทำให้หมดไปโดยแสงอันวิเศษ จากดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์

46

หลักการข้อที่หก – ปัจจัยของความดำรงอยู่ [The 6th Principle—Means of Existence]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส

หลักสำคัญที่สุดข้อหนึ่งในจำนวนหลักธรรมทั้งหลายตามคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ คือ

สิทธิของมนุษย์ทุกคน ในการมีชีวิตอยู่ ได้ด้วยอาหารประจำวันหรือความเสมอภาคในปัจจัยของชีวิต

การจัดสถานการณ์ของมนุษย์ จะต้องทำให้ความยากจนขัดสน หดไปเท่าที่จะทำได้ เพื่อว่าทุกคน ตามยศศักดิ์ตำแหน่งใด ๆ ก็ตาม จะรวมกันในความสบายและการอยู่ดีกินดี

เราเห็นแล้วว่า ท่ามกลางคนเรา บ้างก็มั่งมี ร่ำรวย แต่อีกฝ่ายหนึ่งกำลังอดอยากและไม่มีอะไรเลย บ้างก็มีทรัพย์สินสมบัติ มีคุณหาสน์ มากมาย แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีแม้ที่จะวางหัวนอน บางทีเราก็เห็นว่าบางคนมีอาหารกินอย่างเหลือเฟือและโอชะยิ่งในขณะที่ยังคนอื่น ๆ ขาดแคลน แม้แต่จะหากากอาหารมาประทังชีวิต บางขณะบางคนก็มีเครื่องนุ่งห่มที่ทำด้วยผ้ากำมะหยี่ ขนสัตว์ และผ้าลินินอย่างดี แต่คนอื่น ๆ ไม่มี ไม่มีเลย มีแต่เครื่องนุ่งห่มบาง ๆ เท่านั้น ซึ่งแม้แต่กันความหนาวเหน็บก็ไม่ได้

สถานการณ์อย่างนี้ ผิด และจะต้องได้รับการแก้ไข ขณะนี้ การแก้ไขก็ต้องกระทำกันอย่างระมัดระวัง มันไม่อาจจะกระทำได้ ด้วยการทำให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันโดยสมบูรณ์

ความเสมอภาค คือความฝัน มันเป็นเรื่องที่กระทำขึ้นไม่ได้ แม้ว่าถ้าความเสมอภาคอาจจะกระทำได้ มันก็ไม่อาจจะต่อเนื่องกันไปได้ ถ้าความเป็นอยู่ของมันเป็นไปได้ ระบบต่าง ๆ ของโลกจะถูกทำลายหมด กฎนั้นจะต้องดำรงอยู่ในโลกแห่งมนุษย์ สวรรค์มีประกาศิตใน ความมีชีวิตของมนุษย์

คนบางคนมีปัญญาเต็มเปี่ยมคนอื่น ๆ มีเพียงธรรมดา ๆ เท่านั้น และอีกหลาย ๆ คนไม่มีปัญญาเลยในทั้งสามแบบของคนเรานี้ เป็นไปตามระบบที่ไม่ใช่ความเสมอภาคกัน ทำอย่างไรความฉลาดและความ โง่งเงาจะเสมอกันได้? มนุษย์เป็นเสมือนกองทัพใหญ่ ต้องการนายพล นายพัน นายร้อยหรือหัวหน้า

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ในตำแหน่งต่าง ๆ กัน และก็พลทหาร ซึ่งแต่ละคนมีหน้าที่ของตนเอง ชิดชั้น ก็มีความจำเป็น เพื่อจะให้มิระเบียบมั่นคงและเรียบร้อย กองทัพไม่อาจ ประกอบขึ้นได้แต่เพียง นายพล นายร้อยเท่านั้น และก็ไม้อาจจะมีแต่เพียง พลทหารที่ปราศจากผู้บังคับบัญชา ผลแท้จริงของแบบแผนนั้นอาจจะไม่ เข้ารูป และทำให้เสื่อมเสียขวัญเกิดขึ้นทั่วทั้งกองทัพ

กษัตริย์ ไลเคอร์กุส ผู้ทรงปรัชญา ได้เคยวางแผนการณ์ที่ ตั้งหลักแห่งความ ฉลาด เป็นการทดลองในครั้งแรก พระองค์ได้ทรงเรียกประชาราษฎรใน อาณาจักรของพระองค์ให้เข้ามาสาบานต่อคำสาบานอันยิ่งใหญ่ ที่จะยังไว้ซึ่ง ความเรียบร้อยของรัฐบาล ถ้าพระองค์จะต้อง สละราชบัลลังก์และไม่ให้เขา เหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งพระองค์ เสด็จมา เมื่อได้ทำการสาบานกัน แล้ว พระองค์ก็ทรงละจากอาณาจักรแห่งสปาร์ต้าไป และก็มิทรงกลับมาอีก เลย กษัตริย์ไลเคอร์กุส ทรง ละทิ้งสภาพการของพระองค์ ทรงสละตำแหน่ง อันสูงส่ง คิดที่จะกระทำ คุณงามความดีอันถาวรแก่บ้านเมืองของพระองค์ โดยให้ความเสมอกันในทรัพย์สินสมบัติและสถานการณ์ของชีวิตในอาณาจักร ของพระองค์ การสละตัวเองทั้งหมดของพระองค์ ก็เหลวไหลไม่มีประโยชน์ การทดลองก็ล้มเหลว ภายหลังนั้นก็ถูกทำลายหมด แผนการที่ได้คิดไว้แล้ว โดย ระมัดระวังนั้นก็หมดสิ้นไป

นี้แสดงว่า ความพยายามอันไร้ผลนั้น ไม่ได้เกิดผลและเป็นการประกาศใน อาณาจักรโบราณของสปาร์ต้า ว่ามันเป็นไปได้ในความ เสมอภาคของ ความเป็นอยู่ในกาลเวลาของเรา การพยายามเช่นนั้น ก็เท่ากับว่าถึงวาระแห่ง ความผิดพลาด

แน่นอน บางคนก็มั่งมีอย่างมหาศาล และบางคนก็ยากจนขัดสนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น องค์การหรือวงการมีความจำเป็นที่จะควบคุม และปรับปรุงสภาพแห่ง สถานการณ์เช่นนั้น มันเป็นสิ่งสำคัญจะจำกัด ความมั่งมีและในขณะเดียวกันก็ มีความสำคัญที่จะจำกัดความยากจนเหมือนกัน ทั้งสองอย่างนี้ อันไหนมาก 'ไปก็ไม่ดี การอยู่ในฐานะปานกลาง เป็นการดีที่สุดแล้ว "ขออย่าให้ข้าพเจ้า ยากจนหรือมั่งมี" ถ้ามันเป็นการถูกต้องแก่นายทุนที่จะมีสมบัติมหาศาล มันก็ ยุติธรรมเท่ากันที่ลูกจ้าง ของเขานั้นก็มีปัจจัยเพียงพอแล้ว

นายทุนคนใดคนหนึ่งที่มีความมั่งมีมหาศาล ไม่ควรจะอยู่ได้ ในเมื่ออีกคน หนึ่งข้าง ๆ เขานั้นเป็นคนจนที่ต้องการสิ่งจำเป็นแก่ชีวิต เหลือเกิน เมื่อเรา เห็นความยากจนขัดสน เข้าถึงขนาดอดอยากแล้วมันแน่เหลือเกินว่า นั้น เครื่องหมายแห่งการกดขี่ได้เกิดขึ้น ณ ที่นั่นแล้ว มนุษย์ต้องกระฉับกระเฉง ตื่นตัวในเรื่องนี้ ไม่สมควรที่จะรือรือในสถานการณ์ ที่เปลี่ยนไปอันจะนำมาซึ่ง

ความสมเพชเวทนา ที่จะเข้ามาบดขยี้ความขัดสนของมนุษย์คนอื่น ๆ อีกหลายคน คนมั่งมีต้องสละความมั่งคั่งของเขา เขาต้องทำให้อ่อนลงและเพราะความเฉลียวฉลาดในการสงสาร มีความคิดเพื่อเห็นแก่ผู้ที่ได้รับความลำบากที่ขาดของจำเป็นแก่ชีวิต

มันจะต้องมีกฎพิเศษตั้งขึ้น เกี่ยวกับความมั่งมีและความต้องการที่มากเกินไป ควรนั้น สมาชิกในคณะรัฐบาลควรจะพิจารณาถึงพระบัญญัติของพระเจ้า เพื่อว่าเวลาวางแผนการที่จะปกครองราษฎร สิทธิทั่ว ๆ ไปของมนุษย์ต้องได้รับการคุ้มครองและสงวนไว้

รัฐบาลของประเทศทั้งหลายควรจะเหมาะสมกับกฎบัญญัติแห่งสวรรค์ ที่นำมาซึ่งความยุติธรรมเสมอภาคทั่วกันนี้เป็นวิธีเดียวเท่านั้น ที่ความมั่งคั่งเหนือความต้องการที่น่าเสียดายและความทุกข์เวทนา ความเสียกำลังใจ และความขัดสนขั้นแค้นที่น่าขายหน้า จะต้องถูกลบล้างให้หมดไป ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้ก่อน ก็หมายความว่าเรายังไม่ได้เชื่อฟัง ทำตามพระบัญญัติของพระเจ้า

47

หลักธรรมข้อที่เจ็ด – ความเสมอภาคของมนุษย์ [The 7th Principle—Equality of Men]

"พระบัญญัติของพระเจ้า ไม่ใช่บังคับความตั้งใจหรืออำนาจหรือความยุติธรรม แต่เป็นข้อความของความจริง เหตุผลและความยุติธรรม"

ต่อหน้ากฎบัญญัติ ทุกคนเสมอภาคกันหมด กฎนั้นต้องมีอำนาจเหนืออย่างสิ้นเชิง

ความมุ่งหมายของการลงโทษ มิใช่เป็นการพยายามแต่เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดอาญา

กษัตริย์ ต้องปกครองด้วยความฉลาดและยุติธรรม เจ้าชาย ขุนนางหรือชาวไร่ชาวนา มีสิทธิที่จะได้รับความยุติธรรมเสมอภาคเท่ากันหมด จะต้องไม่เห็นแก่หน้าใครเกิดขึ้นเป็นรายบุคคล ตูลากร ต้องไม่ยำเกรงใครทั้งนั้น แต่ต้องปฏิบัติกฎหมายด้วยความเข้มงวดโดย ไม่เลือกไม่ว่ากรณีใด ๆ ต่อคดีที่อยู่เบื้องหน้าเท่านั้น

ถ้าผู้ใดกระทำผิดอาญาต่อท่าน ท่านไม่มีสิทธิที่จะยกโทษเขา แต่กฎหมายต้องลงโทษเขา เพื่อป้องกันการถูกกระทำในทางอาญา ข้าจากคนอื่น เพราะว่าความเจ็บปวดของแต่ละคนก็ไม่มีค่าสำคัญ ถ้าจะเปรียบกับสวัสดิภาพทั่ว ๆ ไปของปวงชนทั้งหลาย

เมื่อความยุติธรรมอันสมบูรณ์ เข้าครอบครองทั่วประเทศตะวันออกและตะวันตก แล้วแผ่นดินโลกจะกลายเป็นสถาบันอันงดงาม ความสง่าผ่าเผย และความเสมอภาคของผู้รับใช้ของพระเจ้าทุกคนก็จะเป็น ที่รับรองและอุดมคติแห่งความเป็นปึกแผ่นของเชื้อชาติของมนุษย์ และ ความเป็นกันฉันท์พี่น้องอันแท้จริงก็จะเกิดขึ้นได้ และแสงสว่างอันประเสริฐของดวงอาทิตย์แห่งสัจจะก็จะส่องสว่างในดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคน

48

หลักการข้อที่แปด – สันติภาพแห่งสากล

[The 8th Principle—Universal Peace]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส

ศาลสูงสุดที่จะป้องกันเสรีภาพของมนุษย์ จะต้องถูกตั้งขึ้นโดยปวงชนและรัฐบาลของทุก ๆ ชาติ ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับเลือกจากแต่ละประเทศ และแต่ละรัฐบาล สมาชิกของสภาอันยิ่งใหญ่ จะร่วมประชุมกันในความสามัคคี การโต้เถียงทะเลาะกันตามแบบลักษณะของสหชาติ จะถูกยื่นเสนอเข้ามายังศาลนี้ ศาลนี้ก็มีหน้าที่จัดการพิจารณาความทุกอย่าง ซึ่งถ้าไม่เป็นเช่นนั้นแล้วอาจจะก่อให้เกิดสงครามได้

ก้าวสำคัญที่สุดอีกก้าวหนึ่งในการไปสู่สันติภาพสากล ซึ่งจะตั้งขึ้นมาได้ ก็โดยภาษาสากล พระบาฮาอุลลาห์ทรงบัญญัติว่าผู้รับใช้ของมนุษย์จะต้องเข้าประชุมกันและเลือกใช้ภาษาซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ หรือตั้งขึ้นมาใหม่ภาษาหนึ่ง นี้ก็ได้ปรากฏให้เห็นจริงมาแล้วในพระคัมภีร์แอกดอส เมื่อสี่สิบปีแล้วมันได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาของการมีภาษาต่าง ๆ ซึ่งมันเป็นการยากอันหนึ่ง ในโลกนี้มีภาษามากมายกว่าแปดร้อยภาษา และก็ไม่มีสักคนเดียวที่จะรู้หมดทุกภาษา

เดี๋ยวนี้ เชื้อชาติของมนุษย์ไม่ได้ถูกแยกออกจากกันเหมือน ในเวลาแต่กาลก่อน การที่จะหาความสนิทกับทุกชาติเราก็ต้องพูดภาษาของชาติเหล่านั้น

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ภาษาสากลอาจจะทำให้มีการติดต่อคบหากันได้ระหว่างชาติทั้งหลาย ดังนั้นมันมีความจำเป็นที่เราจะต้องรู้ถึงสองภาษาเท่านั้น คือภาษาเดิมและภาษาสากลในไม่ข้ามมนุษย์ก็จะโต้ตอบกันได้ทั่วโลก

ภาษาที่สาม ไม่จำเป็นเลย การที่จะพูดกันกับชาติใด ๆ หรือ ประเทศใด โดยไม่ต้องใช้ล่าม ก็จะเป็นประโยชน์และจะราบรื่นสัก เพียงใด?

ภาษา เอสเพอเรนโต ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อความมุ่งหมายนี้ เป็นการประดิษฐ์ที่งดงามและเป็นงานชั้นเยี่ยม แต่ต้องการความสมบูรณ์ ภาษาเอสเพอเรนโตที่เป็นอยู่นั้นยังยากสำหรับบางคน

สหประชาชาติ สมควรจะตั้งขึ้น ประกอบด้วยผู้แทนจากทุก ๆ ชาติในโลก ทั้งตะวันออกและตะวันตก สภานี้ควรจะร่างแบบภาษา ซึ่งจะใช้ได้ทั่วไปและทุกประเทศจะได้รับผลประโยชน์อย่างเหลือล้น

จนกระทั่งนำภาษานั้นมาใช้แล้ว โลกก็จะรู้สึกต่อเนื่องกันไปถึงความ ต้องการอันเหลือล้นในการคบหาสมาคมกันอย่างนี้ ความแตกต่างของ ภาษาอันเป็นเหตุให้เกิดความชิงชังและความไม่เชื่อถือ ซึ่งมีอยู่ระหว่างชาติทั้งหลายที่ยังแยกกันโดยไม่มีความสามารถที่จะเข้าใจกันได้ ใน ภาษาของกันและกันมากกว่าเหตุผลอื่น ๆ

ถ้าทุกคนพูดภาษาเดียว มันจะเป็นการง่ายสักเท่าใดที่มันจะรับใช้เป็นประโยชน์แก่มนุษย์

เพราะฉะนั้น โปรดแสดงความยินดีในภาษาเอสเพอเรนโต เพราะว่ามันได้เริ่มต้นของการปฏิบัติตามบัญญัติข้อหนึ่งของพระบาฮาอุลลาห์ และจะต้องได้รับการปรับปรุงและสมบูรณ์ต่อไป

49

หลักธรรมข้อที่เก้า – การไม่ยุ่งเกี่ยวกันระหว่างศาสนากับการเมือง
[The 9th Principle—The Non-interference of Religion with Politics]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในการนำชีวิต คนเราถูกกระตุ้นโดยความเคลื่อนไหวใหญ่ ๆ สองประการ คือ ความหวังที่จะได้รับรางวัลและความกลัวในการถูกลงโทษ

ความหวังและความกลัว นี้จะต้องถูกนำไปพิจารณาโดยผู้ ที่มีสิทธิซึ่งมีตำแหน่งสำคัญของรัฐบาล หน้าที่ของเขาเหล่านี้ คือปรึกษาร่วมกันในการร่างกฎหมายและเพื่อจะจัดการปกครองที่ยุติธรรม

ระบบของโลกก็จะตั้งอยู่บนเสาหินทั้งสอง คือรางวัลและผลตอบแทน

รัฐบาลที่เด็ดขาด ที่ดำเนินไปโดยคนที่ปราศจากธรรม การปฏิบัติของกฎหมายก็เป็นการกดขี่ข่มเหงและ อยุติธรรม

ไม่มีการป้องกันอันใดในการขัดแย้งที่ยิ่งใหญ่กว่าความรู้สึก ทั้งสองอย่างนี้ คือความหวังกับความกลัวทั้งสองอย่างเป็นผลมาแต่การเมืองและธรรม

ถ้าผู้ปฏิบัติของกฎหมาย จะใช้ความพินิจพิจารณาถึงผลที่มาจากธรรม เป็นการตกลงใจของเขาแล้วกระทำตามศาสนา "เขาเหล่านั้นก็จะเป็นตัวแทนแห่งสวรรค์ในโลกแห่งการกระทำ จะเป็นผู้แทนของพระเจ้าสำหรับผู้ที่อยู่ในโลก และด้วยความรักของพระเจ้า เขาจะป้องกันผลประโยชน์ของผู้รับใช้ของพระองค์เสมือนการป้องกันผลประโยชน์ของเขาเอง" ถ้าผู้ปกครองสำนึกถึงความรักชอบของเขาเองและกลัวต่อการที่ได้อดถึงต่อพระบัญญัติของพระเจ้า การพิพากษาของเขาก็เป็นการยุติธรรม นอกเหนือไปจากนี้ทั้งหมด ถ้าเขาเชื่อว่าผลที่จะตามมาภายหลังการกระทำของเขาในโลกนี้ จะตามเขาไปในโลกหน้า ก็เสมือนว่าเมื่อเขาหวานพีชพันธุ์ลงมาก ก็จะไม่เก็บเกี่ยวได้มาก บุคคลเช่นนี้จะหลีกเลี่ยงไปจากความยุติธรรมและการกดขี่ข่มเหงอย่างแน่แท้

ตรงกันข้าม ถ้าข้าราชการ คิดว่าความรักชอบของการกระทำ ของเขาต้องจบลงด้วยชีวิตอย่างโลกนี้ โดยที่ไม่รู้และไม่เชื่อ ในความ กรุณาของสวรรค์ และอาณาจักรธรรมแห่งความผาสุก เขาจะขาดความสนใจในการปฏิบัติอย่างยุติธรรม และจะไม่มีความสนใจที่จะทำลายความกดขี่และความอธรรม

เมื่อผู้ปกครองทั้งหลาย รู้ว่าการพิพากษาของเขาอาจจะถูกชั่งบนตราชั่งโดยพระเจ้าเป็นตุลาการและถ้าเขาไม่ขาดอะไรที่สำคัญ เขาก็จะเข้าไปในอาณาจักรของสวรรค์ได้ และรู้ว่าแสงสว่างของ พระมหากษัตริย์คุณแห่งสวรรค์จะส่องเหนือเขาแล้ว แน่เหลือเกิน ที่เขาจะปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรมและอย่างมีดุลยพินิจ จงดูซิว่า มันจะสำคัญอย่างไรที่รัฐมนตรีของประเทศจะเป็นผู้รับแสงสว่างจากศาสนา เพียงใด

อย่างไรก็ดี ด้วยปัญหาทางการเมือง ผู้ที่บวชเรียนไม่ควรไปยุ่งด้วยเลย
อย่าได้เอาศาสนาไปปะปนกับการเมืองในภาวะของโลกเช่นปัจจุบันนี้
(เพราะว่าความมุ่งหมายของท่านเหล่านั้นไม่เหมือนกัน)

ศาสนาเป็นเรื่องที่วาดด้วยหัวใจแห่งจิตวิญญาณ

การเมือง ถูกยึดครองด้วยชีวิตแห่งวัตถุธรรม ผู้สอนศาสนาไม่สมควรจะบุกรุก
เหยียบย่ำอาณาเขตของการเมือง เขาควรจะเกี่ยวข้องของตัวเองด้วยการศึกษา
ทางธรรมของคนทั้งหลาย เขาสมควรจะให้คำแนะนำแก่มนุษย์ พยายามที่จะ
รับใช้พระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ เขาควรจะมานะพยายามในการกระตุ้นความ
ปรารถนาทางธรรม และมานะพยายามที่จะขยายความเข้าใจและความรอบรู้
ของมนุษย์ เพื่อที่จะปรับปรุงศีลธรรมและ เพิ่มพูนความรักเพื่อความเที่ยง
ธรรม

นี่เป็นการถูกต้องกับคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์
ก็ได้เขียนไว้เหมือนกันว่า "ของของไถ่บาปจะจางคืน แก่ไถ่บาปและของของ
พระผู้เป็นเจ้าจงถวายเป็นแก่พระผู้เป็นเจ้า"

ในอิหร่าน มีบางคนในคณะรัฐมนตรีสำคัญ ๆ ของประเทศ ซึ่งเป็นผู้มีศาสนา
เป็นผู้ที่กระทำตามแบบแผน เป็นผู้ที่มีสการพระเจ้า และเป็นผู้ที่พิพากษา
อย่างยุติธรรม และปกครองประชากรด้วยความเที่ยงธรรมในประเทศนี้ก็มี
นักปกครองหลายคนที่จะตอบสนองการกระทำของเขา กระทำตามความ
ประสงค์ของเขาเอง และนี่แหละได้นำให้อิหร่านเข้าไปสู่ความลำบากและ
ความยุ่งยากอันใหญ่หลวง

โอ้... สหายแห่งพระผู้เป็นเจ้าเอ๋ย จงมีความเป็นอยู่อันเป็นตัวอย่างของ
ความเที่ยงธรรม เพื่อว่าโดยพระกรุณาธิคุณของพระผู้ เป็นเจ้าโลกจะได้เห็น
การกระทำของท่าน ว่าท่านได้กระทำให้ประจักษ์ ในคุณลักษณะของความ
ยุติธรรม และความกรุณาปรานี

ความยุติธรรมไม่มีการจำกัด มันเป็นคุณลักษณะที่ดีทั่วไป การปฏิบัติต้อง
เป็นไปได้ทุกชั้น จากสูงส่งลงมาต่ำสุด ความยุติธรรมต้องเป็นที่สักการะและ
เป็นสิทธิที่ทุกคนจะต้องได้รับการพิจารณา จงปรารถนาเพื่อผู้อื่น ดังที่ท่าน
ปรารถนาเพื่อตัวท่านเอง แล้วเราจะชื่นชมยินดีในดวงอาทิตย์แห่งความ
ยุติธรรม ซึ่งฉายมาจากขอบฟ้าของพระผู้เป็นเจ้า

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

แต่ละคนได้ถูกแต่งตั้งให้มีตำแหน่งที่มีเกียรติ ซึ่งเขาต้องไม่ละทิ้ง ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้หาเข้ากินค่า หรือนักทรราช หากเขากระทำ ความอยุติธรรม เหมือนกันแล้ว เขาก็จะได้รับการประณามมากเท่า ๆ กัน ดังนั้น เราทั้งหมดมีโอกาสนี้อย่างเท่าเทียมกันระหว่างความยุติธรรมกับความอยุติธรรม

ข้าพเจ้าหวังว่า ท่านทั้งหลายจะกลายเป็นคนยุติธรรม และนำความคิดของท่านไปสู่ความสามัคคีของมวลมนุษยชาติ เพื่อที่ท่านจะไม่ ทำอันตรายต่อเพื่อนบ้านของท่านเลย และก็จะไม่กล่าวคำชั่วร้ายกับคนอื่น ๆ เพื่อที่ท่านจะไม่เคารพในสิทธิของคนอื่น ๆ และมีความเกี่ยวข้อง มากขึ้นสำหรับความสนใจของคนอื่นมากกว่าตัวเอง ดังนั้น ท่านจะ กลับเป็นดวงประทีปของความยุติธรรมแห่งสวรรค์ กระทำให้ตรงตามคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ ผู้ซึ่งตลอดชีวิตของท่านได้ทรงทนต่อ การทดลองและการกลั่นแกล้งอย่างมากมาเพื่อจะแสดงให้โลกแห่งมนุษยชาติ เห็นในคุณงามความดีของโลกแห่งสวรรค์ ทำให้ท่านเข้าใจและสำนึกในความวิเศษสุดของจิตวิญญาณและเพื่อชื่นชมยินดีในความยุติธรรม ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

โดยพระมหากรุณาปราณีของพระองค์ ความเอื้ออารีของสวรรค์จะสำแดงแก่ท่าน และข้าพเจ้าก็อธิษฐานเพื่อการนี้

50

หลักธรรมข้อที่สิบ – ความเสมอภาคของเพศ

[The Tenth Principle—Equality of Sex]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส

14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

หลักธรรมข้อที่สิบ ของคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ คือ ความเสมอภาคของเพศ

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่ง ทุกอย่างที่มีชีวิตมาเป็นคู่ ๆ มนุษย์ สัตว์หรือพืชพันธุ์ ทุกอย่างในสามอาณาจักรนี้อย่างละสองเพศ และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันอย่างสิ้นเชิง

ในโลกแห่งพืชพันธุ์ ก็มีต้นที่เป็นตัวผู้และตัวเมีย มันมีสิทธิเท่ากันและมีสิทธิในการร่วมความสวยงามตามชนิดของมัน แม้ว่าต้นไม้ที่ออกผล อาจจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นต้นที่ดีเยี่ยมกว่าต้นที่ไม่ออกผลเลย

ในอาณาจักรของสัตว์ เราเห็นว่า ตัวผู้และตัวเมีย มีสิทธิเท่ากัน ซึ่งแต่ละเพศก็แบ่งปันประโยชน์ให้แก่พวกของมัน

ในอาณาจักรของพวกชั้นต่ำทั้งสอง เราเห็นว่าไม่มีปัญหาใด ๆ แห่งความวิเศษของเพศใดเพศหนึ่งกับอีกเพศหนึ่ง ในโลกของมนุษย์ เราพบความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง เพศหญิงถูกปฏิบัติราวกับว่าต่ำกว่า และไม่อนุโลมให้มีสิทธิและโอกาสเท่ากันเลย สภาพการเช่นนี้ ถูกกำหนดไม่ใช้กับธรรมชาติแต่แก่การศึกษา ในชีวิตแห่งสวรรค์ไม่มีความแตกต่าง เช่นนั้นเลย ไม่มีเพศใดที่จะวิเศษกว่าอีกเพศหนึ่ง ในสายตาของพระเจ้าเป็นเจ้า เหตุใดเพศหนึ่งจึงถูกถือว่าเป็นเพศที่ต่ำต้อยกว่าอีกเพศหนึ่ง ซึ่งถือสิทธิเท่าเทียมกันดังที่พระเจ้าทรงประทานสิทธิในการปฏิบัติให้แล้ว? ถ้าผู้หญิงได้รับการศึกษาเท่าผู้ชายผลที่ได้ก็จะแสดงให้เห็น ถึงความเท่าเทียมในความสามารถของทั้งสองเพศในการศึกษา

บางอย่างผู้หญิงวิเศษกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมีหัวใจอ่อนและมุนละไมกว่าเข้าใจความคิดใหม่ได้ดีกว่า และมีความเข้าใจซึมซาบดีกว่า

มันเป็นการปฏิเสธไม่ได้ว่า เวลานี้ผู้หญิงมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ล้าหลังผู้ชายอยู่ นี่ก็เป็นความต่ำต้อยเพียงชั่วคราว ซึ่งเป็นเหตุจากการขาดโอกาสที่ได้รับการศึกษา

ถ้ามารดาได้รับการศึกษาแล้ว บุตรธิดาก็จะได้รับการสั่งสอนที่ดี เมื่อมารดาฉลาด ลูก ๆ ก็จะถูกชักนำไปในทางที่ฉลาดและดี ถ้า มารดาเป็นผู้ที่มีศาสนา เธอก็จะแสดงให้เห็นว่า ควรจะรักพระเจ้าเป็น เจ้าอย่างไร ถ้ามารดามีศีลธรรมดี เธอก็จะชักนำลูก ๆ ของเธอไปในทางที่ชอบธรรม

มันก็เป็นทีกระจางแจ้งแล้วว่า เชื่อสายเผ่าพันธุ์ในอนาคต ขึ้นอยู่กับมารดาทุกวันนี้ มันไม่ใช่ความรับผิดชอบที่สำคัญของผู้หญิงหรือ? ผู้หญิงไม่ได้มีความต้องการในทุกกรณีที่จะเป็นได้ในการจะจัดตัวเอง เพื่อเป้าหมายเช่นนั้นหรือ?

เพราะฉะนั้น แน่เหลือเกินที่พระเจ้าเป็นเจ้าไม่ทรงโปรดปรานที่ความสำคัญของเครื่องมือ ดังเช่นสตรีสมควรถือว่าระทมทุกข์จาก ความต้องการในการฝึกฝน เพื่อจะบรรลุความปรารถนาอันสมบูรณ์และ ความจำเป็นสำหรับการทำงานในชีวิตของเธอ ความยุติธรรมแห่งสวรรค์ บัญชาว่าสิทธิของทั้งสองเพศ ควรจะมีความเคารพเสมอกัน ซึ่งตั้งแต่ต้นมาไม่มีเพศใดวิเศษกว่าอีกเพศหนึ่งในสายตาของสวรรค์ ความสง่าต่อหน้าพระเจ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ แต่

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

ด้วยความบริสุทธิ์ และสว่างสดใสในหัวใจ คุณความดีของมนุษย์เท่าเทียมกัน
หมด

ดังนั้น สตรีต้องอุทิศสําหรับพยายามที่จะบรรลุความสมบูรณ์อัน ยิ่งใหญ่ จะเป็นที
เท่าเทียมกับผู้ชายทุกประการ เขาจะทำความเจริญก้าวหน้าทุกอย่าง ซึ่งเคย
ล่าช้ามาก่อนเพื่อว่าผู้ชายจะต้องยอมรับ ความเสมอภาคของความสามารถ
และความเสมอภาคของการบรรลุความสำเร็จ

ในยุโรป สตรีก้าวหน้าไปมากกว่าสตรีในตะวันออกมาก แต่ยังมีอีกมากที่
จะต้องกระทำ เมื่อนักเรียนเรียนถึงปลายปีการศึกษา ก็มาถึงเวลาการสอบไล่
ผลที่ปรากฏนั้นแสดงถึงความรู้ความสามารถ ของนักเรียนแต่ละคน ดังนั้น
เช่นเดียวกับสตรี การกระทำของสตรี จะแสดงอำนาจของเธอ มันไม่ต้องการ
ต่อไปอีกที่จะประกาศออกมา เป็นคำพูด

มันเป็นความหวังของข้าพเจ้า ที่ว่าสตรีแห่งตะวันออกจะเจริญก้าวหน้าอย่าง
รวดเร็ว จนกระทั่งความเป็นปुरुชน จะถึงซึ่งความสมบูรณ์ เช่นเดียวกับสตรีใน
ตะวันตก

พระกรุณาของพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นของทุกคนและทรงประทานอำนาจใน
ความก้าวหน้าทุกอย่าง เมื่อบุรุษยอมรับความเสมอภาคของสตรี ก็ไม่ต้องการ
ที่เขาเหล่านั้นจะต้องระกําล่าบากในสิทธิของเขา นี่เป็นหลักธรรมข้อหนึ่งของ
พระบาฮาอุลลาห์ คือความเสมอภาคของเพศ

สตรี จะต้องพยายามอย่างยิ่งในการจะรับเอาอำนาจแห่งธรรม และที่จะ
เพิ่มพูนในคุณความดีของความฉลาดและความบริสุทธิ์ จนกระทั่งความสว่าง
และความเข้มแข็ง ของเธอเหล่านั้นมีความสำเร็จในการนำความสามัคคีของ
มวลมนุษย์เขาเหล่านั้น ต้องกระทำด้วยความกระตือรือร้นเหมือนไฟ ที่จะแผ่
คำสั่งสอนของพระบาฮาอุลลาห์ท่ามกลาง มวลมนุษย์ เพื่อว่าแสงแห่ง
พระคุณของสวรรค์ จะหุ้มห่อล้อมดวงวิญญาณ ทุกดวงของชาติทั้งหลายใน
โลกนี้

51

หลักการข้อที่สิบเอ็ด - อานุภาพ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
[The Eleventh Principle—The Power of the Holy Spirit]

4 อเวนิว ดี แคมม์ว, ปารีส
18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในคำสั่งสอนของพระบาฮาอูลลาห์ ทรงเขียนไว้ว่า "โดยอานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ที่มนุษย์จะเจริญก้าวหน้าได้ เพราะอานุภาพของมนุษย์จำกัดและอานุภาพของสวรรค์ก็ไม่มีขอบเขตจำกัด" การอ่านประวัติศาสตร์ นำให้เรามาถึงซึ่งการสรุปที่ว่า บุคคลที่ยิ่งใหญ่ ผู้อุปการะของมนุษยชาติ ที่ได้ให้มนุษย์เข้าไปหาความรักที่ถูกต้องและเกลียดความผิด และเป็นเหตุของความเจริญก้าวหน้าที่ แท้จริง ทั้งหมดนี้ถูกดลใจโดยอำนาจพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าไม่ได้สำเร็จจากการศึกษาจาก โรงเรียนของนักปรัชญาแท้จริง มีบ่อย ๆ ที่ท่านเหล่านั้นเป็นผู้ที่ต่ำต้อย มาแต่กำเนิดต่อการปรากฏที่โง่เง่าทั้งหมด เป็นผู้ที่ไม่มีใครรู้จักและสำคัญในสายตาของโลก บางครั้งเป็นผู้ที่ไม่รู้จักการเขียนและการอ่านเลย

การที่ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ได้ถูกยกขึ้นเหนือคนทั้งหลาย และท่านเหล่านั้นได้กลายเป็นผู้สั่งสอนของความจริง ก็เพราะอานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการดลใจอันทรงฤทธิ์นี้ อิทธิพลของท่านเหล่านั้น ที่มีต่อมนุษย์ก็ยิ่งล้ำ และที่มแทรกเข้าไปได้อย่างทะลุปรุโปร่ง

อิทธิพลของปรัชญาที่ฉลาดที่สุดปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ไม่ค่อยสำคัญ แต่อย่างไรก็ดี ก็ยังมีการเพิ่มพูนการศึกษาและมีความ ลึกซึ้งในการเล่าเรียนอยู่

สติปัญญาอันไม่ปกติ เช่น พลาโต อาริสโตเติล ไพลินและโซเคริต ไม่ได้มีอิทธิพลเหนือมนุษย์อย่างเหลือล้นดังที่เขาเหล่านั้น มีความกระหายที่จะสละชีวิตเพื่อการสั่งสอนของเขา ในเมื่อศาสดาทั่ว ๆ ไปสามารถที่จะทำคนอื่นตั้งพัน ๆ คน มีความตั้งใจที่จะยอมถูกฆ่าตายเพื่อจะสนับสนุนคำพูดของท่านเหล่านั้น เพราะว่าคำพูดเหล่านั้นได้รับการดลใจโดย พระวิญญาณอันประเสริฐของพระผู้เป็นเจ้า พระศาสดาของชาวยูดาและอิสราเอล ซึ่งมี เอลียา ยีระมายา ยีศฮาค และเอสเคิล ก็เป็นบุคคลที่ต่ำต้อยและเป็นอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ด้วย

ปีเตอร์ (เปโตร) หัวหน้าของอัครสาวก เคยแบ่งปลาออกเจ็ดส่วน เมื่อรับประทานวันละส่วนวันละส่วนจนมาถึงส่วนที่เจ็ด ท่านก็รู้ถึงวันชะบาโต จงพิจารณาเรื่องนี้และคิดถึงตำแหน่งของท่านในอนาคต ตอนนั้นท่านได้รับเกียรติยศอย่างไร เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ทรงสำแดงฤทธิ์ในกิจการใหญ่ยิ่งในตัวท่านแล้ว

เราเข้าใจว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นตัวกระตุ้นของชีวิตของมนุษย์ บุคคลใดได้รับอำนาจอันนี้ ก็สามารถจะมีอิทธิพลต่อทุก ๆ คนที่ได้ติดต่อกับ

ปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ที่ปราศจากพระวิญญาณนี้ ก็ไม่มีอำนาจ จิตวิญญาณของเขา ก็ปราศจากชีวิตและหัวใจของเขาก็ตาย ถ้าหาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้สอดเข้าไปในจิตวิญญาณของเขาแล้ว เขาก็ไม่สามารถจะกระทำดีได้ ไม่มีระบบอันใดที่ปรัชญาสามารถจะเปลี่ยน กิริยาและขนบธรรมเนียมของมนุษย์ให้ดีขึ้นได้ นักปรัชญาที่คงแก่เรียนที่ไม่ได้รับความสว่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ส่วนมาก เป็นผู้มีศีลธรรมต่ำ ท่านเหล่านั้นไม่ได้แสดงในทางการกระทำให้ เป็นไปตามความจริงที่ได้กล่าวไว้ในวลีที่เพราะพรึ่นั้น

ความแตกต่างระหว่างปรัชญาแห่งธรรมกับปรัชญาอื่น ๆ ก็แสดงให้เห็นแล้ว ในชีวิตของปรัชญาเหล่านั้น พระศาสดาหรือศาสนทูต ได้แสดงถึงความเชื่อถือในการสั่งสอนของท่านโดยเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งท่านได้รับรองให้แก่คนอื่น ๆ แล้ว

บุคคลที่ต่ำต้อย ไม่ได้ร่ำเรียน แต่เปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็เป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดกว่าขุนนางชั้นสูงสุดที่มีความรู้สุด ซึ่งแต่ไม่ได้รับการดลใจ บุคคลที่ได้รับการศึกษาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถที่จะนำคนอื่นไป เพื่อจะรับเอาพระวิญญาณอันเดียวกันในเวลาของเขา

ข้าพเจ้าอธิษฐานเพื่อท่าน เพื่อว่าท่านจะได้รับทราบจากชีวิต ของพระวิญญาณอันประเสริฐ เพื่อว่าท่านจะเป็นผู้ที่ให้การศึกษาแก่ ผู้อื่น ชีวิตและศีลธรรมของบุคคลที่อยู่ในธรรม ก็เป็นการสั่งสอนแก่ผู้ที่รู้จักผู้นั้น

โปรดอย่าคิดถึงแต่ความจำกัดของท่านเอง จงพิจารณาถึงสวัสดิภาพของราชอาณาจักรของพระเกียรติคุณเท่านั้น จงพิจารณาดูอิทธิพลของพระเยซูคริสต์เหนืออัครสาวกของพระองค์ แล้วคิดถึงผล สะท้อนบนโลกนี้ สาวกที่

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เป็นปฤชนธรรมดาเหล่านั้น ก็สามารถจะแพร่พระพรอันประเสริฐ ด้วยอำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์

ดังนั้น ขอท่านจงได้รับการช่วยเหลือแห่งสวรรค์ 'ไม่มีความสามารถใด ๆ ที่จำกัด ในเมื่อได้รับการนำโดยพระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้าของแล้ว

แผ่นดินโลกโดยตัวมันเอง ไม่มีคุณสมบัติแห่งชีวิต มันก็เป็นหมันและแห้งแล้ง จนกระทั่งได้รับการปรับปรุงโดยดวงอาทิตย์และฝน อยางไรก็ตาม โลกยังไม่ต้องการจะใคร่ครวญในการจำกัดของมันเอง

โปรดให้ท่านได้รับชีวิต ขอให้ฝนแห่งความปรานีจากสวรรค์ และความอบอุ่นจากดวงอาทิตย์แห่งสัจจะ ได้ทำให้สวนของท่านออกผล มากมาย เพื่อว่าดอกไม้อันสวยงามทั้งหลาย ส่งกลิ่นอันอบอวลหอมหวล และความรักจะแบ่งบานสะพรั่งโดยอุดมสมบูรณ์ จงหันหน้าของท่าน ไปเสียจากการไตร่ตรองในความจำกัดของตัวท่านเอง และจดจ้องตาของท่านอยู่กับรัศมีที่ฉายแสงอยู่ชั่วนิรันดร แล้วจิตวิญญานของท่าน ก็เต็มไปด้วยอำนาจของพระวิญญานอันประเสริฐ และพระพรทั้งหลายแห่งพระกรุณาธิคุณที่ไม่มีที่สิ้นสุด

ดังนั้น ถ้าท่านรักษาตัวท่านให้เตรียมพร้อม ท่านจะกลายเป็น เสมือนผู้นำเปลวไฟมาสู่โลก เป็นดวงดาวแห่งการชักนำ และเป็นต้นไม้ที่ออกผล โดยเปลี่ยนความมืดมนและความหายนะทั้งหมดให้เป็นความสว่างและความชื่นชมยินดีโดยส่องแสงของดวงอาทิตย์แห่งพระกรุณาธิคุณ

นี่เป็นความหมายของพระวิญญานบริสุทธิ์ ที่ข้าพเจ้าอธิษฐาน ขอเพื่อจะได้ไปรยปรายลงมาให้ทั่วทุก ๆ คน

52

ศาสนาอันยิ่งใหญ่และรุ่งโรจน์นี้ [This Great and Glorious Cause]

4 อเวนิว ดี แคมมัว, ปารีส
28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

ในการประชุมหลาย ๆ ครั้งและที่เราได้พูดกันนี้ ท่านก็ได้ทำความคุ้นเคยกับหลักธรรมแห่งศาสนา นี้ และกับความจริง ท่านก็ได้รู้ อะไร ๆ อีกหลายอย่าง แต่ก็มีอีกหลายอย่าง และหลายคนที่ยังไม่ได้รับความสว่างและจมอยู่ในการถือโชกลาง เขาเหล่านั้นได้ยินถึงศาสนาอันยิ่งใหญ่และเกียรติคุณ แต่ก็น้อย

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

มาก และความรู้ที่เฝ้าเหล่านั้นมีอยู่ส่วนมากเป็นเพียงคำเล่าลือเท่านั้น แต่อัจฉา ... คนที่น่าสงสารเหล่านี้เอ๋ย ... ความรู้ของเขาเหล่านั้นไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานแห่งความจริง พื้นฐาน ของความเชื่อถือของเขาไม่ใช่คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ แน่เหลือเกินที่มีความจริงบ้างที่เขาได้รับคำบอกเล่า แต่ส่วนใหญ่ที่ได้รับทราบนั้นไม่ถูกต้อง

หลักธรรมที่แท้จริงของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คือ หลักสิบเอ็ดข้อ ที่ข้าพเจ้าได้ให้ไว้แก่ท่านและข้าพเจ้าได้อธิบายโดยละเอียดที่ละข้อแล้ว

ท่านต้องอดสำหามานะเสมอที่จะปฏิบัติและเคารพตรงต่อคำสอน และบัญญัติของพระบาฮาอุลลาห์ เพื่อว่าแต่ละคนจะได้เห็นการกระทำแห่งชีวิตของท่านทั้งในคำพูดและการกระทำ ท่านก็เป็นผู้ที่ได้ติดตามทางแห่งพระผู้อุดมพร

จงพยายามกับตัวเอง เพื่อว่าคำสั่งสอนอันมีเกียรติ จะล้อมรอบโลกไว้ และเพื่อว่าธรรมจะซึมซาบเข้าไปในหัวใจของคนทั้งหลาย

ลมหายใจแห่งพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะยืนยันกับเจ้า และแม้ว่าคนจำนวนมากจะลุกขึ้นต่อต้านเจ้า พวกเขาจะไม่สามารถเอาชนะเจ้าได้

เมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกสวมด้วยมงกุฎหนาม พระองค์ทรงทราบวามงกุฎทุกอันในโลกนี้อยู่แค่พระบาทของพระองค์ทั้งหมด มงกุฎแห่งโลกนี้ แม้ว่าจะงดงามแพรวพราวมีอานุภาพและวาววับแต่ ก็ยังต้องยอมก้มลงเคารพต่อหน้ามงกุฎหนามอันนั้น มันเป็นการแน่นอน และรู้แน่ชัดจริงที่พระองค์ทรงตรัสว่า "อานุภาพทั้งหมดที่ได้ทรงประทานแก่เราทั้งในสวรรค์และแผ่นดินโลก"

ขณะนี้ ข้าพเจ้ากล่าวกับท่านทั้งหลาย จงเปิดหัวใจและความคิดของท่านเถิด แล้วแสงสว่างของท่านจะส่องสว่างไปทั่วพิภพ ธรรมของท่านก็จะมีอิทธิพลต่อจุดสำคัญของทุกสิ่ง แท้จริง ท่านก็จะกลายเป็นดวงประทีปที่สว่างไสวของแผ่นดินโลก อย่าได้เกรงกลัวหรือตกอกตกใจ เพราะว่าแสงสว่างของท่านจะแทรกซึมเข้าไปในความเข้มข้นแห่งความมืดนี้ เป็นคำสั่งสัญญาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าขอมอบไว้ให้แก่ท่าน จงลุกขึ้น และรับใช้พระอานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเถิด

53

การประชุมครั้งสุดท้าย
[The Last Meeting]

15 Rue Greuze, ปารีส
1 ธันวาคม พ.ศ. 2454 (ค.ศ. 1911)

เมื่อครั้งแรกที่ข้าพเจ้ามาถึงกรุงปารีส ข้าพเจ้ามองดูรอบ ๆ ตัวข้าพเจ้าด้วยความสนใจยิ่ง และในความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเปรียบ เมืองอันงดงามนี้เป็นเสมือนสวนดอกไม้ที่ใหญ่โต

ด้วยการเอาใจใส่ด้วยความรักและความคิด ข้าพเจ้าได้พิสูจน์ ดูดิน และได้พบว่ามันดีมากเต็มไปด้วยความศรัทธาที่มั่นคงและความ เชื่อถือที่แน่นแฟ้น เพราะเมล็ดพืชของความรักแห่งพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้หว่านลงบนพื้นดินนั้นแล้ว

เมฆหมอกแห่งความปรานีจากสวรรค์ ทรงประทานฝนแห่งการ เก็บเกี่ยวแก่ มัน และดวงอาทิตย์แห่งสัจจะก็ให้ความอบอุ่นแก่เมล็ดพืช ที่ยังอ่อนอยู่ และวันนี้ก็สามารถจะเห็นในกลุ่มของท่านทั้งหลายว่ามีความเชื่อเกิดขึ้นแล้วเมล็ด พืชที่หว่านลงบนพื้นดิน เริ่มงอกงามขึ้นไม่เว้นแต่ละวัน แต่ละวันท่านก็เห็น มันงอกสวยขึ้น พระกรุณาธิคุณแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า จะนำการ เก็บเกี่ยวที่มหัศจรรย์โดยแท้จริง

โปรดมองดู ข้าพเจ้านำความยินดีและความชื่นชมมาให้แก่ ท่านเมืองปารีสจะ กลายเป็นสวนกุหลาบ ดอกไม้ที่สวยงามทุกอย่าง จะงอกขึ้นและบานสะพรั่ง เต็มสวน และชื่อเสียงอันลือกระฉ่อนในความหอมหวานและความสวยงาม จะ แพร่ไปทั่วทุกประเทศ เมื่อข้าพเจ้านึกถึงปารีสในอนาคต ดูเหมือนว่าข้าพเจ้า ได้เห็นว่าอาบไปด้วยแสงของ พระวิญญานบริสุทธิ์จริงทีเดียว วันได้รุ่งอรุณ ขึ้นแล้ว เมื่อเมืองปารีส จะรับแสงสว่างและพระคุณความดี และพระ กรุณาธิคุณของพระเจ้า ก็จะมองเห็นได้ต่อชีวิตทุกชีวิต

อย่าปล่อยให้ความคิดของท่านไต่รตรองอยู่แต่ปัจจุบัน แต่ด้วยตาแห่งความ ศรัทธา จงมองอนาคตเพราะในความจริงพระวิญญาน ของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า กำลังปฏิบัติงานในท่ามกลางท่านทั้งหลายแล้ว

ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้มาถึงเมื่อสองสามสัปดาห์ก่อน ข้าพเจ้าสามารถจะมองเห็น ความก้าวหน้าในจิตวิญญานในตอนเริ่มแรก ก็มีดวงวิญญานไม่ก็ดวงมาหา ความสว่างจากข้าพเจ้า แต่ตลอดเวลาการมาพักในระยะอันสั้นของข้าพเจ้า

ท่ามกลางท่านทั้งหลาย จำนวนก็ได้เพิ่มมากขึ้นถึงสองเท่า นี่เป็นสัญญาณแห่งอนาคต

เมื่อพระคริสต์ทรงถูกตรึงและเสด็จจากโลกนี้ไป พระองค์ทรง มีสาวกสิบเอ็ดคนเท่านั้น และมีผู้ติดตามไม่กี่คน แต่โดยที่พระองค์ได้ ทรงรับใช้ศาสนาแห่งสัจธรรมแล้ว จงมองดูจะเห็นว่าทุกวันนี้ เป็นผลมาจากพระราชกิจแห่งชีวิตของพระองค์ พระองค์ทรงจุดโลกให้สว่าง และพลีชีวิตเพื่อความตายของมนุษย์ ภายหลังเมื่อพระองค์เสด็จสู่สวรรค์ แล้ว ศาสนาของพระองค์ก็เจริญขึ้นทีละน้อย ดวงวิญญาณของผู้มาติดตามพระองค์ก็ส่องสว่างมากขึ้น มากขึ้น และกลืนอันหอมอบอวลแห่งชีวิตของท่านเหล่านั้น แพร่กระจายออกไปทั่วทุกทาง

ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของวันนี้ ขณะนี้ เหตุการณ์คล้ายกันนั้น ได้เริ่มขึ้นที่ปารีส มีดวงวิญญาณหลายดวงที่ได้หันหน้าสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าของ และเป็นผู้ที่ถูกดึงดูดความสามัคคี ความรักและ ความจริงใจ

จงทำงาน เพื่อว่าคุณความดีและความปรานีของพระอาภา พระเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่ จะห้อมล้อมเมืองปารีสไว้ทั้งหมด ลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยท่านแสงจากสวรรค์ของราชอาณาจักร จะส่องเข้าไปในหัวใจของท่าน และทูตสวรรค์ที่ชื่นชมยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของบนสวรรค์ จะนำพลังมาให้แก่ท่านและช่วยเหลือท่านแล้วจงขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของด้วยสุดใจของท่าน ที่ท่านจะบรรลุถึงซึ่งผลกำไรอันสูงส่งนี้ โลกส่วนใหญ่ถูกผลักให้อยู่ในความหลับใหล แต่ท่าน ถูกปลุกปั่นขึ้น หลาย ๆ คนตาบอด แต่ท่านมองเห็นได้แล้ว

เสียงเรียกของราชอาณาจักร ได้ยินในท่ามกลางท่าน พระเกียรติคุณจะมีแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ ท่านได้เกิดใหม่แล้ว ท่านได้รับศีลบัพติสมาด้วยไฟแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าของแล้ว ท่านถูกผลักลงไปในทะเลแห่งชีวิตและได้รับชีวิตใหม่จากพระวิญญาณแห่งความรักแล้ว

โมทนาพระคุณเจ้า ที่ทรงโปรดให้เราได้รับเกียรติเช่นนี้ และอย่าได้สงสัยในพระคุณความดีและพระกรุณาธิคุณแห่งความรักของ พระองค์ แต่อย่าให้ศรัทธาเหี่ยวแห้งในอาณาจักรแห่งพระคุณ จงคบหากันและลงรอยกันในความรัก ฉันท์พี่น้อง พร้อมทั้งจะวางชีวิตของท่าน เพื่อผู้อื่นและไม่เฉพาะเพียงแต่ผู้ที่รักใคร่ท่านเท่านั้น จงมองมนุษยชาติทุกชาติเหมือนกับครอบครัวเดียวกัน ทุกคนเป็นบุตรหลานของพระผู้เป็นเจ้าของ และการกระทำเช่นนั้น ท่านจะไม่เห็นความแตกต่างระหว่างเขาเหล่านั้นเลย

ชีวิตมนุษย์เปรียบเสมือนต้นไม้ ต้นไม้มี กิ่ง ก้าน สาขา มีใบ มีดอกตูม และมีผล จงคิดถึงมนุษย์ทุกคนว่าเป็นเสมือนดอกใบ หรือ ดอกตูมของต้นไม้ และพยายามที่จะช่วยแต่ละอย่างและทั้งหมด เพื่อจะสำนึกและชื่นชมในพระพรของพระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้เป็นเจ้าของไม่ทรงละทิ้งใครสักคนเดียว

ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่มีอยู่ระหว่างคนเรา คือมีชั้นของความเจริญต่างกันบางคนไม่สมบูรณ์ เช่นนี้ก็ต้องนำมาให้ ถึงซึ่งความสมบูรณ์ บางคนง่วงเหงา ซึมเซา เขาเหล่านี้ก็ต้องถูกลุกให้ลุกขึ้น บางคนละเลย ไม่เอาใจใส่ก็ต้องได้รับการเร้า แต่ว่าคนใดคนหนึ่งหรือทั้งหมดก็เป็นบุตรหลานของพระผู้เป็นเจ้าของรักเขา ทั้งหลายด้วยสุดใจของท่าน ไม่มีใครแปลกกว่าใคร ทุกคนเป็นมิตรกัน คึนนี้ข้าพเจ้ามาเพื่อจะกล่าวคำอำลาของท่าน แต่โปรดคิดเสียว่า แม้ว่าร่างกายเราจะห่างกัน แต่จิตใจเราก็คืออยู่ด้วยกันเสมอ

ข้าพเจ้าเปิดหัวใจสำหรับทุก ๆ คนและจะไม่ลืมท่านสักคนและข้าพเจ้าหวังว่าไม่มีใครสักคนเดียวในท่านทั้งหลายจะลืมข้าพเจ้าเสีย

ข้าพเจ้าอยู่ทางตะวันออก ท่านอยู่ทางตะวันตก ขอให้เราพยายามด้วยหัวใจและจิตวิญญาณที่ว่าความสามัคคีจะมาตั้งอยู่ในโลก เพื่อว่าทุกคนจะกลายเป็นชาติ ชาติเดียว และเพื่อว่าทั่วพื้นแผ่นดินโลกจะเป็นเหมือนประเภทเดียวกัน เพราะดวงอาทิตย์แห่งสัจจะส่องทั่วเหมือนกัน

พระศาสดาทุกพระองค์ของพระเจ้า เสด็จมาเพื่อความรักแห่งเป้าหมายใหญ่นี้ อันเดียวกัน

จงดูว่าพระอับบราฮัม ได้มีความมานะอย่างไร ในการนำความเชื่อและความรักมาท่ามกลางปวงชนพระโมเสสได้ทรงพยายาม ใดในการรวมผู้คน โดยออกบัญญัติที่มั่นคง พระเยซูทรงทนทุกข์ทรมานมาอย่างไรต่อความตาย เพื่อที่จะนำแสงสว่างแห่งความรักและความจริงใจมาสู่โลกที่ถูกความมืดครอบคลุม พระโมฮัมหมัดทรงแสวงหาอย่างไร ในการนำความสามัคคีและสันติภาพระหว่างเผ่าชนที่อารยธรรมต่าง ๆ กันเมื่อพระองค์ได้ทรงประทับท่ามกลางเขาเหล่านั้น และท้ายที่สุด พระบาฮาอุลลาห์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเป็นเวลาถึงสี่สิบปี เพื่อเหตุอันเดียวกัน ความมุ่งหมายอันเดียวที่สูงส่งของการแผ่ความรัก ท่ามกลางบุตรหลานของมนุษย์ และเพื่อสันติภาพและความสามัคคีของโลก พระบ็อบได้ทรงยกชีวิตของท่านให้

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ฉะนั้น จงมานะที่จะติดตามตัวอย่างของพระองค์ผู้มาจากสวรรค์ เหล่านี้ จงดื่มจากน้ำพุของท่านเหล่านี้จงส่องสว่างโดยแสงสว่างของ ท่านเหล่านี้ และจงเป็นสัญลักษณ์แห่งพระกรุณาและความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าต่อโลกนี้จะ เป็นเสมือนฝนแก่โลกและเป็นเมฆแห่งความ ปราณ จงเป็นเสมือนดวงอาทิตย์แห่งความจริง จงเป็นพลไพร่ของสวรรค์ และท่านจะมีชัยต่อเมืองแห่งจิตใจของมนุษย์ทั้งหลาย

จงขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ที่พระบาฮาอุลลาห์ ได้ทรงให้รากฐานที่มั่นคง แข็งแรงแก่เรา พระองค์ไม่ได้ทรงทิ้งช่องว่างให้เหลือ ไว้สำหรับความสลด เศร้าใจ และในพระโอวาทอันบริสุทธิ์ที่พระองค์ทรงเขียนไว้ด้วยปากกาแห่งคุณธรรมของพระองค์ก็บรรจุไว้ด้วยการ ปลอบประโลมใจ แก่ทั่วพิภพ พระองค์ทรงมีแต่คำแห่งความจริง และ อะไรที่ตรงกันข้ามกับคำสอนของพระองค์ก็คือความผิด เป้าหมายอันยิ่งใหญ่ของพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์คือกระทำให้การแบ่งแยก นั้นหมดสิ้นไป

พระธรรมคัมภีร์ของพระบาฮาอุลลาห์ เป็นฝนแห่งคุณความดี เป็นดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรม เป็นน้ำแห่งชีวิตและเป็นวิญญานบริสุทธิ์ ฉะนั้น จงเปิดหัวใจของท่านทั้งหลายที่จะรับเอาอานุภาพ ของความมั่งคั่งของพระองค์ไว้ให้เต็ม และข้าพเจ้าจะวิงวอนอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย เพื่อว่าความชื่นชมยินดีนี้จะเป็นของท่าน

ขณะนี้ ข้าพเจ้าขอกว่า "สวัสดิ์ ลาก่อน"

คำกล่าวนี้ข้าพเจ้า กล่าวกับท่านทั้งหลายแต่เพียงภายนอกเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวเข้าไปถึงจิตใจของท่านเพราะจิตใจของเรานั้นอยู่ด้วยกันเสมอ

โปรดจงมีความสุขสบายและมอบความเชื่อมั่นว่า ทั้งวัน ทั้งคืน ข้าพเจ้าจะหันหน้าเข้าสู่อาณาจักรแห่งแสงสว่างเพื่อวิงวอนเพื่อท่าน ให้ท่านได้เจริญขึ้นและบริสุทธิ์ขึ้นแต่ละวัน เข้าใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น และสว่างไสวมากยิ่งขึ้นโดยรัศมีแห่งความรักของพระองค์

ภาคที่ 3

[Part 3]

54

**สุนทรพจน์ ของ พระอับดุลบาฮา ในการประชุม
ณ สมาคมแห่งมิตรภาพ ที่ เซนต์มาตินส์ เลน ลอนดอน**
[Address by 'Abdu'l-Bahá at the Friends' Meeting House,
St. Martin's Lane, London, W.C.]

วันอาทิตย์ที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2456 (ค.ศ. 1913)

ประมาณพันปีมาแล้ว สมาคมหนึ่งได้ตั้งขึ้นในเปอร์เซีย เรียกว่า สมาคมแห่งมิตรภาพ ซึ่งเป็นที่ประชุมกันเพื่อการติดต่อกับพระผู้ทรงอำนาจสูงสุดอย่างเจียม ๆ

เขาเหล่านี้ ได้แบ่งหลักปรัชญาทางธรรมออกเป็นสองชนิด คือ ชนิดแรกเป็นความรู้ที่จะเรียนรู้ได้ด้วยการฟังคำสอนหรือศึกษา จากโรงเรียนและวิทยาลัย ชนิดที่สอง คือ หลักปรัชญาทางพวก อิลลูมินาติ ซึ่งแปลว่า ผู้ติดตามแสงสว่างแห่งในใจ สถาบันศึกษาของหลักปรัชญาทางนี้กระทำกันในที่เจียม การเข้าสมาธิและหันหน้าไปสู่ที่มาของแสงจากใจกลางของแสงสว่าง ความลับของอาณาจักรได้ส่งการสะท้อนเข้าไปในหัวใจของมนุษย์เหล่านี้ ปัญหาต่าง ๆ ทางธรรม ก็พิสูจนให้เห็นได้โดยอำนาจแห่งแสงสว่างนั้น

สมาคมแห่งมิตรภาพนี้ เพิ่มมากขึ้นอย่างใหญ่โตในประเทศเปอร์เซีย และจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ สมาคมนั้นก็ยังมีอยู่ หนังสือหลายเล่มและจดหมายหลายฉบับได้เขียนไว้โดยผู้นำของเขาเหล่านั้น เมื่อเขาเหล่านั้น ประชุมกันเขานั่งอย่างเจียม ๆ และใคร่ครวญตรึกตรองผู้นำของเขา ก็เปิดประชุมด้วยหัวข้อที่จะยกมาพิจารณาและกล่าวต่อที่ประชุมว่า "ท่านจะต้องเพ่งนึกในปัญหานี้" และเขาก็ปล่อยให้จิตใจเขาละจากทุกสิ่งทุกอย่าง นั่งลงและนึก ไม่นานคำตอบก็จะเผยออกมามีปัญหาที่ยังคลุมเครือแห่งธรรมอยู่มากมายที่ได้ถูกพิสูจนโดยแสงสว่างอันนี้

ปัญหาใหญ่ ๆ บางปัญหาก็ก่เปิดเผยจากแสงของดวงอาทิตย์แห่ง ความจริงในจิตใจมนุษย์ คือ ปัญหาของความแท้จริงแห่งจิตวิญญาณ มนุษย์ การกำเนิดของจิตวิญญาณ การกำเนิดจากโลกนี้ไปยังโลกของ พระผู้เป็นเจ้าของ ปัญหาของชีวิตภายในแห่งจิตวิญญาณ และผลกรรมของมัน เมื่อออกจากร่างกายแล้ว

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

เขาเหล่านั้น เข้าสมาธิ นึกถึงปัญหาแห่งวิทยาการแห่งปัจจุบัน และสิ่งเหล่านั้นก็ได้พิสูจน์ออกมาให้เห็นได้

บุคคลเหล่านี้ที่ถูกเรียกว่า "ผู้ติดตามแสงสว่างภายในใจ" ก็บรรลุถึงขั้นสุดขีดของขั้นแห่งอานุภาพ และเป็นอิสระอย่างสิ้นเชิงจากความเชื่อที่ไม่มีเหตุผล และที่ปลอมแปลงได้ คนทั้งหลายเชื่อในหลักการของบุคคลเหล่านี้โดยตัวเองและในตัวเองเขาพิสูจน์ความลึกลับทั้งหมด

เมื่อเขาเหล่านั้นได้รู้ผลลัพธ์ด้วยการช่วยเหลือของแสงภายในใจนั้น เขายอมรับและภายหลังนั้นก็ประกาศออกมาไม่เช่นนั้น อาจจะเป็นการพิจารณาเรื่องด้วยการทำตามคนอื่นไป โดยไร้เหตุผล เขาเหล่านั้นได้ไตร่ตรองถึงคุณลักษณะอันเป็นปัจจัยของศาสนาของพระเจ้าต่อโลกนี้ ทั้งปัญหาทางธรรมและวิทยาศาสตร์ทั้งหมด และก็พิสูจน์ออกมาให้โดยอานุภาพของพระวิญญูณนี้

พระบาฮาอุลลาห์ ตรัสว่า มีเครื่องหมาย (จากพระเจ้าเป็นเจ้า ในปรากฏการณ์ธรรมชาติทุกอย่างเครื่องหมายของสติปัญญา ก็เป็นที่นึกได้และเครื่องหมายของการนึกได้ก็เป็นความเงียบ เพราะมันเป็นไปได้ที่มนุษย์จะกระทำอะไรสองอย่างในเวลาเดียวกัน เขาไม่อาจจะพูดหรือกล่าวพร้อม ๆ กันกับที่จะนึกด้วย

มันเป็นความจริงที่ไม่ต้องพิสูจน์ ว่า ขณะที่ท่านเข้าสมาธิ ท่านก็กำลังพูดกับจิตวิญญูณของท่านในสภาพของจิตนั้น ท่านใส่ปัญหาแก่จิตวิญญูณของท่าน และจิตวิญญูณของท่านก็ตอบ แสงสว่างก็กระจ่างขึ้น และความจริงก็ปรากฏออกมา

สิ่งที่มีชีวิตที่ปราศจากความสามารถแห่งการไตร่ตรองก็เรียกว่าเป็นมนุษย์ไม่ได้ ถ้าปราศจากความสามารถนี้เขาก็จะเป็น เช่นสัตว์ ต่ำกว่าสัตว์ เดียวรัจฉานเสียอีก

โดยทางความสามารถของการเข้าสมาธิ มนุษย์ก็บรรลุถึงชีวิตขั้นนิรันดร โดยทางนี้ เขาได้รับลมหายใจของพระวิญญูณบริสุทธิ์ มนุษย์ก็ได้รับของประทานจากพระวิญญูณในขณะที่ไตร่ตรองและเข้าสมาธินั้น

จิตวิญญูณของมนุษย์ในตัวของตัวเอง ได้รับความรู้และพลังในขณะที่เข้าสมาธิ โดยการเข้าสมาธินี้ สิ่งที่มนุษย์ไม่รู้เรื่องก็ได้ถูกเปิดเผยออกมาให้

เห็น โดยทางนี้เขาได้รับการดลใจแห่งสวรรค์ และได้รับอาหารแห่งสวรรค์ด้วย

การเข้าสมาธิ เป็นกุญแจที่จะเปิดประตูของความลึกลับ ในสภาพเช่นนั้น เขาก็สำรวจจิตใจ ไม่นึกถึงอะไรทั้งหมด ซึ่งอยู่ภายนอก ด้วยการนึกคิดในใจของตัวเอง เขาก็จมลงในมหาสมุทรของชีวิตแห่งจิต และสามารถที่จะเปิดเผยความลึกลับในสิ่งที่เป็นปัจจัยของสิ่งใด ๆ ก็ตาม เพื่อที่จะเป็นการอธิบายในเรื่องนี้ สมมติว่า มนุษย์มีการเห็นสองอย่าง เมื่อเขาใช้การมองเห็นภายในแล้ว การที่จะมองเห็นภายนอกก็หมดไป

ความสามารถของการเข้าสมาธิ ทำให้มนุษย์เป็นอิสระจากธรรมชาติแห่งสัตว์ มีความสุขุมต่อความจริงของสิ่งทั้งหลายและทำให้ มนุษย์ติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าของได้

ความสามารถอันนี้ นำเอาศิลปวิทยาการมาจากชั้นที่เรามองเห็นไม่ได้ โดยทางความสามารถในทางนึกคิดเจียบนี้ การประดิษฐ์ต่าง ๆ ก็เป็นไปได้ การกระทำที่ใหญ่โตก็ดำเนินไปได้ โดยทางนี้รัฐบาลสามารถจะดำเนินไปอย่างราบรื่น โดยทางความสามารถอันนี้ มนุษย์ก็เข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า

ไม่เพียงเท่านั้น ความคิดบางอย่างไม่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ มันเป็นเหมือนคลื่นที่เคลื่อนไปมาในท้องทะเลที่ไร้ประโยชน์ แต่ความสามารถทางเข้าสมาธินั้น ถูกอาบชะโลมในแสงภายในและถูกทำให้มีคุณสมบัติที่เป็นสวรรค์ ผลก็คือเป็นที่ยืนยันได้

ความสามารถในทางเข้าสมาธิ เป็นเสมือนกระจกเงา ถ้าท่านนำวัตถุแห่งโลกไปวางไว้ตรงหน้ามัน มันก็จะสะท้อนภาพวัตถุแห่งโลกอันนั้นออกมา ดังนั้นถ้าจิตวิญญาณของมนุษย์ได้ไตร่ตรองแต่สิ่งของแห่งโลกนี้ มันก็จะได้รับรู้ถึงสิ่งเช่นนั้น

แต่ถ้าหันกระจกเงาแห่งจิตวิญญาณของท่านไปสู่สวรรค์ดวงดาวแห่งสวรรค์ และรัศมีของดวงอาทิตย์แห่งความจริงก็จะสะท้อนในหัวใจของท่าน และคุณความดีของอาณาจักรก็จะเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้น ให้เรารักษาความสามารถอันนี้ให้ถูกต้องและโดยตรง คือหันมันเข้าหาดวงอาทิตย์แห่งสวรรค์ ไม่ใช่หันไปทางวัตถุแห่งโลก เพื่อที่เราจะได้พบความลึกลับของราชอาณาจักรและจะหยั่งรู้ ถึงเรื่องราวเปรียบเทียบในพระคัมภีร์และความลึกลับของจิตวิญญาณด้วย

โปรดให้เราจงเป็นกระจกเงาสท้อนความจริงแห่งสวรรค์ และโปรดให้เราเป็นคนบริสุทธิ์ที่จะสะท้อนแสงดาวของสวรรค์เกิด

55

การวิงวอนอธิษฐาน [Prayer]

97 คาโดแกน การ์เด็นส์ ลอนดอน
26 ธันวาคม พ.ศ. 2455 (ค.ศ. 1912)

"การอธิษฐาน ควรจะทำเป็นแบบการปฏิบัติหรือ?"

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า "จริงในศาสนาบาไฮ ศิลปวิทยาการ และหัตถกรรม ถือว่าเป็นการนมัสการอย่างหนึ่ง บุคคลที่สร้างกระดาษ ขึ้นมาได้ดีที่สุดในความสามารถของเขาด้วยจิตมุ่ง ด้วยความสำรวม พลังของเขาทั้งหมดในความสมบูรณ์ก็ให้การสรรเสริญแก่พระผู้เป็นเจ้า กล่าวโดยย่อความมานะและความพยายามทั้งหมดที่มนุษย์ไว้ด้วย ความเต็มใจ ก็เป็นการนมัสการ ถ้ามันพร้อมพรัก โดยความเคลื่อนไหว อันสูงสุดและความตั้งใจที่จะปฏิบัติรับใช้ต่อมนุษยชาติแล้ว นี่เป็นการนมัสการ คือ การรับใช้เพื่อนมนุษย์ และการปฏิบัติให้ได้ตามความต้องการของประชาชนและการรับใช้ก็เป็นการอธิษฐาน นายแพทย์ ปฏิบัติต่อคนไข้อย่างสุภาพ และละมุนละไม เป็นอิสระจากอคติ และเชื่อมั่นในความแน่นแฟ้นของมนุษยชาติ เขาผู้นั้นก็ได้ให้การสรรเสริญยกย่องแล้ว"

"อะไรเป็นความมุ่งหมายของชีวิต?"

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า "เพื่อที่จะได้มาซึ่งคุณความดี เรามาจากแผ่นดินโลก ทำไมเราไม่ถูกย้ายจากอาณาจักรของแร่ธาตุ ไป อยู่อาณาจักรแห่งพืชพันธุ์ หรือจากพืชพันธุ์ไปเป็นสัตว์?" เพื่อที่เรา จะได้บรรลุความสมบูรณ์ในแต่ละอาณาจักรเหล่านี้ เพื่อที่เราจะเป็นเจ้าของในคุณภาพที่ดีที่สุดของแร่ธาตุ เพื่อที่เราจะได้รับอำนาจของการเจริญงอกงามเช่นพืชพันธุ์ เพื่อที่เราจะถูกประดับประดาด้วยสัญชาติญาณของสัตว์ และเป็นเจ้าของความสามารถในการเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การสัมผัส และการลิ้มรส จนกระทั่งจากอาณาจักรของสัตว์ที่เราอย่างเข้าสู่โลกแห่งมนุษย์ และได้รับของประทานด้วยเหตุผล อานุภาพแห่งการประดิษฐ์และพลังแห่งจิตวิญญาณ

56
ความชั่ว
[Evil]

"ความชั่ว คืออะไร?"

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า "ความชั่ว คือ ความไม่สมบูรณ์ ความบาป คือ สภาพของมนุษย์ในโลกนี้ในธรรมชาติขั้นต่ำ เพราะในธรรมชาติ มีข้อบกพร่องทั้งหลาย เช่น ความอยุติธรรม การกดขี่ข่มเหง การเกลียดชัง การเป็นศัตรูกัน การรุ่มรวยกัน สิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะของขั้นธรรมชาติที่ต่ำกว่าเหล่านี้เป็นความบาปแห่งโลก เป็นผลไม่จาก ต้นไม้ที่อาดัมได้รับประทาน โดยทางการศึกษา เราต้องเป็นอิสระจากความไม่สมบูรณ์เหล่านี้ ศาสดาของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ถูกส่งมา พระคัมภีร์ก็ได้เขียนไว้ เพื่อว่ามนุษย์จะได้เป็นอิสระ เช่นเดียวกับคนเราที่เกิดมาในโลกแห่งความไม่สมบูรณ์จากกรรมมารดาแห่งโลก ดังนั้นคนเราก็เกิดมาในโลกของจิตวิญญาณโดยทางการศึกษาแห่งสวรรค์ เมื่อคนเราเกิดมาในโลกแห่งธรรมชาติ เราก็คพบจักรวาล เมื่อเราเกิดจากโลกนี้ไปสู่โลกแห่งวิญญาณ เราก็คพบพระราชอาณาจักร

57
การเจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณ
[The Progress of the Soul]

จิตวิญญาณก้าวหน้ามากขึ้นในทางความโศกเศร้า หรือในทางความชื่นชมยินดีในโลกนี้?

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า : จิตใจและวิญญาณของมนุษย์ก็ก้าวหน้า เมื่อเขาถูกทดลอง โดยความทุกข์เวทนา พื้นดินยิ่งได้ขุดไถมากขึ้นฉันใด เมล็ดพืชก็จัก งอกงามขึ้นฉันนั้น และการเก็บเกี่ยวก็ได้ผลดี ขณะที่คันไถ ไถลึกลงไป ในดิน คือ การกำจัดหญ้าวัชพืชและพันธุ์ไม้หนาม ดังนั้น ความทุกข์เวทนา และความลำบากยากแค้น ก็ทำให้เราเป็นอิสระจากสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แห่งชีวิตในโลกนี้ จนกระทั่งได้บรรลุถึงสภาพแห่งการสละกิเลส โดยสมบูรณ์ กิริยาอาการของมนุษย์ในโลกนี้ จะเป็นความสุขอันประเสริฐ ถ้าจะพูดว่ามนุษย์ สุขขึ้นได้ก็เพราะความร้อนของไฟแห่งความทุกข์เวทนา ก็ทำให้เขาสุขเต็มที่ จงมองดูแต่ในกาลก่อนนั้น จะเห็นว่าผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ได้รับความทุกข์ทรมานมากที่สุด

"ผู้ซึ่งได้รับความทุกข์ทรมานจนได้บรรลุถึงวิวัฒนาการดีแล้ว เขาควรจะกลัวความสุขใหม่?"

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า : โดยทางความทุกข์ทรมาน เขาจะบรรลุถึงความสุขชั่วนิรันดร ซึ่งไม่อาจจะเอาไปจากเขาได้ อัศวินของพระคริสต์ ต้องทนทุกข์-ทรมาน เขาก็ได้บรรลุถึงซึ่งความสุขชั่วนิรันดร

"แล้วจะเป็นไปได้หรือ ที่จะบรรลุถึงความสุข โดยปราศจาก ความทุกข์ทรมาน?"

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า : เพื่อจะบรรลุซึ่งความสุขชั่วนิรันดร ผู้นั้นจะต้องทุกข์ทรมาน ผู้ที่ได้ถึงขั้นสละตัวเองแล้ว ก็มีความผาสุกอันแท้จริง ความสุขแห่ง โลกนี้ก็สูญสิ้นไปหมด

ดวงวิญญาณที่จากไปแล้ว สามารถจะสนทนากับคนใดคนหนึ่งที่ยังอยู่ในโลกนี้ได้ไหม?

พระอับดุลบาฮา ตอบว่า : การสนทนาอาจจะกระทำได้ แต่ไม่เหมือนกับการสนทนาทั่ว ๆ ไปของเรา ไม่ต้องสงสัยเลยว่า อำนาจของโลกสูงสุด จะสัมพันธ์กันกับพลังบนโลกนี้ หัวใจของมนุษย์เปิดเพื่อการ دلใจ นี่เป็นการติดต่อกันทางจิตวิญญาณดังเช่นในความฝัน คน ๆ หนึ่งพูดกับเพื่อนขณะที่ยังปากปิดเงียบอยู่ นั่นคือ การสนทนาทางจิตวิญญาณ คนเราอาจจะปรารถนาด้วยตัวเองว่า "ฉันทำอย่างนี้ได้ไหม" "มันเป็นการสมควรไหมที่ฉันจะทำอย่างนี้" เช่นนี้ก็เป็น การสนทนากับความรู้สึกฝ่ายสูงในตัวของเขาเอง

58

ความรักสี่ชนิด

[The Four Kinds of Love]

97 คาโดแกน การ์เด็นส์ ลอนดอน
วันเสาร์ที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2456 (ค.ศ. 1913)

ความรักนี้ช่างมีอำนาจเสียจริง เป็นอำนาจที่มีชีวิตชีวา ที่มหัศจรรย์และใหญ่ยิ่งที่สุด

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลมาฮา

ความรักให้ชีวิตแก่ผู้ที่ยังไม่มีวิญญาณ ความรักทำให้คนที่มีหัวใจเย็นชา ให้มีความร่าเริง ความรักนำความหวังมาให้แก่ผู้ที่ไม่มีหวังและทำความดีใจแก่หัวใจที่มีแต่ความเศร้าสลด

ในโลกแห่งชีวิตทั้งมวล ไม่มีอำนาจใด ๆ ที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าอำนาจของความรัก เมื่อหัวใจของมนุษย์ถูกรุ่นไปด้วยเปลวแห่งความรัก เขาพร้อมที่จะสละทุกสิ่ง แม้กระทั่งชีวิตของเขา ในพระคัมภีร์ไบเบิล กล่าวว่า พระเจ้าคือความรัก

มีความรักอยู่สี่ชนิด คือ ชนิดแรก คือ ความรักที่หลั่งมาจากพระผู้เป็นเจ้ามาสู่มนุษย์ ประกอบไปด้วยความเอื้ออาทรที่ไม่สิ้นสลาย ประกอบไปด้วยแสงสว่าง อันประเสริฐและประกอบไปด้วยการส่องสว่าง ของสวรรค์ โดยทางความรักนี้ โลกได้รับชีวิต โดยความรักนี้ มนุษย์ได้รับความดำรงอยู่แห่งร่างกาย จนกระทั่งโดยทางแห่งการหายใจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรักชนิดเดียวกันนี้ มนุษย์ได้รับการมีชีวิตชั่วนิรันดร์ และกลายเป็นรูปร่างของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ความรักชนิดนี้ เป็นดั้งเดิมของความรักทั้งหมดในโลกและทั้งจักรวาล

ความรักชนิดที่สอง คือ ความรักที่หลังจากมนุษย์ถึงพระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นความศรัทธาเป็นการถูกดึงเข้าไปหาสวรรค์ เป็นการก่อไฟแห่งจิต เป็นความเจริญงอกงาม เป็นทางเข้าไปสู่อณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เป็นการรับเอาพระกรุณาของพระผู้เป็นเจ้า เป็นการส่องสว่างด้วยแสงแห่งราชอาณาจักร ความรักอันนี้ เป็นบ่อเกิดของความรักของการกุศลทั้งหมด ความรักอันนี้เป็นมูลเหตุ ที่หัวใจของมนุษย์จะสะท้อนรัศมีของดวงอาทิตย์แห่งความแท้จริง

ชนิดที่สามคือ ความรักของพระผู้เป็นเจ้าต่อพระองค์เอง (หรือพระประจักษ์ของพระเจ้า) นี่เป็นการแปลงร่างของความสวยงามของพระองค์ เป็นการสะท้อนของพระองค์เองในกระจกเงาแห่งจักรวาลของพระองค์อันนี้เป็นปัจจัยที่แท้ของความรักเป็นความรักมาแต่โบราณ และเป็นความรักนิรันดร์โดยทางรัศมีอันเดียวของความรักนี้ ความรักอื่น ๆ จึงมีอยู่ได้

ชนิดที่สี่ คือ ความรักของมนุษย์ต่อมนุษย์ ความรักซึ่งมีอยู่ระหว่างหัวใจของศาสนิกชน ที่พร้อมเพียงโดยอุดมคติของความสามัคคีแห่งจิตวิญญาณ ความรักอันนี้ บรรลุได้โดยทางความรอบรู้ ของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่ามนุษย์จะสามารถเห็นความรักแห่งพระผู้เป็นเจ้า สะท้อนเข้ามาในหัวใจ แต่ละฝ่ายเห็นในความสวยงามของพระเจ้า สะท้อนเข้ามาในจิตของอีกฝ่ายหนึ่ง และก็พบจุดแห่งความคล้ายคลึงกันนี้ มันเป็นที่ซึ่งดูดซึ่งกันและกันในการรัก ความรักนี้จะทำให้มนุษย์เป็น คลื่นแห่งทะเลเดียวกัน ความรักนี้จะทำให้มนุษย์เป็น

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอัครบิดรมาธา

ดวงดาวของสวรรค์เดียวกัน และเป็นผลของต้นไม้ต้นเดียว ความรักอันนี้ จะทำให้เกิดความสามัคคีที่แท้จริงขึ้นและเป็นรากฐานของความสามัคคีที่แท้จริงด้วย

แต่ความรักซึ่งมีอยู่ระหว่างมิตรไม่ใช่เป็นรักแท้ เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นเพียงความเสนาหา เช่น ถ้ำลมพัด ต้นไม้ที่สูงขลุ่ด ก็โอนเอน ถ้ำลมพัดมาจากตะวันออก ต้นไม้ก็เอนไปทางตะวันตก แต่ถ้ำลมพัดกลับมาทางตะวันตกต้นไม้ก็เอนไปทางตะวันออก ความรักชนิดนี้ เกิดขึ้นจากสภาพที่เป็น การบังเอิญของชีวิต มันไม่ใช่ความรัก มันเป็นเพียงการคบหากันเท่านั้นและมันเปลี่ยนแปลงได้

วันนี้ ท่านอาจจะเห็นคนสองคน ดูเหมือนว่าเป็นมิตรใกล้ชิดสนิทกันจริง แต่พรุ่งนี้อาจจะเปลี่ยนก็ได้ เมื่อวานนี้เขาพร้อมที่จะตาย เพื่อกันและกัน วันนี้เขารังเกียจกันและกันในสังคมเสียแล้ว นี่ไม่ใช่ความรัก มันเป็นการพ่ายแพ้ต่อสิ่งที่เป็นการบังเอิญที่เกิดขึ้นในชีวิต เมื่อสภาพที่ทำให้ความรักนี้ผ่านไป ความรักนั้นก็ผ่านไปเหมือนกัน นี่มันไม่ใช่ความรักที่แท้จริง

ความรัก มีเพียงสี่ชนิดเท่านั้น ดังที่ข้าพเจ้าได้อธิบายแล้ว คือ -

- (1) ความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าต่อการประจักษ์ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระคริสต์ตรัสว่า พระเจ้าคือความรัก
- (2) ความรักของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าสำหรับบุตรหลานของพระองค์ และสำหรับผู้รับใช้ของพระองค์
- (3) ความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
- (4) ความรักของมนุษย์เพื่อมนุษย์

ความรักทั้งสี่ชนิดนี้ มีดั้งเดิมมาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ความรักเหล่านี้ เป็นรัศมีจากดวงอาทิตย์แห่งความจริง ความรักเหล่านี้ เป็นลมหายใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเป็นเครื่องหมายแห่งสัจจะ

สาสน์ ที่เปิดเผยโดยพระอับดุลบาฮา
[Tablet Revealed by 'Abdu'l-Bahá]

28 สิงหาคม พ.ศ. 2456 (ค.ศ. 1913)

โอ้ บุตรีที่รักของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายอันจับใจและไพเราะเพราะพริ้งของท่านอย่างพิถีพิถารณาอยู่ในสวนภายใต้ร่มเงาไม้อันร่มเย็นสบาย ขณะที่ลมกำลังพัด สิ่งที่ทำให้เกิดความชื่นชมยินดีก็ประจักษ์ต่อสายตาของข้าพเจ้า และจดหมายของท่านก็กลายเป็นความชื่นชมยินดีแห่งจิตวิญญาณ แท้จริง....ข้าพเจ้าจะกล่าวว่า มันไม่ใช่จดหมาย แต่เป็นสวนดอกไม้ที่ละลานตาไปด้วยพันธุ์ดอกผักตบชวา และดอกไม้อื่น ๆ

มันยังส่งกลิ่นอันหอมหวานแห่งสวรรค์ ต่อ ๆ ไปอีกและลมอันแผ่วของความรักแห่งสวรรค์ ก็พัดมาจากความสละสลวยแห่งคำเหล่านั้น

ขณะที่ข้าพเจ้าไม่มีเวลามากพอที่จะทำอะไรได้นี้ ข้าพเจ้าจะกล่าวเพียงย่อ ๆ โดยสรุปและตอบเท่าที่ข้าพเจ้าทราบดังนี้

ในศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ให้สตรีดำเนินควบคู่เคียงบ่า เคียงไหล่กับบุรุษ เขาจะไม่ถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลังไม่ว่ากิจการใด ๆ สิทธิของเธอเท่ากับชาย มีขีดขั้นเท่ากัน สตรีจะเข้ามาในระเบียบการ ปกครองทุกสาขา สตรีจะบรรลุขั้นที่จะได้รับการพิจารณาว่าอยู่ใน สภาวะที่สูงสุดของมนุษย์โลกและจะมีส่วนในกิจการทั้งหลาย จงเชื่อมั่นเถิด จงอย่าได้มองแต่เหตุการณ์ปัจจุบันในระยะอันไม่ไกลในอนาคต โลกของสตรีก็จะกลายเป็นความสนุกสนานและมีเกียรติคุณ เพราะว่าพระบาฮาอุลลาห์ผู้บริสุทธิ์ได้มีพระประสงค์เช่นนั้น เมื่อถึงการเวลาการเลือกตั้ง การออกเสียงเลือกตั้ง สตรีก็จะ มีสิทธิเต็มที่ที่จะโอบกั้นไม่ได้ทางเข้าไปสู่ทุก ๆ แขนงของสตรี ก็เป็น ปัญหาที่ไม่มีทางที่จะแย้งได้ และก็ถกเถียงกันอีกไม่ได้ ไม่มีผู้ใดที่ สามารถจะทัดทานหรือหน่วงเหนี่ยวไว้ได้

แต่ก็มีบางกรณี ที่การมีส่วนร่วมที่ไม่คู่ควรแก่สตรีเป็นต้นว่า เมื่อถึงเวลาที่ประชาคมจะต้องสร้างความเข้มแข็งในการต่อสู้ศัตรู สตรี ก็ได้รับการยกเว้นจากข้อผูกพันของการทหาร บางทีอาจจะเป็นไปได้ ที่พวกที่ชอบทำสงครามและป่าเถื่อนอาจจะเข้ามาโจมตีอย่างโหดร้ายโดยเจตนาที่จะฆ่าเธอแล้ว ใน

สุนทรพจน์ที่กรุงปารีสกล่าวโดยพระอับดุลบาฮา

กรณีเช่นนี้ การป้องกันตัวจึงจำเป็นอยู่ แต่ มันเป็นหน้าที่โดยตรงของบุรุษที่จะจัดการและทำการป้องกันไม่ใช่สตรี เพราะว่าหัวใจของสตรีนั้นอ่อนลະมุนละไม และเธอไม่อาจจะทน เหตุการณ์การล้างผลาญชีวิตอันสยดสยองนั้นได้ แม้ว่าจะเป็นการป้องกันตัว ในกรณีที่คล้ายคลึงกันนี้ สตรีก็ถูกยกเว้น

เกี่ยวกับการสร้างสถาบันแห่งความยุติธรรม พระบาฮาอุลลาห์ ได้กล่าวย้ากับบุรุษว่า "บุรุษทั้งหลายของสภาแห่งความยุติธรรม"

แต่เมื่อสมาชิกของสถาบันถูกเลือก สตรีก็มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งและคะแนนเสียงของสตรีก็ไม่อาจจะคำนวณได้ เมื่อสตรีบรรลุถึงความก้าวหน้าขั้นสูงสุดแล้ว ตามเหตุการณ์ฉุกเฉิน สถานที่ และความสามารถของเธอแล้ว สตรีเหล่านี้ ก็จะได้รับสิทธิพิเศษขั้นอีก ขอท่านได้โปรดตระหนักในเรื่องเหล่านี้ ความบริสุทธิ์ของพระบาฮาอุลลาห์ ได้ทรงให้พลังอย่างใหญ่หลวงในสตรีและสิทธิและโอกาสของสตรีเป็นข้อหนึ่งของหลักการที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของพระอับดุลบาฮา จงมีความมั่นใจเถิดอีกไม่นานวันทั้งหลายจะเข้ามาถึงเมื่อบุรุษก็จะได้กล่าวแก่สตรีว่า "ขออวยพระพรแก่ท่าน ขออวยพระพรแก่ท่าน อันที่จริง ท่านสมควรแล้วที่จะได้รับของประทานทั้งหลาย ท่านสมควรที่จะได้รับการประดับที่ศีรษะ ด้วยมงกุฎอันทรงเกียรติชัวนิรันดร เพราะว่าในศิลปวิทยาการในคุณความดีและความสมบูรณ์แล้ว ท่านจะทำเทียมบุรุษ และเมื่อตระหนักในเรื่องความอ่อนลະมุนละไมของหัวใจ และความปรานีอันใหญ่หลวงและความเห็นอกเห็นใจ ท่านก็เป็นยอดแล้ว"